★ ★ ★ ★ ★ เนื้อหาของกฎหมายที่เสนอ ★ ★ ★ ★ ★

การเลือกตั้งทั่วไปรัฐ California

วันอังคารที่ 3 พฤศจิกายน 2020

สถานที่เลือกตั้งเปิดตั้งแต่เวลา 7.00 น. ถึง 20.00 น. ในวันเลือกตั้!

การลงคะแนนเสียงที่ CALIFORNIA

ใบรับรองความถูกต้อง

ข้าพเจ้า Alex Padilla เลขาธิการรัฐแห่งรัฐ California โดยเอกสารฉบับนี้ขอยืนยันว่า ข้อเสนอที่รวมอยู่ในเอกสารฉบับนี้จะถูกส่งไปยังผู้มีสิทธิเลือกตั้งของรัฐ California ที่การเลือกตั้งทั่วไปจะจัดขึ้นทั่วรัฐในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2020 และว่าคู่มือนี้ได้จัดทำขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีพยานรู้เห็น ข้าพเจ้าได้ลงนามและประทับตราประจำรัฐในเมือง Sacramento รัฐ California ในวันที่ 10 สิงหาคม 2020

Alex Padilla, เลขาธิการรัฐ

★ ท่านสามารถขอสำเนาเนื้อหาของกฎหมายที่เสนอเพิ่มเติมได้โดยติดต่อเจ้าหน้าที่การเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่านหรือโทร (855) 345-3933 ★

สิทธิพื้นฐาน

บัญญัติว่าด้วย ของผู้ลงคะแนนเสียง

ท่านมีสิทธิ์ดังต่อไปนี้:

1. **สิทธิในการลงคะแนนเสียง หากท่านเป็นผู้ลงคะแนนเสียงที่ขึ้นทะเบียนแล้ว** ท่านมีสิทธิ์ที่จะลงคะแนนเสียงได้ หากท่าน:
   - เป็นพลเมืองสหรัฐฯ ที่อาศัยอยู่ในรัฐ California
   - มีอายุอย่างต่ำ 18 ปี
   - ขึ้นทะเบียนในเขตพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่ในปัจจุบัน
   - ปัจจุบันไม่ได้ถูกจำคุกอยู่ในเรือนจำของรัฐหรือรัฐบาลกลาง หรือต้องทัณฑ์บนสำหรับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์
   - ปัจจุบันไม่ได้ถูกวินิจฉัยจากศาลว่าไร้ความสามารถทางจิตในการลงคะแนนเสียง

2. **สิทธิในการลงคะแนนเสียง หากท่านเป็นผู้ลงคะแนนเสียงที่ขึ้นทะเบียนแล้ว แม้ว่าจะไม่มีชื่อของท่านอยู่ในบัญชีรายชื่อก็ตาม**ท่านจะลงคะแนนเสียงโดยใช้บัตรลงคะแนนชั่วคราว จะนับการลงคะแนนเสียงของท่าน หากเจ้าหน้าที่การเลือกตั้งตัดสินว่าท่านมีสิทธิ์ลงคะแนนเสียง

3. **สิทธิในการลงคะแนนเสียง หากท่านยังอยู่ในแถว เมื่อสถานที่เลือกตั้งปิดลง**

4. **สิทธิในการลงคะแนนเสียงในบัตรลงคะแนนลับ** โดยไม่มีผู้ใดรบกวนท่านหรือบอกท่านว่าควรลงคะแนนเสียงอย่างไร

5. **สิทธิในการขอบัตรลงคะแนนใบใหม่หากท่านกาผิดพลาด** หากท่านยังไม่ได้หย่อนบัตรลงคะแนนของท่าน ท่านสามารถ:

   ขอบัตรลงคะแนนใบใหม่จากเจ้าหน้าที่การเลือกตั้งที่สถานที่เลือกตั้ง

   แลกเปลี่ยนบัตรลงคะแนนของท่านโดยส่งทางไปรษณีย์ เพื่อได้รับบัตรลงคะแนนใบใหม่ที่สำนักงานการเลือกตั้ง หรือที่สถานที่เลือกตั้งของท่าน หรือ

   ลงคะแนนเสียงโดยใช้บัตรลงคะแนนชั่วคราว

6. **สิทธิในการขอความช่วยเหลือในการกาบัตรลงคะแนนของท่าน**จากบุคคลใดก็ได้ที่ท่านเลือก ยกเว้นจากผู้ว่าจ้างหรือตัวแทนสหภาพแรงงานของท่าน

7. **สิทธิในการนำบัตรลงคะแนนส่งทางไปรษณีย์ที่กรอกเสร็จแล้วไปให้แก่สถานที่เลือกตั้งแห่งใดก็ตาม**ในรัฐ California

8. **สิทธิในการขอเอกสารการเลือกตั้งเป็นภาษาอื่นที่นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ** หากในเขตเลือกตั้งของท่านมีคนจำนวนมากพอที่พูดภาษานั้น

9. **สิทธิในการถามเจ้าหน้าที่การเลือกตั้งเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการเลือกตั้ง** และชมกระบวนการเลือกตั้ง หากบุคคลที่ท่านถามไม่สามารถตอบคำถามของท่านได้ บุคคลนั้นต้องส่งท่านไปยังบุคคลที่เหมาะสมที่จะตอบคำถามของท่านได้ หากท่านสร้างความวุ่นวาย บุคคลนั้นสามารถหยุดตอบคำถามของท่านได้

10. **สิทธิในการรายงานการกระทำใดก็ตามที่ผิดกฎหมายหรือหลอกลวงเกี่ยวกับการเลือกตั้ง** ให้แก่เจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง หรือสำนักงานเลขาธิการรัฐได้

    ทางเว็บไซต์ที่ **www.sos.ca.gov**

    ทางโทรศัพท์ที่ **(855) 345-3933**

    ทางอีเมลที่ **elections@sos.ca.gov**

หากท่านเชื่อว่าท่านถูกปฏิเสธสิทธิ์ใด ๆ จากเหล่านี้ โปรดโทรศัพท์ไปที่สายด่วนของเลขาธิการรัฐสำหรับผู้ลงคะแนนเสียงซึ่งจะเก็บข้อมูลไว้เป็นความลับ ที่หมายเลขโทรฟรีที่ **(855) 345-3933**

ข้อเสนอที่ 15

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนฉบับนี้ได้รับการเสนอให้กับประชาชนโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย มาตรา 8 ข้อ II

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนฉบับนี้ได้เพิ่มมาตราต่าง ๆ เข้าในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ด้วยเหตุนี้บทบัญญัติใหม่ที่จะเพิ่มเติมเข้าไปจะพิมพ์ด้วย*ตัวเอียง*เพื่อแสดงว่าเป็นข้อความใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1. หัวข้อ

ข้อเสนอนี้จะเรียกว่า "กฎหมายว่าด้วยการให้เงินทุนแก่โรงเรียนและชุมชนท้องถิ่นในรัฐแคลิฟอร์เนียปี 2020"

มาตรา 2. ข้อมูลที่ค้นพบ

(ก) รัฐแคลิฟอร์เนียมีเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับห้าของโลก แต่หากเราไม่ลงทุนเพื่ออนาคตของเรา เราก็จะล้าหลัง เพื่อให้เศรษฐกิจของเราเติบโตและให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในปัจจุบัน และเพื่อชาวแคลิฟอร์เนียรุ่นต่อ ๆ ไปในอนาคต เราจำเป็นต้องทำงานให้ดีขึ้นในการลงทุนในโรงเรียน วิทยาลัย ชุมชน และชุมชนในท้องถิ่นของเรา และทำสิ่งต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อส่งเสริมธุรกิจขนาดย่อมและธุรกิจที่พึ่งเริ่มต้นใหม่

(ข) ความสามารถในการแข่งขันของเราเริ่มต้นด้วยการให้ความสำคัญกับเด็กและการศึกษาของพวกเขา หลายทศวรรษของการตัดและการขาดแคลนทุนทรัพย์ได้บ่อนทำลายโรงเรียนในรัฐแคลิฟอร์เนีย การศึกษาระดับชาติเมื่อไม่นานมานี้ได้จัดอันดับผลการดำเนินงานของโรงเรียนในรัฐแคลิฟอร์เนียในครึ่งล่างของรัฐทั้งหมด รัฐที่ติดอันดับต้น ๆ ใช้จ่ายเงินหลายพันดอลลาร์ต่อนักเรียนมากกว่ารัฐแคลิฟอร์เนีย

(ค) การขาดแคลนเงินทุนของรัฐแคลิฟอร์เนียส่งผลที่ตามมาโดยตรงต่อลูก ๆ ของเรา: เราเป็นรองอันดับท้ายสุดในประเทศในอัตราส่วนครูต่อนักเรียน อันดับสุดท้ายในอัตราส่วนที่ปรึกษาแนะแนวต่อนักเรียน และอันดับสุดท้ายในอัตราส่วนบรรณารักษ์ต่อนักเรียน

(ง) คุณภาพชีวิตในชุมชนท้องถิ่นของเรามีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตทางเศรษฐกิจของเราด้วย ซึ่งขึ้นอยู่กับถนนที่ปลอดภัยและสะอาด บริการฉุกเฉินที่เราสามารถไว้วางใจได้ สวนสาธารณะและโปรแกรมนันทนาการที่ทำให้เยาวชนของเราไม่ไปอยู่บนท้องถนน และถนนที่ได้รับการดูแลอย่างดี เมือง เทศมณฑล และหน่วยงานในท้องถิ่นของเรา อยู่ในตำแหน่งสำคัญที่สุดที่เผชิญกับผลที่ตามมาจากการขาดที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมและการเพิ่มขึ้นของคนไร้บ้าน ตลอดจนความเสี่ยงที่เลวร้ายลงจากไฟป่าและภัยพิบัติอื่น ๆ

(จ) ภาษีทรัพย์สินสำหรับอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมเป็นแหล่งเงินทุนหลักสำหรับโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่นของเรา ในขณะที่โดยแท้จริง รัฐอื่นแทบทุกรัฐจะประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมตามมูลค่าตลาดที่ยุติธรรม แต่รัฐแคลิฟอร์เนียอนุญาตให้เก็บภาษีอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมเป็นเวลาหลายปี แม้กระทั่งหลายทศวรรษ โดยไม่ต้องมีการประเมินใหม่ ระบบที่ผิดปกตินี้มีแนวโน้มที่จะใช้แผนการหลีกเลี่ยงภาษีในทางที่ผิด เบี่ยงเบนเงินทุนออกไปจากโรงเรียนและชุมชนในท้องถิ่น มีส่วนก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัยราคาไม่แพง บิดเบือนการแข่งขันทางธุรกิจและเสียเปรียบการเริ่มต้นธุรกิจ

(ฉ) การประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ต่ำไปของรัฐแคลิฟอร์เนียเป็นปัญหาที่เพิ่มมากขึ้น นักลงทุนและบริษัทขนาดใหญ่ ซึ่งส่วนใหญ่มาจากรัฐและประเทศอื่น ๆ กำลังใช้แผนการที่หลากหลายเพื่อทำความเลี่ยงกฎหมายและซื้อขายอสังหาริมทรัพย์โดยไม่ต้องมีการประเมินใหม่ซึ่งทำให้โรงเรียนและชุมชนในพื้นที่ของเราเสียค่าใช้จ่ายมูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์

(ช) ผลการศึกษาล่าสุดของมหาวิทยาลัยเซาเทิร์นแคลิฟอร์เนียพบว่าอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ประเมินต่ำไป ช่วยให้เจ้าของสามารถหลีกเลี่ยงภาษีอสังหาริมทรัพย์ในท้องถิ่นได้มากกว่า $11 พันล้านในแต่ละปี ซึ่งควรจะนำไปสนับสนุนโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่นของเรา

(ซ) ระบบภาษีอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ผิดปกติของรัฐแคลิฟอร์เนียมีส่วนก่อให้เกิดวิกฤตที่อยู่อาศัยราคาไม่แพงของรัฐแคลิฟอร์เนีย การศึกษาวิจัยโดยสำนักงานนักวิเคราะห์การออกกฎหมายและมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียได้แสดงให้เห็นว่าระบบภาษีอสังหาริมทรัพย์ของรัฐแคลิฟอร์เนียจูงใจให้เจ้าของถือครองอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ปล่อยให้ว่างและไม่ได้ใช้งานเต็มที่ ระบบที่ได้รับการปฏิรูป ซึ่งประเมินอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมดตามมูลค่าตลาดที่เป็นธรรม จะสร้างแรงจูงใจใหม่ที่มีประสิทธิภาพในการสร้างที่อยู่อาศัยใหม่

(ฌ) เจ้าของอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมทุกรายได้รับประโยชน์จากโรงเรียนและบริการในท้องถิ่นอย่างเช่นความปลอดภัยสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งไม่เป็นธรรมและต่อต้านการแข่งขันที่ระบบภาษีอสังหาริมทรัพย์บังคับให้ธุรกิจบางแห่งจ่ายภาษีอสังหาริมทรัพย์ที่สูงขึ้นเพื่อสนับสนุนโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่นของเรา ในขณะที่คู่แข่งของพวกเขาจ่ายภาษีอสังหาริมทรัพย์ที่ต่ำกว่ามากเนื่องจากทรัพย์สินของพวกเขาได้รับการประเมินต่ำกว่ามูลค่าตลาดที่เป็นธรรม

(ญ) ระบบภาษีอสังหาริมทรัพย์ที่ผิดปกติของรัฐแคลิฟอร์เนียไม่เพียงแต่บิดเบือนการแข่งขันเท่านั้น แต่ยังเป็นการกีดกันการลงทุนทางธุรกิจอีกด้วย ภายใต้ระบบปัจจุบัน ธุรกิจที่ลงทุนในการปรับปรุงทรัพย์สินจะทำให้เกิดการประเมินใหม่และภาษีทรัพย์สินที่สูงขึ้น แต่ธุรกิจที่ไม่ลงทุนในการปรับปรุงอสังหาริมทรัพย์ยังคงอยู่ได้สบายจากต้นทุนที่ต่ำจากการประเมิน

(ฎ) การศึกษาที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียแสดงให้เห็นว่าการประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์ใหม่จะส่งผลดีสุทธิต่อการจ้างงานและเศรษฐกิจของรัฐแคลิฟอร์เนีย

(ฏ) หากเราได้ปฏิรูปปัญหาด้านการประเมินทรัพย์สินเชิงธุรกิจของรัฐแคลิฟอร์เนียที่ต่ำที่สุด รัฐแคลิฟอร์เนียจะยังคงอยู่ในบรรดารัฐที่มีอันดับต่ำที่สุดสำหรับภาษีทรัพย์สินทางธุรกิจในประเทศเนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดอัตราภาษีอสังหาริมทรัพย์ 1%

15

(ฐ) ธุรกิจขนาดย่อมและธุรกิจที่พึ่งเริ่มต้นใหม่ที่เจริญรุ่งเรืองมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของรัฐแคลิฟอร์เนียในปัจจุบันและอนาคต ภาษีอสังหาริมทรัพย์สำหรับอุปกรณ์และส่วนควบไม่สนับสนุนธุรกิจที่พึ่งเริ่มต้นใหม่ ธุรกิจขนาดย่อม และธุรกิจขนาดใหญ่กว่า จากการลงทุนที่มีผลิตภาพใหม่ ๆ ด้วยการกำหนดให้อสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ที่อยู่ภายใต้การประเมินต้องได้รับการประเมินตามมูลค่าตลาดที่เป็นธรรม ธุรกิจขนาดย่อมสามารถได้รับการยกเว้นภาษีทรัพย์สินสำหรับอุปกรณ์และส่วนควบอย่างเต็มที่และสามารถลดภาษีได้อย่างมากสำหรับธุรกิจอื่น ๆ โดยไม่ต้องเสียเงินสนับสนุนโดยไม่เป็นอันตรายต่อเงินทุนสำหรับโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่นของเรา

(ฑ) การประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ประเมินต่ำไปใหม่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ส่วนใหญ่จะส่งผลกระทบต่ออสังหาริมทรัพย์จำนวนเล็กน้อยที่เป็นของบริษัทที่ใหญ่ที่สุดและนักลงทุนที่ร่ำรวยที่สุดเกือบร้อยละ 80 ของผลประโยชน์ทางภาษีของการประเมินต่ำไปที่ทำได้โดยระบบปัจจุบันมีเพียงร้อยละ 8 ของอสังหาริมทรัพย์

(ฒ) ผลประโยชน์ที่มีต่อโรงเรียน ชุมชนท้องถิ่น และเศรษฐกิจ อันเป็นผลมาจากการยุติการประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ประเมินต่ำไป สามารถทำได้ในขณะที่ปกป้องธุรกิจขนาดย่อมผ่านการยกเว้นและการเลื่อนเวลาการประเมินใหม่ และในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมธุรกิจขนาดย่อมด้วยการสร้างสถานการณ์ที่เป็นธรรมต่อทุกฝ่ายให้มากขึ้น และโดยการกำจัดภาษีทรัพย์สินสำหรับอุปกรณ์ทางธุรกิจและส่วนควบ

(ด) การปฏิรูปการประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมให้มีมูลค่าตลาดที่เป็นธรรม จะส่งผลให้ระบบที่เป็นธรรมยิ่งขึ้นสำหรับโรงเรียนของเรา ชุมชนท้องถิ่นของเรา และธุรกิจของเรา ธุรกิจทั้งหมดจะแข่งขันกันในสถานการณ์ที่เป็นธรรมต่อทุกฝ่าย ในการสร้างรายได้หลายพันล้านดอลลาร์ในการสนับสนุนเพิ่มเติมสำหรับโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่นของเรา

มาตรา 3. จุดประสงค์และเจตจำนง

เป็นความตั้งใจของประชาชนในรัฐแคลิฟอร์เนียที่จะดำเนินการทั้งหมดต่อไปนี้ในข้อเสนอนี้:

(ก) รักษาความคุ้มครองของข้อเสนอที่ 13 ในทุกวิถีทางสำหรับเจ้าของบ้านและอสังหาริมทรัพย์ให้เช่าเพื่ออยู่อาศัย ข้อเสนอนี้มีผลต่อการประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ต้องเสียภาษีเท่านั้น

(ข) จัดหารายได้ที่เพิ่มขึ้นและมีเสถียรภาพสำหรับโรงเรียน เมือง เทศมณฑล และหน่วยงานอื่น ๆ ในท้องถิ่น โดยกำหนดให้มีการประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ประเมินต่ำไป ตามมูลค่าตลาดที่เป็นธรรม

(ค) แจกจ่ายรายได้ใหม่ที่เกิดจากข้อเสนอนี้ให้กับโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่น ไม่ใช่ให้รัฐ

(ง) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าส่วนของรายได้ใหม่ที่นำไปให้โรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นอันเป็นผลมาจากข้อเสนอนี้ ถือเป็นรายได้ใหม่ที่นอกเหนือจากเงินทุนอื่น ๆ ทั้งหมดสำหรับโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชน รวมถึงข้อเสนอที่ 98

(จ) รับประกันว่าเขตโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนทุกแห่งจะได้รับเงินทุนเพิ่มเติมจากข้อเสนอนี้ และเงินที่ไปโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนจะได้รับการจัดสรรในลักษณะที่สอดคล้องกับสูตรการระดมทุนเพื่อการควบคุมในท้องถิ่นที่มุ่งหมายเพื่อพัฒนาความเสมอภาค

(ฉ) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ารายได้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในเมือง เทศมณฑล และเขตพิเศษอันเป็นผลมาจากข้อเสนอนี้ จะได้รับการจัดสรรในลักษณะเดียวกับรายได้ภาษีทรัพย์สินอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นในบัตรลงคะแนนก่อนหน้านี้ที่ได้รับการอนุมัติจากผู้ลงคะแนนเสียง เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตในชุมชนท้องถิ่นในทุกส่วนของรัฐแคลิฟอร์เนีย

(ช) ทำให้แน่ใจว่ามีความโปร่งใสต่อสาธารณะโดยสมบูรณ์ โดยกำหนดให้โรงเรียน วิทยาลัยชุมชน เมือง เทศมณฑล และเขตพิเศษ เปิดเผยต่อสาธารณะถึงรายได้ใหม่ที่พวกเขาได้รับและวิธีใช้จ่ายรายได้เหล่านั้นในลักษณะที่สามารถใช้ได้อย่างกว้างขวางและเข้าใจได้ง่าย

(ซ) ต้องชัดเจนอย่างมากว่าข้อเสนอนี้ใช้กับอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ต้องเสียภาษีเท่านั้น โดยรวมถึงบทบัญญัติที่ระบุว่า:

(1) อสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัยทั้งหมดได้รับการยกเว้น ดังนั้นเจ้าของและผู้เช่าจะไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ จากข้อเสนอนี้

(2) ข้อเสนอนี้ไม่เปลี่ยนแปลงกฎหมายที่มีอยู่เดิมซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีหรือการสงวนที่ดินไว้เพื่อเกษตรกรรม

(ฌ) ไม่ได้เปลี่ยนแปลงบทบัญญัติรัฐธรรมนูญของข้อเสนอที่ 13 ที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดอัตราภาษีทรัพย์สินร้อยละ 1 สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องเสียภาษีทั้งหมด ดังนั้นภาษีทรัพย์สินในท้องถิ่นสำหรับอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมจะยังคงอยู่ในอันดับที่ต่ำที่สุดในประเทศหลังจากที่ข้อเสนอนี้ได้รับการอนุมัติจากผู้ลงคะแนนเสียง

(ญ) สร้างความมั่นคงให้กับเจ้าของทรัพย์สินธุรกิจขนาดย่อมโดยให้การยกเว้นสำหรับเจ้าของอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมขนาดย่อม เจตนาของบทบัญญัตินี้คือการให้การยกเว้นที่มีผลบังคับใช้เฉพาะกับเจ้าของที่แท้จริงของธุรกิจขนาดย่อมและเจ้าของทรัพย์สินขนาดใหญ่ จะต้องได้รับการป้องกันจากการใช้การยกเว้นเพื่อประโยชน์ของตนเอง

(ฎ) เลื่อนเวลาการประเมินใหม่อสังหาริมทรัพย์ของธุรกิจขนาดย่อมคิดเป็นร้อยละ 50 หรือมากกว่าของพื้นที่ที่มีการครอบครองจนถึงวันที่ภาษีสำหรับปีงบประมาณใด ๆ กลายเป็นภาระในอสังหาริมทรัพย์ในปี 2025–26 เพื่อให้ผู้เช่าธุรกิจขนาดย่อมมีเวลาเพิ่มเติมในการเลือกตัวเลือกการเช่าที่เหมาะกับพวกเขา โดยตระหนักว่าผลกระทบของข้อเสนอนี้จะแตกต่างกันไปในแต่ละอสังหาริมทรัพย์โดยขึ้นอยู่กับว่าการประเมินในปัจจุบันนั้นใกล้เคียงกับมูลค่าตลาดที่เป็นธรรมเพียงใด และมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการยกเว้นทรัพย์สินขนาดเล็กสำหรับทรัพย์สินที่มีมูลค่าตลาดที่เป็นธรรม $3 ล้านหรือน้อยกว่าหรือไม่

(ฏ) ส่งเสริมให้ธุรกิจใหม่และธุรกิจที่มีอยู่เดิมทำการลงทุนใหม่โดยการขจัดภาษีทรัพย์สินสำหรับทรัพย์สินที่มีรูปร่าง

ของธุรกิจสำหรับอุปกรณ์และส่วนควบสำหรับธุรกิจขนาดย่อม และให้การยกเว้น $500,000 ต่อปีสำหรับธุรกิจอื่น ๆ ทั้งหมด สภานิติบัญญัติอาจไม่ลดการยกเว้นนี้ แต่อาจเพิ่มขึ้น

(ฐ) จัดให้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้นในการจัดเก็บภาษีสำหรับอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมโดยการประเมินทั้งหมดตามมูลค่าตลาดที่เป็นธรรมจริงอย่างเช่นธุรกิจที่เริ่มต้นใหม่ และอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมใหม่ที่ได้รับการประเมินตามมูลค่าตลาดที่เป็นธรรมจริงแล้ว เจตนาคือเพื่อให้ทุกธุรกิจแข่งขันกันในสถานการณ์ที่เป็นธรรมต่อทุกฝ่ายมากขึ้นและตรวจสอบให้แน่ใจว่าทุกธุรกิจจ่ายส่วนแบ่งของตนเพื่อสนับสนุนโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่นที่พวกเขาได้รับประโยชน์

(ฑ) หลังจากหารือกับหน่วยงานด้านการบริหารภาษีทรัพย์สิน กำหนดให้สภานิติบัญญัติเพื่อจัดทำตามบทกฎหมายสำหรับการค่อย ๆ นำการประเมินใหม่ของอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ประเมินต่ำไปเข้าไปใช้ เพื่อให้ผู้ประเมินประจำเทศมณฑลสามารถนำกฎหมายใหม่ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิผล การค่อย ๆ นำเข้าไปใช้ดังกล่าวจะเริ่มต้นในวันที่ภาษีสำหรับปีงบประมาณใด ๆ กลายเป็นภาระในทรัพย์สินในปี 2022–23 และเกิดขึ้นในช่วงหลายปี เจ้าของที่ได้รับผลกระทบจะต้องจ่ายภาษีตามมูลค่าที่ประเมินใหม่โดยเริ่มต้นด้วยวันที่ภาษีสำหรับปีงบประมาณใด ๆ กลายเป็นภาระในทรัพย์สินเมื่อผู้ประเมินได้ทำการประเมินใหม่เสร็จสิ้น

(ฒ) กำหนดให้สภานิติบัญญัติต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าบทบัญญัติการค่อย ๆ นำเข้าไปใช้ให้เจ้าของอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบมีเวลาที่เหมาะสมในการจ่ายภาระภาษีที่เพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจากข้อเสนอนี้

(ณ) จัดให้มีการกู้คืนค่าใช้จ่ายในการบริหารโดยตรงที่เกิดขึ้นโดยเทศมณฑลเพื่อดำเนินการตามกฎหมายใหม่อย่างมีประสิทธิผล

(ด) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ากองทุนทั่วไปและกองทุนอื่น ๆ ของรัฐไม่มีผลกระทบรุนแรงจากการจ่ายเงินคืนให้กับรัฐสำหรับการลดรายได้ภาษีที่เกิดจากการหักภาษีทรัพย์สิน

(ต) รักษาการกำกับดูแลของกรรมาธิการภาษีแห่งรัฐเกี่ยวกับระบบภาษีทรัพย์สินเพื่อให้สาธารณชนมั่นใจว่าการประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมในทุกเทศมณฑลมีความเท่าเทียมกันและเป็นแบบเดียวกันตามข้อเสนอนี้ รวมทั้งกำหนดเพื่อให้แน่ใจด้วยว่ากรรมาธิการภาษีแห่งรัฐให้ความช่วยเหลือทั่วทั้งรัฐเท่าที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพของข้อเสนอนี้ภายในทั้ง 58 เทศมณฑล

มาตรา 4. มีการเพิ่มมาตรา 8.7 ในมาตรา XVI ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 8.7. (ก) โดยเอกสารฉบับนี้ เพื่อให้ได้รับความไว้วางใจ กองทุนภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นถูกสร้างขึ้นในคลังของรัฐและได้รับการจัดสรรอย่างต่อเนื่องสำหรับการสนับสนุนของหน่วยงานการศึกษาในท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 421 ของประมวลกฎหมายการศึกษา ตามมาตรานั้นอ่านได้วันที่ 1 มกราคม 2020 และสำหรับการสนับสนุนของเขตวิทยาลัยชุมชน เงินที่ฝากไว้ในกองทุนภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นจะต้องได้รับความไว้วางใจสำหรับโรงเรียน และจะแจกจ่ายดังต่อไปนี้:

(1) ร้อยละสิบเอ็ดของเงินจะต้องถูกจัดสรรโดยคณะกรรมการผู้ว่าการของวิทยาลัยชุมชนแคลิฟอร์เนียให้กับเขตวิทยาลัยชุมชนตามสัดส่วนเงินทุนที่คำนวณได้สำหรับแต่ละเขตตามสูตรการแจกจ่ายที่ดำเนินการตามกฎหมาย ณ วันที่ 1 มกราคม 2020 หรือบทกฎหมายใด ๆ ที่ออกตามมาในภายหลัง โดยมีเงื่อนไขว่ารายได้ภาษีทรัพย์สินที่คำนวณตามมาตรา 84751 ของประมวลกฎหมายการศึกษาหรือบทกฎหมายใด ๆ ที่ออกตามมาในภายหลัง ซึ่งเกินจำนวนเงินทุนทั้งหมดที่คำนวณได้สำหรับเขตตามสูตรการกระจายการดำเนินงานในตอนนั้นจะต้องถูกหักออกจากส่วนแบ่งตามสัดส่วนของเขตนั้นของกองทุนภาษีทรัพย์สินโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่น

(2) ร้อยละแปดสิบเก้าของเงินจะถูกจัดสรรโดยผู้ดูแลการสอนสาธารณะให้กับเขตโรงเรียน โรงเรียนในกำกับของรัฐ และสำนักงานของมณฑลดังต่อไปนี้:

(ก) สำหรับเขตโรงเรียนและโรงเรียนในกำกับของรัฐ ตามสัดส่วนของแต่ละเงินทุนทั้งหมดของเขตโรงเรียนและโรงเรียนในกำกับของรัฐที่คำนวณตามส่วนย่อย (ก) ถึง (ฌ) ที่รวมอยู่ในมาตรา 42238.02 ของประมวลกฎหมายการศึกษาตามที่อ่านในวันที่ 1 กรกฎาคม 2019 เขตโรงเรียนและโรงเรียนในกำกับของรัฐใด ๆ ที่มีคุณสมบัติเป็น "เขตการศึกษาช่วยเหลือขั้นพื้นฐาน" หรือ "นิติบุคคลที่เสียภาษีส่วนเกิน" ภายใต้อนุมาตรา (ฌ) ของมาตรา 42238.02 ของประมวลกฎหมายการศึกษาจะต้องหักออกจากส่วนแบ่งตามสัดส่วนของภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่น ให้เงินกองทุนจำนวนเงินที่ผลรวมที่คำนวณได้ในอนุมาตรา (ญ) ของมาตรา 42238.02 ของประมวลกฎหมายการศึกษาเกินจำนวนที่คำนวณได้ตามอนุมาตรา (ก) ถึง (ฌ) ซึ่งรวมอยู่ในมาตรา 42238.02 ของประมวลกฎหมายการศึกษา ตามบทบัญญัติแต่ละข้อที่อ่านวันที่ 1 กรกฎาคม 2019

(ข) สำหรับสำนักงานการศึกษาของเทศมณฑล ตามสัดส่วนเงินทุนทั้งหมดของสำนักงานแต่ละแห่งที่คำนวณตามมาตรา 2574 ของประมวลกฎหมายการศึกษา ดังที่อ่านในวันที่ 1 กรกฎาคม 2019

(3) แม้จะมีวรรค (1) และ (2) ของอนุมาตรานี้ก็ตาม เขตโรงเรียนและโรงเรียนในกำกับของรัฐจะไม่ได้รับจากกองทุนภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นน้อยกว่าหนึ่งร้อยดอลลาร์ ($100) ต่อหน่วยการเข้าเรียนเฉลี่ยรายวัน ที่ปรับทุกปีขึ้นหรือลงตามอัตราร้อยละเดียวกันกับที่กองทุนภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากปีที่แล้ว และไม่มีเขตวิทยาลัยชุมชนใดจะได้รับจากกองทุนภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นน้อยกว่าหนึ่งร้อยดอลลาร์ ($100) ต่อนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาเทียบเท่า ปรับขึ้นหรือลงทุกปีโดยอัตราร้อย

ละเดียวกันกับที่กองทุนภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากปีก่อนหน้า

(ข) ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในวรรค (2) ของอนุมาตรา (ง) ของมาตรา 8.6 ของข้อนี้ แม้ว่าจะมีกฎหมายอื่นใดก็ตาม เงินที่ฝากไว้ในกองทุนภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นจะต้องไม่ถูกจัดสรร เปลี่ยนกลับ หรือโอน โดยสภานิติบัญญัติ ผู้ว่าการรัฐ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน หรือผู้ควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในส่วนนี้ และจะไม่นำรายได้เหล่านี้ไปให้กองทุนทั่วไปหรือกองทุนอื่นใดของรัฐหรือกองทุนของรัฐบาลท้องถิ่น

(ค) เงินที่จัดสรรให้กับหน่วยงานการศึกษาในท้องถิ่น ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 421 ของประมวลกฎหมายการศึกษาตามที่บทกฎหมายนั้นอ่านเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2020 และให้เขตวิทยาลัยชุมชนจากกองทุนภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นจะต้องเสริม ไม่ใช่แทนที่ เงินทุนอื่น ๆ เพื่อการศึกษา เงินที่ฝากเข้าหรือจัดสรรจากกองทุนภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นจะต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งของ "การจัดสรรทั้งหมดให้กับเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนจากรายได้ที่เกิดจากเงินกองทุนทั่วไปของภาษีที่จัดสรรตามข้อ XIII B และได้จัดสรรรายได้ที่เกิดจากเงินภาษีในท้องถิ่น" เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรค (2) และ (3) ของอนุมาตรา (ข) ของมาตรา 8 ของข้อนี้หรือเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรา 21 ของข้อนี้ ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (ค) ของมาตรา 8.6 ของข้อนี้รายได้ที่เกิดจากมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A จะไม่ถือว่าเป็นรายได้จากกองทุนทั่วไปซึ่งอาจจัดสรรตามข้อ XIII B เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรค (1) ของอนุมาตรา (ข) ของมาตรา 8 ของข้อนี้ และจะไม่นำมาพิจารณาในการกำหนดรายได้ต่อหัวของกองทุนทั่วไปเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในอนุมาตรา (ข) และ (จ) ของมาตรา 8 ของข้อนี้

(ง) ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (ค) ของมาตรา 8.6 ของข้อนี้ รายได้ที่เกิดจากมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A จะต้องไม่ถือว่าเป็นเงินที่ได้จากภาษีทั่วไปซึ่งอาจได้รับการจัดสรรตามข้อ XIII B เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรา 20 หรือ มาตรา 21 ของข้อนี้

มาตรา 5. มีการเพิ่มมาตรา 8.6 ในข้อ XVI ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 8.6. (ก) โดยอาศัยประสบการณ์ในอดีต สภานิติบัญญัติจะจัดให้มีระเบียบวิธีการจากบทกฎหมายสำหรับการกำหนดรายได้เพิ่มเติมที่เกิดขึ้นในแต่ละเทศมณฑลในแต่ละปีงบประมาณอันเป็นผลมาจากการใช้อัตราภาษีที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 1 ของข้อ XIII A และการประยุกต์ใช้มาตรา 2.5 ของข้อ XIII A การกำหนดจำนวนรายได้เพิ่มเติมในแต่ละเทศมณฑลจะถูกส่งไปยังผู้ตรวจสอบของเทศมณฑลทุกปีเพื่อใช้สำหรับการคำนวณที่จำเป็นในมาตรานี้

(ข) หลังจากโอนเงินที่จำเป็นตามอนุมาตรา (ค) (ง) และ (จ) และวรรคย่อย (ข) ของวรรค (1) ของอนุมาตรานี้แล้ว รายได้เพิ่มเติมทั้งหมดที่เกิดจากการใช้อัตราภาษีที่ระบุในอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 1 ของข้อ XIII A และการใช้มาตรา 2.5 ของข้อ XIII A จะต้องได้รับการจัดสรรและโอนโดยผู้ตรวจสอบของเขตดังต่อไปนี้:

(1) (ก) อันดับแรก ให้กับกองทุนภาษีทรัพย์สินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในท้องถิ่นที่สร้างขึ้นตามมาตรา 8.7 ของข้อนี้ ในจำนวนที่เท่ากับส่วนแบ่งภาษีทรัพย์สินของหน่วยงานของโรงเรียนตามที่กำหนดไว้ในหมวด 6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 95) ของส่วนที่ 0.5 ของภาค 1 ของประมวลรัษฎากรและภาษีอากร ดังที่หมวดนั้นอ่านในวันที่ 1 มกราคม 2020

(ข) ก่อนที่จะทำการโอนตามวรรคย่อย (ก) ของวรรค (1) ของอนุมาตรานี้ ผู้สอบบัญชีของเทศมณฑลจะหักจำนวนเงินที่เท่ากับส่วนแบ่งของเทศมณฑลของการเพิ่มขึ้นของการจัดสรรเงินรายได้จากกองทุนทั่วไปของภาษีสำหรับการสนับสนุนของเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนตามมาตรา 8 ของข้อนี้ เนื่องจากการสูญเสียรายได้ซึ่งเป็นผลมาจากการยกเว้นตามที่กำหนดโดยมาตรา 3.1 ของข้อ XIII ตามที่กำหนดโดยผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน ส่วนแบ่งของการจัดสรรกองทุนทั่วไปเพิ่มเติมของเทศมณฑลจะต้องถูกโอนโดยผู้ตรวจสอบของเทศมณฑลไปยังกองทุนทั่วไปก่อนการจัดสรรที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ก) ของวรรค (1) ของอนุมาตรานี้ จำนวนเงินที่กำหนดโดยผู้อำนวยการฝ่ายการเงินตามวรรคย่อยนี้จะต้องแบ่งสำหรับแต่ละปีงบประมาณโดยเทศมณฑลตามสัดส่วนของการสูญเสียรายได้ที่เกิดจากการยกเว้นที่กำหนดไว้ในมาตรา 3.1 ของข้อ XIII

(2) อันดับที่สอง ระหว่างเมือง เทศมณฑล และเขตพิเศษตามหมวดที่ 6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 95) ของส่วนที่ 0.5 ของภาค 1 ของประมวลรัษฎากรและภาษีอากรตามที่อ่านในวันที่ 1 มกราคม 2020

(ค) คณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์จะกำหนดการลดลงของกองทุนทั่วไปและกองทุนอื่นใดของรัฐที่ได้รับผลกระทบของรายได้ที่มาจากภาษีที่กำหนดโดยกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ส่วนที่ 10 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 17001) ของภาค 2 ของประมวลรัษฎากรและภาษีอากร) และกฎหมายภาษีนิติบุคคล (ส่วนที่ 11 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 23001) ของภาค 2 ของประมวลรัษฎากรและภาษีอากร) ตามที่กฎหมายเหล่านั้นอ่านเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2020 เนื่องจากการหักภาษีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นสุทธิใด ๆ อันเป็นผลมาจากการดำเนินการของอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 3.1 ของข้อ XIII และมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A จำนวนเงินที่ลดลงตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์จะต้องถูกโอนโดยผู้ตรวจสอบของเทศมณฑลไปยังกองทุนทั่วไปและกองทุนอื่นใดของรัฐที่ได้รับผลกระทบก่อนที่จะการจัดสรรที่ระบุในอนุมาตรา (ข) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการตัดสินใจตามที่กำหนดไว้โดยมาตรา 8, 20, และ 21 ของข้อนี้ จำนวนเงินที่โอนไปยังกองทุนทั่วไปตามอนุมาตรานี้จะต้องถือว่าเป็นรายได้ของกองทุนทั่วไปซึ่งอาจจัดสรรได้ตามข้อ XIII B และรายได้จากกองทุนทั่วไปจากภาษีที่จัดสรรตามข้อ XIII B และจะต้องรวมอยู่ในการคำนวณรายได้ต่อหัวของกองทุนทั่วไป จำนวนเงินที่โอนตามอนุมาตรานี้จะต้องแบ่งสำหรับแต่ละปีงบประมาณระหว่างเทศมณฑลตามสัดส่วนการมีส่วนร่วมของแต่ละเทศมณฑลต่อรายได้เพิ่มเติมทั้งหมดอันเป็นผลมาจากการใช้อัตราภาษีที่ระบุไว้

ในอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 1 ของข้อ XIII A และการนำมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A ที่กำหนดสำหรับทุกมณฑลมาใช้

(ง) (1) แต่ละเทศมณฑล หรือเมืองและเทศมณฑลจะต้องได้รับการชดเชยเป็นประจำทุกปีสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารโดยตรงที่แท้จริงของการดำเนินการตามมาตรา 3.1 ของข้อ XIII และมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A ตามที่คณะกรรมการผู้บังคับบัญชาของเทศมณฑล หรือเมืองและเทศมณฑลระบุโดยสอดคล้องกับบทกฎหมายที่ระบุค่าใช้จ่ายเหล่านั้น สภานิติบัญญัติจะต้องกำหนดตามบทกฎหมายว่าอะไรเป็นต้นทุนการบริหารโดยตรงที่แท้จริงเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวอย่างน้อยจะต้องรวมถึงค่าใช้จ่ายในการประเมิน การอุทธรณ์การประเมิน ที่ปรึกษากฎหมาย การจัดสรรและการกระจายภาษี และการตรวจสอบและการบังคับใช้บทบัญญัติของมาตรา 3.1 ของข้อ XIII และมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A ซึ่งเป็นเจตนาของอนุมาตรานี้เพื่อจัดหาเงินทุนที่เพียงพอให้กับเทศมณฑลอย่างเต็มที่เพื่อให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามกฎหมาย

(2) โดยบทกฎหมาย สภานิติบัญญัติจะต้องกำหนดค่าใช้จ่ายในการเริ่มต้นครั้งแรกที่จำเป็นสำหรับแต่ละเทศมณฑล หรือเมืองและเทศมณฑลและกรรมาธิการภาษีแห่งรัฐในการดำเนินการตามกฎหมาย และจะต้องให้เงินกองทุนทั่วไปเพื่อจ่ายค่าใช้จ่ายในการเริ่มต้นดังกล่าวจนกว่าจะมีเงินเพียงพอที่จะจ่ายสำหรับค่าใช้จ่ายต่อเนื่องทั้งหมดในการดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งในเวลานั้นกฎหมายจะกำหนดให้กองทุนทั่วไปได้รับการชดใช้คืน

(จ) แต่ละเทศมณฑล หรือเมืองและเทศมณฑลจะได้รับเงินภาษีทรัพย์สินที่จ่ายในปีงบประมาณก่อนหน้าคืนทุกปีซึ่งเป็นผลมาจากการแก้ไขการประเมินตามมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A ในแต่ละปีงบประมาณ จำนวนเงินที่ชำระคืนตามอนุมาตรานี้จะถูกหักออกจากเงินสมทบของแต่ละเทศมณฑลไปให้รายได้เพิ่มเติมทั้งหมดที่เกิดจากการใช้มาตรา 2.5 ของข้อ XIII A อันเป็นผลมาจากการใช้อัตราภาษีที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 1 ของข้อ XIII A

(ฉ) หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น วิทยาลัยชุมชน เทศมณฑล เมือง และเขตพิเศษทั้งหมด ที่ได้รับเงินจากรายได้ที่เกิดจากมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A จะเปิดเผยต่อสาธารณะในแต่ละปีงบประมาณ ได้แก่ งบประมาณประจำปี จำนวนรายได้ภาษีทรัพย์สินที่พวกเขาได้รับในปีงบประมาณนั้น ๆ อันเป็นผลมาจากมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A และวิธีนำรายได้เหล่านั้นไปใช้ จะต้องทำการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบอย่างกว้างขวางและเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้เข้าใจง่าย

มาตรา 6. มาตรา 2.5 ถูกเพิ่มเข้าไปในข้อ XIII A ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 2.5. (ก) (1) แม้จะมีมาตรา 2 ของข้อนี้เกี่ยวกับวันที่ภาษีทรัพย์สินกลายเป็นภาระผูกพันกับทรัพย์สินของปีงบประมาณ 2022–23 และแต่ละวันหลังจากนั้นที่ภาษีทรัพย์สินกลายเป็นภาระผูกพันกับทรัพย์สิน "มูลค่าเงินสดเต็มจำนวน" ของอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และเชิงอุตสาหกรรมที่ไม่ได้รับการยกเว้นเป็นอื่นตามรัฐธรรมนูญจะกลายเป็นมูลค่าที่เป็นธรรมในตลาดของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวตามวันที่กำหนดโดยผู้ประเมินประจำเทศมณฑลของเทศมณฑลที่อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวตั้งอยู่ ยกเว้นข้อกำหนดของสภานิติบัญญัติตามอนุมาตรา (ข)

(2) วรรค (1) ของอนุมาตรานี้จะไม่ใช้กับอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัยตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของบ้านหรือผู้เช่าก็ตาม อสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัยตามที่กำหนดในมาตรานี้จะต้องได้รับการประเมินตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2 ของข้อนี้ วรรค (1) ของอนุมาตรานี้จะไม่ใช้กับอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้สำหรับการผลิตทางการเกษตรเชิงพาณิชย์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ อสังหาริมทรัพย์ที่ใช้สำหรับการผลิตทางการเกษตรเชิงพาณิชย์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้จะต้องได้รับการประเมินตามที่กำหนดไว้ในมาตราที่ 2 ของข้อนี้

(ข) สภานิติบัญญัติต้องจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจในการบริหารภาษีทรัพย์สินทันทีหลังจากที่มีการบังคับใช้มาตรานี้ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ประเมินหรือผู้ได้รับมอบหมายประจำเทศมณฑล สมาชิกกรรมาธิการภาษีแห่งรัฐหรือผู้ได้รับมอบหมาย ผู้เสนอกฎหมายนี้หรือผู้ได้รับมอบหมาย ผู้แทนผู้เสียภาษี และสมาชิกสภานิติบัญญัติหรือผู้ได้รับมอบหมาย ทันทีที่มีการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจขึ้น หน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจต้องจัดประชุมสาธารณะเพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายและข้อบังคับทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับการดำเนินตามข้อเสนอนี้อย่างยุติธรรมต่อสภานิติบัญญัติโดยสอดคล้องกับจุดประสงค์และเจตจำนง หลังจากที่สภานิติบัญญัติประชุมกับหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจแล้ว จะต้องเริ่มนำบทกฎหมายในการค่อย ๆ นำในการประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และเชิงอุตสาหกรรมใหม่ตามที่กำหนดในวรรค (1) ของอนุมาตรา (ก) ไปใช้ เมื่อมีการค่อย ๆ นำบทกฎหมายไปใช้จะต้องจัดให้มีการประเมินอัตราร้อยละของอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และเชิงอุตสาหกรรมทั้งหมดภายในแต่ละเทศมณฑลใหม่อีกครั้งโดยเริ่มต้นด้วยวันที่ภาษีทรัพย์สินกลายเป็นภาระผูกพันกับทรัพย์สินในปีงบประมาณ 2022–23 และขยายวันที่ภาษีทรัพย์สินกลายเป็นภาระผูกพันกับทรัพย์สินมากกว่าสองวันขึ้นไปในแต่ละปีงบประมาณหลังจากนั้น เพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีภาระงานและระยะเวลาดำเนินการที่เหมาะสมสำหรับผู้ประเมินประจำเทศมณฑล ซึ่งมีบทบัญญัติสำหรับการประมวลผลและระยะเวลาของการอุทธรณ์การประเมิน เจ้าของจะต้องจ่ายภาษีตามมูลค่าที่ประเมินใหม่ก่อนโดยเริ่มต้นด้วยวันที่ภาษีสำหรับปีงบประมาณใด ๆ กลายเป็นภาระในทรัพย์สินเมื่อผู้ประเมินได้ทำการประเมินใหม่เสร็จสิ้น การค่อย ๆ นำบทกฎหมายไปใช้จะทำให้ผู้เสียภาษีที่ทรัพย์สินได้รับการประเมินใหม่ตามกรอบเวลาที่เหมาะสมต้องจ่ายภาษีเพิ่มขึ้น หลังจากที่มีการประเมินอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และเชิงอุตสาหกรรมครั้งแรกตามอนุมาตรานี้แล้ว อสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และเชิงอุตสาหกรรมดังกล่าวจะต้องได้รับการประเมินใหม่เป็นระยะ ๆ ไม่น้อยกว่าทุกสามปีตามที่สภานิติบัญญัติกำหนด แม้ว่าจะมีบทกฎหมายอยู่แล้ว สภานิติบัญญัติจะต้องประชุมกับผู้ประเมินประจำเทศมณฑลเพื่อพัฒนากระบวนการพิจารณาค่าอุทธรณ์ที่เกิดจากการประเมินทรัพย์สินใหม่ตามมาตรานี้ ซึ่งมีความสอดคล้องดังต่อไปนี้:

15

(1) กระบวนการนี้จะไม่รวมถึงการยอมรับความคิดเห็นของผู้ยื่นคำขอเกี่ยวกับมูลค่าทรัพย์สินโดยอัตโนมัติภายในระยะเวลาที่กำหนด

(2) กระบวนการจะบังคับให้ผู้เสียภาษีมีภาระในการพิสูจน์ว่าทรัพย์สินนั้นมีมูลค่าไม่ถูกต้อง

(3) กระบวนการจะกำหนดให้ผู้เสียภาษีแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์ในการยื่นคำร้องเบื้องต้นก่อนที่เรื่องจะไปถึงคณะกรรมการการอุทธรณ์เกี่ยวกับการประเมินท้องถิ่น

(4) กระบวนการนี้จะต้องรับรองว่าหากคำวินิจฉัยของผู้พิจารณาคดีเกี่ยวกับการบริหารท้องถิ่น เช่น คณะกรรมการการอุทธรณ์เกี่ยวกับการประเมิน อยู่ภายใต้การพิจารณาของศาล ศาลจะมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยใหม่ในประเด็นทางกฎหมายเท่านั้น โดยประเด็นที่เป็นข้อเท็จจริงรวมถึงการประเมินมูลค่าจะได้รับการทบทวนภายใต้เกณฑ์ของหลักฐานที่เป็นรูปธรรม

(ค) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ตามมาตรานี้:

(1) "อสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และเชิงอุตสาหกรรม" หมายความว่าอสังหาริมทรัพย์ใด ๆ ที่ใช้เป็นอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์หรือเชิงอุตสาหกรรม หรือเป็นที่ดินเปล่าที่ไม่ได้แบ่งเขตเพื่อการอยู่อาศัยและไม่ได้ใช้เพื่อผลผลิตทางการเกษตรเชิงพาณิชย์ เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรคนี้ ที่ดินเปล่ามิได้รวมถึงอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้หรือได้รับการคุ้มครองให้เป็นพื้นที่โล่ง สวนสาธารณะ หรือมีการกำหนดให้เทียบเท่ากับที่ดินที่ห้ามสร้างสิ่งปลูกสร้าง โดยมีลักษณะเพื่อนันทนาการและการศึกษา และมีมีจุดมุ่งหมายเพื่ออนุรักษ์ทัศนียภาพ วัฒนธรรม หรือเป็นคุณค่าทางประวัติศาสตร์

(2) "อสังหาริมทรัพย์แบบผสมผสาน" หมายถึงอสังหาริมทรัพย์ที่อนุญาตให้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย และใช้ในเชิงพาณิชย์หรือเชิงอุตสาหกรรม

(3) "อสังหาริมทรัพย์ที่เพื่อผลผลิตทางการเกษตรเชิงพาณิชย์" หมายความว่าที่ดินที่ใช้ผลิตสินค้าเกษตรเชิงพาณิชย์

(4) (A) "อสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัย" ให้รวมถึงอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้เป็นอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัยรวมทั้งสิ่งปลูกสร้างสำหรับครอบครัวเดี่ยวและอยู่แบบหลายคน และที่ดินที่สร้างหรือมีสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว

(B) สภานิติบัญญัติจะต้องจัดให้มีบทกฎหมายว่าทรัพย์สินอสังหาริมทรัพย์ใด ๆ ที่ถูกจัดว่าเป็นพื้นที่เชิงพาณิชย์หรือเชิงอุตสาหกรรม แต่กลับใช้เป็นอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัยระยะยาว จะต้องถูกจัดประเภทให้เป็นที่อยู่อาศัยเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรค (2) ของอนุมาตรา (ก) สภานิติบัญญัติต้องรับรองว่าอสังหาริมทรัพย์แบบผสมผสานจะได้รับการประเมินใหม่ในส่วนที่ใช้เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางการค้าและอุตสาหกรรมเท่านั้น ตามที่กำหนดไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (ก) สภานิติบัญญัติต้องกำหนดและจัดให้มีบทกฎหมายจำกัดการใช้อสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัยในเชิงพาณิชย์ เช่น สำนักงานที่บ้าน ธุรกิจในบ้าน หรือการเช่าระยะสั้น ว่าจะต้องจัดประเภทเป็นที่อยู่อาศัยเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรค (2) อนุมาตรา (ก) อีกด้วย สภานิติบัญญัติอาจจัดให้มีการยกเว้นการประเมินใหม่ของส่วนแบ่งทางการค้าของอสังหาริมทรัพย์แบบผสมผสานที่กินพื้นที่ร้อยละ 75 ขึ้นไปของอสังหาริมทรัพย์ตามตารางฟุตหรือถูกนับว่าเป็นที่อยู่อาศัย

(ง) (1) ภายใต้วรรค (2) ของอนุมาตรานี้ เมื่อมีการประเมินใหม่ตามอนุมาตรา (ก) และ (ข) อสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์และเชิงอุตสาหกรรมแต่ละรายการที่มีมูลค่าที่ยุติธรรมในตลาดสามล้านดอลลาร์ ($3,000,000) หรือน้อยกว่าจะไม่อยู่ภายใต้การประเมินใหม่ตามวรรค (1) ของอนุมาตรา (ก) และจะต้องได้รับการประเมินตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2 ของข้อนี้ จำนวนเงินที่ระบุไว้ในวรรคนี้จะถูกปรับตามอัตราเงินเฟ้อทุกสองปีเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2025 ตามที่กำหนดโดยกรรมาธิการภาษีแห่งรัฐ กรรมาธิการภาษีแห่งรัฐจะคำนวณการปรับแก้ของแต่ละเทศมณฑลแยกกัน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของมูลค่าตลาดเชิงพาณิชย์และเชิงอุตสาหกรรมโดยเฉลี่ยในเทศมณฑล

(2) แม้ว่าวรรค (1) ของอนุมาตรานี้ อสังหาริมทรัพย์ที่จะเป็นไปตามข้อยกเว้นที่กำหนดไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรานี้จะต้องได้รับการประเมินใหม่ตามวรรค (1) ของอนุมาตรา (ก) ถ้ามีเจ้าของผลประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวโดยเป็นเจ้าของผลประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อมที่ได้ประโยชน์จากอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์หรือเชิงอุตสาหกรรมอื่นที่ตั้งอยู่ในรัฐ โดยยอดรวมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวประกอบไปด้วยทรัพย์สินในอำนาจที่มีมูลค่าที่ยุติธรรมในตลาดเกินสามล้านดอลลาร์ ($3,000,000) จำนวนเงินที่ระบุไว้ในวรรคนี้จะถูกปรับตามอัตราเงินเฟ้อทุกสองปีเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2025 ตามที่กำหนดโดยกรรมาธิการภาษีแห่งรัฐ

(3) การกำหนดมูลค่าที่เป็นธรรมในตลาดทั้งหมดภายใต้อนุมาตรานี้จะถูกกำหนดโดยผู้ประเมินประจำเทศมณฑลของเทศมณฑลที่มีอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวอยู่ และการกำหนดโดยผู้ประเมินของเทศมณฑลดังกล่าวจะถือเป็นข้อสรุปสิ้นสุดและจะอยู่ภายใต้การพิจารณาของศาลเรื่องการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบเท่านั้น

(4) ในการทำให้มีสิทธิ์ได้รับการยกเว้นตามวรรค (1) ของอนุมาตรานี้ เจ้าของอสังหาริมทรัพย์จะต้องเรียกร้องและรับรองผู้ประเมินของเทศมณฑลทุกปีว่าเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในวรรค (1) และ (2) ของอนุมาตรานี้เรื่องการยกเว้นจากการประเมินใหม่ และจะต้องอยู่ภายใต้การตรวจสอบโดยเทศมณฑลหรือรัฐในการรับรองนั้น กรรมาธิการภาษีแห่งรัฐมีอำนาจในการดำเนินการตรวจสอบใด ๆ ในนามของรัฐ

(5) อสังหาริมทรัพย์ใดที่ได้รับการยกเว้นจากการประเมินใหม่ตามวรรค (1) ของอนุมาตรานี้จะถูกยกเว้นจากการประเมินใหม่ตราบเท่าที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยวรรค (1) และ (2) ของอนุมาตรานี้เท่านั้น หากมีการเปลี่ยนแปลงในกรรมสิทธิ์ที่เป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมใด ๆ ของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว จะต้องมีการอ้างสิทธิ์และขอการรับรองใหม่ต่อผู้ประเมินประจำมณฑล

(6) การอุทธรณ์ใด ๆ ของผู้เสียภาษีใดที่พบว่าไม่ได้รับการยกเว้นจากการประเมินใหม่ตามวรรค (1) ของอนุมาตรานี้จะต้องอยู่ภายใต้กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (ข)

(จ) (1) จัดให้ร้อยละ 50 หรือมากกว่าของพื้นที่ที่ถูกครอบครองนับเป็นตารางฟุตของพื้นที่อสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์หรืออุตสาหกรรมที่ครอบครองโดยธุรกิจขนาดย่อมตามที่กำหนดไว้ในวรรค (4) ของอนุมาตรานี้ บทบัญญัติของวรรค (1) ของอนุมาตรา (ก) จะไม่มีผลก่อนวันที่ภาษีทรัพย์สินกลายเป็นภาระผูกพันในปีงบประมาณ 2025–26 โดยมีเงื่อนไขว่าหากสภานิติบัญญัติกำหนดบทกฎหมายตามอนุมาตรา (ข) ว่าอสังหาริมทรัพย์ที่มีคุณสมบัติตามวรรคนี้จะต้องได้รับการประเมินใหม่ในวันที่ภาษีทรัพย์สินกลายเป็นภาระผูกพันที่กำลังจะมาถึงในปีงบประมาณ 2025–26 ทรัพย์สินดังกล่าวจะได้รับการประเมินใหม่โดยเริ่มจากวันที่ภาษีทรัพย์สินกลายเป็นภาระผูกพันที่กำลังมาถึง

(2) ในการทำให้มีสิทธิ์ได้รับการเลื่อนเวลาตามวรรค (1) ของอนุมาตรานี้ เจ้าของทรัพย์สินจะต้องเรียกร้องและรับรองผู้ประเมินของเทศมณฑลทุกปีว่าเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในวรรค (1) ของอนุมาตราเรื่องการเลื่อนเวลาการประเมินใหม่และจะต้องอยู่ภายใต้การตรวจสอบโดยเทศมณฑลหรือรัฐในการรับรองนั้น

(3) อสังหาริมทรัพย์ใด ๆ ซึ่งมีการเลื่อนเวลาการประเมินใหม่ตามวรรค (1) ของอนุมาตรานี้จะมีสิทธิ์ได้รับการเลื่อนเวลาตราบเท่าที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในวรรค (1) ของอนุมาตรานี้และหากมีการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อมของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว จะต้องมีการอ้างสิทธิ์และการรับรองใหม่กับผู้ประเมินประจำเทศมณฑล เมื่อสิ้นสุดการเลื่อนเวลา ทรัพย์สินจะต้องอยู่ภายใต้วรรค (1) ของอนุมาตรา (ก)

(4) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้ คำว่า "ธุรกิจขนาดย่อม" หมายถึงธุรกิจที่ตรงตามเงื่อนไขทั้งหมดดังต่อไปนี้เท่านั้น:

(ก) ธุรกิจมีพนักงานที่เทียบเท่าพนักงานที่ทำงานเต็มเวลารายปีน้อยกว่า 50 คน

(ข) ธุรกิจมีเจ้าของและมีการดำเนินการอย่างอิสระ โดยผลประโยชน์ การจัดการ และการดำเนินงานของเจ้าของธุรกิจไม่อยู่ภายใต้การควบคุม จำกัด ดัดแปลง หรือมีข้อจำกัดที่กำหนดโดยบุคคลภายนอก บุคคลอื่น หรือธุรกิจอื่น

(ค) ธุรกิจเป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย

(ฉ) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้ มีการเรียกร้องล้มเหลวในปีใด ๆ ในลักษณะที่กฎหมายกำหนดให้มีผลบังคับใช้ในเวลาที่จำเป็นต้องมีการเรียกร้อง จะถือว่าสละสิทธิ์การยกเว้นหรือการจัดประเภทที่สามารถลดหรือเลื่อนเวลาการประเมินหรือทำให้มีการประเมินใหม่ในปีนั้น

(ช) การใช้ระเบียบวิธีที่กำหนดโดยสภานิติบัญญัติตามอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 8.6 ของข้อ XVI การเปลี่ยนแปลงอัตราร้อยละการประเมินมูลค่ารวมที่ต้องเสียภาษีภายในเมือง เทศมณฑล หรือเมืองและเทศมณฑลที่ใช้ในการคำนวณการปรับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตรถยนต์ของนิติบุคคลตามมาตรา 97.70 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี จะต้องไม่รวมมูลค่าที่ประเมินเพิ่มเติมซึ่งเป็นผลมาจากการใช้มาตรานี้

(ซ) ถึงแม้จะมีมาตรา 16 ของข้อ XVI หรือกฎหมายอื่นใดก็ตาม การประเมินมูลค่าเพิ่มเติมซึ่งเป็นผลมาจากการใช้มาตรานี้จะไม่ถูกนำไปรวมกับกองภาษีหรือการคำนวณการเติบโตเพื่อการช่วยเหลือภาษีส่วนเพิ่มและจะไม่ถูกเบี่ยงเบนไปในลักษณะใด ๆ ก็ตาม

มาตรา 7. มาตรา 3.1 ถูกเพิ่มเข้าไปในข้อ XIII ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 3.1. (ก) (1) สำหรับผู้เสียภาษีแต่ละรายที่จ่ายภาษีจากทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ ซึ่งได้แก่ อุปกรณ์ธุรกิจและส่วนควบ ที่ใช้เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ จะต้องนำข้อใดข้อหนึ่งไปใช้ต่อไปนี้:

(ก) (i) ผู้เสียภาษีที่เป็นธุรกิจขนาดย่อมตามที่กำหนดไว้ในวรรค (4) ของอนุมาตรา (จ) ของมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A ว่าทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ทั้งหมดที่บุคคลเป็นเจ้าของและใช้เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี

(ii) ผู้เสียภาษีจะต้องเรียกร้องและรับรองต่อผู้ประเมินประจำเทศมณฑลโดยหากเป็นเท็จขอให้มีผลตามกฎหมายเป็นประจำทุกปีว่าได้รับการยกเว้นเนื่องจากตรงตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยอนุวรรคนี้ และการเรียกร้องดังกล่าวจะต้องได้รับการตรวจสอบโดยเทศมณฑลหรือรัฐที่เกี่ยวข้องในการขอการรับรองนั้น

(ข) ยกเว้นผู้เสียภาษีที่อยู่ภายใต้อนุวรรค (ก) ของวรรค (1) ของอนุมาตรานี้ หากทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้และอยู่กับที่รวมกันมีค่าไม่เกินห้าแสนดอลลาร์($500,000) ต่อผู้เสียภาษีหนึ่งคน จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี

(2) เครื่องบินและเรือจะไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นนี้

(3) สภานิติบัญญัติจะต้องไม่ลดหรือเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินที่ได้รับการยกเว้นที่ระบุในอนุมาตรานี้ แต่อาจเพิ่มจำนวนเงินยกเว้นที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (ข) ของวรรค (1) ของอนุมาตรานี้ให้สอดคล้องกับอำนาจที่ระบุไว้ในมาตรา 2 ของข้อนี้

(ข) สภานิติบัญญัติจะจัดให้มีบทกฎหมายที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง บริษัทย่อย บริษัทถือหุ้น หรือบริษัทแม่ ทั้งหมดถือเป็น "ผู้เสียภาษี" ผู้หนึ่งเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้

มาตรา 8. มาตรา 16 ถูกเพิ่มเข้าไปในข้อ XIII B ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 16. (ก) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของข้อนี้ คือ "ภาษีที่ได้รับ" จะไม่รวมถึงรายได้เพิ่มเติมที่เกิดจากมาตรา 2.5 ของข้อ XIII B

(ข) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของข้อนี้ การจัดสรรภายใต้ข้อจำกัดของหน่วยงานของรัฐบาลแต่ละหน่วยจะไม่รวมถึงการจัดสรรรายได้เพิ่มเติมที่ได้รับอันเป็นผลจากการดำเนินการตามมาตรา 2.5 ของข้อ XIII B

มาตรา 9. วันที่มีผล

ข้อเสนอนี้จะเริ่มใช้งานได้ในวันที่ 1 มกราคม 2022 เว้นเสียแต่ว่าอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 3.1 ของข้อ XIII จะเริ่มใช้งานได้ในวันที่ 1 มกราคม 2024 และอนุมาตรา (ง) ของ

มาตรา 8.6 ของข้อ XVI และอนุมาตรา (ข) ของมาตรา 2.5 ของข้อ XIII A จะดำเนินการได้ทันทีเมื่อข้อเสนอนี้ผ่าน

มาตรา 10. การแยกออกจากกันได้

บทบัญญัติของกฎหมายนี้สามารถแยกออกได้ หากมีส่วน มาตรา อนุมาตรา วรรค อนุประโยค ประโยค วลี คำ หรือ การใช้กฎหมายใด ๆ ของกฎหมายนี้ด้วยเหตุผลใด ๆ ที่ถือเป็นโมฆะโดยคำวินิจฉัยของศาลที่มีเขตอำนาจศาลใด ๆ การตัดสินใจดังกล่าวจะไม่มีผลต่อความถูกต้องของส่วนที่เหลือของกฎหมายนี้ ประชาชนของรัฐแคลิฟอร์เนียขอประกาศว่า พวกเขารับกฎหมายนี้มาใช้ในแต่ละ ส่วน มาตรา อนุมาตรา วรรค อนุประโยค ประโยต วลี คำและการใช้กฎหมายที่ไม่ได้ประกาศว่าเป็นโมฆะ หรือขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยไม่คำนึงถึงส่วนใดๆ ของกฎหมายนี้จะถูกประกาศว่าเป็นโมฆะหรือไม่ แม้ว่าจะกล่าวไว้ข้างต้นก็ตาม มาตรา 7 ของกฎหมายไม่สามารถแยกออกจากมาตรา 6 ของกฎหมายนี้ได้

มาตรา 11. การตีความตามเจตนารมณ์อย่างเสรี

การกระทำนี้จะตีความอย่างเสรีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 ของกฎหมายนี้

ข้อเสนอที่ 16

การแก้ไขเพิ่มเติมนี้เสนอโดยสภานิติบัญญัติ การแก้ไขเพิ่มเติม 5 ของการประชุมสมัยสามัญ 2019–2020 (มติหมวด 23 บทกฎหมายปี 2020) แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียอย่างชัดแจ้ง โดยยกเลิกหนึ่งมาตราดังกล่าว ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่ที่ถูกเสนอจะถูกลบออกและถูกพิมพ์เป็น~~ตัวชีดฆ่า~~

การแก้ไขเพิ่มเติมที่เสนอเข้าในข้อ I

ให้ยกเลิกมาตรา 31 ของข้อ I ดังกล่าว

~~มาตรา 31. (ก) รัฐจะไม่เลือกปฏิบัติ หรือให้การปฏิบัติแบบสิทธิพิเศษ แก่บุคคลหรือกลุ่มใด ๆ บนพื้นฐานของเชื้อชาติ เพศ สีผิว ชาติพันธุ์ หรือชาติกำเนิด ในการดำเนินการเกี่ยวกับ การจ้างงานของภาครัฐ การศึกษาของประชาชน หรือการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ~~

~~(ข) มาตรานี้จะมีผลบังคับใช้หลังจากวันที่มาตรามีผลบังคับใช้เท่านั้น~~

~~(ค) ไม่มีส่วนใดในมาตรานี้ที่จะถูกตีความว่าห้ามไม่ให้มีคุณสมบัติโดยสุจริตโดยอ้างอิงตามเพศ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างสมเหตุสมผลให้การจ้างงานของรัฐ การศึกษาของรัฐ หรือการทำสัญญาของรัฐ ดำเนินไปอย่างปกติ~~

~~(ง) ไม่มีส่วนใดในมาตรานี้ที่จะถูกตีความว่าเป็นการยกเลิกคำสั่งศาลหรือคำสั่งให้ความยินยอมใด ๆ ซึ่งมีผลบังคับใช้ ณ วันที่มีผลบังคับใช้ของมาตรานี้~~

~~(จ) ไม่มีส่วนใดในมาตราที่จะถูกตีความว่าเป็นการห้ามกระทำการใด ๆ เพื่อสร้างหรือรักษาสิทธิ์ของโครงการของรัฐบาลกลาง ซึ่งการขาดคุณสมบัติจะส่งผลให้สูญเสียเงินทุนของรัฐบาลกลางให้แก่รัฐ~~

~~(ฉ) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้ "รัฐ" จะรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง รัฐ เมือง เทศมณฑล เมืองและเทศมณฑล ระบบมหาวิทยาลัยของรัฐ รวมถึงมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เขตวิทยาลัยชุมชน เขตโรงเรียน เขตพิเศษ หรือหน่วยงานทางการเมืองอื่น ๆ หรือเครื่องมือทางราชการของหรือภายในรัฐ~~

~~(ช) การแก้ไขความเสียหายหากมีการละเมิดมาตรานี้จะได้รับเหมือนกันหมดทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ เพศ สีผิว เชื้อชาติ หรือชาติกำเนิด ของฝ่ายที่ได้รับความเสียหายเช่นเดียวกับการละเมิดกฎหมายต่อต้านการเลือกปฏิบัติของรัฐแคลิฟอร์เนียที่มีอยู่ในขณะนั้น~~

~~(ซ) มาตรานี้จะต้องมีการดำเนินการด้วยตนเอง หากพบว่าส่วนใดส่วนหนึ่งหรือบางส่วนของมาตรานี้ขัดแย้งกับกฎหมายของรัฐบาลกลางหรือรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา มาตราดังกล่าวจะต้องดำเนินการตามขอบเขตสูงสุดที่กฎหมายของรัฐบาลกลางและตามที่รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาอนุญาต บทบัญญัติใดที่เป็นโมฆะจะถูกตัดออกจากส่วนที่เหลือของมาตรานี้~~

ข้อเสนอที่ 17

การแก้ไขเพิ่มเติมนี้เสนอโดยสภานิติบัญญัติ การแก้ไขเพิ่มเติม 6 ของการประชุมสมัยสามัญ 2019–2020 (มติหมวด 24 บทกฎหมายปี 2020) แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียอย่างชัดแจ้ง โดยแก้ไขมาตราตราดังกล่าว ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่ที่เสนอให้ลบออกจะพิมพ์เป็น~~ตัวชีดฆ่า~~ และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มจะพิมพ์เป็น*ตัวเอียง*เพื่อระบุว่าเป็นข้อความใหม่

การแก้ไขเพิ่มเติมที่เสนอเข้าในข้อ II

อันดับแรก—มาตรา 2 ของข้อ II ได้รับการแก้ไข เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 2. *(ก)* พลเมืองสหรัฐอเมริกาอายุ 18 ปีและผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนี้สามารถลงคะแนนได้

(ข) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ถูกตัดสิทธิ์จากการลงคะแนนขณะรับโทษจำคุกของรัฐหรือรัฐบาลกลางตามที่อธิบายไว้ในมาตรา 4 จะต้องมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงเมื่อครบกำหนดโทษจำคุก

อันดับที่สอง—มาตรา 4 ของข้อ II ได้รับการแก้ไข เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 4. สภานิติบัญญัติจะต้องห้ามการกระทำที่ไม่เหมาะสมที่ส่งผลกระทบต่อการเลือกตั้ง และจะต้องจัดให้มีการตัดสิทธิ์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เป็นบุคคลที่หย่อนความสามารถเนื่องด้วยอาการของจิตไม่ปกติ หรือ~~ถูกจำคุกหรือได้รับทัณฑ์บน~~*ซึ่งรับโทษจำคุกของรัฐหรือรัฐบาลกลาง*เนื่องจากกระทำความผิดทางอาญา

ข้อเสนอที่ 18

การแก้ไขเพิ่มเติมนี้เสนอโดยการประชุม การแก้ไขเพิ่มเติม 4 รัฐธรรมนูญของการประชุมสมัยสามัญ 2019–2020 (มติหมวด 30 บทกฎหมายปี 2020) แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียอย่างชัดแจ้ง โดยแก้ไข

มาตราดังกล่าว ดังนั้นบทบัญญัติใหม่ที่เสนอจะพิมพ์เป็น*ตัวเอียง*เพื่อระบุว่าเป็นข้อความใหม่

การแก้ไขเพิ่มเติมที่เสนอเข้าในข้อ II

มาตรา 2 ของข้อ II ได้รับการแก้ไข เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 2. *(ก)* พลเมืองสหรัฐอเมริกา*ที่มีอายุอย่างน้อย* อายุ 18 ปีและผู้*มีถิ่นที่อยู่*ในรัฐนี้สามารถลงคะแนนได้

(ข) พลเมืองสหรัฐอเมริกาที่มีอายุ 17 ปีที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนี้และจะมีอายุอย่างน้อย 18 ปี ณ เวลาที่มีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งต่อไปสามารถลงคะแนนในการเลือกตั้งขั้นต้นหรือการเลือกตั้งพิเศษใด ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่การเลือกตั้งทั่วไปครั้งถัดไปซึ่งพลเมืองจะมีสิทธิ์ลงคะแนนเสียงหากอายุอย่างน้อย 18 ปี

ข้อเสนอที่ 19

การแก้ไขเพิ่มเติมนี้เสนอโดยการประชุม การแก้ไขเพิ่มเติม 11 รัฐธรรมนูญของการประชุมสมัยสามัญ 2019–2020 (มติหมวด 31 บทกฎหมายปี 2020) แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียอย่างชัดแจ้ง โดยเพิ่มมาตราเข้าไป ดังนั้นบทบัญญัติใหม่ที่เสนอจะพิมพ์เป็น*ตัวเอียง*เพื่อระบุว่าเป็นข้อความใหม่

การแก้ไขเพิ่มเติมที่เสนอเข้าในข้อ XIII A

อันดับแรก - ข้อเสนอนี้จะเป็นที่รู้จักและอาจถูกอ้างถึงว่าเป็นกฎหมายคุ้มครองบ้านสำหรับผู้สูงอายุ ผู้ทุพพลภาพรุนแรง ครอบครัว และผู้ประสบภัยจากไฟป่าหรือภัยธรรมชาติ

อันดับที่สอง—มาตรา 2.1 นั้นถูกเพิ่มเข้าในข้อ XIII A เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 2.1. (ก) มีการจำกัดการขึ้นภาษีทรัพย์สินของที่พักอาศัยหลักสำหรับผู้สูงอายุ ผู้ทุพพลภาพรุนแรง ผู้ประสบภัยจากไฟป่าและภัยธรรมชาติ และครอบครัว สภานิติบัญญัติมีเจตนาที่จะเสนอและให้ประชาชนรับเอามาตรานี้ไปปฏิบัติ มาตรานี้จะดำเนินการทั้งสองอย่างต่อไปนี้:

(1) จำกัดการขึ้นภาษีทรัพย์สินสำหรับที่อยู่อาศัยหลักโดยการลบข้อจำกัดด้านสถานที่ที่ไม่เป็นธรรมของเจ้าของบ้านที่ทุพพลภาพอย่างรุนแรง ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของไฟป่าหรือภัยธรรมชาติอื่น ๆ หรือผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 55 ปีซึ่งจำเป็นต้องย้ายไปอยู่ใกล้กับครอบครัวหรือการดูแลทางการแพทย์ ค้นหาบ้านที่เล็กกว่า ค้นหาบ้านที่เหมาะกับความต้องการของพวกเขามากขึ้น หรือเปลี่ยนบ้านที่เสียหายและลดความเสียหายจากไฟป่าต่อบ้านเรือนโดยการจัดหาเงินทุนเฉพาะสำหรับการป้องกันอัคคีภัยและการตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉิน

(2) จำกัดการขึ้นภาษีทรัพย์สินของบ้านของครอบครัวที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยหลักโดยปกป้องสิทธิของพ่อแม่และปู่ย่าตายายในการส่งต่อบ้านของครอบครัวให้ลูกหลานเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยหลักสืบต่อไป ในขณะเดียวกันก็ขจัดช่องโหว่ทางภาษีที่ไม่เป็นธรรมที่นักลงทุน คนมีชื่อเสียง คนมีฐานะที่ไม่ใช่ชาวแคลิฟอร์เนีย และทายาทกองทุนจากฝั่งตะวันออกกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงการจ่ายภาษีทรัพย์สินตามกฎหมายของบ้านพักตากอากาศ อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน และบ้านเช่าริมชายหาดที่พวกเขาเป็นเจ้าของในแคลิฟอร์เนีย

(ข) ความเป็นธรรมของภาษีทรัพย์สินสำหรับผู้สูงอายุ ผู้ทุพพลภาพอย่างรุนแรง และผู้ประสบภัยจากไฟป่าและภัยธรรมชาติ โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่นใดที่เริ่มต้น ณ วันที่และหลังวันที่ 1 เมษายน 2021 ข้อต่อไปนี้มีผลบังคับใช้:

(1) ภายใต้ขั้นตอนและคำจำกัดความที่บังคับใช้ตามบทกฎหมายสำหรับเจ้าของที่พักอาศัยหลักที่มีอายุมากกว่า 55 ปี ผู้ทุพพลภาพอย่างรุนแรง หรือเหยื่อไฟป่าหรือภัยธรรมชาติ ต้องโอนมูลค่าทางภาษีของที่อยู่อาศัยหลักไปยังที่อยู่อาศัยหลักทดแทนซึ่งตั้งอยู่ที่ใดก็ได้ในรัฐนี้โดยไม่คำนึงถึงสถานที่ตั้ง หรือมูลค่าของที่อยู่อาศัยหลักทดแทนที่ซื้อหรือสร้างขึ้นใหม่เป็นที่อยู่อาศัยหลักของบุคคลนั้นภายในสองปีหลังจากการขายที่อยู่อาศัยหลักเดิม

(2) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้:

(ก) ในการโอนมูลค่าทางภาษีไปยังที่อยู่อาศัยหลักทดแทนที่มีมูลค่าเท่ากับหรือน้อยกว่าที่อยู่อาศัยหลักเดิมนั้น มูลค่าทางภาษีของที่อยู่อาศัยหลักทดแทนจะถือเป็นมูลค่าทางภาษีของที่อยู่อาศัยหลักเดิม

(ข) ในการโอนมูลค่าทางภาษีไปยังที่อยู่อาศัยหลักทดแทนที่มีมูลค่ามากกว่าที่อยู่อาศัยหลักเดิมนั้น มูลค่าทางภาษีของที่อยู่อาศัยหลักทดแทนจะคำนวณโดยการเพิ่มผลต่างระหว่างมูลค่าเงินสดเต็มจำนวนของที่อยู่อาศัยหลักเดิมและมูลค่าเงินสดเต็มจำนวนของที่อยู่อาศัยหลักทดแทนเข้ากับมูลค่าทางภาษีของที่อยู่อาศัยหลักเดิม

(3) เจ้าของที่อยู่อาศัยหลักที่มีอายุมากกว่า 55 ปีหรือทุพพลภาพอย่างรุนแรงจะไม่ได้รับอนุญาตให้โอนมูลค่าที่ต้องเสียภาษีของที่อยู่อาศัยหลักเกินสามครั้งตามอนุมาตรานี้

(4) บุคคลใดก็ตามที่ต้องการโอนมูลค่าทางภาษีของที่อยู่อาศัยหลักของตนตามอนุมาตรานี้จะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ประเมินประจำเทศมณฑลที่ที่อยู่อาศัยหลักทดแทนตั้งอยู่ อย่างน้อยที่สุดการนำกฎหมายนี้ไปใช้จะต้องมีข้อมูลที่เทียบเคียงได้กับที่ระบุไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (ฉ) ของมาตรา 69.5 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีตามที่มาตรานั้นอ่านในวันที่ 1 มกราคม 2020

(ค) ความเป็นธรรมทางภาษีทรัพย์สินสำหรับบ้านครอบครัว โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่นใดที่เริ่มต้น ณ วันที่และหลังวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2021 ข้อต่อไปนี้จะใช้บังคับ:

(1) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 2 คำว่า "ซื้อแล้ว" และ "เปลี่ยนความเป็นเจ้าของ" จะไม่รวมถึงการซื้อหรือโอนบ้านของครอบครัวของผู้โอนในกรณีที่มีการโอนระหว่างบิดามารดาและบุตร ดังที่สภานิติบัญญัติกำหนดไว้ หากทรัพย์สินยังคงเป็นบ้านของครอบครัวของผู้รับโอน อนุมาตรานี้จะใช้บังคับทั้งการโอนโดยสมัครใจและการโอนอันเป็นผลมาจากคำสั่งศาลหรือ

18

19

คำสั่งของศาล มูลค่าทางภาษีใหม่ของบ้านของครอบครัวของผู้รับโอนจะเป็นจำนวนรวมของทั้งสองข้อต่อไปนี้:

(ก) มูลค่าทางภาษีของบ้านของครอบครัว ซึ่งอาจมีการปรับตามที่อนุมาตรา (ข) ของมาตรา 2 อนุญาต และกำหนดเป็นวันที่ก่อนวันที่ผู้รับโอนซื้อหรือโอนให้กับผู้รับโอน

(ข) การใช้บังคับจำนวนต่อไปนี้:

(i) ศูนย์ดอลลาร์ ($0) หากมูลค่าที่ประเมินได้ของบ้านของครอบครัวเมื่อผู้รับโอนซื้อหรือโอนให้กับผู้รับโอนมีมูลค่าน้อยกว่าจำนวนรวมของมูลค่าทางภาษีในอนุวรรค (ก) บวกหนึ่งล้านดอลลาร์ ($1,000,000)

(ii) จำนวนเท่ากับมูลค่าที่ประเมินได้ของบ้านของครอบครัวเมื่อผู้รับโอนซื้อหรือโอนให้กับผู้รับโอน ลบจำนวนรวมของมูลค่าทางภาษีที่อธิบายไว้ในอนุวรรค (ก) บวกหนึ่งล้านดอลลาร์ ($1,000,000) หากมูลค่าที่ประเมินได้ของบ้านของครอบครัวเมื่อผู้รับโอนซื้อหรือโอนให้กับผู้รับโอนมีมูลค่าน้อยเท่ากับหรือมากกว่าจำนวนรวมของมูลค่าทางภาษีที่อธิบายไว้ในอนุวรรค (ก) บวกหนึ่งล้านดอลลาร์ ($1,000,000)

(2) วรรค (1) ยังจะใช้บังคับการซื้อหรือโอนบ้านของครอบครัวระหว่างปู่ย่าตายายกับหลาน หากบิดามารดาของหลาน ซึ่งเป็นบุตรที่ถูกต้องของปู่ย่าตายาย เสียชีวิตก่อน วันที่ซื้อหรือโอน

(3) วรรค (1) และ (2) ยังจะใช้บังคับการซื้อหรือโอนฟาร์มของครอบครัว เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรคนี้ การอ้างอิงใด ๆ ถึง "บ้านของครอบครัว" ในวรรค (1) หรือ (2) จะถือว่าเป็นการอ้างอิงถึง "ฟาร์มของครอบครัว" แทน

(4) เริ่มวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2023 และวันที่ 16 กุมภาพันธ์ของทุกปีเว้นปีหลังจากนั้น กรรมาธิการภาษีแห่งรัฐจะปรับจำนวนเงินหนึ่งล้านดอลลาร์ ($1,000,000) ตามที่อธิบายไว้ในวรรค (1) สำหรับอัตราเงินเฟ้อ เพื่อแสดงให้เห็นถึงอัตราร้อยละการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาบ้านในรัฐแคลิฟอร์เนียในปีปฏิทินก่อนหน้าตามที่สำนักงานการเงินการเคหะของรัฐบาลกลางกำหนดไว้ กรรมาธิการภาษีแห่งรัฐจะคำนวณและเผยแพร่การปรับที่จำเป็นไว้ในวรรคนี้

(5) (ก) ภายใต้อนุวรรค (ข) เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีทรัพย์สินสำหรับการซื้อหรือโอนบ้านของครอบครัวตามมาตรานี้ ผู้รับโอนจะต้องเรียกร้องข้อยกเว้นของเจ้าของบ้านหรือข้อยกเว้นของทหารผ่านศึกทุพพลภาพ ณ เวลาที่ซื้อหรือโอนบ้านของครอบครัว

(ข) ผู้รับโอนซึ่งไม่สามารถเรียกร้องข้อยกเว้นของเจ้าของบ้านหรือข้อยกเว้นของทหารผ่านศึกทุพพลภาพ ณ เวลาที่ซื้อหรือโอนบ้านของครอบครัวได้ อาจได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีทรัพย์สินตามมาตรานี้โดยการเรียกร้องข้อยกเว้นของเจ้าของบ้านหรือข้อยกเว้นของทหารผ่านศึกทุพพลภาพภายในหนึ่งปีนับจากวันที่ซื้อหรือโอนบ้านของครอบครัว และจะได้รับสิทธิ์ขอคืนภาษีที่ค้างชำระหรือชำระไปแล้วก่อนหน้าระหว่างวันที่โอนและวันที่ผู้รับโอนเรียกร้องข้อยกเว้นของเจ้าของบ้านหรือข้อยกเว้นของทหารผ่านศึกทุพพลภาพ

(ง) อนุมาตรา (ซ) ของมาตรา 2 จะใช้บังคับการซื้อหรือโอนใด ๆ ที่เกิดขึ้น ณ วันที่หรือก่อนวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2021 แต่จะไม่ใช้บังคับการซื้อหรือโอนใด ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากวันนั้น อนุมาตรา (ซ) ของมาตรา 2 จะไม่มีผลบังคับในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2021

(จ) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้:

(1) "ข้อยกเว้นของทหารผ่านศึกทุพพลภาพ" หมายถึง ข้อยกเว้นที่อนุมาตรา (ก) ของมาตรา 4 ของข้อ XIII อนุญาตไว้

(2) "ฟาร์มของครอบครัว" หมายถึง อสังหาริมทรัพย์ใด ๆ ซึ่งอยู่ระหว่างการเพาะปลูก หรือกำลังใช้เป็นทุ่งปศุสัตว์ หรือทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ หรือใช้ในการผลิตสินค้าเกษตรใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 51201 แห่งประมวลกฎหมายของรัฐบาล ดังที่อ่านเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2020

(3) "บ้านของครอบครัว" มีความหมายเหมือนกับคำว่า "ที่อยู่หลัก" ตามที่ใช้ในอนุมาตรา (ฏ) ของมาตรา 3 ของข้อ XIII

(4) "มูลค่าเงินสดเต็มจำนวน" มีความหมายเหมือนกับที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 2

(5) "ข้อยกเว้นของเจ้าของบ้าน" หมายถึง ข้อยกเว้นตามอนุมาตรา (ฏ) ของมาตรา 3 ของข้อ XIII

(6) "ภัยธรรมชาติ" หมายถึง การมีอยู่ของสภาวะภัยพิบัติหรือเหตุภยันตรายร้ายแรงต่อความปลอดภัยของบุคคลหรือทรัพย์สินภายในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งมีสาเหตุมาจากสภาวะต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย น้ำท่วม ภัยแล้ง พายุโคลนถล่ม แผ่นดินไหว การก่อความไม่สงบ การรุกล้ำอธิปไตยจากต่างชาติ หรือการปะทุของภูเขาไฟ ตามที่ผู้ว่าการรัฐประกาศ

(7) "ที่อยู่อาศัยหลัก" หมายถึง ที่อยู่ที่มีสิทธิ์ได้รับสิ่งต่อไปนี้:

(ก) ข้อยกเว้นของเจ้าของบ้าน

(ข) ข้อยกเว้นของทหารผ่านศึกทุพพลภาพ

(8) "ที่อยู่หลัก" ตามที่ใช้ในอนุมาตรา (ข) มีความหมายเหมือนกับที่ใช้ในอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 2

(9) "ที่อยู่อาศัยหลักอื่นที่ตนใช้อยู่อาศัยแทนได้"" มีความหมายเหมือนกับคำว่า "ที่อยู่อาศัยที่ตนใช้อยู่อาศัยแทนได้"" ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 2

(10) "มูลค่าทางภาษี" หมายถึง มูลค่าในปีฐานที่กำหนดตามอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 2 บวกการปรับใด ๆ ที่อนุมาตรา (ข) ของมาตรา 2 อนุญาตไว้

(11) "ผู้ประสบภัยจากไฟป่าหรือภัยธรรมชาติ" หมายถึง เจ้าของที่อยู่อาศัยหลักที่ได้รับความเสียหายอย่างมากอันเป็นผลมาจากไฟป่าหรือภัยธรรมชาติ ซึ่งมีมูลค่ามากกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าการปรับปรุงที่อยู่อาศัยหลักก่อนเกิดไฟป่าหรือภัยธรรมชาติไม่นาน เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรคนี้ "ความเสียหาย" รวมถึงการลดลงของมูลค่าของที่อยู่อาศัยหลักอันเป็นผลมาจากการเข้าถึงถูกจำกัดจากไฟป่าหรือภัยธรรมชาติ

(12) "ไฟป่า" มีความหมายเหมือนกับที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (ญ) ของมาตรา 51177 แห่งประมวลกฎหมายของรัฐบาล ดังที่อ่านเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2020

อันดับที่สาม—มาตรา 2.2 นั้นถูกเพิ่มเข้าในข้อ XIII A เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 2.2. (ก) บริการป้องกันอัคคีภัย การตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน และบริการของเทศมณฑล สภานิติบัญญัติมีเจตนาที่จะเสนอและให้ประชาชนรับเอามาตรานี้และมาตรา 2.3 ไปปฏิบัติ เพื่อดำเนินการทั้งสองอย่างต่อไปนี้:

(1) อุทิศรายได้เพื่อการป้องกันอัคคีภัยและการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน แก้ไขปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในเขตอัคคีภัยที่ขาดแคลนเงินทุน ตรวจสอบให้แน่ใจว่าชุมชนทั้งหมดได้รับการปกป้องจากไฟป่า และปกป้องชีวิตของชาวแคลิฟอร์เนียหลายล้านคน

(2) ปกป้องรายได้ของเทศมณฑลและบริการในท้องถิ่นที่สำคัญอื่น ๆ

(ข) (1) กองทุนตอบสนองต่ออัคคีภัยของรัฐแคลิฟอร์เนียได้รับการสร้างขึ้นภายในกระทรวงการคลังของรัฐ

(2) กองทุนคุ้มครองรายได้ของเทศมณฑลได้รับการสร้างขึ้นภายในกระทรวงการคลังของรัฐ เงินในกองทุนคุ้มครองรายได้ของเทศมณฑลได้รับการจัดสรรอย่างต่อเนื่อง โดยไม่คำนึงถึงปีงบประมาณ เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการจ่ายเงินคืนให้แก่หน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิ์ซึ่งมีรายรับติดลบ และจ่ายค่าใช้จ่ายด้านการบริหารของกรมการบริหารภาษีและค่าธรรมเนียม (Department of Tax and Fee Administration) ของรัฐแคลิฟอร์เนียตามมาตรา 2.3 เงินในกองทุนจะถูกนำไปใช้จ่ายตามที่ระบุไว้ในมาตรา 2.3 เท่านั้น

(ค) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการคำนวณที่มาตรา 8 ของข้อ XVI กำหนดไว้ เงินในกองทุนตอบสนองต่ออัคคีภัยของรัฐแคลิฟอร์เนียและกองทุนคุ้มครองรายได้ของเทศมณฑลจะถือเป็นรายได้ของกองทุนทั่วไป ซึ่งอาจถูกจัดสรรตามข้อ XIII B

(ง) ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ตามความเหมาะสม:

(1) ณ วันที่หรือก่อนวันที่ 1 กันยายน 2022 และ ณ ทุกวันที่หรือก่อนทุกวันที่ 1 กันยายนหลังจากนั้น ถึงวันที่ 1 กันยายน 2027 จะต้องคำนวณรายได้และเงินออมเพิ่มเติมที่เข้ารัฐเพิ่มขึ้นจากการดำเนินการมาตรา 2.1 รวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง รายได้จากภาษีเงินได้ของรัฐและเงินออมสุทธิเข้ารัฐที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเกิดจากการลดภาระผูกพันในการให้เงินทุนของรัฐตามมาตรา 8 ของข้อ XVI ในระหว่างปีงบประมาณก่อนหน้า ซึ่งสิ้นสุดในวันที่ 30 มิถุนายน ในการคำนวณตามวรรคนี้ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะต้องใช้ข้อมูลจริงหรือค่าประมาณที่ดีที่สุดในกรณีที่ไม่มีข้อมูลจริง การคำนวณจะถือเป็นที่สิ้นสุด และจะไม่มีการปรับตามการเปลี่ยนแปลงข้อมูลพื้นฐานที่เกิดขึ้นในภายหลัง ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะต้องรับรองผลการคำนวณต่อสภานิติบัญญัติและผู้ควบคุมไม่เกินวันที่ 1 กันยายนของทุกปี

(2) ณ วันที่หรือก่อนวันที่ 1 กันยายน 2028 และทุกวันที่ 1 กันยายนหลังจากนั้น จะต้องคำนวณรายได้และเงินออมเพิ่มเติมที่เข้ารัฐเพิ่มขึ้นจากการดำเนินการมาตรา 2.1 รวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง รายได้จากภาษีเงินได้ของรัฐและเงินออมสุทธิเข้ารัฐที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเกิดจากการลดภาระผูกพันในการให้เงินทุนของรัฐตามมาตรา 8 ของข้อ XVI ในระหว่างปีงบประมาณก่อนหน้า ซึ่งสิ้นสุดในวันที่ 30 มิถุนายน โดยการคูณจำนวนเงินจากปีงบประมาณก่อนหน้า ซึ่งสิ้นสุดในวันที่ 30 มิถุนายน ด้วยอัตราที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากภาษีทรัพย์สินที่จัดสรรให้แก่หน่วยงานท้องถิ่นในปีงบประมาณนั้น ในการคำนวณตามวรรคนี้ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะต้องใช้ข้อมูลจริงหรือค่าประมาณที่ดีที่สุดในกรณีที่ไม่มีข้อมูลจริง การคำนวณจะถือเป็นที่สิ้นสุด และจะไม่มีการปรับตามการเปลี่ยนแปลงข้อมูลพื้นฐานที่เกิดขึ้นในภายหลัง ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะต้องรับรองผลการคำนวณต่อสภานิติบัญญัติและผู้ควบคุมไม่เกินวันที่ 1 กันยายนของทุกปีงบประมาณ

(จ) ไม่เกินวันที่ 15 กันยายน 2022 และทุกวันที่ 15 กันยายนหลังจากนั้น ผู้ควบคุมจะต้องดำเนินการทั้งสองอย่างต่อไปนี้:

(1) โอนเงินจำนวนเท่ากับร้อยละ 75 ของจำนวนเงินที่ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินคำนวณไว้จากกองทุนทั่วไปเข้ากองทุนตอบสนองต่ออัคคีภัยของรัฐแคลิฟอร์เนียตามอนุมาตรา (ง) สำหรับปีที่เกี่ยวข้อง

(2) โอนเงินจำนวนเท่ากับร้อยละ 15 ของจำนวนเงินที่ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินคำนวณไว้จากกองทุนทั่วไปเข้ากองทุนคุ้มครองรายได้ของเทศมณฑลตามอนุมาตรา(ง) สำหรับปีที่เกี่ยวข้อง เงินที่โอนเข้ากองทุนคุ้มครองรายได้ของเทศมณฑลตามวรรคนี้จะถูกนำไปใช้จ่ายเงินคืนให้แก่หน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิ์ซึ่งมีรายรับติดลบ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 2.3

(ฉ) สภานิติบัญญัติจะจัดสรรเงินในกองทุนตอบสนองต่ออัคคีภัยของรัฐแคลิฟอร์เนียในแต่ละปีงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้เท่านั้น และจะไม่จัดสรรเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใด ยกเว้นมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่นในอนุมาตรา (ช) เงินในกองทุนตอบสนองต่ออัคคีภัยของรัฐแคลิฟอร์เนียอาจถูกนำไปใช้ตามการจัดสรรโดยไม่คำนึงถึงปีงบประมาณ และจะถูกนำไปใช้เพื่อเพิ่มการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ระงับอัคคีภัยตามที่ระบุไว้ในวรรค (1) ถึง (4) โดยรวมถึงและไม่แทนที่กองทุนของรัฐหรือท้องถิ่นที่มีอยู่ ซึ่งใช้เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์เหล่านั้น

(1) ร้อยละยี่สิบของเงินในกองทุนตอบสนองต่ออัคคีภัยของรัฐแคลิฟอร์เนียจะถูกจัดสรรให้แก่กรมป่าไม้และการป้องกันอัคคีภัย เพื่อเป็นเงินทุนในการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ระงับอัคคีภัย

(2) ร้อยละแปดสิบของเงินในกองทุนตอบสนองต่ออัคคีภัยของรัฐแคลิฟอร์เนียจะถูกฝากเข้ากองทุนตอบสนองต่ออัคคีภัยของเขตพิเศษ ซึ่งสร้างขึ้นเป็นบัญชีย่อยในกองทุนตอบสนองต่ออัคคีภัยของรัฐแคลิฟอร์เนีย และถูกจัดสรรให้แก่เขตพิเศษที่ให้บริการป้องกันอัคคีภัยตามเกณฑ์ต่อไปนี้:

(ก) ร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่อธิบายไว้ในวรรคนี้จะถูกนำไปใช้เป็นเงินทุนในการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ระงับอัคคีภัยในเขตพิเศษที่ขาดแคลนเงินทุน ซึ่งให้บริการป้องกันอัคคีภัย ก่อตั้งขึ้นหลังจากวันที่ 1 กรกฎาคม 1978 และจ้างบุคลากรประจำสถานีแบบเต็มเวลาหรือเทียบเท่าเต็มเวลา

19

ซึ่งพร้อมปฏิบัติหน้าที่ทันทีเพื่อดูแลอย่างน้อยร้อยละ 50 ของงานรับแจ้งสัญญาณเตือนภัยเต็มรูปแบบเบื้องต้น

(ข) ร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงินที่อธิบายไว้ในวรรคนี้จะถูกนำไปใช้เป็นเงินทุนในการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ระงับอัคคีภัยในเขตพิเศษ ซึ่งให้บริการป้องกันอัคคีภัย ก่อตั้งขึ้นหลังจากวันที่ 1 กรกฎาคม 1978 ขาดแคลนเงินทุนเนื่องจากมีส่วนแบ่งรายได้จากภาษีทรัพย์สินต่ำที่ไม่ได้สัดส่วนกับความต้องการบริการในระดับที่เพิ่มขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 1978 และจ้างบุคลากรประจำสถานีแบบเต็มเวลาหรือเทียบเท่าเต็มเวลา ซึ่งพร้อมปฏิบัติหน้าที่ทันทีเพื่อดูแลอย่างน้อยร้อยละ 50 ของงานรับแจ้งสัญญาณเตือนภัยเต็มรูปแบบเบื้องต้น

(ค) ร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงินที่อธิบายไว้ในวรรคนี้จะถูกนำไปใช้เป็นเงินทุนในการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ระงับอัคคีภัยในเขตพิเศษที่ขาดแคลนเงินทุน ซึ่งให้บริการป้องกันอัคคีภัยและจ้างบุคลากรประจำสถานีแบบเต็มเวลาหรือเทียบเท่าเต็มเวลา ซึ่งพร้อมปฏิบัติหน้าที่ทันทีเพื่อดูแลอย่างน้อยร้อยละ 30 แต่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของงานรับแจ้งสัญญาณเตือนภัยเต็มรูปแบบเบื้องต้น

(3) ในการพิจารณาว่าเขตพิเศษที่ให้บริการป้องกันอัคคีภัยขาดแคลนเงินทุนเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรค (2) หรือไม่ สภานิติบัญญัติจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เรียงตามลำดับความสำคัญไว้ดังนี้:

(ก) ระดับที่รายได้จากภาษีทรัพย์สินของเขตพิเศษไม่เพียงพอที่จะให้บริการระงับอัคคีภัยได้อย่างเพียงพอตามที่วัดเปรียบเทียบกับความหนาแน่นของประชากร ขนาดของพื้นที่ให้บริการ และจำนวนผู้เสียภาษีภายในขอบเขตของเขตพิเศษ

(ข) หลังจากจัดตั้งขึ้น เขตพิเศษได้รับการจัดสรรภาษีทรัพย์สินตามหมวด 282 ของบทกฎหมายปี 1979 หรือไม่

(ค) ความหลากหลายทางภูมิศาสตร์

(4) การจัดสรรเงินให้แก่เขตพิเศษที่มีคุณสมบัติตามวรรค (2) จะต้องอยู่ในรูปของเงินอุดหนุน โดยมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 10 ปี เพื่อให้แน่ใจว่าเขตพิเศษสามารถมีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณที่รับผิดชอบได้ และให้บริการระงับอัคคีภัยได้อย่างเพียงพอในระยะยาว

(ช) โดยไม่คำนึงถึงอนุมาตรา (ฉ) หากในปีงบประมาณใดก็ตามหลังจากปีงบประมาณแรกที่มีการโอนเงินจากกองทุนทั่วไปเข้ากองทุนตอบสนองต่ออัคคีภัยของรัฐแคลิฟอร์เนียตามมาตรานี้ จำนวนเงินที่โอนเกินกว่าจำนวนเงินที่โอนในปีงบประมาณก่อนหน้าที่มากกว่าร้อยละ 10 ผู้ควบคุมจะต้องไม่โอนเงินในจำนวนที่เกินกว่าร้อยละ 10 นั้น ซึ่งจะสามารถจัดสรรได้จากกองทุนทั่วไปเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ใดก็ตาม

อันดับที่สี่—มาตรา 2.3 นั้นถูกเพิ่มเข้าในข้อ XIII A เพื่อให้อ่านดังนี้:

มาตรา 2.3. (ก) แต่ละเทศมณฑลจะต้องกำหนดรายรับสำหรับเทศมณฑลและสำหรับหน่วยงานท้องถิ่นแต่ละแห่งในเทศมณฑลอันเป็นผลมาจากการดำเนินการตามมาตรา 2.1 เป็นประจำทุกปี ไม่เกินวันที่ที่กรมการบริหารภาษีและค่าธรรมเนียมของรัฐแคลิฟอร์เนียระบุไว้เป็นข้อบังคับที่นำมาใช้ตามมาตรานี้ โดยเพิ่มจำนวนเงินต่อไปนี้:

(1) รายได้ที่เพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจากการขายและการประเมินที่อยู่อาศัยหลักเดิมใหม่สำหรับการโอนออกระหว่างเทศมณฑลตามอนุมาตรา (ข) ของมาตรา 2.1

(2) รายได้ที่ลดลง ซึ่งจะแสดงเป็นจำนวนติดลบ อันเป็นผลมาจากการโอนมูลค่าทางภาษีของที่อยู่อาศัยหลักเดิมที่ตั้งอยู่ในเทศมณฑลอื่นไปยังที่อยู่อาศัยหลักอื่นที่ตนใช้อยู่อาศัยแทนได้ที่ตั้งอยู่ภายในเทศมณฑลสำหรับการโอนเข้าระหว่างประเทศตามอนุมาตรา (ข) ของมาตรา 2.1

(3) รายได้ที่เพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจากอนุมาตรา (ค) ของมาตรา 2.1

(ข) เทศมณฑลหรือหน่วยงานท้องถิ่นใดก็ตามในเทศมณฑลที่มีรายรับเป็นบวก ซึ่งกำหนดตามอนุมาตรา (ก) จะไม่มีสิทธิ์ได้รับเงินคืนจากกองทุนคุ้มครองรายได้ของเทศมณฑล เทศมณฑลหรือหน่วยงานท้องถิ่นใดก็ตามในเทศมณฑลที่มีรายรับติดลบ ซึ่งกำหนดตามอนุมาตรา(ก) จะถือว่าเป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิ์ได้รับเงินคืนจากกองทุนคุ้มครองรายได้ของเทศมณฑล

(ค) กรมการบริหารภาษีและค่าธรรมเนียมของรัฐแคลิฟอร์เนียจะกำหนดรายรับรวมของหน่วยงานท้องถิ่นแต่ละแห่งที่มีสิทธิ์ทุกสามปี โดยพิจารณาจากจำนวนเงินที่กำหนดตามอนุมาตรา (ก) สำหรับแต่ละปีภายในสามปีดังกล่าว และจ่ายเงินคืนให้แก่หน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิ์แต่ละแห่งที่มีรายรับติดลบจากเงินในกองทุนคุ้มครองรายได้ของเทศมณฑลเท่ากับจำนวนเงินนั้น หากกองทุนดังกล่าวมีเงินไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมจำนวนเงินทั้งหมดที่จ่ายคืนตามมาตรานี้ กรมการบริหารภาษีและค่าธรรมเนียมของรัฐแคลิฟอร์เนียจะจัดสรรส่วนแบ่งเงินในกองทุนตามสัดส่วนให้แก่หน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิ์แต่ละแห่งตามจำนวนเงินคืนของหน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิ์ โดยเปรียบเทียบกับจำนวนเงินคืนทั้งหมดตามมาตรานี้

(ง) เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาสามปีแต่ละช่วงที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (ค) หลังจากที่กรมการบริหารภาษีและค่าธรรมเนียมของรัฐแคลิฟอร์เนียได้จ่ายเงินคืนให้แก่หน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิ์แต่ละแห่ง ซึ่งเคยมีรายรับติดลบในช่วงสามปีนั้น ผู้ควบคุมจะต้องโอนยอดเงินคงเหลือ (ถ้ามี) ในกองทุนคุ้มครองรายได้ของเทศมณฑลเข้ากองทุนทั่วไป เพื่อให้พร้อมสำหรับการนำไปจัดสรรเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ใดก็ตาม

(จ) กรมการบริหารภาษีและค่าธรรมเนียมของรัฐแคลิฟอร์เนียจะต้องประกาศใช้ข้อบังคับเพื่อใช้มาตรานี้ตามบทบัญญัติเพื่อวางกฎของกฎหมายว่าด้วยวิธีดำเนินการบริหาร (หมวด 3.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 11340) ของส่วนที่ 1 ของภาค 3 ของหัวข้อ 2 แห่งประมวลกฎหมายของรัฐบาล) ตามที่สภานิติบัญญัติหรือกฎหมายที่ออกตามมาในภายหลังบทบัญญัติเหล่านั้นอาจแก้ไขเพิ่มเติมเป็นครั้งคราว

(ฉ) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้และมาตรา 2.2 "หน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิ์" คือ เทศมณฑล เมือง เมืองและเทศมณฑล เขตพิเศษ หรือเขตการศึกษาตามที่กำหนดตามอนุมาตรา (ฌ) ของมาตรา 42238.02 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา ดังที่อ่านเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2020 ซึ่งมีรายรับติดลบตามที่กำหนดตามมาตรานี้

ข้อเสนอที่ 20

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย มาตรา 8 ข้อ II

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้แก้ไขเพิ่มเติมและเพิ่มมาตราต่าง ๆ เข้ามาในประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่จะถูกลบและพิมพ์แบบเป็น~~ตัวชีดฆ่า~~ และบทบัญญัติใหม่จะถูกเพิ่มและพิมพ์เป็น*ตัวเอียง*เพื่อบ่งบอกว่าเป็นข้อความใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1. หัวข้อ

กฎหมายควรได้รับการรับทราบและอาจอ้างอิงว่าเป็นกฎหมายว่าด้วยการลดอาชญากรรมและการรักษารัฐแคลิฟอร์เนียให้ปลอดภัยประจำปี 2018

มาตรา 2. จุดประสงค์

ข้อเสนอนี้จะแก้ไขปัญหาสามข้อที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดขึ้นโดยกฎหมายปัจจุบันที่คุกคามความปลอดภัยสาธารณชนของชาวแคลิฟอร์เนียและบุตรหลานของพวกเขาจากอาชญากรรุนแรง ข้อเสนอนี้จะ:

(a) ปฏิรูประบบทัณฑ์บนเพื่อคนที่มีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์รุนแรงจะไม่ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำก่อนเวลาครบกำหนดรับโทษ เสริมสร้างการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัว และกวดขันบทลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนข้อกำหนดของการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัว

(b) ปฏิรูปกฎหมายว่าด้วยการลักขโมยเพื่อเรียกคืนความรับผิดชอบสำหรับการลักขโมยต่อเนื่องและกลุ่มองค์กรการลักขโมย และ

(c) ขยายขอบเขตการเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอจากผู้ที่ได้รับการตัดสินว่ามีความผิดทางอาชญากรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติด ลักขโมยและการใช้ความรุนแรงในครอบครัว เพื่อช่วยแก้ปัญหาอาชญากรรมร้ายแรงและปลดภาระผู้บริสุทธิ์

มาตรา 3. ผลสรุปและการประกาศ

(a) ป้องกันไม่ให้มีการปล่อยตัวอาชญากรรุนแรงก่อนกำหนด

(1) การปกป้องประชาชนทุกคนในรัฐของเรา รวมถึงเด็กมีความเสี่ยงที่สุดของเรา จากอาชญกรรมรุนแรง เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ฆาตกร ผู้ข่มขืน ผู้ที่ล่วงเกินทางเพศกับเด็กและอาชญากรรุนแรงอื่น ๆ ไม่ควรได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนกำหนดพ้นโทษ

(2) ตั้งแต่ปี 2014 รัฐแคลิฟอร์เนียได้มีอาชญากรรมรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากกว่ารัฐอื่น ๆ ของสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี 2013 อาชญกรรมรุนแรงใน Los Angeles ได้เพิ่มขึ้น 69.5% อาชญากรรมรุนแรงใน Sacramento ในระยะเวลาหกเดือนแรกของปี 2015 เพิ่มขึ้นรวดเร็วกว่าในเมืองที่มีขนาดใหญ่ที่สุด 25 เมืองของสหรัฐฯ ตามผลการติดตามของ FBI

(3) การเปลี่ยนแปลงล่าสุดในกฎหมายทัณฑ์บนที่อนุญาตให้มีการปล่อยตัวอาชญากรอันตรายก่อนกำหนดโดยที่กฎหมายไม่ได้กำหนดว่าอาชญากรรมบางประเภท "รุนแรง" การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้อนุญาตให้ผู้ที่ถูกตัดสินว่ากระทำการค้ามนุษย์ทางเพศกับเด็ก การข่มขืนบุคคลที่ไม่ได้สติ ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธร้ายแรง การต่อสู้ขัดขืนเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ดับเพลิง และความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใช้ความรุนแรงในครอบครัวให้ได้รับการพิจารณาว่าเป็น "ผู้กระทำผิดที่ไม่ได้ใช้ความรุนแรง"

(4) ด้วยเหตุนี้ ผู้กระทำผิดที่เรียกว่า "ไม่ได้ใช้ความรุนแรง" เหล่านี้มีสิทธิ์ที่จะได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำก่อนกำหนดพ้นโทษหลังจากที่เข้ารับโทษเพียงส่วนหนึ่งของการตัดสินของผู้พิพากษา

(5) ผู้กระทำความผิดรุนแรงยังได้รับอนุญาตให้คงความเป็นอิสระในชุมชนของเรา แม้ว่าพวกเขาจะก่ออาชญากรรมคดีใหม่และฝ่าฝืนข้อกำหนดของการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวของพวกเขา เช่นเดียวกับสมาชิกแก๊งค์ที่ถูกจับกุมในคดีฆาตกรรมเจ้าหน้าที่ตำรวจของ Whittier Keith Boyer

(6) ชาวแคลิฟอร์เนียต้องการการป้องกันจากอาชญากรรมรุนแรงที่ดีขึ้น

(7) ชาวแคลิฟอร์เนียต้องการการปกป้องจากอาชญากรที่กระทำการฝ่าฝืนข้อกำหนดของการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวที่ดีขึ้น

(8) ข้อเสนอนี้ปฏิรูปกฎหมายเพื่อที่อาชญากรที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดการปล่อยตัวของพวกเขาสามารถถูกนำตัวกลับมาขึ้นศาลและแสดงความรับผิดชอบต่อการฝ่าฝืนข้อกำหนดดังกล่าว

(9) ชาวแคลิฟอร์เนียต้องการการปกป้องที่ดีกว่าจากอาชญากรร้ายแรง ข้อเสนอนี้ปฏิรูปกฎหมายเพื่อกำหนดให้อาชญากรรมดังกล่าวเป็น "ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์รุนแรง" เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการปล่อยตัวก่อนพ้นกำหนดโทษ

(10) ไม่มีสิ่งใดในกฎหมายนี้มีเจตนาที่จะสร้างการกระทำความผิด "สไทรค์" เพิ่ม ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประชากรในเรือนจำของรัฐ

(11) ไม่มีสิ่งใดในกฎหมายนี้มีเจตนาที่จะส่งผลกระทบต่อความสามารถของกรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัยในการให้ความไว้วางใจทางการศึกษาและความดีแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

(b) ฟื้นคืนความรับผิดชอบสำหรับการลักขโมยต่อเนื่องและกลุ่มองค์กรการลักขโมย

(1) การเปลี่ยนแปลงล่าสุดในกฎหมายแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียอนุญาตให้ผู้ที่ทำการลักขโมยซ้ำ ๆ ให้ได้รับผลของการกระทำเพียงเล็กน้อย โดยไม่คำนึงถึงประวัติบันทึกอาชญากรหรือไม่ว่าพวกเขาจะทำการลักขโมยมากี่ครั้งก็ตาม

(2) ด้วยเหตุนี้ ระหว่างปี 2014 ถึง 2016 รัฐแคลิฟอร์เนียมีจำนวนคดีลักขโมยและอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์เพิ่มขึ้นมากที่สุดเป็นอันดับที่สองในสหรัฐอเมริกา ในขณะที่รัฐอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง ตามข้อมูลจากกระทรวงยุติธรรมแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย มูลค่าของทรัพย์สินที่ถูกขโมยในปี 2015 มีมูลค่า $2.5 พันล้านซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 13 ตั้งแต่ปี 2014 นับเป็นการเพิ่มขึ้นภายในระยะเวลาหนึ่งปีที่สูงที่สุดในรอบอย่างน้อย 10 ปี

(3) ผู้ที่กระทำการลักขโมยซ้ำแล้วซ้ำอีกมักจะกระทำไปเพื่อส่งเสริมนิสัยในการใช้ยาเสพติดของตน การเปลี่ยนแปลงล่าสุดของกฎหมายแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้ลดความสามารถของผู้พิพากษาในการออกคำสั่งให้ผู้ที่ก่ออาชญากรรมการลักขโมยซ้ำแล้วซ้ำอีกให้เข้าโปรแกรมการบำบัดผู้ติดยาเสพติดที่มีประสิทธิผล

20

(4) รัฐแคลิฟอร์เนียต้องการกฎหมายที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้นสำหรับผู้ที่ก่ออาชญากรรมการลักขโมยซ้ำแล้วซ้ำอีก ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้ที่ทำการลักขโมยซ้ำแล้วซ้ำอีกเพื่อตอบสนองปัญหาการใช้ยาเสพติดของตนเหล่านั้น ให้เข้าร่วมในโปรแกรมการบำบัดยาเสพติดที่มีอยู่ ข้อเสนอนี้ออกกฎหมายการปฏิรูปดังกล่าวนี้

(c) ฟื้นฟูการเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอเพื่อไขคดีอาชญากรรมรุนแรง

(1) การเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอจากอาชญากรเป็นสิ่งสำคัญในการไขคดีอาชญากรรมรุนแรง อาชญากรรมรุนแรงมากกว่า 450 คดี ได้แก่ ฆาตกรรม การข่มขืน และการโจรกรรม ไม่สามารถไขคดีได้เพราะตัวอย่างดีเอ็นเอถูกเก็บจากอาชญากรน้อยลง

(2) ดีเอ็นเอที่เก็บไว้ในปี 2015 จากผู้ที่ถูกตัดสินว่าเป็นผู้ที่ล่วงเกินทางเพศกับเด็กช่วยไขคดีฆาตกรรมข่มขืนเด็กชายอายุหกขวบได้สองคดี ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อสามสิบปีที่ผ่านมาในเทศมณฑล Los Angeles ดีเอ็นเอที่เก็บไว้ในปี 2016 จากผู้ที่ถูกจับในข้อหาขับรถที่ถูกขโมยมาช่วยไขคดีฆาตกรรมข่มขืนสตรีวัย 83 ปีที่อ่าว San Francisco ในปี 2012

(3) การเปลี่ยนแปลงกฎหมายแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียครั้งล่าสุดได้ขจัดการเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอจากอาชญากรรมการลักทรัพย์และยาเสพติดออกไปโดยไม่เจตนา ข้อเสนอนี้ฟื้นฟูขั้นตอนการเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอจากบุคคลที่ได้รับการตัดสินในการกระทำความผิดดังกล่าว-

(4) การอนุญาตให้เก็บตัวอย่างดีเอ็นเอมากขึ้นจะช่วยระบุตัวผู้ต้องสงสัย ล้างมลทินให้แก่ผู้บริสุทธิ์ และปล่อยผู้ที่ได้รับการพิพากษาผิดให้เป็นอิสระ

(5) ข้อเสนอนี้ไม่มีผลกระทบต่อการคุ้มครองทางกฎหมายที่มีอยู่เดิมซึ่งปกป้องความเป็นส่วนตัวโดยอนุญาตให้สามารถลบข้อมูลคุณลักษณะเฉพาะดีเอ็นเอของพวกเขาได้หากพวกเขาไม่ได้รับการตั้งข้อหาอาชญากรรม ได้รับการพิพากษาว่าพ้นผิด หรือเป็นผู้บริสุทธิ์

มาตรา 4. การพิจารณาทัณฑ์บน

มาตรา 4.1. มาตรา 3003 แห่งประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพื่อให้อ่านดังนี้:

3003. (a) เว้นแต่จะระบุไว้ในมาตรานี้ ผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้ทัณฑ์บนหรือการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวตามที่ระบุไว้ในหัวข้อ 2.05 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 3450) ควรได้รับการส่งกลับไปยังเทศมณฑลที่เป็นที่อยู่อาศัยตามกฎหมายครั้งล่าสุดของนักโทษก่อนการถูกต้องโทษจำคุกของผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้ทัณฑ์บนหรือการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวตามที่ระบุไว้ในหัวข้อ 2.05 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 3450) และผู้ที่ส่งตัวเข้าเรือนจำในการกระทำความผิดทางเพศซึ่งจำเป็นต้องขึ้นทะเบียนตามมาตรา 290 จะต้องได้รับการพยายามตามความเหมาะสมทุกประการที่เป็นไปได้ที่จะนำตัวส่งคืนไปยังเมืองที่เป็นที่อยู่อาศัยตามกฎหมายครั้งล่าสุดของนักโทษก่อนการถูกต้องโทษจำคุกหรือในบริเวณทางภูมิศาสตร์ใกล้เคียงที่ผู้ต้องขังมีครอบครัวอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์ทางสังคม หรือมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และเข้าถึงการบริการกลับเข้าสู่สังคม เว้นแต่การกลับไปยังบริเวณนั้น ๆ จะเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายฉบับอื่นหรือก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อเหยื่อของผู้ต้องขัง เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้ "ที่อยู่อาศัยล่าสุดตามกฎหมาย" จะไม่ถูกตีความว่าหมายถึงเทศมณฑลหรือเมืองที่ผู้ต้องขังได้กระทำความผิดในขณะที่ถูกคุมขังในเรือนจำรัฐหรือสถานที่คุมขังในพื้นที่หรือในขณะที่ถูกคุมขังเพื่อการรักษาตัวในโรงพยาบาลของรัฐ

(b) แม้ว่าจะมีอนุมาตรา (a) ผู้ต้องขังอาจถูกส่งตัวกลับไปยังเทศมณฑลหรือเมืองอื่นได้หากนั่นเป็นประโยชน์สูงสุดของสาธารณชน หากคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บนกำหนดเงื่อนไขของการทัณฑ์บนสำหรับนักโทษที่ได้รับการพิพากษาตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 1168 ตามที่กำหนดไว้โดยคณะกรรมพิจารณาทัณฑ์บน หรือกรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัยกำหนดเงื่อนไขของการทัณฑ์บนสำหรับผู้ต้องขังที่ได้รับคำพิพากษาตามมาตรา 1170 ตัดสินใจเกี่ยวกับการกลับไปยังเทศมณฑลหรือเมืองอื่น ซึ่งต้องระบุเหตุผลไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในบันทึกถาวรของผู้ทัณฑ์บน และให้รวมเหตุผลเหล่านี้ในหมายเหตุเพื่อแจ้งให้นายอำเภอหรือผู้กำกับการตำรวจตามมาตรา 3058.6 ในการทำคำวินิจฉัยนี้ ผู้มีอำนาจเกี่ยวกับการทัณฑ์บนจะพิจารณาปัจจัยต่อไปนี้ไปพร้อม ๆ กับปัจจัยอื่น ๆ เพื่อชั่งน้ำหนักในการปกป้องผู้เสียหายและความปลอดภัยของชุมชนได้ดีที่สุด:

(1) ความจำเป็นที่ต้องปกป้องชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้เสียหาย ผู้ทัณฑ์บน พยาน หรือบุคคลอื่นใด

(2) ความวิตกกังวลของสาธารณชนซึ่งอาจลดโอกาสที่จะทำให้การทำทัณฑ์บนของผู้ต้องขังเสร็จสมบูรณ์

(3) การมีอยู่ที่ได้รับการยืนยันของการเสนองาน การศึกษา หรือโปรแกรมการฝึกอาชีพ

(4) การมีอยู่ของครอบครัวในเทศมณฑลอื่นที่ผู้ต้องขังผู้ซึ่งยังคงรักษาความผูกพันใกล้ชิดและสามารถสนับสนุนเพื่อเพิ่มโอกาสของการทำทัณฑ์บนของนักโทษเสร็จสมบูรณ์ได้

(5) การขาดแคลนซึ่งโปรแกรมการรักษาผู้ป่วยนอกสำหรับผู้ทัณฑ์บนที่จะได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา 2960

(c) กรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัยจะให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยของชุมชนและพยานและผู้เสียหายเป็นอันดับแรกในการกำหนดการส่งตัวออกไปภายนอกเทศมณฑล

(d) ในการทำคำวินิจฉัยเกี่ยวกับนักโทษที่เข้าร่วมในโปรแกรมร่วมตามการจัดหาให้ตามข้อ 1.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 2717.1) ของหมวด 5 เจ้าหน้าที่ทัณฑ์บนจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนที่จะปล่อยตัวผู้ต้องขังไปยังเทศมณฑลที่นายจ้างที่เข้าร่วมโปรแกรมร่วมดำเนินกิจการอยู่ หากนายจ้างผู้นั้นแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ทัณฑ์บนว่านายจ้างมีเจตนาที่จะจ้างงานผู้ต้องขังเมื่อได้รับการปล่อยตัว

(e) (1) ข้อมูลต่อไปนี้ หากมีอยู่จริง จะได้รับการเปิดเผยโดยกรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัยแก่หน่วยงานการบังคับกฎหมายให้รับทราบเกี่ยวกับผู้ต้องขังในทัณฑ์บนหรือผู้ต้องขังที่ได้รับการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวตามหัวข้อ 2.05 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 3450) ผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวในเขตอำนาจศาลของตน:

(A) นามสกุล ชื่อและชื่อกลาง

(B) วันเกิด

(C) เพศ เชื้อชาติ ส่วนสูง น้ำหนัก และ สีผมและสีตา

(D) วันที่เริ่มทัณฑ์บนหรือการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวและการปล่อยตัว

(E) สถานะการขึ้นทะเบียน หากผู้ต้องขังได้รับการกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียนอันเป็นผลของการกระทำความผิดเกี่ยวกับสารที่ได้รับการควบคุม เพศ หรือการวางเพลิง

(F) หมายเลขข้อมูลอาชญากรของรัฐแคลิฟอร์เนีย หมายเลข FBI หมายเลขประกันสังคม และหมายเลขใบอนุญาตขับขี่รถยนต์

(G) เทศมณฑลที่จะได้รับการปล่อยตัว

(H) คำอธิบายลักษณะแผลเป็น เครื่องหมาย และรอยสักบนร่างกายนักโทษ

(I) การกระทำความผิดหรือความผิดต่าง ๆ ที่ผู้ต้องขังได้รับคำตัดสินซึ่งส่งผลให้ได้รับการทัณฑ์บนหรือการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวในกรณีนี้

(J) ที่อยู่ รวมถึง ข้อมูลต่อไปนี้ทั้งหมด:

(i) บ้านเลขที่และถนน หมายเลขตู้ไปรษณีย์ไม่สามารถใช้ได้เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรคย่อยนี้

(ii) เมืองและรหัสไปรษณีย์

(iii) วันที่ที่ได้รับที่อยู่นั้นตามวรรคย่อยนี้เสนอให้มีผลบังคับใช้

(K) เจ้าหน้าที่และหน่วยที่ติดต่อ รวมถึงข้อมูลต่อไปนี้ทั้งหมด:

(i) ชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของเจ้าหน้าที่ที่ติดต่อแต่ละนาย

(ii) ประเภทหน่วยที่ติดต่อของเจ้าหน้าที่ที่ติดต่อแต่ละนาย เช่น หน่วยที่รับผิดชอบด้านทัณฑ์บน การขึ้นทะเบียน หรือการคุมประพฤติของเทศมณฑล

(L) รูปภาพดิจิทัลของภายถ่ายและการพิมพ์ลายนิ้วมืออย่างน้อยหนึ่งนิ้วของผู้ทัณฑ์บน

(M) พิกัดทางภูมิศาสตร์สำหรับตำแหน่งที่พักอาศัยของผู้ต้องขังสำหรับใช้กับระบบข้อมูลทางภูมิศาสตร์ (GIS) หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เปรียบเทียบได้

(N) สำเนาบันทึกการควบคุมดูแลในระหว่างช่วงเวลาใด ๆ ก่อนการทัณฑ์บน

(2) กรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัยจะส่งผ่านข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ไปให้หน่วยงานเทศมณฑลที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a) ของ มาตรา 3451 เว้นแต่จะไม่มีข้อมูลสถานะโรควัณโรคของผู้ต้องขัง ข้อมูลการตรวจร่างกายเฉพาะ สุขภาพจิตและความต้องการบริการคลินิกผู้ป่วยนอก และ ปัญหาทางการแพทย์ใด ๆ หรือ ความทุพพลภาพเพื่อให้เทศมณฑลได้พิจารณา เมื่อทำการโอนผู้กระทำผิดเข้าสู่การควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวภายใต้มาตรา 3450 เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการระบุความต้องการด้านการแพทย์และสุขภาพจิต การส่งโอนข้อมูลทั้งหมดไปยังหน่วยงานเทศมณฑลจะเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่มีผลบังคับใช้ของ พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผ่านและความรับผิดชอบทางด้านการประกันสุขภาพ (Health Insurance Portability and Accountability Act of 1996, HIPAA) (กฎหมายสาธารณะ 104-191) พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อมูลสารสนเทศสุขภาพสำหรับสุขภาพทางเศรษฐกิจและทางคลินิก (Health Information Technology for Economic and Clinical Health Act, HITECH) (กฎหมายสาธารณะ 111-005) และการนำมาใช้ซึ่งระเบียบข้อบังคับด้านความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยในส่วน 160 และ 164 ของหัวข้อ 45 ของประมวลกฎหมายบทบัญญัติของรัฐบาลกลาง วรรคนี้จะต้องไม่มีผลจนกว่าเลขานุการของกระทรวงสุขภาพและบริการมนุษย์แห่งสหรัฐฯ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายของเลขานุการ กำหนดว่าบทบัญญัตินี้ไม่ได้รับการยกเว้นจาก HIPAA

(3) ยกเว้นข้อมูลที่กำหนดไว้ตามวรรค (2) ข้อมูลที่กำหนดไว้ตามอนุมาตรานี้มาจากฐานข้อมูลทัณฑ์บนทั่วทั้งรัฐ ข้อมูลที่ได้รับจากแต่ละแหล่งควรอยู่ในกรอบระยะเวลาเดียวกัน

(4) ข้อมูลทั้งหมดที่กำหนดไว้โดยอนุมาตรานี้ได้รับการจัดให้โดยใช้การโอนจากคอมพิวเตอร์สู่คอมพิวเตอร์ในรูปแบบที่สามารถใช้ได้โดยระบบคอมพิวเตอร์เดสค์ท้อป การโอนข้อมูลนี้จะต้องมีพร้อมอย่างต่อเนื่องเมื่อได้รับการร้องขอจากหน่วยงานการบังคับใช้กฎหมาย

(5) การเปิดเผยหรือการรับข้อมูลโดยที่ไม่ได้รับอนุญาตตามที่ได้อธิบายไว้ในอนุมาตรานี้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 11143

(f) แม้ว่าจะมีกฎหมายฉบับอื่นใด หากผู้เสียหายหรือพยานได้ร้องขอให้เพิ่มระยะทางในการปล่อยตัวผู้ต้องขังทัณฑ์บนและหากคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บนหรือกรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัยพบว่ามีความจำเป็นที่จะต้องปกป้องชีวิต ความปลอดภัย หรือความเป็นอยู่ที่ดีของผู้เสียหายหรือพยาน ผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้ทัณฑ์บนไม่ควรได้รับการส่งกลับไปยังพื้นที่ภายในระยะ 35 ไมล์จากที่อยู่จริงของผู้เสียหายหรือพยานสำหรับอาชญากรรมใด ๆ ดังต่อไปนี้:

(1) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์รุนแรงตามที่กำหนดไว้ใน ~~วรรคที่ (1) ถึง (7) ที่รวมด้วย และวรรคที่ (11) และ (16) ของ~~อนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 *หรืออนุมาตรา (a) ของมาตรา 3040.1*

(2) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่จำเลยก่อการบาดเจ็บทางกายอย่างหนักกับบุคคลอื่นนอกเหนือจากการเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดซึ่งได้รับการตั้งข้อหาและพิสูจน์แล้วตามที่ระบุไว้ในมาตรา 12022.53, 12022.7, หรือ 12022.9

(3) การฝ่าฝืนข้อกำหนดในวรรคที่ (1) (3) หรือ (4) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 261 อนุมาตรา (f), (g) หรือ (i) ของมาตรา 286 อนุมาตรา (f), (g) หรือ (i) ของมาตรา 287 หรือของอดีตมาตรา 288a หรืออนุมาตรา (b), (d), หรือ (e) ของมาตรา 289

(g) แม้ว่าจะมีกฎหมายฉบับอื่นใด ผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้ทัณฑ์บนสำหรับการฝ่าฝืนมาตรา 288 หรือ 288.5 ซึ่งกรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัยกำหนดว่ามีความเสี่ยงสูงต่อสาธารณะ จะต้องไม่ได้รับการปล่อยตัวภายในระยะทางครึ่งไมล์จากโรงเรียนรัฐบาลหรือเอกชนรวมถึงโรงเรียนอนุบาลและเกรด 1 ถึง 12 ที่รวมด้วย ในระหว่างระยะเวลาทัณฑ์บนของผู้ต้องขัง

(h) แม้ว่าจะมีกฎหมายฉบับอื่นใด ผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้ทัณฑ์บนหรือการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวสำหรับการกระทำความผิดฐานติดตามสะกดรอยไม่ควรได้รับการปล่อยตัวในพื้นที่ภายในระยะ

20

35 ไมล์ จากที่พักอาศัยหรือที่ทำงานของผู้เสียหายหรือพยาน หากผู้เสียหายหรือพยานได้ร้องขอให้เพิ่มระยะทางในการปล่อยตัวผู้ต้องขังตามทัณฑ์บนหรือการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัว และหากคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บนหรือกรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัย หรือหน่วยงานควบคุมดูแลในเทศมณฑลพิจารณาแล้วว่ามีความจำเป็นในการปกป้องชีวิต ความปลอดภัย หรือความเป็นอยู่ที่ดีของผู้เสียหายตามที่เกี่ยวข้อง หากผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้การควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัว ไม่สามารถได้รับการปล่อยตัวในเทศมณฑลเดียวกับที่อยู่ตามกฎหมายของตนตามอนุมาตรานี้ได้ หน่วยงานควบคุมดูแลในเทศมณฑลอาจโอนผู้ต้องขังไปยังเทศมณฑลอื่นตามการอนุมัติของเทศมณฑลที่รับตัว

(i) หน่วยงานผู้มีอำนาจจะพิจารณาการกระจายผู้ทัณฑ์บนอย่างเท่าเทียมกันและสัดส่วนของการกระทำความผิดนอกเทศมณฑลจากเทศมณฑลหนึ่งเปรียบเทียบกับจำนวนการกระทำความผิดจากเทศมณฑลนั้นเมื่อทำคำวินิจฉัยทัณฑ์บน

(j) ผู้ต้องขังอาจได้รับทัณฑ์บนในอีกรัฐหนึ่งตามกฎหมายฉบับอื่น กรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัยจะต้องประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่เกี่ยวกับการปล่อยตัวผู้ต้องขังภายนอกรัฐภายใต้การควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวตามหัวข้อ 2.05 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 3450)

(k) (1) ยกเว้นตามที่ระบุไว้ในวรรค (2) กรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัยจะเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ และจะมีอำนาจควบคุม โปรแกรม ทรัพยากร และบุคลากรในการนำใช้ระบบข้อมูลการบังคับใช้กฎหมายอัตโนมัติ (Law Enforcement Automated Data System (LEADS)) อย่างสอดคล้องกับอนุมาตรา (e) หน่วยงานเทศมณฑลที่ควบคุมดูแลผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้การควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวตามหัวข้อ 2.05 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 3450) จะให้ข้อมูลใด ๆ ที่ได้รับการร้องขอจากกรม เพื่อให้แน่ใจได้ในความถูกต้องของข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำของรัฐ ข้อมูลนี้อาจรวมถึง *บันทึกการควบคุมดูแลทั้งหมด* การออกใบประกัน การเพิกถอน หรือการยกเลิกการควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัว ภายในวันที่หรือก่อนวันที่ 1 สิงหาคม 2011 หน่วยงานเทศมณฑลที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมดูแลผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้การควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวจะแจ้งให้กรมทราบว่า หน่วยงานเทศมณฑลได้รับการมอบหมายให้เป็นหน่วยงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแล

(2) แม้ว่าจะมีวรรคที่ (1) กระทรวงยุติธรรมจะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมภายใต้ LEADS ที่เกี่ยวข้องกับบัตรพิมพ์ลายนิ้วมือ

(*l*) นอกเหนือจากข้อกำหนดภายใต้อนุมาตรา (k) กรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัยจะส่งข้อมูลให้กระทรวงยุติธรรมได้นำไปรวมในแฟ้มข้อมูลการปล่อยตัวภายใต้การควบคุมดูแลของระบบโทรคมนาคมการบังคับใช้กฎหมายรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Law Enforcement Telecommunications System, CLETS)) เพื่อที่ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถได้รับการแจ้งเตือนผ่าน CLETS เกี่ยวกับทุกคนภายใต้การควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัวและหน่วยงานเทศมณฑลที่ได้รับมอบหมายให้ทำการควบคุมดูแล ข้อมูลที่กำหนดโดยอนุมาตรานี้จะได้รับการส่งมอบผ่านการโอนทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา 4.2. มาตรา 3040.1 ได้รับการเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้อ่านดังนี้:

3040.1 (a) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการปล่อยตัวก่อนกำหนดพันโทษหรือการพิจารณาทัณฑ์บนภายใต้หน่วยงานผู้มีอำนาจของมาตรา 32 ของข้อ I แห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา 12838.4 และ 12838.5 ของประมวลกฎหมายของรัฐบาล มาตรา 3000.1 3041.5 3041.7 3052 5000 5054 5055 5076.2 ของประมวลกฎหมายอาญาและหน่วยงานผู้มีดำนาจกำหนดกฎระเบียบที่ได้รับตามมาตรา 5058 ของประมวลกฎหมายอาญา ต่อไปนี้ควรได้รับการกำหนดว่า "การกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์รุนแรง":

(1) ฆาตกรรมหรือการทำให้คนตายโดยเจตนา

(2) การประทุษร้าย

(3) การข่มขืน ตามที่กำหนดในวรรคที่ (2) หรือ (6) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 261 หรือวรรค (1) หรือ (4) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 262

(4) การมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดธรรมชาติ ตามที่ได้กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) หรือ (d) ของมาตรา 286

(5) การมีเพศสัมพันธ์ทางปาก ตามที่ได้กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) หรือ (d) ของมาตรา 287

(6) การกระทำการลามกอณาจารตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) หรือ (b) ของมาตรา 288

(7) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใด ๆ ที่สามารถลงโทษประหารชีวิตได้หรือจำคุกตลอดชีวิตในเรือนจำรัฐ

(8) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใด ๆ ที่จำเลยก่อให้เกิดการบาดเจ็บทางกายอย่างหนักแก่บุคคลอื่นนอกเหนือจากผู้สมรู้ร่วมคิดซึ่งได้รับการตั้งข้อหาและพิสูจน์แล้วตามที่ระบุไว้ในมาตรา 12022.7 12022.8 หรือ 12022.9 ในวันที่หรือหลังจากวันที่ 1 กรกฎาคม 1977 หรือตามที่กำหนดเจาะจงไว้ก่อนวันที่ 1 กรกฎาคม 1977 ในมาตรา 213 264 และ 461 หรือความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใด ๆ ที่จำเลยใช้อาวุธปืนซึ่งการใช้ได้รับการตั้งข้อหาและพิสูจน์แล้วในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 12022.3 หรือมาตรา 12022.5 หรือ 12022.55

(9) การปล้นใด ๆ

(10) การวางเพลิง อันเป็นการฝ่าฝืนอนุมาตรา (a) หรือ (b) ของมาตรา 451

(11) การร่วมเพศแบบสอดใส่ ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) หรือ (j) ของมาตรา 289

(12) การพยายามฆ่า

(13) การฝ่าฝืนมาตรา 18745, 18750, หรือ 18755

(14) การลักพาตัว

(15) การทำร้ายร่างกายด้วยเจตนาที่จะกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ระบุไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 220

(16) การล่วงละเมิดทางเพศเด็กอย่างต่อเนื่อง ตามการฝ่าฝืนมาตรา 288.5

(17) การชิงรถตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 215

(18) การร่วมกันข่มขืน ข่มขืนคู่สมรส หรือร่วมเพศแบบสอดใส่ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 264.1

(19) การขู่กรรโชกตามที่กำหนดในมาตรา 518 ซึ่งจะถือเป็นการละเมิดความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ของมาตรา 186.22

(20) การข่มขู่คุกคามผู้เสียหายหรือพยาน ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 136.1

(21) การลักทรัพย์ในเคหสถานใด ๆ ระดับแรกโดยมีการไตร่ตรองไว้ก่อนตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 460 ซึ่งได้รับการตั้งข้อหาและพิสูจน์แล้วว่าบุคคลใดนอกเหนือจากผู้สมรู้ร่วมคิดได้อยู่ในสถานที่ในขณะที่กระทำการลักทรัพย์ในเคหสถานนั้น ๆ

(22) การฝ่าฝืนใด ๆ ในมาตรา 12022.53

(23) การฝ่าฝืนอนุมาตรา (b) หรือ (c) ของมาตรา 11418

(24) การชักชวนให้กระทำการฆาตกรรม

(25) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ทำร้ายร่างกายโดยใช้อาวุธปืน อันเป็นการฝ่าฝืนวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) และอนุมาตรา (b) ของมาตรา 245

(26) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ทำร้ายร่างกายโดยใช้อาวุธร้ายแรง อันฝ่าฝืนวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 245

(27) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ทำร้ายร่างกายโดยใช้อาวุธร้ายแรงต่อเจ้าหน้าที่ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์หรือเจ้าหน้าที่ผจญเพลิง อันเป็นการฝ่าฝืนอนุมาตรา (c) และ (d) ของมาตรา 245

(28) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ทำร้ายร่างกายอันอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บหนักทางกาย อันเป็นการฝ่าฝืนวรรค (4) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 245

(29) การทำร้ายร่างกายด้วยสารเคมีกัดกร่อน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 244

(30) การคุมขังโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 210.5

(31) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์โดยการยิงปืน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 246

(32) การยิงปืนจากรถยนต์ อันเป็นการฝ่าฝืนอนุมาตรา (c) ของมาตรา 26100

(33) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใช้ความรุนแรงในครอบครัว อันส่งผลให้เกิดบาดแผล อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 273.5

(34) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์โดยการใช้กำลังหรือข่มขู่พยานหรือผู้เสียหายอาชญากรรม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 140

(35) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ขัดขืนเจ้าหน้าที่ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์และก่อให้เกิดการเสียชีวิตหรือการได้รับบาดเจ็บสาหัส อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 148.10

(36) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ฐานอาชญากรรมอคติที่สามารถลงโทษได้ตามมาตรา 422.7

(37) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ล่วงละเมิดผู้สูงอายุหรือผู้ใหญ่ที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น อันเป็นการฝ่าฝืนอนุมาตรา (b) ของมาตรา 368

(38) การข่มขืน อันเป็นการฝ่าฝืนวรรค (1), (3) หรือ (4) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 261

(39) การข่มขืน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 262

(40) การร่วมเพศแบบสอดใส่ อันเป็นการฝ่าฝืนอนุมาตรา (b), (d) หรือ (e) ของมาตรา 289

(41) การมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดธรรมชาติ อันเป็นการฝ่าฝืนอนุมาตรา (f), (g) หรือ (i) ของมาตรา 286

(42) การมีเพศสัมพันธ์ทางปาก อันเป็นการฝ่าฝืนอนุมาตรา (f), (g) หรือ (i) ของมาตรา 287

(43) การลักพาตัวผู้เยาว์เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการค้าประเวณี อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 267

(44) การค้ามนุษย์ อันเป็นการฝ่าฝืนอนุมาตรา (a), (b) หรือ (c) ของมาตรา 236.1

(45) การล่วงละเมิดเด็ก อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 273ab

(46) การครอบครอง การระเบิดหรือการจุดชนวนอุปกรณ์ทำลายล้าง อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 18740

(47) การฝ่าฝืนข้อบังคับในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 451 อย่างน้อยสองข้อ

(48) ความพยายามใด ๆ ที่จะกระทำความผิดตามที่ได้อธิบายไว้ในอนุมาตรานี้

(49) ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใด ๆ ที่ได้รับการร้องและพิสูจน์แล้วว่าจำเลยได้ใช้อาวุธอันตรายหรืออาวุธร้ายแรงด้วยตนเอง

(50) การกระทำความผิดใด ๆ ที่ส่งผลให้ต้องขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศตามมาตรา 290 ถึง 290.009 ที่รวมด้วย

(51) การสมรู้ร่วมคิดในการกระทำความผิดตามที่อธิบายไว้ในมาตรานี้

(b) บทบัญญัติของมาตรานี้จะใช้กับนักโทษผู้ต้องขังที่ได้รับโทษจำคุกในหรือหลังจากวันที่มีผลบังคับใช้มาตรานี้เป็นต้นไป ไม่ว่าคำตัดสินจะมีขึ้นเมื่อใดก็ตาม

มาตรา 4.3. มาตรา 3040.2 ถูกเพิ่มลงในประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้อ่านดังนี้:

3040.2. (a) หลังจากที่ทำการพิจารณาทบทวนทัณฑ์บนของผู้กระทำความผิดที่ไม่รุนแรง เจ้าหน้าที่การพิจารณาสำหรับคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บนจะพิจารณาถึงข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องและเชื่อถือได้เกี่ยวกับตัวผู้ต้องขัง

(b) มาตรฐานของการพิจารณาทบทวนจะขึ้นอยู่กับผู้ต้องขังจะสร้างความเสี่ยงที่ไร้เหตุผลต่อผู้เสียหายอันเป็นผลของการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หากได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำหรือไม่

(c) ในการหาข้อสรุปของการกำหนดประเด็นนี้ เจ้าหน้าที่การพิจารณาจะพิจารณาปัจจัยดังต่อไปนี้:

(1) พฤติการณ์แวดล้อมการลงโทษปัจจุบัน

(2) ประวัติอาชญากรรมของผู้ต้องขังรวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในการก่ออาชญากรรมอื่น ๆ ทั้งผู้เยาว์และผู้บรรลุนิติภาวะซึ่งได้รับการทำเอกสารที่เชื่อถือได้

(3) พฤติกรรมในสถานดูแลของผู้ต้องขัง รวมถึงโปรแกรมการดัดนิสัยและการประพฤติผิดในสถานดูแล

20

(4) ข้อมูลใด ๆ ที่ได้มาจากตัวผู้ต้องขัง ผู้เสียหาย คนใด ๆ ไม่ว่าจะขึ้นทะเบียนหรือไม่ก็ตาม ณ เวลาที่อ้างอิงถึง และหน่วยงานในการดำเนินคดี

(5) สภาพจิตใจของผู้ต้องขังทั้งในอดีตและปัจจุบันตามที่ได้ทำเอกสารไว้ในบันทึกที่อยู่ในการครอบครองของกรมราชทัณฑ์และการดัดนิสัย

(6) ทัศนคติของผู้ต้องขังเกี่ยวกับอาชญากรรมทั้งในอดีตและปัจจุบัน

(7) ข้อมูลอื่นใดที่แสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมของผู้ต้องขังสำหรับการปล่อยตัว

(d) พฤติการณ์ต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาโดยเจ้าหน้าที่การพิจารณาในการกำหนดว่าผู้ต้องขังไม่เหมาะที่จะได้รับการปล่อยตัวหรือไม่:

(1) มีผู้เสียหายหลายรายที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดปัจจุบัน

(2) ผู้เสียหายหนึ่งรายมีความเสี่ยงเป็นพิเศษเนื่องจากอายุหรือสภาพทางร่างกายหรือจิตใจ

(3) ผู้ต้องขังฉวยโอกาสของความเชื่อถือในการกระทำความผิดอาญาก่ออาชญากรรม

(4) ผู้ต้องขังมีอาวุธหรือใช้อาวุธปืนหรืออาวุธร้ายแรงอื่น ๆ ในการก่ออาชญากรรม

(5) ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บหนักทางกายในระหว่างการก่ออาชญากรรม

(6) ผู้ต้องขังก่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับแก็งค์อาชญากร

(7) ผู้ต้องขังอยู่ในตำแหน่งผู้นำหรือมีอำนาจเหนือผู้เข้าร่วมการก่ออาชญากรรมคนอื่น ๆ หรือ ผู้ต้องขังชักนำคนอื่น ๆ ให้เข้าร่วมในการก่ออาชญากรรม

(8) ในระหว่างการก่ออาชญากรรม ผู้ต้องขังมีโอกาสที่จะหยุดกระทำแต่กลับกระทำการต่อ

(9) ผู้ต้องขังได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการก่ออาชญากรรมอื่นที่มีเอกสารที่เชื่อถือได้กำกับอยู่ ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญของอาชญากรรมที่ผู้ต้องขังได้รับโทษจำคุกในเรือนจำปัจจุบัน

(10) ลักษณะที่อาชญากรรมถูกก่อขึ้นได้ทำให้เกิดโอกาสในการได้รับบาดเจ็บสาหัสกับบุคคลอื่นนอกเหนือไปจากผู้เสียหายจากอาชญากรรมนี้

(11) ผู้ต้องขังอยู่ระหว่างการคุมประพฤติ ทัณฑ์บน การควบคุมดูแลในชุมชนหลังการปล่อยตัว หรือ การควบคุมดูแลบังคับ หรือ ถูกคุมตัว หรือ ได้หลบหนีจากการคุมตัว ณ เวลาของการกระทำความผิด

(12) ผู้ต้องขังอยู่ภายใต้การปล่อยตัวก่อนหรือหลังการตัดสินลงโทษ ณ เวลาที่กระทำผิด

(13) ประวัติความรุนแรงของผู้ต้องขังก่อนหน้าก่อคดี ไม่ว่าเมื่อเป็นผู้เยาว์หรือผู้บรรลุนิติภาวะ

(14) ผู้ต้องขังได้มีส่วนร่วมในการประพฤติมิชอบในเรือนจำหรือคุก

(15) ผู้ต้องขังถูกจองจำในหลายคดีจากเทศมณฑลหรือเขตอำนาจศาลเดียวกันหรือที่อื่น

(e) พฤติการณ์ต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาโดยเจ้าหน้าที่การพิจารณาในการกำหนดว่าผู้ต้องขังเหมาะสมสำหรับการปล่อยตัวหรือไม่

(1) ผู้ต้องขังไม่มีบันทึกการทำร้ายร่างกายผู้อื่นในขณะเป็นผู้เยาว์หรือก่ออาชญากรรมที่อาจจะเป็นอันตรายต่อผู้เสียหาย

(2) ผู้ต้องขังไม่มีประวัติอาชญากรรมรุนแรง

(3) ผู้ต้องขังได้แสดงออกถึงการสำนึกผิด

(4) อายุในปัจจุบันของผู้ต้องขังลดความเสี่ยงของการกระทำความผิดซ้ำ

(5) ผู้ต้องขังได้วางแผนที่สามารถเป็นจริงได้หากได้รับการปล่อยตัวหรือได้พัฒนาทักษะที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์เมื่อได้รับการปล่อยตัว

(6) กิจกรรมในสถานดูแลของผู้ต้องขังแสดงถึงความสามารถที่เพิ่มขึ้นในการปฏิบัติตนภายใต้กฎหมายเมื่อได้รับการปล่อยตัว

(7) ผู้ต้องขังได้เข้าร่วมในอาชญกรรมภายใต้พฤติการณ์ที่พอให้อภัยได้ในบางส่วนซึ่งไม่นับเป็นการป้องกันตามกฎหมาย

(8) ผู้ต้องขังไม่มีความโน้มเอียงโดยชัดเจนที่จะก่ออาชญากรรมแต่ถูกชักนำโดยผู้อื่นให้เข้าร่วมในการกระทำนั้น

(9) ผู้ต้องขังมีประวัติอาชญากรรมน้อยมากหรือไม่มีเลย

(10) ผู้ต้องขังเป็นผู้เข้าร่วมที่อยู่เฉย หรือ มีบทบาทเพียงเล็กน้อยในการก่ออาชญากรรมนี้

(11) อาชญากรรมถูกก่อขึ้นในระหว่างหรือเนื่องจากสถานการณ์ที่ไม่ปกติและไม่น่าที่จะเกิดขึ้นซ้ำ

มาตรา 4.4. มาตรา 3040.3 ถูกเพิ่มลงในประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้อ่านดังนี้:

3040.3. (a) ผู้ต้องขังผู้ซึ่งการคุมขังในปัจจุบัน รวมถึงคำพิพากษาเกิดขึ้นพร้อมกัน เป็นลำดับ หรือค้างไว้สำหรับการกระทำความผิดหรือข้อกล่าวหาที่กำหนดไว้ว่าเป็นการฝ่าฝืนอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 หรือมาตรา 3040.1 จะต้องถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดร้ายแรงเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรา 32 ของข้อ I แห่งรัฐธรรมนูญ

(b) ผู้ต้องขังผู้ซึ่งการคุมขังในปัจจุบัน รวมถึงคำพิพากษาที่ยังไม่แน่นอน จะต้องถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดร้ายแรงเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรา 32 ของข้อ I แห่งรัฐธรรมนูญ

(c) ผู้ต้องขังผู้ซึ่งการคุมขังในปัจจุบัน รวมถึงการยกระดับใด ๆ ที่จะทำให้ความผิดนั้นเป็นการกระทำความผิดที่จำเลยถูกตัดสินว่าให้รับโทษนั้นรุนแรงตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 จะต้องถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดร้ายแรงเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรา 32 ของข้อ I แห่งรัฐธรรมนูญ

(d) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรา 32 ของข้อ I แห่งรัฐธรรมนูญ "ระยะเวลารับโทษเต็ม" ของ "การกระ

ทำความผิดหลัก" จะถูกคำนวณตามจำนวนวันจริงที่รับโทษในการกระทำความผิดเท่านั้น

มาตรา 4.5. มาตรา 3040.4 ถูกเพิ่มลงในประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้อ่านดังนี้:

3040.4. ตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 28 ของข้อ I แห่งรัฐธรรมนูญ ทางกรมจะแจ้งหมายเหตุตามความเหมาะสมให้ผู้เสียหายจากอาชญากรรมนั้นทราบก่อนที่ผู้ต้องขังจะได้รับการพิจารณาทบทวนสำหรับการทัณฑ์บนหรือการปล่อยตัวก่อนเวลาพ้นโทษ กรมจะให้สิทธิแก่ผู้เสียหายให้สามารถแจ้งความจำนงค์เกี่ยวกับการพิจารณาทัณฑ์บนและเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาทบทวน กรมจะพิจารณาถึงความปลอดภัยของผู้เสียหาย ครอบครัวของผู้เสียหาย และสาธารณชนทั่วไป เมื่อทำการกำหนดการปล่อยตัวก่อนเวลาพ้นโทษ

(a) ก่อนการพิจารณาทบทวนสำหรับการทัณฑ์บนก่อนเวลาพ้นโทษ กรมจะส่งหมายเหตุแจ้งให้หน่วยงานหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่ดำเนินคดีและผู้เสียหายที่ได้รับการขึ้นทะเบียน และจะพยายามอย่างสมเหตุสมผลที่จะตามหาและแจ้งให้ผู้เสียหายที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนทราบ

(b) หน่วยงานที่ดำเนินคดีจะมีสิทธิที่จะพิจารณาทบทวนข้อมูลทั้งหมดที่มีให้แก่เจ้าหน้าที่การพิจารณา รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง แฟ้มข้อมูลกลางของผู้ต้องขัง ประวัติอาชญากรทั้งเมื่อเป็นผู้เยาว์และบรรลุนิติภาวะ พฤติกรรมในสถานดูแล ทั้งในโปรแกรมการดัดนิสัยและการประพฤติผิดในสถานดูแล และข้อมูลจากบุคคลหรือองค์กรใด ๆ ที่สนับสนุนในนามของผู้ต้องขังและข้อมูลใด ๆ ที่ส่งเข้ามาจากสาธารณชน

(c) ผู้เสียหายจะมีสิทธิที่จะส่งคำแถลงเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการพิจารณาทัณฑ์บนก่อนเวลาพ้นโทษ ทั้งนี้รวมถึงข้อความที่เป็นความลับ

(d) หน่วยงานทั้งหมดที่ดำเนินคดี หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้เสียหายทุกคนไม่ว่าจะขึ้นทะเบียนหรือไม่ จะมีสิทธิที่จะตอบรับกับคณะกรรมการได้เป็นลายลักษณ์อักษร

(e) การตอบรับต่อคณะกรรมการโดยหน่วยงานดำเนินคดี หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและผู้เสียหาย ต้องทำขึ้นภายใน 90 วันของวันที่ของจดหมายแจ้งสิทธิของนักโทษในการพิจารณาทบทวนหรือการพิจารณาทัณฑ์บนก่อนพ้นกำหนดโทษของผู้ต้องขัง

(f) คณะกรรมการจะแจ้งให้หน่วยงานที่ดำเนินคดี หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและผู้เสียหายทราบถึงคำวินิจฉัยทัณฑ์บนของผู้กระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรง ภายใน 10 วันจากวันที่ทำคำวินิจฉัย

(g) ภายใน 30 วันของหมายเหตุคำวินิจฉัยครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับการพิจารณาผู้กระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรง ผู้ต้องขังและหน่วยงานที่ดำเนินคดีอาจร้องขอการพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยได้

(h) หากผู้ต้องขังถูกปฏิเสธไม่ให้ได้รับการปล่อยตัวก่อนพ้นกำหนดโทษภายใต้บทบัญญัติการทัณฑ์บนในความผิดที่ไม่ร้ายแรงของมาตรา 32 ของข้อ I แห่งรัฐธรรมนูญ ผู้ต้องขังจะไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาทัณฑ์บนผู้กระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรงเป็นเวลาสองปีปฏิทินตั้งแต่วันที่ทำคำวินิจฉัยครั้งสุดท้ายของการปฏิเสธครั้งก่อน

มาตรา 4.6. มาตรา 3041 แห่งประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพื่อให้อ่านดังนี้:

3041. (a) (1) ในกรณีของผู้ต้องขังที่ได้รับคำพิพากษาลงโทษตามกฎหมายใด ๆ นอกเหนือไปจากหมวดที่ 4.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 1170) ของหัวข้อ 7 ของส่วนที่ 2 คณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บนจะเข้าพบผู้ต้องขังแต่ละรายในระหว่างปีที่หกก่อนวันที่ต่ำสุดที่จะมีสิทธิทัณฑ์บนของผู้ต้องขังเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการพิจารณาทบทวนและการทำเอกสารกิจกรรมของผู้ต้องขังและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการทัณฑ์บน ในระหว่างการให้คำปรึกษานี้ คณะกรรมการจะให้ข้อมูลแก่ผู้ต้องขังเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาทัณฑ์บน ปัจจัยทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสำหรับทัณฑ์บนของผู้ต้องขัง และคำแนะนำรายบุคคลสำหรับผู้ต้องขังเกี่ยวกับการมอบหมายงาน โปรแกรมการดัดนิสัยและพฤติกรรมในสถานดูแล ภายใน 30 วันหลังจากการให้คำปรึกษา คณะกรรมการจะออกเอกสารผลสรุปเชิงบวกและเชิงลบ และคำแนะนำให้แก่ผู้ต้องขังเป็นลายลักษณ์อักษร

(2) หนึ่งปีก่อนวันที่ต่ำสุดที่จะมีสิทธิทัณฑ์บนของผู้ต้องขัง คณะกรรมาธิการอย่างน้อยสองคนหรือรองคณะกรรมาธิการจะเข้าพบผู้ต้องขังอีกครั้งและโดยปกติจะให้สิทธิทัณฑ์บนตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3041.5 สมาชิกไม่เกินหนึ่งท่านของคณะพิจารณาจะต้องเป็นรองคณะกรรมาธิการ

(3) ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน เรื่องจะถูกส่งไปเพื่อการพิจารณาทบทวนที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะสำหรับการบันทึกต่อหน้าคณะพิจารณาที่ทำให้ผลมีเสียงเท่ากัน ณ การพิจารณาทบทวนที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะ คณะกรรมการจะออกเสียงเพื่อให้หรือปฏิเสธทัณฑ์บนและให้แถลงการณ์คำวินิจฉัย การพิจารณาทบทวนที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะจะทำขึ้นตามอนุมาตรา (e)

(4) ก่อนการให้ทัณฑ์บนผู้ต้องขังจะได้รับการปล่อยตัวตามช่วงเวลาการพิจารณาทบทวนที่มีผลบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม ผู้ต้องขังจะไม่ได้รับการปล่อยตัวก่อนจะถึงวันที่ต่ำสุดที่จะมีสิทธิทัณฑ์บนของนักโทษที่กำหนดไว้ตามมาตรา 3046 เว้นแต่ผู้ต้องขังจะมีสิทธิได้รับการปล่อยตัวก่อนวันพ้นโทษตามวันที่มีสิทธิ์ทัณฑ์บนของผู้กระทำผิดที่เป็นผู้เยาว์ หรือวันที่มีสิทธิ์ใน*สิทธิ์ทัณฑ์บน*ของผู้สูงอายุ

(5) กรรมาธิการของคณะพิจารณาอย่างน้อยหนึ่งท่านจะต้องเข้าร่วมในการประชุมก่อนครั้งสุดท้าย เว้นแต่ไม่สามารถทำได้หรือในกรณีที่การประชุมก่อนครั้งสุดท้ายเป็นการประชุมครั้งแรก บุคคลใดที่อยู่ในคณะพิจารณาอาจร้องขอการพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยเกี่ยวกับทัณฑ์บนสำหรับการพิจารณาครบองค์คณะโดยคณะกรรมการ ในกรณีของการพิจารณาทบทวน เสียงส่วนใหญ่ที่อนุญาตทัณฑ์บนตามสมาชิกคณะกรรมการที่เข้าร่วมในการพิจารณาทบทวนที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะต้องออกเสียงอนุญาตทัณฑ์บนแก่ผู้ต้องขัง

(b) (1) คณะกรรมาธิการหรือคณะกรรมการที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะจะอนุญาตทัณฑ์บนแก่ผู้ต้องขังเว้นแต่จะมี

20

เหตุผลว่าแนวโน้มของการกระทำความผิดที่ถูกตัดสินในปัจจุบัน หรือระยะเวลาและความโน้มเอียงของการกระทำความผิดที่ถูกตัดสินทั้งในปัจจุบันและอดีต เมื่อพิจารณาถึงความปลอดภัยของสาธารณชนแล้วต้องการช่วงเวลาคุมขังมากขึ้นสำหรับบุคคลนี้ *คณะพิจารณาหรือคณะกรรมการที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะจะพิจารณาประวัติอาชญากรทั้งหมดของผู้ต้องขัง ทั้งนี้รวมถึงการกระทำความผิดที่ได้รับการตัดสินในปัจจุบันและในอดีตทั้งหมดในการทำการกำหนดนี้*

(2) หลังจากวันที่ 30 กรกฎาคม 2001 คำวินิจฉัยใด ๆ ของคณะพิจารณาทัณฑ์บนที่พบว่าผู้ต้องขังเหมาะสมสำหรับทัณฑ์บนจะถือเป็นที่สุดภายใน 120 วันจากวันที่ทำการพิจารณา ในระหว่างช่วงเวลานั้น คณะกรรมการอาจพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยของคณะพิจารณาได้ คำวินิจฉัยของคณะพิจารณาจะถึงสิ้นสุดตามอนุมาตรา เว้นแต่คณะกรรมการพบว่าคณะพิจารณามีความบกพร่องทางกฎหมาย หรือคำวินิจฉัยของคณะพิจารณาเป็นไปตามความบกพร่องของข้อเท็จจริง หรือข้อมูลใหม่ควรนำเสนอต่อคณะกรรมการ ไม่ว่ากรณีใดเมื่อการแก้ไขหรือการพิจารณาจากคณะกรรมการมีความเป็นไปได้อย่างมากที่จะมีคำวินิจฉัยที่แตกต่างเมื่อทำการพิจารณาคดีใหม่ ในการกำหนดนี้ คณะกรรมการจะหารือกับกรรมาธิการที่ดำเนินการพิจารณาคดีทัณฑ์บน

(3) คำวินิจฉัยของคณะพิจารณาต้องไม่ได้รับการไม่อนุมัติและส่งต่อสำหรับการพิจารณาใหม่ เว้นแต่โดยการลงคะแนนเสียงส่วนใหญ่ของคณะกรรมการที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะหลังการประชุมสาธารณะ

(c) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมในการให้ทัณฑ์บนกับผู้ต้องขังที่มีสิทธิ์ได้รับทัณฑ์บนภายใต้กฎหมายก่อนหน้านี้ ณ วันที่ก่อนที่จะมีการคำนวณภายใต้มาตรา 1170.2 คณะกรรมการต้องแต่งตั้งคณะพิจารณาที่มีอย่างน้อยสองคนเพื่อให้มีการประชุมทุกปีกับผู้ต้องขังแต่ละคนจนกว่าจะถึงเวลาที่บุคคลดังกล่าวจะได้รับการปล่อยตัวตามกระบวนการพิจารณา หรือจนครบกำหนดหมดอายุการจองจำตามที่คำนวณภายใต้มาตรา 1170.2

(d) เป็นเจตนาของสภานิติบัญญัติว่า ในระหว่างช่วงเวลาเมื่อผู้ต้องขังที่รอการพิจารณาทัณฑ์บน การพิจารณาทัณฑ์บนตลอดชีวิต หรือการพิจารณาเพิกถอนตลอดชีวิตที่ไม่มีงานคั่งค้าง คณะผู้พิจารณาตั้งแต่สามคนขึ้นไปจะเป็นผู้ดำเนินการพิจารณา โดยที่ส่วนใหญ่ต้องเป็นคณะกรรมธิการ คณะกรรมการจะต้องรายงานเป็นรายเดือนจำนวนคดีที่ผู้ต้องขังไม่ได้รับการพิจารณาทัณฑ์บนเบื้องต้นหรือการพิจารณาต่อเนื่องถัดมาโดยสมบูรณ์ภายใน 30 วันของวันที่ทำการพิจารณาที่กำหนดโดยอนุมาตรา (a) ของมาตรา 3041.5 หรือวรรค (2) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 3041.5 เว้นแต่ผู้ต้องขังได้สละสิทธิ์ในกรอบเวลาดังกล่าว รายงานดังกล่าวจะต้องได้รับการพิจารณาถึงคดีคั่งค้างเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้ และจะต้องรวมข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการกำจัดคดีคั่งค้าง และจำนวนของผู้ต้องขังที่ได้สละสิทธิ์ในกรอบเวลาดังกล่าว จะต้องทำให้รายงานดังกล่าวเข้าถึงได้โดยสาธารณะตามการประชุมเป็นประจำที่กำหนดไว้ของคณะกรรมการ และจะต้องทำให้รายงานที่เป็นลายลักษณ์สามารถเข้าถึงได้โดยสาธารณะและส่งไปยังสภานิติบัญญัติเป็นรายไตรมาส

(e) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้ การพิจารณาทบทวนที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะโดยคณะกรรมการหมายถึง การพิจารณาทบทวนที่ดำเนินการโดยส่วนใหญ่ของกรรมาธิการที่ดำรงตำแหน่ง ณ วันที่พิจาณาเรื่องดังกล่าวโดยคณะกรรมการ การพิจารณาทบทวนที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะต้องดำเนินการตามข้อดังต่อไปนี้:

(1) คณะกรรมาธิการที่ดำเนินการพิจารณาทบทวนจะต้องพิจารณาบันทึกทั้งหมดของการพิจารณาที่นำไปสู่การลงคะแนนเสียงผูกพัน

(2) ต้องจำกัดการพิจารณาทบทวนอยู่ที่เพียงบันทึกของการพิจารณา บันทึกจะต้องประกอบด้วยบทสำเนาหรือเทปบันทึกเสียงของการพิจารณา คำแถลงที่บันทึกด้วยลายมือหรือทางอิเล็กทรอนิกส์จะได้รับการพิจารณาโดยคณะพิจารณาที่ทำการลงคะแนนเสียงผูกพัน และเอกสารอื่น ๆ จะได้รับการพิจารณาโดยคณะพิจารณา หลักฐานใหม่หรือข้อคิดเห็นต่าง ๆ ต้องไม่นำมาพิจารณาในกระบวนการพิจารณาที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะ

(3) คณะกรรมการจะต้องระบุเหตุผลต่างหากสำหรับคำวินิจฉัยของตนเองว่าอนุญาตหรือปฏิเสธการให้ทัณฑ์บน

(4) คณะกรรมาธิการที่เกี่ยวเนื่องกับการลงคะแนนเสียงผูกพันนี้จะต้องถูกถอนออกจากการพิจารณาสาระสำคัญในการพิจารณาทบทวนที่นั่งพิจารณาครบองค์คณะ

มาตรา 4.7. มาตรา 3454 แห่งประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

3454. (a) แต่ละหน่วยงานควบคุมดูแลของเทศมณฑลตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการผู้ควบคุมดูแลของเทศมณฑลตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 3451 จะต้องกำหนดกระบวนการพิจารณาทบทวนเพื่อประเมินและกลั่นกรองโปรแกรมของบุคคลสำหรับการควบคุมดูแลหลังการปล่อยตัว เงื่อนไขเพิ่มเติมในการควบคุมดูแลหลังการปล่อยตัวใด ๆ ต้องเกี่ยวเนื่องอย่างสมเหตุสมผลกับความผิดอาญาหลักที่ผู้กระทำความผิดต้องถูกจองจำในเรือนจำหรือเกี่ยวเนื่องกับความเสี่ยงของผู้กระทำความผิดที่จะกระทำผิดซ้ำซาก และประวัติอาชญากรรมของงผู้กระทำความผิด และสิ่งอื่นใดที่สอดคล้องกับกฎหมาย

(b) แต่ละหน่วยงานของเทศมณฑลที่รับผิดชอบต่อการควบคุมดูแลดังที่กำหนดโดยคณะกรรมการผู้ควบคุมดูแลของเทศมณฑลตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 3451 สามารถกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมที่เหมาะสมของการควบคุมดูแลที่อยู่ในมาตรา 3453 อันสอดคล้องกับความปลอดภัยสาธารณะได้ ซึ่งรวมถึงการใช้งานการเฝ้าติดตามทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่องดังที่กำหนดในมาตรา 1210.7 การออกคำสั่งบทบัญญัติของการบริการการดัดนิสัยและการรักษาที่เหมาะสม กำหนดสิ่งจูงใจที่เหมาะสม และกำหนดหรือออกคำสั่งการตอบสนองที่เหมาะสมต่อการละเมิดที่กล่าวหา ซึ่งสามารถรวมถึงแต่ต้องไม่จำกัดเพียง การลงโทษทันที เชิงโครงสร้าง และการลงโทษระดับกลางสูงสุดถึง และรวมถึงการส่งต่อให้

กลับไปพิจารณาที่ศาลตามมาตรา 3015 หรือช่วงเวลาการคุมขังเนื่องจากการละเมิดเงื่อนไขทัณฑ์บนในคุกของเมืองหรือของเทศมณฑล ช่วงเวลากักขังเนื่องจากการละเมิดเงื่อนไขทัณฑ์บนได้รับการสนับสนุนให้เป็นหนึ่งวิธีสำหรับการละเมิดเงื่อนไขการควบคุมดูแลหลังการปล่อยตัวของผู้กระทำความผิด

(c) คำว่า "ช่วงเวลาการคุมขังเนื่องจากการละเมิดเงื่อนไขทัณฑ์บน" ดังที่ใช้ในหัวข้อนี้ เป็นช่วงเวลาของการคุมขังในคุกของเมืองหรือของเทศมณฑลเนื่องจากการละเมิดเงื่อนไขการควบคุมดูแลหลังการปล่อยตัวของผู้กระทำความผิด ระยะเวลาของช่วงเวลาการคุมขังจะเป็นระยะเวลาระหว่างหนึ่งถึง 10 วันต่อเนื่อง ช่วงเวลาการคุมขังเนื่องจากการละเมิดเงื่อนไขทัณฑ์บนเป็นเครื่องมือที่แต่ละหน่วยงานของเทศมณฑลที่รับผิดชอบการควบคุมดูแลหลังการปล่อยตัวสามารถใช้ได้ การคุมขังหลายช่วงเวลาที่มีช่วงเวลาสั้นกว่าสำหรับการละเมิดเงื่อนไขการควบคุมดูแลหลังการปล่อยตัวของผู้กระทำความผิด ต้องทำการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งป้องกันการรบกวนการทำงานหรือการดูแลครอบครัวที่ปกติแล้วจะเกิดขึ้นจากการเพิกถอนในระยะเวลาที่นานกว่า แต่หากจำเป็นสามารถกักขังบ่อยครั้งมากขึ้นได้

(d) เมื่อมีคำวินิจฉัยที่จะกำหนดช่วงเวลาการคุมขังเนื่องจากการละเมิดเงื่อนไขทัณฑ์บน แผนกภาคทัณฑ์ต้องแจ้งให้ศาล ทนายของรัฐ และอัยการของเทศมณฑล และนายอำเภอทราบถึงการวางข้อกำหนดของแต่ละช่วงเวลาการคุมขังเนื่องจากการละเมิดเงื่อนไขทัณฑ์บน

มาตรา 4.8. มาตรา 3455 แห่งประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

3455. (a) หากหน่วยงานของเทศมณฑลที่ควบคุมดูแลได้กำหนด หลังใช้กระบวนการประเมินของตนแล้วว่าการลงโทษระดับกลางดังที่อนุญาตในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 3454 นั้นไม่เหมาะสม *หรือหากผู้ที่ได้รับการควบคุมดูแลได้ละเมิดข้อตกลงการปล่อยตัวของผู้ที่อยู่ในการควบคุมดูแลเป็นครั้งที่สาม* หน่วยงานของเทศมณฑลที่ควบคุมดูแลต้องยื่นคำขอต่อศาลตามมาตรา 1203.2 เพื่อขอเพิกถอน ปรับเปลี่ยน หรือสิ้นสุดการควบคุมดูแลในชุมชนหลังปล่อยตัว ณ จุดใดจุดหนึ่งในระหว่างกระบวนการที่เริ่มต้นขึ้นตามมาตรานี้ บุคคลหนึ่ง ๆ สามารถสละสิทธิ์ของตนได้โดยยื่นเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังทนายความว่ายอมรับถึงการละเมิดดังกล่าวต่อการควบคุมดูแลในชุมชนหลังปล่อยตัว สละสิทธิ์ที่จะให้มีการพิจารณาในศาลและยอมรับการปรับเปลี่ยนการควบคุมดูแลในชุมชนหลังปล่อยตัวที่เสนอ การยื่นคำขอดังกล่าวจะต้องรวมถึงรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ประกอบด้วยข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวเนื่องกับคำขอ ซึ่งรวมถึงข้อตกลงและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องของการควบคุมดูแลในชุมชนหลังปล่อยตัว สถานการณ์ของการละเมิดหลักที่ถูกกล่าวหา ประวัติหรือภูมิหลังของผู้ละเมิด และคำแนะนำใด ๆ คณะกรรมการกฤษฎีกาจะใช้แบบฟอร์มและกฎของศาลเพื่อกำหนดวิธีดำเนินการที่ใช้ทั่วทั้งรัฐและเป็นหนึ่งเดียวเพื่อนำอนุมาตรานี้มาใช้ รวมถึงเนื้อหาขั้นต่ำของรายงานที่หน่วยงานควบคุมดูแลต้องรายงาน หลังจากที่พบว่าบุคคลดังกล่าวได้ละเมิดเงื่อนไขของการควบคุมดูแลในชุมชนหลังปล่อยตัว เจ้าหน้าที่การพิจารณาการเพิกถอนจะมีอำนาจหน้าที่ในการทำทุกสิ่งดังต่อไปนี้:

(1) หากเหมาะสม ส่งบุคคลดังกล่าวกลับไปอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลในชุมชนหลังปล่อยตัวด้วยเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งรวมถึงช่วงเวลาการคุมขังในคุกของเทศมณฑล

(2) เพิกถอนและสิ้นสุดการควบคุมดูแลโดยชุมชนหลังปล่อยตัว และออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในการควบคุมในคุกของเทศมณฑล

(3) ส่งตัวบุคคลดังกล่าวกลับไปยังศาลอีกครั้งตามมาตรา 3015 หรือเข้าในโปรแกรมตามหลักฐานแสดงภายใต้ดุลพินิจของศาล

(b) (1) เมื่อใดก็ตามในระหว่างช่วงเวลาลาของการควบคุมดูแลในชุมชนหลังปล่อยตัว หากเจ้าหน้าที่ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ *รวมถึงเจ้าหน้าที่ทัณฑ์บน* มีข้อเท็จจริงที่น่าจะเป็นไปได้อันทำให้ได้เชื่อว่าบุคคลหนึ่ง ๆ ที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลโดยชุมชนหลังปล่อยตัว กำลังละเมิดข้อตกลงหรือเงื่อนไขใด ๆ ของการปล่อยตัว *หรือไม่มาปรากฏตัวที่การพิจารณาตามมาตรา 1203.2 เพื่อเพิกถอน ปรับเปลี่ยน หรือสิ้นสุดการควบคุมดูแลโดยชุมชนหลังปล่อยตัว* เจ้าหน้าที่ดังกล่าวสามารถจับกุมบุคคลดังกล่าวและนำมายังหน่วยงานควบคุมดูแลของเทศมณฑลที่กำหนดโดยคณะกรรมการผู้ควบคุมดูแลของเทศมณฑลตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 3451 ได้โดยไม่ต้องมีหมายศาลหรือกระบวนการอื่น ๆ นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ที่จ้างงานโดยหน่วยงานควบคุมดูแลของเทศมณฑลสามารถขอหมายศาลและศาล หรือเจ้าหน้าที่การพิจารณาที่กำหนดที่แต่งตั้งตามมาตรา 71622.5 ของประมวลกฎหมายของรัฐบาล จะมีอำนาจในการออกหมายศาลเพื่อจับกุมบุคคลดังกล่าวได้

(2) ศาลหรือเจ้าหน้าที่การพิจารณาที่กำหนด จะต้องมีอำนาจในการออกหมายศาลสำหรับบุคคลที่อยู่ภายใต้คำขอที่ยื่นภายใต้มาตรานี้ ผู้ซึ่งไม่มาปรากฏตัวในการพิจารณาตามคำขอ หรือด้วยเหตุผลอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อความยุติธรรม หรือเพื่อส่งผู้ที่มาปรากฏตัวในการพิจารณาตามคำขอกลับไปคุมขังระหว่างรอการพิจารณาคดีด้วยเหตุผลอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อความยุติธรรม

(3) เว้นแต่บุคคลหนึ่ง ๆ ที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลโดยชุมชนหลังปล่อยตัวในการช่วงเวลาการคุมขังเนื่องจากการละเมิดเงื่อนไขทัณฑ์บน เมื่อใดก็ตามที่บุคคลหนึ่งที่อยู่ภายใต้มาตรานี้ถูกจับกุม โดยมีหรือไม่มีหมายศาลก็ตาม หรือมีการยื่นคำขอเพื่อเพิกถอน ศาลสามารถออกคำสั่งให้ปล่อยตัวบุคคลดังกล่าวที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแล ให้อยู่ภายใต้ข้อตกลงและเงื่อนไขใด ๆ ที่ศาลเห็นว่ามีความเหมาะสม

(c) การพิจารณาเพิกถอนจะต้องดำเนินการภายในเวลาที่เหมาะสมหลังยื่นคำขอการเพิกถอน ยกเว้นมีกำหนดในวรรค (3) ของอนุมาตรา (b) เมื่อมีการแสดงพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักยิ่งกว่าว่าบุคคลดังกล่าวที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลมีแนวโน้มมีความเสี่ยงที่ไม่สมเหตุสมผลต่อความปลอดภัยของสาธารณะ หรือบุคคลดังกล่าวอาจไม่มาปรากฏตัวหากได้รับการปล่อยตัวจากการคุมขัง หรือด้วยเหตุผลอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อความยุติธรรม หน่วยงานควบคุมดูแลของเทศมณฑลจะมีอำนาจในการกำหนดได้ว่าบุคคลดังกล่าว

20

ควรยังอยู่ภายในการคุมขังระหว่างรอการปรากฏตัวต่อศาลเป็นครั้งแรกหรือไม่ตามคำขอให้มีการเพิกถอนการควบคุมดูแลโดยชุมชนหลังการปล่อยตัว และเมื่อมีการวางข้อกำหนด สามารถสั่งให้มีการคุมขังตัวบุคคลดังกล่าวในระหว่างรอการปรากฏตัวต่อศาลเป็นครั้งแรกได้

(d) การคุมขังตามวรรค (1) และ (2) ของอนุมาตรา (a) ต้องไม่เกินช่วงเวลา 180 วันในคุกของเทศมณฑลสำหรับการลงโทษด้วยการคุมขังแต่ละครั้ง

(e) บุคคลหนึ่ง ๆ ต้องไม่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลหรือในการคุมขังตามหัวข้อนี้ในหรือหลังจากระยะเวลาสามปีนับจากวันที่มีการเข้ามาครั้งแรกของบุคคลดังกล่าวในการควบคุมดูแลโดยชุมชนหลังการปล่อยตัว เว้นแต่เมื่อมีการเลื่อนระยะเวลาของการควบคุมดูแลตามมาตรา 1203.2 หรืออนุมาตรา (b) ของมาตรา 3456

มาตรา 5. การเก็บดีเอ็นเอ

มาตรา 5.1. มาตรา 296 แห่งประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

296. (a) บุคคลดังต่อไปนี้ต้องให้ตัวอย่างเนื้อเยื่อจากกระพุ้งแก้มป้ายด้วยก้านสำลี พิมพ์ลายนิ้วโป้งขวา และรอยพิมพ์ฝ่ามือของมือแต่ละข้าง รวมถึงตัวอย่างเลือดใด ๆ หรือตัวอย่างทางชีวภาพอื่น ๆ ที่จำเป็นตามหมวดนี้สำหรับการวิเคราะห์อัตลักษณ์ตามการบังคับใช้กฎหมาย:

(1) บุคคลใด ซึ่งรวมถึงผู้เยาว์ ที่ถูกพิพากษาลงโทษในข้อหาหรือสารภาพผิด หรือไม่มีการต่อสู้ต่อการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ หรือถูกพบว่าไม่มีความผิดด้วยเหตุผลความวิกลจริตสำหรับการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ หรือผู้เยาว์ใด ๆ ที่ถูกพิพากษาภายใต้มาตรา 602 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยสังคมสงเคราะห์และสถานดูแลสำหรับการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์

(2) บุคคลผู้ใหญ่คนใดที่ถูกจับกุมตัวสำหรับหรือถูกกล่าวโทษว่ากระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใด ๆ ดังต่อไปนี้:

(A) กระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใด ๆ ที่ระบุในมาตรา 290 หรือความพยายามกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใด ๆ ดังที่อธิบายในมาตรา 290 หรือกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใด ๆ ที่กำหนดหน้าที่ให้บุคคลหนึ่ง ๆ ต้องลงทะเบียนในรัฐแคลิฟอร์เนียว่าเป็นผู้กระทำความผิดทางเพศภายใต้มาตรา 290

(B) ฆาตรกรรมหรือการทำให้คนตายโดยเจตนา หรือความพยายามกระทำการฆาตรกรรมหรือการทำให้คนตายโดยเจตนา

(C) เริ่มต้นในวันที่ 1 มกราคม~~ของปีที่ห้าหลังการประกาศใช้เป็นกฎหมายที่เพิ่มวรรคย่อยนี้ ดังที่แก้ไขเพิ่มเติม~~ *2009* บุคคลผู้ใหญ่คนใดที่ถูกจับกุมตัวสำหรับหรือถูกกล่าวโทษว่ากระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์

(3) บุคคลใด รวมถึงผู้เยาว์ ที่ต้องลงทะเบียนภายใต้มาตรา 290 *ถึง 290.009 ที่รวมด้วย* หรือ*มาตรา* 457.1 เนื่องจากการกระทำใน หรือความพยายามในการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หรือความผิดอาญาประเภทลหุโทษ หรือบุคคลใด ซึ่งรวมถึงผู้เยาว์ ที่ต้องอยู่ในสถานบำบัดสุขภาพจิตหรือโปรแกรมการรักษาสำหรับผู้กระทำความผิดทางเพศหลังถูกส่งตัวไปยังสถานบำบัดหรือโปรแกรมดังกล่าวโดยศาลหลักถูกกล่าวโทษว่ากระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์

(4) บุคคลใด โดยไม่รวมถึงผู้เยาว์ ที่ถูกพิพากษาลงโทษใน หรือสารภาพผิด หรือไม่ต่อสู้ในการกระทำความผิดอาญาใด ๆ ดังต่อไปนี้:

(A) การละเมิดด้วยความผิดอาญาประเภทลหุโทษในมาตรา 459.5

(B) การละเมิดอนุมาตรา (a) ของมาตรา 473 ที่สามารถลงโทษเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 473 ได้

(C) การละเมิดอนุมาตรา (a) ของมาตรา 476a ที่สามารถลงโทษเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 476a ได้

(D) การละเมิดมาตรา 487 ที่สามารถลงโทษเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษตามมาตรา 490.2 ได้

(E) การละเมิดมาตรา 496 ที่สามารถลงโทษเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษได้

(F) การละเมิดที่เป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 11350 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย

(G) การละเมิดที่เป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 11377 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย

(H) การละเมิดที่เป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษในวรรค (1) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 243

(I) การละเมิดด้วยความผิดอาญาประเภทลหุโทษในมาตรา 273.5

(J) การละเมิดด้วยความผิดอาญาประเภทลหุโทษ (1) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 368

(K) การละเมิดด้วยความผิดอาญาประเภทลหุโทษใด ๆ ต่อผู้เสียหายดังที่ระบุในมาตรา 6211 ของประมวลกฎหมายครอบครัว

(L) การละเมิดด้วยความผิดอาญาประเภทลหุโทษของวรรค (3) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 647

~~(4)~~ *(5)* คำว่า "ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์" ดังที่ใช้ในอนุมาตรานี้ รวมถึง ความพยายามในการกระทำความผิดอาญา

~~(5)~~ *(6)* ต้องไม่มีสิ่งใดในหมวดนี้ถูกตีความว่าเป็นการห้ามการรวบรวมและวิเคราะห์สิ่งส่งตรวจ ตัวอย่าง หรือรอยพิมพ์ต่าง ๆ ที่เป็นเงื่อนไขของคำขอสำหรับการกระทำความผิดอาญาที่ไม่มีคุณสมบัติ

(b) บทบัญญัติของหมวดนี้และข้อกำหนดของหมวดสำหรับการยื่นสิ่งส่งตรวจ ตัวอย่าง และรอยพิมพ์ต่าง ๆ ในทันทีที่ทำได้ในทางปฏิบัติตามการบริหารจัดการ ต้องนำมาใช้กับบุคคลทั้งหมดที่มีคุณสมบัติ ไม่ว่าจะลงโทษในการตัดสินใดก็ตาม ซึ่งรวมถึง การตัดสินประหารชีวิต การจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีการทัณฑ์บน หรือการจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกระยะเวลาปานกลาง หรือการจัดการอื่นใดที่

20

ตัดสินให้กับคดีที่ผู้ใหญ่หรือผู้เยาว์พยายามกระทำการในฐานะเป็นผู้ใหญ่ หรือไม่ว่าบุคคลดังกล่าวถูกเบี่ยงเบน ถูกปรับ หรือถูกส่งตัวเพื่อทำการประเมิน และไม่ว่าจะเป็นการจัดการใดที่ดำเนินการกับหรือการแทนที่ที่ดำเนินการในกรณีของผู้เยาว์ที่พบว่าได้กระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใด ๆ หรือถูกติดสินภายใต้มาตรา 602 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยสังคมสงเคราะห์และสถานดูแล

(c) บทบัญญัติของหมวดนี้และข้อกำหนดของหมวดสำหรับการยื่นสิ่งส่งตรวจ ตัวอย่าง และรอยพิมพ์ต่าง ๆ ทันทีที่ทำได้ในทางปฏิบัติตามการบริหารจัดการ ต้องนำมาใช้กับบุคคลทั้งหมดที่มีคุณสมบัติดังที่อธิบายในอนุมาตรา (a) ต้องนำมาบังคับใช้ ไม่ว่าจะเป็นการแทนที่ใดก็ตาม หรือเป็นการคุมขังในโรงพยาบาลโรคจิตใด ๆ หรือสถานรักษาของรัฐบาลหรือของเอกชนอื่น ๆ และต้องรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงบุคคลดังต่อไปนี้ ซึ่งรวมถึงผู้เยาว์:

(1) บุคคลใด ๆ ที่ต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลของรัฐหรือสถานรักษาอื่น ๆ เนื่องจากเป็นผู้กระทำความผิดทางเพศที่มีความผิดปกติทางจิตภายใต้ข้อ 1 (เริ่มด้วยมาตรา 6300) ของหมวด 2 ของส่วนที่ 2 ของภาค 6 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยสังคมสงเคราะห์และสถานดูแล

(2) บุคคลใด ๆ ที่มีความผิดปกติทางจิตขั้นรุนแรงดังที่กำหนดในบทบัญญัติในข้อ 4 (เริ่มด้วยมาตรา 2960) ของหมวด 7 ของหัวข้อ 1 ของส่วนที่ 3 ของประมวลกฎหมายอาญา

(3) บุคคลใด ๆ ที่พบว่าเป็นนักล่าเหยื่อที่มีความรุนแรงทางเพศตามข้อ 4 (เริ่มด้วยมาตรา 6600) ของหมวด 2 ของส่วนที่ 2 ของภาค 6 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยสังคมสงเคราะห์และสถานดูแล

(d) บทบัญญัติของหมวดนี้เป็นข้อบังคับที่ต้องปฏิบัติตามและบังคับใช้ไม่ว่าศาลจะแนะนำให้บุคคลหนึ่ง ๆ รวมถึงผู้เยาว์ใด ๆ ว่าต้องให้สิ่งส่งตรวจ ตัวอย่าง และรอยพิมพ์ต่าง ๆ กับธนาคารข้อมูลและฐานข้อมูลเนื่องจากเป็นเงื่อนไขของภาคทัณฑ์ ทัณฑ์บน หรือการสารภาพผิด การสารภาพไม่ต่อสู้ หรือการให้การว่าไม่กระทำความผิดด้วยเหตุผลของความวิกลจริต หรือคำสารภาพใด ๆ ต่อการกระทำความผิดใด ๆ ดังที่อธิบายในอนุมาตรา (a)

(e) หากมีขั้นใดของกระบวนการพิจารณาของศาลที่อัยการกำหนดว่ายังไม่มีการเก็บรวบรวมสิ่งส่งตรวจ ตัวอย่าง และรอยพิมพ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ต้องมีโดยหมวดนี้จากบุคคลใด ๆ อัยการต้องแจ้งให้ศาลทราบทางวาจาพร้อมบันทึกเสียง หรือเป็นลายลักษณ์อักษร และร้องขอให้มีคำสั่งศาลในการเก็บรวบรวมสิ่งส่งตรวจ ตัวอย่าง และรอยพิมพ์ต่าง ๆ ดังที่ระบุภายใต้อนุมาตรา (a) ของมาตรา 296 ตามที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม หากอัยการหรือหน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ ล้มเหลวในการแจ้งต่อศาล จะไม่เป็นการปลดเปลื้องบุคคลดังกล่าวต่อหน้าที่ในการให้สิ่งส่งตรวจ ตัวอย่าง และรอยพิมพ์ต่าง ๆ ตามหมวดนี้

(f) ก่อนที่จะมีการจัดการขั้นสุดท้ายหรือการตัดสินลงโทษในคดีดังกล่าว ศาลต้องสอบถามและตรวจสอบว่าสิ่งส่งตรวจ ตัวอย่าง และรอยพิมพ์ต่าง ๆ ที่กำหนดโดยหมวดนี้นั้นได้มีการรวบรวมแล้ว และมีการรวมข้อเท็จจริงนี้เข้าในสรุปย่อของคำตัดสิน หรือคำสั่งการจัดการควบคุมในกรณีของผู้เยาว์ สรุปย่อของคำตัดสินที่ออกโดยศาลต้องแสดงถึงการที่ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตามข้อกำหนดของหมวดนี้ และให้ต้องรวมบุคคลดังกล่าวเข้าในฐานข้อมูลการพิสูจน์อัตลักษณ์ทางนิติวิทยาศาสตร์และดีเอ็นเอ และโปรแกรมธนาคารข้อมูล และเพื่อให้เป็นไปตามหมวดนี้

อย่างไรก็ตาม หากศาลล้มเหลวในการตรวจสอบการรวบรวมสิ่งส่งตรวจ ตัวอย่าง และรอยพิมพ์ต่าง ๆ หรือการใส่ข้อเท็จจริงเหล่านี้ในสรุปย่อของคำตัดสินหรือคำสั่งการจัดการควบคุมในกรณีของผู้เยาว์ จะต้องไม่เป็นการทำให้การจับกุม การสารภาพ การพิพากษา หรือการจัดการควบคุมเป็นโมฆะ หรือเป็นการปลดเปลื้องบุคคลหนึ่ง ๆ จากข้อกำหนดของหมวดนี้

มาตรา 6. การขโมยทรัพย์สินในร้านค้า

มาตรา 6.1. มาตรา 459.5 แห่งประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

459.5. (a) แม้ว่าจะมีมาตรา 459 การขโมยทรัพย์สินในร้านค้าหมายถึง การเข้าไปในสถานประกอบการเชิงพาณิชย์ด้วยเจตนาที่จะ~~กระทำการลักทรัพย์~~*ทรัพย์สินค้าปลีกหรือสินค้า*ขณะที่สถานประกอบการดังกล่าวเปิดในระหว่างชั่วโมงทำการปกติ ที่ซึ่งมูลค่าของทรัพย์สินที่ลักขโมยหรือมีเจตนาที่จะลักขโมยนั้นไม่เกินเก้าร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($950) การเข้าไปในสถานประกอบการเชิงพาณิชย์ด้วยเจตนาที่จะกระทำการลักทรัพย์อื่นใด ถือเป็นการลักทรัพย์ในเคหสถาน การขโมยทรัพย์สินในร้านค้าต้องถูกลงโทษในความผิดอาญาประเภทลหุโทษ ยกเว้นว่าบุคคลหนึ่ง ๆ ถูกพิพากษาลงโทษมาแล้วตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไปด้วยการกระทำความผิดที่ระบุในข้อ (iv) ของวรรคย่อย (C) ของวรรค (2) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 หรือเป็นการกระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 290 จะสามารถถูกลงโทษตามอนุมาตรา (h) ของมาตรา 1170

(b) การกระทำใด ๆ ที่การขโมยทรัพย์สินในร้านค้าดังที่ระบุในอนุมาตรา (a) จะถูกกล่าวโทษว่าเป็นการขโมยทรัพย์สินในร้านค้า ผู้ที่ถูกกล่าวโทษในการขโมยทรัพย์สินในร้านค้า จะไม่ถูกกล่าวโทษในการลักทรัพย์ในเคหสถานหรือการลักทรัพย์สินเดียวกันนั้น

(c) "ทรัพย์สินค้าปลีกหรือสินค้า" หมายถึง สิ่งจัดหาให้ผลิตภัณฑ์ โภคภัณฑ์ รายการ หรือองค์ประกอบใด ๆ ที่มุ่งหมายเพื่อนำมาจำหน่ายในร้านค้าปลีก

(d) "มูลค่า" หมายถึง มูลค่าปลีกของรายการหนึ่ง ๆ ที่โฆษณาโดยสถานประกอบการค้าปลีกที่ได้รับผลกระทบ โดยมูลค่าจะรวมถึงภาษีที่ใช้บังคับ

(e) หมวดนี้จะไม่ใช้กับการโจรกรรมอาวุธปืนขนาดเล็ก การปลอมแปลง และการขาย การถ่ายโอน หรือการโอนกรรมสิทธิ์ที่ผิดกฎหมายของบัตรเข้าถึงหนึ่ง ๆ ตามมาตรา 484e การปลอมแปลงบัตรเข้าถึงหนึ่ง ๆ ตามมาตรา 484f การใช้บัตรเข้าถึงหนึ่ง ๆ ที่ผิดกฎหมายตามมาตรา 484g การโจรกรรมจากผู้สูงอายุหนึ่ง ๆ ตามอนุมาตรา (e) ของมาตรา 368 การรับทรัพย์สินที่ถูกขโมยมา การยักยอก หรือการโจรกรรมอัตลักษณ์ตามมาตรา 530.5 หรือการโจรกรรมหรือการใช้งานยานพาหนะโดยไม่ได้รับ

20

อนุญาตตามมาตรา 10851 ของประมวลกฎหมายยานพาหนะ

มาตรา 6.2. มาตรา 490.2 แห่งประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

490.2. (a) แม้ว่าจะมีมาตรา 487 หรือบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมายที่ระบุถึงการลักทรัพย์ที่มีมูลค่ามาก การได้มาซึ่งทรัพย์สินหนึ่ง ๆ โดยการโจรกรรม โดยที่มูลค่าของเงิน แรงงาน อสังหาริมทรัพย์ หรือทรัพย์สินส่วนบุคคลที่โจรกรรมนั้นไม่เกินเก้าร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($950) จะถือเป็นการลักทรัพย์ที่มีมูลค่าน้อย และต้องถูกลงโทษเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษ ยกเว้นว่าบุคคลดังกล่าวจะถูกลงโทษตามอนุมาตรา (h) ของมาตรา 1170 แทนหากบุคคลนั้นถูกพิพากษาลงโทษตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไปในการกระทำความผิดที่ระบุในข้อ (iv) ของวรรคย่อย (C) ของวรรค (2) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 หรือเป็นการกระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 290

(b) มาตรานี้จะไม่ใช้กับการโจรกรรมใด ๆ ที่สามารถถูกกล่าวโทษว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมายตามบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย

(c) มาตรานี้จะไม่ใช้กับการโจรกรรมอาวุธปืนขนาดเล็ก *การปลอมแปลง และการขาย การถ่ายโอน หรือการโอนกรรมสิทธิ์ที่ผิดกฎหมายของบัตรเข้าถึงหนึ่ง ๆ ตามมาตรา 484e การปลอมแปลงบัตรเข้าถึงหนึ่ง ๆ ตามมาตรา 484f การใช้บัตรเข้าถึงหนึ่ง ๆ ที่ผิดกฎหมายตามมาตรา 484g การโจรกรรมจากผู้สูงอายุหนึ่ง ๆ ตามอนุมาตรา (e) ของมาตรา 368 การรับทรัพย์สินที่ถูกขโมยมา การยักยอก หรือการโจรกรรมอัตลักษณ์ตามมาตรา 530.5 หรือการโจรกรรมหรือการใช้งานยานพาหนะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 10851 ของประมวลกฎหมายยานพาหนะ*

มาตรา 7. การโจรกรรมต่อเนื่อง

มาตรา 7.1. มาตรา 490.3 ถูกเพิ่มลงในประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้อ่านดังนี้:

490.3. (a) มาตรานี้จะใช้กับอาชญากรรมดังต่อไปนี้:

(1) การลักทรัพย์ที่มีมูลค่าน้อย

(2) การขโมยทรัพย์สินในร้านค้า

(3) การลักทรัพย์ที่มีมูลค่ามาก

(4) การลักทรัพย์ในเคหสถาน

(5) การจี้รถ

(6) การปล้น

(7) อาชญากรรมที่กระทำต่อผู้สูงอายุหรือผู้ใหญ่ที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นภายในความหมายของอนุมาตรา (d) หรือ (e) ของมาตรา 368

(8) การละเมิดใด ๆ ต่อมาตรา 496

(9) การเอาหรือขับยานพาหนะที่ผิดกฎหมายภายในความหมายของมาตรา 10851 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยยานพาหนะ

(10) การปลอมแปลง

(11) การขาย การถ่ายโอน หรือการโอนกรรมสิทธิ์ที่ผิดกฎหมายของบัตรเข้าถึงตามมาตรา 484e

(12) การปลอมแปลงบัตรเข้าถึงตามมาตรา 484f

(13) การใช้ที่ผิดกฎหมายของบัตรเข้าถึงตามมาตรา 484g

(14) การโจรกรรมอัตลักษณ์ตามมาตรา 530.5

(15) การโจรกรรมหรือการใช้งานยานพาหนะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 10851 ประมวลกฎหมายว่าด้วยยานพาหนะ

(b) แม้ว่าจะมีวรรค (3) ของอนุมาตรา (h) ของมาตรา 1170 วรรค (2) และ (4) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1170.12 วรรค (2) และวรรค (4) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667 บุคคลใดที่เคยถูกพิพากษาลงโทษด้วยการกระทำความผิดตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปตามที่ระบุในอนุมาตรา (a) ซึ่งการกระทำความผิดนั้นกระทำการในเหตุการณ์ที่ต่างกัน และเป็นผู้ที่ต่อมาถูกพิพากษาลงโทษในความผิดในการลักทรัพย์ที่มีมูลค่าน้อยหรือการขโมยทรัพย์สินในร้านค้า โดยที่มูลค่าของเงิน แรงงาน อสังหาริมทรัพย์ หรือทรัพย์สินส่วนบุคคลที่โจรกรรมนั้นเกินกว่าสองร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($250) จะถูกลงโทษโดยการจำคุกในคุกของเทศมณฑลไม่เกินหนึ่งปี หรือจำคุกตามอนุมาตรา (h) ของมาตรา 1170

(c) มาตรานี้ไม่ห้ามบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจากการถูกกล่าวโทษเนื่องจากละเมิดกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดอาญาเดียวกันที่ละเมิดมาตรานี้

มาตรา 8. การโจรกรรมค้าปลีกที่จัดเตรียมไว้ล่วงหน้า

มาตรา 8.1. มาตรา 490.4 ถูกเพิ่มลงในประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้อ่านดังนี้:

490.4. (a) "ทรัพย์สินค้าปลีกหรือสินค้า" หมายถึง สิ่งจัดหาให้ ผลิตภัณฑ์ โภคภัณฑ์ รายการ หรือองค์ประกอบใด ๆ ที่มุ่งหมายเพื่อนำมาจำหน่ายในร้านค้าปลีก

(b) "มูลค่า" หมายถึง มูลค่าปลีกของรายการหนึ่ง ๆ ที่โฆษณาโดยสถานประกอบการค้าปลีกที่ได้รับผลกระทบ โดยมูลค่าจะรวมถึงภาษีที่บังคับใช้

(c) บุคคลใด ๆ ที่กระทำการร่วมกับบุคคลอื่นตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป ในการกระทำการโจรกรรมตั้งแต่การโจรกรรมสองครั้งขึ้นไปตามมาตรา 459.5 หรือ 490.2 ต่อทรัพย์สินค้าปลีกหรือสินค้าที่มีมูลค่าร่วมกันเกินกว่าสองร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($250) และเป็นการนำเอาทรัพย์สินดังกล่าวมาเป็นของตนโดยผิดกฎหมายในระหว่างช่วงเวลา 180 วัน จะมีความผิดฐานการโจรกรรมค้าปลีกที่จัดเตรียมไว้ล่วงหน้า

(d) แม้ว่าจะมีวรรค (3) ของอนุมาตรา (h) ของมาตรา 1170 วรรค (2) และ (4) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1170.12 วรรค (2) และวรรค (4) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667 การโจรกรรมค้าปลีกที่จัดเตรียมไว้ล่วงหน้าจะถูกลงโทษโดยการจำคุกในคุกของเทศมณฑลไม่เกินหนึ่งปี หรือจำคุกตามอนุมาตรา (h) ของมาตรา 1170

(e) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้ มูลค่าของทรัพย์สินค้าปลีกที่ถูกขโมยโดยบุคคลที่กระทำการด้วยการเห็นพ้องร่วมกัน สามารถรวมเป็นหนึ่งฐานความผิดหรือการกล่าวโทษได้ โดยที่มูลค่ารวมของสินค้าขายปลีกนั้นเป็นมูลค่าที่พิจารณาแล้วว่ากำหนดอยู่ในระดับของการโจรกรรม

(f) การกระทำความผิดใด ๆ ภายใต้มาตรานี้ สามารถถูกดำเนินคดีในเทศมณฑลใดก็ได้ที่การโจรกรรมหลักสามารถถูกดำเนินคดีเป็นความผิดหนึ่งที่แยกต่างหาก

(g) มาตรานี้ไม่ห้ามบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจากการถูกกล่าวโทษเนื่องจากละเมิดกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดอาญาเดียวกันที่ละเมิดมาตรานี้

มาตรา 9. การแก้ไขเพิ่มเติม

กฎหมายนี้ต้องไม่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติ ยกเว้นโดยบทกฎหมายที่สนับสนุนจุดประสงค์ ผลสรุป และการประกาศของกฎหมายนี้ และผ่านในแต่ละสภาโดยการลงคะแนนเสียงด้วยการขานชื่อเพื่อเข้าสู่บันทึกประจำวันในจำนวนที่เห็นชอบสามในสี่ของสมาชิกของแต่ละสภา หรือโดยบทกฎหมายที่มีผลบังคับใช้เฉพาะเมื่อได้รับการอนุมัติโดยการลงคะแนนเสียง

มาตรา 10. การแยกออกจากกันได้

หากบทกฎหมายใด ๆ ของบทบัญญัตินี้ หรือส่วนหนึ่งของบทบัญญัติใด ๆ หรือการใช้บทบัญญัติดังกล่าวกับบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ ที่ถือว่าไม่ถูกต้องหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการใช้บทบัญญัติที่เหลืออยู่ที่สามารถมีผลบังคับใช้โดยปราศจากบทบัญญัติหรือการใช้งานที่เป็นโมฆะหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้นได้ จะต้องไม่ได้รับผลกระทบ และจะยังคงมีผลตามกฎหมายและบังคับใช้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน และเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายนี้ บทบัญญัติของบทกฎหมายนี้จึงสามารถแยกออกจากกันได้

มาตรา 11. การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนที่ขัดแย้ง

(a) ในกรณีนี้ข้อเสนอนี้และข้อเสนออื่นที่กล่าวถึงการพิจารณาทัณฑ์บนตามมาตรา 32 ของข้อ I แห่งรัฐธรรมนูญ การเพิกถอนทัณฑ์บนและการควบคุมดูแลโดยชุมชนหลังการปล่อยตัว การเก็บดีเอ็นเอ หรือความผิดฐานโจรกรรมต้องปรากฏในบัตรลงคะแนนเดียวกันที่ใช้ทั่วทั้งรัฐ บทบัญญัติของข้อเสนออื่นหรือข้อเสนอต่าง ๆ จะถือว่าขัดแย้งกับข้อเสนอนี้ ในกรณีที่ข้อเสนอนี้ได้รับการลงคะแนนเสียงที่ยืนยันมากกว่าข้อเสนอที่ถือว่าขัดแย้งกับมาตรการนี้ ให้บังคับใช้บทบัญญัติของข้อเสนอนี้อย่างครบถ้วน และข้อเสนออื่น ๆ จะไม่มีผลและเป็นโมฆะ

(b) หากข้อเสนอนี้ได้รับความเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนเสียง แต่ถูกแทนที่ด้วยกฎหมายโดยข้อเสนออื่นใดที่ขัดแย้งกันซึ่งได้รับการอนุมัติจากผู้ลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งเดียวกัน และข้อเสนอในบัตรลงคะแนนที่ขัดแย้งกันจะถือเป็นโมฆะในภายหลัง ข้อเสนอนี้จะต้องดำเนินการเองและมีผลตามกฎหมายและบังคับใช้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน

ข้อเสนอที่ 21

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย มาตรา 8 ข้อ II

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้แก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ เข้ามาในประมวลกฎหมายแพ่ง ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่จะถูกลบและพิมพ์เป็น~~ตัวชีดฆ่า~~และบทบัญญัติใหม่จะถูกเพิ่มและพิมพ์เป็น*ตัวเอียง*เพื่อบ่งบอกว่าเป็นข้อความใหม่

กฎหมายที่เสนอ

กฎหมายว่าด้วยค่าเช่าราคาประหยัด

ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียทำการตรากฎหมายดังต่อไปนี้:

มาตรา 1. หัวข้อ

กฎหมายนี้จะเป็นที่รู้จักและได้รับการอ้างอิงในนาม "กฎหมายว่าด้วยค่าเช่าราคาประหยัด"

มาตรา 2. ผลสรุปและการประกาศ

โดยเอกสารฉบับนี้ ประชาชนชาวแคลิฟอร์เนียลงความเห็นและประกาศดังต่อไปนี้:

(a) มีชาวแคลิฟอร์เนีย (มากกว่า 17 ล้านคน) กำลังเช่าที่อยู่อาศัยมากว่าที่เคยเป็นมา ตามตัวเลขของรัฐ อัตราเจ้าของบ้านในรัฐแคลิฟอร์เนียตกลงไปจนถึงระดับต่ำสุดนับตั้งแต่ปี 1940 หนึ่งในสี่ของกลุ่มคนในยุคมิลเลนเนียล (อายุระหว่าง 25–34 ปี) ยังคงอาศัยอยู่กับพ่อแม่ (สำนักสำรวจสำมะโนประชากรแห่งสหรัฐอเมริกา)

(b) ราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยได้พุ่งสูงขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ค่าเช่าเฉลี่ยในรัฐแคลิฟอร์เนียสูงกว่าในรัฐอื่น ๆ ของประเทศ และในทั้ง 50 รัฐ เราพบว่ารัฐแคลิฟอร์เนียมีอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นอันดับที่สี่

(c) ผลจากการที่ราคาที่อยู่อาศัยสูงขึ้น ทำให้ผู้เช่าชาวแคลิฟอร์เนียส่วนใหญ่มีภาระที่หนักอึ้งในการจ่ายค่าเช่าที่อยู่อาศัย ซึ่งต้องใช้เงินมากกว่าร้อยละ 30 ของรายได้ในการจ่ายค่าเช่าดังกล่าว หนึ่งในสามของผู้เช่าพบว่าต้องใช้เงินรายได้มากกว่าร้อยละ 50 ในการจ่ายค่าเช่าที่อยู่อาศัย

(d) ตามที่กลุ่มความร่วมมือด้านที่พักอาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยของประเทศ (National Low Income Housing Coalition) กล่าว ชาวแคลิฟอร์เนียจะต้องทำงาน 92 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เพื่อที่จะสามารถเช่าห้องอพาร์ทเมนต์หนึ่งห้องนอนขนาดธรรมดาได้

(e) ครอบครัวต่าง ๆ ที่ต้องประสบกับความไม่มั่นคงในเรื่องที่อยู่อาศัยมักถูกบีบบังคับให้ตัดสินใจระหว่างการจ่ายค่าเช่าและการต้องจ่ายเงินเพื่อสิ่งที่จำเป็นพื้นฐานอื่น ๆ ซึ่งส่งผลกระทบในทางลบต่อสุขภาพของพวกเขา แรงงานต้องประสบกับความลำบากจากที่อยู่อาศัยที่ไม่แน่นอน และทำสุขภาพของพวกเขาเสื่อมลงเนื่องจากพบกับความลำบากในการรักษางาน ทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ยากจนและไร้ที่อยู่อาศัย

(f) สหภาพแรงงาน เช่น สมาคมครูอาจารย์ในแคลิฟอร์เนีย สมาคมพยาบาลในแคลิฟอร์เนีย และสหภาพสากลสำหรับพนักงานผู้ให้บริการ (Service Employees International Union (SEIU)) ได้ทำให้เรื่องที่อยู่อาศัยในราคาประหยัดเป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วนสำหรับสมาชิกของตน ครูอาจารย์ที่ในเมืองใหญ่ต่าง ๆ ของแคลิฟอร์เนียต่างจ่ายเงินจากเงินเดือนของตนร้อยละ 40 ถึง 70 สำหรับที่อยู่อาศัย และครูอาจารย์ถูกบังคับให้ต้องอยู่อาศัยในที่อยู่อาศัยที่อยู่ห่างจากที่ทำงานของตนไปหนึ่งชั่วโมงหรือมากกว่านั้น

(g) แม้ว่ารัฐจะมีประชากรเพียงร้อยละ 12 ของประชากรทั้งหมดในสหรัฐอเมริกา แต่รัฐแคลิฟอร์เนียกลับเป็นบ้านของประชากรผู้ไร้ที่อยู่อาศัยของประเทศกว่าร้อยละ 22 (กระทรวงการเคหะและการพัฒนาชุมชนของรัฐแคลิฟอร์เนีย)

(h) ตามการศึกษาวิจัยในปี 2018 ใน UCLA Anderson Forecast มีความเชื่อมโยงอย่างมากระหว่างค่าเช่าเฉลี่ยระดับสูงกับผู้คนที่อยู่อาศัยบนท้องถนนหรือในสถานที่พักอาศัยชั่วคราว เมื่อรวมกันกับปัจจัยเสี่ยงของบุคคลแล้ว ตลาดที่อยู่อาศัยราคาประหยัดที่น้อยลง จะทำให้มีผู้ไร้ที่อยู่อาศัยมากขึ้น

(i) เรื่องกลุ่มคนไร้ที่อยู่อาศัยเป็นประเด็นหลักของสาธารณสุข ตามข้อมูลของสภาดูแลสุขภาพผู้ไร้ที่อยู่อาศัยแห่งชาติ (National Health Care for the Homeless Council) พบว่า ผู้คนที่ไร้ที่อยู่อาศัยมีแนวโน้มที่จะเสียชีวิตก่อนวัยมากกว่าคนปกติสามถึงสี่เท่า และมีแนวโน้มที่จะติดเชื้อโรคติดต่อมากกว่าคนทั่วไป

(j) ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคเตือนว่า ประชากรกลุ่มเปราะบางจะมีความคาดหมายการคงชีพที่ต่ำกว่า อัตราการเป็นโรคมะเร็งที่สูงกว่า และความผิดปกติของทารกมากกว่า เมื่อต้องย้ายออกจากบ้านของตนเนื่องจากการปรับพื้นที่ในย่านที่อยู่อาศัยของบุคคลดังกล่าว

(k) ค่าเช่าที่อยู่อาศัยที่สูงขึ้นทำให้ความแออัดของการจราจรยิ่งแย่ลงและเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมโดยการบังคับให้ผู้เดินทางต้องอยู่อาศัยห่างจากที่ทำงานของตน รวมถึงเพิ่มเวลาการเดินทาง มีรายงานหนึ่งที่จัดทำโดย Pew Charitable Trusts ที่กล่าวถึงจำนวนของชาวแคลิฟอร์เนียที่ต้องเดินทางมากกว่า 90 นาทีในแต่ละครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 40 ในระหว่างปี 2010 ถึง 2015 จำนวนที่เพิ่มขึ้นนี้เป็นผลโดยตรงมาจากการขาดซึ่งที่อยู่อาศัยราคาประหยัดที่อยู่ใกล้ที่ทำงาน

(l) หลักฐานที่กำลังเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ทราบว่าค่าเช่าคงที่สามารถส่งผลให้เกิดประโยชน์กับผู้เช่าอย่างกว้างขวาง รวมถึงเศรษฐกิจของรัฐ สิ่งแวดล้อม และการบริการสาธารณะของรัฐด้วย

มาตรา 3. จุดประสงค์และเจตนา

ประชาชนในรัฐแคลิฟอร์เนียขอประกาศจุดประสงค์และเจตนาในการออกกฎหมายนี้:

(a) เพื่ออนุญาตให้เมืองและเทศมณฑลต่าง ๆ ในแคลิฟอร์เนียพัฒนาและใช้นโยบายการควบคุมค่าเช่า ที่ทำให้แน่ใจว่าผู้เช่าสามารถหาและจ่ายค่าเช่าที่อยู่อาศัยในเขตปกครองของตนได้

(b) เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้กับผู้เช่าชาวแคลิฟอร์เนียหลายล้านราย และลดจำนวนชาวแคลิฟอร์เนียที่ต้องเผชิญกับปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและปัญหาคนไร้บ้าน

(c) เพื่อหยุดการฟ้องขับไล่และการเปลี่ยนที่อยู่อาศัยที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนต่าง ๆ ทั่วทั้งรัฐแคลิฟอร์เนีย

(d) เพื่ออนุญาตให้เมือง เทศมณฑล หรือเมืองและเทศมณฑลสามารถบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่นสำหรับการควบคุมอัตราค่าเช่าของอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นที่อยู่อาศัยที่ได้รับใบรับรองการมีผู้อยู่อาศัยมาแล้วอย่างน้อย 15 ปี

(e) เพื่ออนุญาตให้กฎหมายท้องถิ่นควบคุมอัตราค่าเช่าหลังที่เช่าว่างลง ขณะที่อนุญาตให้เจ้าของที่อยู่อาศัยขึ้นอัตราค่าเช่าในหน่วยพื้นที่ที่ว่างลงได้ไม่เกินร้อยละ 15 ในช่วงเวลาสามปีต่อมาที่เพิ่มเติมจากการขึ้นค่าเช่าอื่นใดที่อนุญาตภายใต้กฎหมายท้องถิ่น

(f) เพื่อยกเว้นเจ้าของที่มีที่อยู่อาศัยหนึ่งหรือสองแห่งจากกฎหมายท้องถิ่นสำหรับการควบคุมค่าเช่าใด ๆ

มาตรา 4. มาตรา 1954.50 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1954.50. หมวดนี้จะเป็นที่รู้จักและอ้างอิงในนามกฎหมายว่าด้วยการเช่า~~ที่อยู่อาศัย~~ราคาประหยัด ~~Costa Hawkins~~ (~~Costa Hawkins~~ Rental ~~Housing~~ *Affordability* Act)

มาตรา 5. มาตรา 1954.52 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1954.52. (a) แม้ว่าจะมีบทบัญญัติใดของกฎหมาย เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัยสามารถกำหนดอัตราค่าเช่าเริ่มต้น และค่าเช่าที่ตามมาทั้งหมดสำหรับที่อยู่อาศัยหรือหน่วยที่อยู่อาศัยที่~~ข้อใดข้อหนึ่ง~~ต่อไปนี้เป็นจริง:

(1) มี~~ใบรับรองการอยู่อาศัยที่ออกให้หลังวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 1995~~ *ได้มีการออกใบรับรองการเป็นที่อยู่อาศัยครั้งแรกภายใน 15 ปีนับจากวันที่เจ้าของกำหนดอัตราค่าเข้าเริ่มต้นหรืออัตราค่าเช่าที่ตามมาหลังจากนั้น*

(2) ~~ได้รับการยกเว้นจากกฎควบคุมการเช่าที่อยู่อาศัยของหน่วยงานสาธารณะภายในวันหรือก่อนวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 1995 ตามข้อยกเว้นท้องถิ่นสำหรับหน่วยที่สร้างขึ้นใหม่:~~

~~(3)~~ (A) ถูกแยกออกจากโฉนดไปยังหน่วยที่อยู่อาศัยอื่น ๆ หรืออนุมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในอนุมาตรา ที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) (d) หรือ (f) ของมาตรา 11004.5 แห่งประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ *และเจ้าของเป็นบุคคลธรรมดาที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยหรือหน่วยเคหะสถานไม่เกินสองแห่ง*

(B) วรรคนี้ใช้ไม่ได้กับข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้:

(i) ที่อยู่อาศัยหรือหน่วยซึ่งผู้ครอบครองคนก่อนได้ยกเลิกโดยเจ้าของตามมาตรา 1946.1 หรือถูกยกเลิกเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการเช่าตามมาตรา 827

(ii) ที่อยู่อาศัยที่เป็นคอนโดมิเนียมหรือหน่วยที่ยังไม่ได้ขายแยกโดยผู้แบ่งขายให้กับผู้ซื้อโดยสุจริตเพื่อการประเมินค่าจำนวนเงินที่เช่าเริ่มแรกของหน่วยเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหมวดนี้จะเป็นค่าเช่าที่ถูกต้องตามกฎหมายมีผลใช้ในวันที่ 7พฤษภาคม 2001 เว้นแต่จำนวนเงินค่าเช่าจะ

อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติอื่นในหมวดนี้ อย่างไรก็ตาม หากที่อยู่อาศัยหรือหน่วยคอนโดมิเนียมตรงตามเกณฑ์ในวรรค (1) ~~หรือ (2) ของอนุมาตรา (a)~~ หรือหากบรรดาที่อยู่อาศัยหรือหน่วย ยกเว้นหากมีหน่วยหนึ่งถูกขายไปโดยผู้แบ่งขายให้กับผู้ซื้อโดยสุจริตตามมูลค่า และผู้แบ่งขายได้ครอบครองที่อยู่อาศัยหรือหน่วยคอนโดมิเนียมที่ยังไม่ได้ขายนั้น ๆ เป็นที่อยู่อาศัยหลักอย่างน้อยหนึ่งปีหลังจากอนุมาตรานั้นได้เกิดขึ้น ดังนั้นวรรคย่อย (A) ~~ของวรรค (3)~~ จะใช้กับที่อยู่อาศัยหรือหน่วยคอนโดมิเนียมที่ยังไม่ขายนั้น

~~(C) ในกรณีที่อัตราค่าเช่าเริ่มต้นหรือค่าเช่าต่อมาของที่อยู่อาศัยหรือหน่วยถูกควบคุมโดยข้อบัญญัติหรือบทบัญญัติของกฎบัตรที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 1995 ให้บังคับใช้ดังต่อไปนี้:~~

~~(i) เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ระบุไว้ในวรรคนี้อาจตั้งอัตราค่าเช่าเริ่มต้น และอัตราค่าเช่าต่อมาสำหรับการครอบครองที่มีอยู่เดิม และการครอบครองใหม่ทั้งหมดที่มีผลในหรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 1999 เป็นต้นไป หากการเช่ามีผลในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 1999 เป็นต้นไปเกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 มกราคม 1996 และวันที่ 31 ธันวาคม 1998~~

~~(ii) นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 1999 เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในวรรคนี้อาจกำหนดอัตราค่าเช่าเริ่มต้น และค่าเช่าต่อมาสำหรับการเช่าใหม่ทั้งหมดในกรณีที่การเช่าเดิมมีผลบังคับใช้ในวันที่ 31 ธันวาคม 1995~~

~~(iii) อัตราค่าเช่าเริ่มต้นสำหรับที่อยู่อาศัยหรือหน่วยตามที่อธิบายไว้ในวรรคนี้ซึ่งเป็นอัตราค่าเช่าเริ่มต้นที่ถูกควบคุมโดยข้อบัญญัติหรือบทบัญญัติของกฎบัตรที่มีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 1995 อาจไม่เกินจำนวนที่คำนวณไว้ตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1954.53 จนถึงวันที่ 1 มกราคม 1999 จนถึงวันที่ 1 มกราคม 1999 เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัยตามที่อธิบายไว้ในวรรคนี้อาจกำหนดอัตราค่าเช่าเริ่มต้นสำหรับที่อยู่อาศัยหรือหน่วยเฉพาะที่ผู้เช่าได้ย้ายออก ละทิ้ง หรือยกเลิกโดยสมัครใจตามวรรค (2) ของมาตรา 1161 แห่งประมวลกฎหมายกระบวนการทางแพ่ง~~

(b) อนุมาตรา (a) ไม่ถูกนำไปใช้ในกรณีเจ้าของได้ตกลงทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาการมีส่วนร่วมสนับสนุนทางการเงินโดยตรง หรือรูปแบบความช่วยเหลืออื่น ๆ ที่ระบุไว้ใน หมวด 4.3 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 65915) ของภาค 1 ของหัวข้อ 7 แห่งประมวลกฎหมายของรัฐบาล

(c) ไม่มีสิ่งใดในมาตรานี้จะถูกตีความว่ามีผลต่ออำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่อาจมีอยู่เพื่อกำหนด หรือติดตามตรวจสอบพื้นฐานการขับไล่

(d) มาตรานี้ไม่ใช้กับที่อยู่อาศัยหรือหน่วยใด ๆ ที่มีการละเมิดอย่างร้ายแรงด้านสุขภาพ ความปลอดภัย เพลิงไหม้ หรือประมวลกฎหมายเกี่ยวกับอาคาร ยกเว้นกรณีที่เกิดจากภัยพิบัติซึ่งหมายเรียกบุคคลที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐบาลที่เหมาะสมและยังคงไม่มีการปรับปรุงเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนหรือห้องว่างในปีก่อนหน้านั้น

(e) ตามกฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนีย สิทธิของเจ้าของในการได้รับอัตราของผลตอบแทนที่เป็นธรรมจากอสังหาริมทรัพย์จะไม่ถูกลดทอนโดยบทบัญญัติของกฎบัตร ข้อบัญญัติ หรือข้อบังคับท้องถิ่น ที่ออกโดยเมือง เทศมณฑล หรือเมืองและเทศมณฑล

มาตรา 6. มาตรา 1954.53 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1954.53. (a) อย่างไรก็ตามบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย *และยกเว้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1954.52 และในอนุมาตรา (b) ของมาตรานี้ บทบัญญัติของกฎบัตร ข้อบัญญัติ หรือข้อบังคับท้องถิ่น สำหรับเมือง เทศมณฑล หรือเมืองและเทศมณฑลสามารถควบคุมอัตราค่าเช่าเริ่มต้นหรือค่าเช่าต่อมาสำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัย* ~~เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัยสามารถตั้งอัตราค่าเช่าเริ่มต้นสำหรับที่อยู่อาศัยหรือหน่วย ยกเว้นในกรณีใดก็ตามต่อไปนี้:~~

~~(1) การครอบครองก่อนหน้านี้ได้ถูกบอกเลิกโดยเจ้าของตามมาตรา 1946.1 หรือถูกยกเลิกเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการเช่าตามมาตรา 827 ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงที่อนุญาตโดยกฎหมายในวงเงินค่าเช่าหรือค่าธรรมเนียมเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรคนี้ การบอกเลิกหรือการไม่ต่อสัญญาของเจ้าของ หรือข้อตกลงที่บันทึกไว้กับหน่วยงานของรัฐบาลที่กำหนดข้อจำกัดค่าเช่าให้แก่ผู้เช่าที่มีคุณสมบัติเหมาะสม จะถูกตีความว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการเช่าตามมาตรา 827~~

~~(A) ในเขตอำนาจศาลที่ควบคุมโดยข้อบัญญัติหรือบทบัญญัติของกฎบัตร อัตราค่าเช่าสำหรับที่อยู่อาศัยหรือหน่วยเจ้าของที่ยกเลิกหรือไม่ต่ออายุสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงกับหน่วยงานของรัฐบาลที่กำหนดข้อจำกัดค่าเช่าให้แก่ผู้เช่าที่มีคุณสมบัติเหมาะสม อาจไม่กำหนดค่าเช่าเริ่มต้นเป็นเวลาสามปีนับจากวันที่บอกเลิกสัญญาหรือไม่มีการต่อสัญญาหรือข้อตกลง สำหรับการเช่าอาศัยใหม่ใด ๆ ที่จัดตั้งขึ้นในช่วงระยะเวลาสามปี อัตราค่าเช่าสำหรับการเช่าอาศัยใหม่ที่จัดตั้งขึ้นในที่อยู่อาศัยหรือหน่วยที่ว่างให้เช่านั้นจะต้องอยู่ในอัตราเดียวกับค่าเช่าภายใต้สัญญาที่ยกเลิกหรือไม่มีการต่ออายุหรือบันทึกข้อตกลงกับหน่วยงานของรัฐบาลที่กำหนดข้อจำกัดในการเช่าให้แก่ผู้เช่าที่มีคุณสมบัติเหมาะสม รวมทั้งการเพิ่มขึ้นที่ได้รับอนุญาตหลังจากการยกเลิก หรือยกเลิกสัญญา หรือข้อตกลงที่บันทึกไว้~~

~~(B) วรรคย่อย (A) ไม่ถูกนำไปใช้กับการเช่าอาศัยใหม่ใด ๆ ในระยะเวลา 12 เดือนหรือมากกว่าระยะเวลาที่จัดตั้งขึ้นหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2000 ตามสัญญาของเจ้าของหรือข้อตกลงที่บันทึกไว้กับหน่วยงานของรัฐบาลที่กำหนดข้อจำกัดในการเช่าให้แก่ผู้เช่าที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เว้นแต่การว่างลงในที่อยู่อาศัยหรือหน่วยนั้นก่อนหน้าเป็นไปตามสัญญาที่ยังไม่ต่อหรือถูกยกเลิก หรือบันทึกข้อตกลงกับหน่วยงานของรัฐบาลที่กำหนดข้อจำกัดในการเช่าให้แก่ผู้เช่าที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในวรรคย่อยดังกล่าว~~

~~(2) เจ้าของได้ตกลงทำสัญญาเป็นอย่างอื่นกับหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาการมีส่วนร่วมสนับสนุนทางการเงินโดยตรงหรือรูปแบบอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในหมวด 4.3 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 65915) ของภาค 1 ของหัวข้อ 7 แห่งประมวลกฎหมายของรัฐบาล~~

~~(3) อัตราค่าเช่าเริ่มต้นสำหรับที่อยู่อาศัยหรือหน่วยซึ่งเป็นอัตราค่าเช่าเริ่มต้นที่ถูกควบคุมโดยข้อบัญญัติหรือ~~

~~บทบัญญัติของกฎบัตรที่มีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 1995 ไม่อาจเกินจำนวนที่คำนวณไว้ตามอนุมาตรา~~
~~(c) จนถึงวันที่ 1 มกราคม 1999~~

~~(b) อนุมาตรา (a) นำไปใช้และรวมถึง การต่ออายุการเช่าครั้งแรกโดยผู้เช่ารายเดียวกัน ผู้เช่า ผู้เช่าที่ได้รับอนุญาต หรือผู้ใต้บังคับบัญชาที่ได้รับอนุญาตตลอดช่วงเวลาที่เข้าพักของตนในอัตราค่าเช่าที่กำหนดไว้สำหรับการเช่าครั้งแรก~~

~~(c)~~ -

(b) ในเขตอำนาจศาลใด ๆ ที่ควบคุมโดยบทบัญญัติของกฎบัตร ข้อบัญญัติ หรือข้อบังคับ อัตราค่าเช่าเริ่มต้นของที่อยู่อาศัยหรือหน่วย ~~ซึ่งอัตราค่าเช่าเริ่มต้นจะได้รับการควบคุมโดยข้อบัญญัติหรือบทบัญญัติของกฎบัตรที่มีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 1995 จนถึงวันที่ 1 มกราคม 1999 ให้เป็นไปตามอนุมาตรานี้ ในกรณีที่~~*หาก*ผู้เช่ารายก่อนได้ย้ายออก ละทิ้ง หรือยกเลิกโดยสมัครใจ ตามวรรค (2) ของมาตรา 1161 แห่งประมวลกฎหมายกระบวนการทางแพ่ง เจ้าของ*ที่อยู่อาศัยหรือหน่วยจะได้รับอนุญาตให้*~~อสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัยอาจ~~กำหนดอัตราค่าเช่าเริ่มต้นสำหรับที่อยู่อาศัยหรือหน่วย*ที่ว่างหรือถูกทิ้งร้าง*~~เป็นจำนวนเงินโดยไม่เกินสองเท่า~~ *โดยมีเงื่อนไขว่าอัตราค่าเช่าเริ่มต้นที่กำหนดตามอนุมาตรานี้ รวมกับการเพิ่มของอัตราค่าเช่าในช่วงเวลาสามปีต่อมา* จะไม่เกินร้อยละ 15 ที่มากกว่าอัตราค่าเช่าที่มีผลสำหรับการเช่าก่อนหน้านี้ทันที ~~หรือในจำนวนร้อยละ 70 ของค่าเช่าตลาดสำหรับหน่วยเทียบเคียง ขึ้นอยู่กับว่าจำนวนใดสูงกว่า~~

~~การ~~*เพิ่ม*อัตราค่าเช่าเริ่มต้นใดก็ตาม*ที่ได้รับอนุญาตโดยและ*กำหนดขึ้นตามอนุมาตรานี้*อาจนอกเหนือจากอัตราค่าเช่าเริ่มต้นใดก็ตาม*~~อาจไม่สามารถทดแทนหรือแทนที่~~ อัตราค่าเช่าที่เพิ่มขึ้นตามกฎหมาย*ท้องถิ่น*ได้

~~(d) (1) ไม่มีสิ่งใดในมาตรานี้หรือบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมายนี้จะถูกตีความเพื่อไม่ให้มีการจัดตั้งในสัญญาเช่าหรืออัตราค่าเช่าเฉพาะที่จะต้องใช้ในกรณีที่หน่วยเช่านั้นเป็นหน่วยแบ่งเช่า ไม่มีสิ่งใดในมาตรานี้จะถูกตีความว่าให้สูญเสียพันธะสัญญาที่ทำขึ้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 1996~~

~~(2) หากผู้ครอบครองดั้งเดิมหรือผู้ครอบครองที่เข้ามาครอบครองที่อยู่อาศัยหรือหน่วยเดิมตามข้อตกลงการเช่ากับเจ้าของนั้นไม่ได้อาศัยอยู่ที่นั่นเป็นการถาวรอีกต่อไป เจ้าของอาจเพิ่มค่าเช่าตามจำนวนที่อนุญาตโดยมาตรานี้ให้กับผู้เช่าช่วงหรือผู้รับโอนสิทธิ์ตามกฎหมายซึ่งไม่ได้พำนักอยู่ในอาคารหรือที่อยู่อาศัยก่อนวันที่ 1 มกราคม 1996~~

~~(3) อนุมาตรานี้ไม่ใช้กับการเปลี่ยนแปลงบางส่วนในการเข้าพักที่อยู่อาศัยหรือหน่วย ซึ่งผู้อยู่อาศัยของสถานที่จำนวนหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น ตามข้อตกลงกับเจ้าของที่ระบุไว้ข้างต้น ยังคงครอบครองที่อยู่อาศัยหรือหน่วยตามกฎหมาย หรือในกรณีที่ผู้เช่าช่วงหรือผู้รับโอนสิทธิ์ตามกฎหมายซึ่งพำนักอยู่ในอาคารที่พักอาศัยหรือหน่วยก่อนวันที่ 1 มกราคม 1996 ที่ยังคงครอบครองที่อยู่อาศัยหรือหน่วยนั้น ไม่มีอะไรในส่วนนี้จะถูกตีความเพื่อขยายหรือลดสิทธิของเจ้าของในการระงับความยินยอมให้แบ่งเช่าหรือการกำหนดได้~~

~~(4) การยอมรับค่าเช่าโดยเจ้าของไม่ถือเป็นการสละสิทธิ์ หรือไม่ใช่เช่นนั้นก็ตาม จะป้องกันการบังคับใช้ข้อตกลงที่ห้ามมิให้แบ่งเช่า หรือกำหนด หรือเป็นการสละสิทธิ์ของเจ้าของในการกำหนดอัตราค่าเช่าเริ่มต้น เว้นแต่เจ้าของจะได้รับหนังสือแจ้งจากผู้เช่าซึ่งเป็นคู่สัญญาในสัญญาและได้รับค่าเช่าต่อมาภายหลัง~~

~~(e)~~ *(c)* ไม่มีสิ่งใดในมาตรานี้จะถูกตีความว่ามีผลต่ออำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่อาจมีอยู่เพื่อควบคุม บังคับหรือติดตามตรวจสอบเหตุผลการไล่ที่

~~(f) มาตรานี้~~ *(d) อนุมาตรา (b)* ไม่ใช้กับที่อยู่อาศัยหรือหน่วยใด ๆ หากเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้ทั้งหมด:

(1) ที่อยู่อาศัยหรือหน่วยดังกล่าวได้รับการอ้างถึงในรายงานการตรวจสอบจากหน่วยงานของรัฐบาลที่เหมาะสมว่ามีการละเมิดด้านสุขภาพ ความปลอดภัย ไฟไหม้ หรือการละเมิดประมวลกฎหมายเกี่ยวกับอาคารตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 17920.3 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย โดยไม่รวมถึงการละเมิดใด ๆ ที่เกิดจากภัยพิบัติ

(2) หมายเรียกบุคคลถูกออกอย่างน้อย 60 วันก่อนวันปล่อยว่างให้เช่า

(3) การฝ่าฝืนที่อ้างถึงไม่ได้รับการลดหย่อนเมื่อผู้เช่าก่อนหน้าย้ายออก และยังคงสถานะไม่ลดหย่อนเป็นเวลา 60 วันหรือเป็นช่วงเวลานานกว่านั้น อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลา 60 วันนั้นอาจถูกปรับขยายโดยหน่วยงานของรัฐบาลที่เหมาะสมซึ่งออกหมายเรียกบุคคล

มาตรา 7. การตีความตามเจตนารมณ์เสรี

กฎหมายนี้จะถูกตีความอย่างกว้าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของกฎหมาย

มาตรา 8. การแก้ไขเพิ่มเติมและการยกเลิก

ตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 10 ของข้อ II แห่งรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย สภานิติบัญญัติอาจแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้เพื่อสนับสนุนจุดประสงค์โดยบทกฎหมายที่ผ่านในแต่ละสภาโดยการลงคะแนนเสียงเรียกเข้าที่ลงไว้ในบันทึกการประชุมสภาซึ่งเป็นสองในสามของสมาชิกที่ลงนามโดยผู้ว่าการรัฐ ไม่มีบทกฎหมายใดที่จำกัดหรือทำลายอำนาจที่ได้รับการบูรณะโดยกฎหมายนี้ไปยังเมือง เทศมณฑล หรือเมืองและเทศมณฑล เพื่อกำหนดอัตราค่าเช่าที่อยู่อาศัยจะมีผลเว้นแต่จะได้รับอนุมัติโดยเสียงข้างมากของเขตเลือกตั้ง

มาตรา 9. การแยกออกจากกันได้

หากบทบัญญัติใด ๆ ของกฎหมายนี้ หรือการใช้กฎหมายกับบุคคลใด ๆ หรือพฤติการณ์ใด ๆ ถือเป็นโมฆะ การเป็นโมฆะนั้นจะไม่กระทบต่อบทบัญญัติ หรือการใช้อื่นของกฎหมายนี้ที่อาจมีผลบังคับใช้โดยปราศจากบทบัญญัติหรือการใช้ที่เป็นโมฆะ และในตอนท้ายนี้บทบัญญัติของกฎหมายนี้สามารถแยกออกจากกันได้

มาตรา 10. ข้อเสนอที่ขัดแย้งกัน

หากกฎหมายนี้และข้อเสนออื่นใดที่ระบุอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นในการกำหนดอัตราค่าเช่าที่อยู่อาศัยจะปรากฏบนบัตรลงคะแนนการเลือกตั้งเดียวกันทั่วรัฐ บทบัญญัติของข้อเสนอนั้นหรือข้อเสนออื่น ๆ จะถือว่าขัดแย้งกับกฎหมายนี้ หากกฎหมายนี้ได้รับการลงคะแนนเสียงยืนยันเป็นจำนวนมากกว่าข้อเสนออื่นที่ถือว่าขัดแย้งกับบทบัญญัตินั้น บทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้จะมีผลบังคับใช้โดยครบถ้วน และข้อเสนอนั้นหรือข้อเสนออื่น ๆ จะไม่มีผลและเป็นโมฆะ

ข้อเสนอที่ 22

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย มาตรา 8 ข้อ II

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้ได้เพิ่มมาตราต่าง ๆ เข้าในประมวลกฎหมายว่าด้วยธุรกิจและวิชาชีพ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตราของกฎหมายว่าด้วยรายได้และการเก็บภาษี ด้วยเหตุนี้ บทบัญญัติใหม่ที่จะเพิ่มเติมเข้าไปจะพิมพ์ด้วย*ตัวเอียง*เพื่อแสดงว่าเป็นข้อความใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1. หมวด 10.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 7448) ได้ถูกเพิ่มเข้ามาในภาค 3 ของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจและวิชาชีพ เพื่อให้อ่านดังนี้:

หมวด 10.5. คนขับรถและบริการของแอป

ข้อ 1. หัวข้อ ผลสรุปและการประกาศ และคำแถลงจุดประสงค์

7448. หัวข้อ หมวดนี้จะเป็นที่รู้จักและอาจอ้างอิงถึงในชื่อกฎหมายปกป้องคนขับรถและบริการของแอป

7449. ผลสรุปและการประกาศ ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียลงความเห็นและประกาศดังต่อไปนี้:

(a) ชาวแคลิฟอร์เนียหลายแสนคนเลือกที่จะทำงานเป็นผู้รับจ้างอิสระในเศรษฐกิจยุคใหม่ โดยใช้แพลตฟอร์มการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งของแอป เพื่อขนส่งผู้โดยสารหรือจัดส่งอาหาร ของชำ และสินค้าอื่น เป็นช่องทางในการสร้างรายได้ ในขณะที่ยังมีความยืดหยุ่นในการตัดสินใจว่าจะทำงานเมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร

(b) คนขับรถของแอปการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งของเหล่านี้ รวมถึงผู้ปกครองที่ต้องการทำงานที่มีตารางงานยืดหยุ่นในขณะที่บุตรกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน นักเรียนที่ต้องการหารายได้ในระหว่างชั้นเรียน คนเกษียณอายุที่ทำงานเพื่อการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งเป็นเวลาสองถึงสามชั่วโมงต่อสัปดาห์เพื่อเป็นรายได้เสริมให้กับรายได้คงที่และเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม คู่สมรสของทหารที่มักจะต้องย้ายไปที่ใหม่บ่อยครั้ง และครอบครัวที่ต้องดิ้นรนกับค่าครองชีพที่สูงในรัฐแคลิฟอร์เนียและต้องการหารายได้พิเศษ

(c) ผู้บริโภคและธุรกิจของรัฐแคลิฟอร์เนียจำนวนหลายล้านและเศรษฐกิจโดยรวมของรัฐของเรา ยังได้รับประโยชน์จากการบริการของประชาชนที่ทำงานเป็นผู้รับจ้างอิสระจากการใช้แพลตฟอร์มการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งของแอป คนขับรถของแอปการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งให้บริการขนส่งที่สะดวกและราคาไม่แพงให้แก่สาธารณะ ลดการเมาแล้วขับ ช่วยให้ความสะดวกในการเดินทางสำหรับผู้สูงอายุและผู้ทุพพลภาพ ให้ทางเลือกในการเดินทางแก่ครอบครัวที่ไม่มีกำลังทรัพย์ที่จะซื้อยานพาหนะได้ และให้ทางเลือกในการจัดส่งที่ราคาไม่แพงและสะดวกสบายสำหรับร้านขายของชำ ร้านอาหาร ร้านค้าปลีก และธุรกิจในท้องถิ่นและผู้อุปถัมภ์ธุรกิจ

(d) อย่างไรก็ตาม การบัญญัติกฎหมายล่าสุดได้คุกคามที่จะยับยั้งโอกาสในการทำงานที่ยืดหยุ่นของชาวแคลิฟอร์เนียเป็นแสน ๆ คน อาจบังคับให้คนเหล่านี้ทำงานตามกะและมีชั่วโมงบังคับ ลดความสามารถในการทำการตัดสินใจของตนเกี่ยวกับงานที่เลือกทำและชั่วโมงที่จะทำงาน

(e) การปกป้องความสามารถของชาวแคลิฟอร์เนียในการทำงานเป็นผู้รับจ้างอิสระทั่วทั้งรัฐโดยใช้แพลตฟอร์มการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งของแอปนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ประชาชนยังคงสามารถเลือกงานที่จะทำ ทำงานบ่อยที่สุดหรือน้อยที่สุดเท่าที่ต้องการ และทำงานกับแพลตฟอร์มหลาย ๆ อันหรือบริษัทหลาย ๆ แห่ง ในขณะที่ยังคงรักษาการเข้าถึงบริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งของแอปที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภค ธุรกิจขนาดเล็ก และเศรษฐกิจของแคลิฟอร์เนีย

(f) คนขับรถของแอปการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งสมควรที่จะได้รับความปลอดภัยทางเศรษฐกิจ หมวดนี้มีความจำเป็นในการปกป้องอิสรภาพในการทำงานอย่างอิสระ ในขณะที่ยังให้คนงานเหล่านี้ได้รับสวัสดิการและการปกป้องใหม่ที่ไม่มีภายใต้กฎหมายปัจจุบัน สวัสดิการและการปกป้องเหล่านี้ รวมถึงเงินอุดหนุนด้านการรักษาพยาบาลโดยมีเงินสมทบเฉลี่ยที่กำหนดภายใต้กฎหมายว่าด้วยการรักษาพยาบาลที่ไม่แพง (Affordable Care Act, ACA) การประกันรายได้ขั้นต่ำใหม่ที่ผูกติดกับร้อยละ 120 ของค่าแรงขั้นต่ำโดยไม่มีขั้นสูงสุด ค่าชดเชยสำหรับยานพาหนะ การประกันอุบัติเหตุจากการทำงานที่จะครอบคลุมการบาดเจ็บจากการทำงาน และการปกป้องจากการเลือกปฏิบัติและการคุกคามทางเพศ

(g) กฎหมายแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียและบริษัทเครือข่ายที่ให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งควรจะปกป้องความปลอดภัยของทั้งคนขับรถและผู้บริโภค โดยไม่กระทบต่อสิทธิของคนขับรถของแอปที่ให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งในการทำงานเป็นผู้รับจ้างอิสระ การปกป้องดังกล่าวอย่างน้อยควรจะรวมถึงการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมของคนขับรถ นโยบายการใช้กฎระเบียบลงโทษอย่างเข้มงวดต่อความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดและแอลกอฮอล์ และการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยของคนขับรถ

7450. คำแถลงจุดประสงค์ จุดประสงค์ของหมวดนี้มีดังต่อไปนี้

(a) เพื่อปกป้องสิทธิทางกฎหมายพื้นฐานของชาวแคลิฟอร์เนียในการเลือกทำงานในฐานะผู้รับจ้างอิสระกับบริษัทที่ให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งทั่วทั้งรัฐ

(b) เพื่อปกป้องสิทธิส่วนบุคคลของคนขับรถของแอปที่ให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งเพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการกำหนดด้วยตนเองว่าจะทำงานเมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร

(c) เพื่อกำหนดให้บริษัทเครือข่ายที่ให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งในการเสนอการปกป้องและสวัสดิการใหม่ให้สำหรับคนขับรถของแอปที่ให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่ง รวมถึงระดับค่าตอบแทนขั้นต่ำ การประกันที่ครอบคลุมการบาดเจ็บจากการทำงาน การประกันอุบัติเหตุรถยนต์ เงินอุดหนุนด้านการรักษาพยาบาลสำหรับคนขับรถที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

การปกป้องจากการคุกคามและการเลือกปฏิบัติ และสิทธิตามสัญญาที่บังคับและกระบวนการอุทธรณ์

(d) เพื่อปรับปรุงความปลอดภัยสาธารณะโดยกำหนดให้มีการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม การฝึกอบรมด้านความปลอดภัยของคนขับรถ และบทบัญญัติด้านความปลอดภัยอื่น ๆ เพื่อช่วยไม่ให้คนขับรถของแอปที่ให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งเป็นภัยคุกคามต่อลูกค้าหรือสาธารณะ

ข้อ 2. ความเป็นอิสระของคนขับรถของแอป

7451. การปกป้องความเป็นอิสระ อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย ได้แก่ ประมวลกฎหมายแรงงาน ประมวลกฎหมายการประกันสำหรับการว่างงาน และคำสั่ง ข้อบังคับ หรือความเห็นอื่น จากกระทรวงความสัมพันธ์ทางอุตสาหกรรม หรือคณะกรรมการ กอง หรือกรรมาธิการภายในกระทรวงความสัมพันธ์ทางอุตสาหกรรม คนขับรถของแอปเป็นผู้รับจ้างอิสระ และไม่ได้เป็นพนักงานหรือตัวแทนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของคนขับรถของแอปกับบริษัทเครือข่าย หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

(a) บริษัทเครือข่ายไม่ได้กำหนดวัน เวลา หรือจำนวนชั่วโมงขั้นต่ำเฉพาะ เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งคนขับรถของแอปจะต้องเข้าสู่แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่าย

(b) บริษัทเครือข่ายไม่กำหนดให้คนขับรถของแอปจะต้องตอบรับต่อคำขอบริการใด ๆ ของการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่ง โดยจะเป็นเงื่อนไขในการเข้าถึงแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่าย

(c) บริษัทเครือข่ายไม่ได้จำกัดคนขับรถของแอปในการให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งผ่านทางบริษัทเครือข่ายยกเว้นในช่วงเวลาที่ทำงานด้วยแอปนี้

(d) บริษัทเครือข่ายไม่ได้จำกัดคนขับรถของแอปในการทำงานในอาชีพหรือธุรกิจอื่นที่ชอบด้วยกฎหมาย

7452. ข้อบังคับเกี่ยวกับสัญญาและการสิ้นสุด (a) บริษัทเครือข่ายและคนขับรถของแอปจะต้องเข้าร่วมในข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนที่คนขับรถได้เข้าถึงแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่าย

(b) บริษัทเครือข่ายจะไม่ยุติสัญญากับคนขับรถของแอปเว้นแต่จะเป็นไปตามเหตุผลที่ระบุไว้ในสัญญา

(c) บริษัทเครือข่ายจะจัดให้มีดำเนินการตามกระบวนการอุทธรณ์สำหรับคนขับรถของแอปซึ่งบริษัทเครือข่ายได้ยกเลิกสัญญาได้

7452.5. ความเป็นอิสระที่ไม่ได้รับผลกระทบ ไม่มีส่วนใดในข้อ 3 (เริ่มต้นที่มาตรา 7453) ถึงข้อ 11 (เริ่มต้นที่มาตรา 7467) ที่รวมด้วย ของหมวดนี้ จะถูกตีความไปในลักษณะที่จะเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทเครือข่ายและคนขับรถของแอป ซึ่งเงื่อนไขต่าง ๆ อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในมาตรา 7451

ข้อ 3. ค่าตอบแทน

7453. การรับประกันรายได้ (a) บริษัทเครือข่ายจะต้องแน่ใจว่าในแต่ละรอบของรายได้ คนขับรถของแอปจะได้รับค่าตอบแทนไม่น้อยไปว่ารายได้สุทธิขั้นต่ำตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในมาตรานี้ รายได้สุทธิขั้นต่ำกำหนดระดับค่าตอบแทนต่ำสุดที่รับประกันสำหรับคนขับรถของแอปซึ่งจะลดลงไม่ได้ รายได้สุทธิขั้นต่ำนี้จะไม่ถูกใช้เพื่อยับยั้งคนขับรถของแอปที่จะได้ค่าตอบแทนในระดับที่สูงขึ้น ไม่ว่าด้วยทางใดก็ตาม

(b) สำหรับรอบของรายได้แต่ละรอบ บริษัทเครือข่ายจะเปรียบเทียบรายได้สุทธิของคนขับรถของแอปกับรายได้สุทธิขั้นต่ำสำหรับคนขับรถของแอปในช่วงรอบของรายได้ ในกรณีที่รายได้สุทธิของคนขับรถของแอปในรอบของรายได้นั้นน้อยกว่ารายได้สุทธิขั้นต่ำในช่วงรอบของรายได้ บริษัทเครือข่ายจะเพิ่มจำนวนเงินเพิ่มเติมของส่วนต่างรายได้คนขับรถของแอปนั้น โดยจะต้องไม่เกินรอบของรายได้ต่อไป

(c) บริษัทเครือข่ายหรือตัวแทนจะต้องไม่เอา รับ หรือเก็บ เงินค่าตอบแทนพิเศษ หรือส่วนหนึ่งของค่าตอบแทนนั้น ที่ลูกค้าได้จ่าย ให้ หรือทิ้งเอาไว้สำหรับคนขับรถของแอป หรือหักเงินส่วนนั้นออกจากรายได้เนื่องจากคนขับรถของแอปสำหรับการร่วมเดินทางหรือจัดส่งใช้บัญชีสำหรับการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษที่เชื่อมโยงกับการร่วมเดินทางหรือการจัดส่ง บริษัทเครือข่ายซึ่งอนุญาตให้ลูกค้าจ่ายค่าตอบแทนพิเศษด้วยบัตรเครดิตจะจ่ายเงินค่าตอบแทนพิเศษเต็มจำนวนที่ลูกค้าได้ระบุไว้บนใบเสร็จบัตรเครดิตให้แก่คนขับรถของแอป โดยไม่หักค่าธรรมเนียมหรือต้นทุนการดำเนินการชำระเงินด้วยบัตรเครดิต ที่บริษัทบัตรเครดิตอาจจะเรียกเก็บกับบริษัทเครือข่าย

(d) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในหมวดนี้ ให้ใช้คำจำกัดความดังต่อไปนี้:

(1) "ค่าแรงขั้นต่ำที่เกี่ยวข้อง" หมายถึง ค่าแรงขั้นต่ำที่รัฐกำหนดสำหรับทุกอุตสาหกรรม หรือหากผู้โดยสารหรือสิ่งของถูกรับขึ้นมาภายในขอบเขตพื้นที่ของรัฐบาลท้องถิ่นซึ่งมีค่าแรงขั้นต่ำที่สูงกว่าที่ใช้กันทั่วไปในอุตสาหกรรม ค่าแรงขั้นต่ำของรัฐบาลท้องถิ่นนั้น ค่าแรงขั้นต่ำที่เกี่ยวข้องจะพิจารณาจากสถานที่ตั้งที่ผู้โดยสารหรือสิ่งของถูกรับขึ้นมา และจะถูกใช้เพื่อคำนวณกับเวลาที่ใช้ในการดำเนินการตามคำขอสำหรับบริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่ง

(2) "รอบของรายได้" หมายถึง รอบของการจ่ายเงิน ที่กำหนดโดยบริษัทเครือข่าย ไม่เกิน 14 วันที่ต่อเนื่องกันตามปฏิทิน

(3) "รายได้สุทธิ" หมายถึง รายได้ทั้งหมดที่คนขับรถของแอปได้รับในรอบของรายได้ โดยมีเงื่อนไขว่าจำนวนเงินนั้นเป็นไปตามมาตรฐานทั้งสองข้อดังต่อไปนี้:

(A) จำนวนเงินไม่รวมค่าตอบแทนพิเศษ ค่าธรรมเนียมผ่านทาง ค่าทำความสะอาด ค่าธรรมเนียมสนามบิน หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่ลูกค้าเป็นผู้ชำระ

(B) จำนวนเงินนี้รวมถึงเงินรางวัลจูงใจหรือโบนัสอื่น ๆ

(4) "รายได้สุทธิขั้นต่ำ" หมายถึง สำหรับรอบของรายได้ใด ๆ ก็ตาม จำนวนเงินทั้งหมดซึ่งประกอบด้วย:

(A) สำหรับเวลาที่ทำงาน ผลรวมร้อยละ 120 ของค่าแรงขั้นต่ำที่เกี่ยวข้องสำหรับเวลาที่ทำงานนั้น

(B) (i) ค่าตอบแทนต่อไมล์สำหรับค่าพาหนะที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในวรรคย่อยนี้คูณกับจำนวนไมล์ทั้งหมดที่ใช้ในการทำงาน

(ii) หลังจากวันที่มีผลบังคับใช้ของหมวดนี้และสำหรับปีปฏิทิน 2021 ค่าตอบแทนต่อไมล์สำหรับค่าพาหนะ จะเป็นสามสิบเซนต์ ($0.30) ต่อไมล์ที่ใช้ทำงาน สำหรับปีปฏิทินหลังจากปี 2021 จำนวนเงินต่อไมล์ที่ใช้ทำงานจะถูกปรับตามข้อความ (iii)

(iii) สำหรับปีปฏิทินหลังจากปี 2021 ค่าตอบแทนต่อไมล์สำหรับค่าพาหนะที่อธิบายไว้ในข้อความ (ii) จะถูกปรับเป็นรายปีเพื่อสะท้อนถึงเงินเฟ้อตามที่วัดโดยดัชนีราคาผู้บริโภคสำหรับผู้บริโภคในเมืองทั้งหมด (CPI-U) ซึ่งเผยแพร่โดยสำนักงานสถิติแรงงานแห่งสหรัฐอเมริกา สำนักงานคลังจะคำนวณและเผยแพร่การปรับที่จำเป็นโดยวรรคย่อยนี้

(e) ไม่มีส่วนใดในมาตรานี้จะถูกตีความว่าบริษัทเครือข่ายจะต้องให้ค่าตอบแทนเป็นจำนวนเฉพาะแก่คนขับรถของแอปสำหรับคำขอบริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือจัดส่ง ตราบใดที่รายได้สุทธิของคนขับรถของแอปในแต่ละรอบของรายได้เท่ากับหรือเกินรายได้สุทธิขั้นต่ำของคนขับรถของแอปสำหรับรอบของรายได้นั้นตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในอนุมาตรา
(b) เพื่อความชัดเจน รายได้สุทธิขั้นต่ำในมาตรานี้จะถูกคำนวณด้วยค่าเฉลี่ยตลอดระยะเวลาของรอบของรายได้แต่ละรอบ

ข้อ 4. ผลประโยชน์

7454. เงินอุดหนุนด้านสุขภาพ (a) สอดคล้องกับค่าตอบแทนเฉลี่ยที่กำหนดภายใต้กฎหมายว่าด้วยการรักษาพยาบาลที่ไม่แพง (ACA) บริษัทเครือข่ายจะให้เงินสนับสนุนด้านสุขภาพทุกไตรมาสแก่คนขับรถของแอปที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในมาตรานี้ คนขับรถของแอปซึ่งได้จำนวนของระยะเวลาทำงานต่อสัปดาห์เฉลี่ยต่อไปนี้บนแพลตฟอร์มของบริษัทเครือข่ายในไตรมาสปฏิทินจะได้รับเงินอุดหนุนต่อไปนี้จากบริษัทเครือข่าย

(1) สำหรับระยะเวลาทำงานเฉลี่ย 25 ชั่วโมงหรือมากกว่าต่อสัปดาห์ในไตรมาสปฏิทิน จำนวนเงินที่ชำระที่มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 ของค่าตอบแทน ACA เฉลี่ยสำหรับเบี้ยประกันรายได้เฉลี่ยของ Covered California ที่เกี่ยวข้องสำหรับแต่ละเดือนในไตรมาส

(2) สำหรับระยะเวลาทำงานอย่างน้อย 15 ชั่วโมงแต่น้อยกว่า 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในไตรมาสปฏิทิน จำนวนเงินที่ชำระที่มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 ของค่าตอบแทน ACA เฉลี่ยสำหรับเบี้ยประกันรายได้เฉลี่ยของ Covered California ที่เกี่ยวข้องสำหรับแต่ละเดือนในไตรมาส

(b) เมื่อสิ้นสุดแต่ละรอบของรายได้ บริษัทเครือข่ายจะให้ข้อมูลต่อไปนี้แก่คนขับรถของแอปแต่ละคน

(1) จำนวนชั่วโมงที่ทำงานที่คนขับรถของแอปได้สะสมบนแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายในระหว่างรอบของรายได้นั้น

(2) จำนวนชั่วโมงที่ทำงานที่คนขับรถของแอปได้สะสมบนแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายในระหว่างไตรมาสปฏิทินปัจจุบันจนถึงเวลานั้น

(c) Covered California อาจนำข้อบังคับมาใช้หรือแก้ไขเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร เพื่ออนุญาตให้คนขับรถของแอปได้รับเงินอุดหนุนตามมาตรานี้ เพื่อลงทะเบียนในแผนสุขภาพผ่านทาง Covered California

(d) (1) ตามเงื่อนไขในการให้เงินอุดหนุนเพื่อการรักษาพยาบาลตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในอนุมาตรา (a) บริษัทเครือข่ายอาจกำหนดให้คนขับรถของแอปส่งหลักฐานปัจจุบันของการลงทะเบียนในแผนสุขภาพที่ตรงตามคุณสมบัติ หลักฐานของการลงทะเบียนปัจจุบันอาจรวมถึง บัตรสมาชิกหรือบัตรประจำตัวการประกันสุขภาพ หลักฐานของแบบฟอร์มการคุ้มครองและการเปิดเผยข้อมูลจากแผนสุขภาพ หรือแบบฟอร์มเรียกร้องค่าสินไหม และเอกสารอื่นที่จำเป็นเพื่อส่งข้อเรียกร้อง

(2) คนขับรถของแอปมีเวลาไม่น้อยกว่า 15 วันตามปฏิทินจากวันสิ้นสุดของไตรมาสปฏิทินในการส่งหลักฐานของการลงทะเบียนตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในวรรค (1)

(3) บริษัทเครือข่ายจะให้เงินอุดหนุนการรักษาพยาบาลที่ครบกำหนดในไตรมาสปฏิทินภายใต้อนุมาตรา (a) ภายใน 15 วันของวันสิ้นสุดของไตรมาสปฏิทินหรือภายใน 15 วันของวันที่คนขับรถของแอปได้ส่งหลักฐานของการลงทะเบียนตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในวรรค (1) แล้วแต่ว่าอันใดจะเกิดขึ้นภายหลัง

(e) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในมาตรานี้ ไตรมาสปฏิทินหมายถึงช่วงเวลาทั้งสี่ช่วงต่อไปนี้:

(1) วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 มีนาคม

(2) วันที่ 1 เมษายน ถึง 30 มิถุนายน

(3) วันที่ 1 กรกฎาคม ถึง 30 กันยายน

(4) วันที่ 1 ตุลาคม ถึง 31 ธันวาคม

(f) ไม่มีส่วนใดในมาตรานี้จะถูกตีความเพื่อป้องกันไม่ให้คนขับรถของแอปได้รับเงินอุดหนุนการรักษาพยาบาลจากบริษัทเครือข่ายหนึ่งบริษัทหรือมากกว่าในไตรมาสปฏิทินเดียวกัน

(g) ในวันที่ 31 ธันวาคม 2020 หรือก่อนหน้า และหลังจากนั้นทุกวันที่ 1 กันยายน หรือก่อนหน้า Covered California จะเผยแพร่เบี้ยประกันรายเดือนเฉลี่ยทั่วทั้งรัฐของปีปฏิทินต่อไปสำหรับบุคคล ตามแผนประกันสุขภาพทองแดงของ Covered California

(h) มาตรานี้จะไม่สามารถใช้งานได้ ในกรณีที่สหรัฐอเมริกาหรือรัฐแคลิฟอร์เนียดำเนินการใช้ระบบการดูแลสุขภาพสากล หรือระบบที่คล้ายกันอย่างมาก ซึ่งขยายการครอบคลุมให้กับผู้รับเงินอุดหนุนภายใต้มาตรานี้

7455. การป้องกันการสูญเสียและการรับผิด จะไม่มีบริษัทเครือข่ายใดที่ดำเนินงานในรัฐแคลิฟอร์เนียเป็นเวลามากกว่า 90 วัน เว้นแต่บริษัทเครือข่ายจะมี ให้ หรือมิเช่นนั้นจัดหาการคุ้มครองประกันต่อไปนี้:

(a) เพื่อประโยชน์ของคนขับรถของแอป การประกันอุบัติเหตุที่เกิดจากการทำงานจะครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและการสูญเสียรายได้ที่เกิดจากการบาดเจ็บ ในขณะที่คนขับรถของแอปยังคงออนไลน์กับ

22

แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่าย กรมธรรม์จะต้องให้อย่างน้อยต่อไปนี้

(1) ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่เกิดขึ้น สูงสุดอย่างน้อยหนึ่งล้านดอลลาร์ ($1,000,000)

(2) (A) การชำระเงินสำหรับการทุพพลภาพเท่ากับร้อยละ 66 ของรายได้รายสัปดาห์เฉลี่ยจากบริษัทเครือข่ายทั้งหมดสำหรับคนขับรถของแอปในวันที่ได้รับบาดเจ็บ โดยอัตราการชำระเงินรายสัปดาห์ขั้นต่ำสุดและสูงสุดจะต้องพิจารณาตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 4453 ของประมวลกฎหมายแรงงานสำหรับ 104 สัปดาห์แรกหลังจากการบาดเจ็บ

(B) "รายได้รายสัปดาห์เฉลี่ย" หมายถึง รายได้รวมของคนขับรถของแอปจากบริษัทเครือข่ายทั้งหมดในระหว่าง 28 วันก่อนเกิดอุบัติเหตุที่ได้รับการคุ้มครองหารด้วยสี่

(b) เพื่อประโยชน์ของคู่สมรส บุตร และผู้อยู่ในอุปการะอื่น ๆ ของคนขับรถของแอป การประกันการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุสำหรับการบาดเจ็บของคนขับรถของแอป ในขณะที่คนขับรถของแอปยังคงออนไลน์บนแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายที่เกิดการเสียชีวิต เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้ ค่าใช้จ่ายในการฝังศพและผลประโยชน์ได้รับจากการเสียชีวิต จะถูกพิจารณาตามมาตรา 4701 และมาตรา 4702 ของประมวลกฎหมายแรงงาน

(c) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้ "ออนไลน์" หมายถึง เวลาที่คนขับรถของแอปกำลังใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายและสามารถรับคำขอบริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งจากบริษัทเครือข่าย หรือในระหว่างการทำงาน

(d) การประกันอุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพหรือการประกันการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุภายใต้อนุมาตรา (a) และ (b) จะไม่ถูกกำหนดให้คุ้มครองอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในขณะออนไลน์แต่นอกเหนือเวลาทำงาน ซึ่งคนขับรถของแอปที่ได้รับบาดเจ็บได้ทำงานกับบริษัทเครือข่ายหนึ่งแห่งหรือมากกว่า หรือเมื่อคนขับรถของแอปกำลังทำกิจกรรมส่วนตัว หากอุบัติเหตุถูกคุ้มครองโดยการประกันอุบัติเหตุจากการทำงานหรือการประกันการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ซึ่งดูแลโดยบริษัทเครือข่ายหนึ่งแห่งหรือมากกว่า ผู้รับประกันภัยของบริษัทเครือข่ายที่ยื่นข้อเรียกร้องจะมีสิทธิ์ได้รับเงินช่วยเหลือตามสัดส่วนของการคุ้มครองของบริษัทเครือข่ายหนึ่งแห่งหรือมากกว่า จนถึงความคุ้มครองและจำนวนที่จำกัดในอนุมาตรา (a) และ (b)

(e) ผลประโยชน์ใด ๆ ที่ให้กับคนขับรถของแอปภายใต้อนุมาตรา (a) และ (b) ของมาตรานี้ จะถูกพิจารณาเป็นจำนวนที่ต้องจ่ายภายใต้กฎหมายเงินช่วยเหลือหรือผลประโยชน์จากการทุพพลภาพของพนักงาน เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการพิจารณาจำนวนเงินที่ต้องจ่ายภายใต้การประกันใด ๆ ที่ให้ไว้ภายใต้ข้อ 2 (เริ่มต้นที่มาตรา 11580) ของหมวด 1 ส่วน 3 ภาค 2 ของประมวลกฎหมายการประกัน

(f) (1) สำหรับผลประโยชน์ของสาธารณะ DNC ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 7463 จะดูแลการประกันความรับผิดทางยานพาหนะ อย่างน้อยหนึ่งล้านดอลลาร์ ($1,000,000) ต่อเหตุที่เกิดขึ้น เพื่อชดเชยบุคคลภายนอกต่อการบาดเจ็บหรือสูญเสีย ซึ่งเกิดขึ้นโดยมูลเหตุใกล้ชิดจากการใช้งานยานพาหนะของคนขับรถของแอปในระหว่างการทำงาน ในกรณีที่กรมธรรม์ไม่ได้ครอบคลุมยานพาหนะ ซึ่งเป็นไปตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 11580.1 ของประมวลกฎหมายการประกัน

(2) สำหรับผลประโยชน์ของสาธารณะ TNC ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 7463 จะดูแลกรมธรรม์การประกันการรับผิดตามที่กำหนดโดยข้อ 7 (เริ่มต้นที่มาตรา 5430) ของหมวด 8 ของภาค 2 ของประมวลกฎหมายสาธารณูปโภค

(3) สำหรับผลประโยชน์ของสาธารณะ TCP ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 7463 จะดูแลกรมธรรม์การประกันการรับผิดตามที่กำหนดโดยข้อ 4 (เริ่มต้นที่มาตรา 5391) ของหมวด 8 ของภาค 2 ของประมวลกฎหมายสาธารณูปโภค

ข้อ 5. การต่อต้านการเลือกปฏิบัติและความปลอดภัยสาธารณะ

7456. การต่อต้านการเลือกปฏิบัติ
(a) เป็นการปฏิบัติที่ผิดกฎหมาย เว้นแต่จะขึ้นอยู่กับคุณสมบัติในการประกอบอาชีพโดยสุตจริต หรือตามความต้องการด้านความปลอดภัยสาธารณะหรือของคนขับรถของแอป เพื่อให้บริษัทเครือข่ายปฏิเสธที่จะทำสัญญา ยกเลิกสัญญา หรือปิดการใช้งานแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่าย กับคนขับรถของแอปปัจจุบันหรือในอนาคต บนพื้นฐานของเชื้อชาติ สีผิว บรรพบุรุษ ชาติกำเนิด ศาสนา หลักความเชื่อทางศาสนา การทุพพลภาพทางร่างกายหรือทางใจ เพศ รสนิยมทางเพศ การระบุหรือการแสดงออกจากทางเพศ สภาพทางการแพทย์ ข้อมูลพันธุกรรม สถานะการสมรสม หรือสถานะทางทหาร หรือทหารผ่านศึก

(b) การเรียกร้องที่เกิดขึ้นตามมาตรานี้จะต้องอยู่ภายใต้วิธีดำเนินการที่กำหนดโดยกฎหมายสิทธิพลเมือง Unruh (มาตรา 51 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง) และจะอยู่ภายใต้ข้อกำหนดและการเยียวยาของมาตรานั้น

7457. การป้องกันการคุกคามทางเพศ (a) บริษัทเครือข่ายจะสร้างนโยบายเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ เพื่อปกป้องคนขับรถของแอปหรือสาธารณชนที่ใช้การบริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการบริการจัดส่ง นโยบายนี้จะมีอยู่บนเว็บไซต์ของบริษัทเครือข่าย นโยบายจะปฏิบัติอย่างน้อยต่อไปนี้:

(1) ระบุพฤติกรรมที่อาจเป็นการคุกคามทางเพศ รวมถึงพฤติกรรมต่อไปนี้ การเข้าถึงทางเพศที่ไม่เป็นที่ต้องการ การชำเลืองมอง แสดงท่าทาง หรือการแสดงวัตถุ ภาพการ์ตูน หรือโปสเตอร์ ที่ส่อไปในทางเพศ ความเห็น คำเรียก การออกเสียงไม่ชัด หรือเรื่องตลก ที่ไปในทางเสื่อมเสีย คำพูดที่เสื่อมเสียทางเพศ หรือข้อความหรือคำเชิญที่ส่อหรือลามก และการสัมผัสหรือทำร้ายทางร่างกาย และขัดขวางหรือปิดกั้นไม่ให้เคลื่อนไหว

(2) แสดงว่าบริษัทเครือข่าย และหลายกรณีในกฎหมายห้ามคนขับรถของแอปและลูกค้าใช้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งเพื่อทำการคุกคามที่ห้าม

22

(3) กำหนดกระบวนการสำหรับคนขับรถของแอป ลูกค้า หรือผู้โดยสารที่ใช้บริการร่วมเดินทาง ในการส่งข้อร้องทุกข์ในลักษณะที่รักษาความลับเท่าที่เป็นไปได้ การสืบสวนที่เป็นกลางและทันเวลา และการดำเนินการแก้ไขและการแก้ปัญหา ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่รวบรวมได้ในระหว่างขั้นตอนการสืบสวน

(4) ให้โอกาสแก่คนขับรถของแอปและลูกค้าในการใช้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการบริการจัดส่ง ในการส่งข้อร้องทุกข์ทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อข้อร้องทุกข์จะได้ถูกแก้ไขอย่างรวดเร็ว

(5) แสดงให้เห็นว่าเมื่อบริษัทเครือข่ายได้รับข้อกล่าวหาการประพฤติมิชอบ บริษัทจะทำการสืบสวนอย่างยุติธรรม ทันเวลา และถี่ถ้วน เพื่อให้บรรลุข้อสรุปที่สมเหตุสมผลตามข้อมูลที่รวบรวมได้

(6) แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าทั้งคนขับรถของแอปและลูกค้าที่ใช้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการบริการจัดส่ง จะไม่ได้รับการตอบโต้จากการส่งคำร้องทุกข์โดยสุจริตหรือมีส่วนร่วมในการสืบสวนต่อคนขับรถของแอป ลูกค้า หรือผู้โดยสารที่ใช้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกัน

(b) ก่อนที่จะให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการบริการจัดส่งผ่านทางแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่าย คนขับรถของแอปจะต้องปฏิบัติทั้งสองอย่างดังต่อไปนี้:

(1) พิจารณาทบทวนนโยบายการล่วงละเมิดทางเพศของบริษัทเครือข่าย

(2) ยืนยันกับบริษัทเครือข่าย โดยการยืนยันทางอิเล็กทรอนิกส์ถือว่าเพียงพอแล้วว่าคนขับรถของแอปได้พิจารณาทบทวนนโยบายการล่วงละเมิดทางเพศของบริษัทเครือข่ายแล้ว

(c) การเรียกร้องที่เกิดขึ้นตามมาตรานี้จะต้องอยู่ภายใต้วิธีดำเนินการที่กำหนดโดยกฎหมายสิทธิพลเมือง Unruh (มาตรา 51 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง) และจะอยู่ภายใต้ข้อกำหนดและการเยียวยาของมาตรานั้น

7458. การตรวจสอบประวัติอาชญากรรม
(a) บริษัทเครือข่ายจะต้องดำเนินการ หรือกำหนดให้บุคคลภายนอกดำเนินการ การตรวจสอบประวัติอาชญากรรมในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศเบื้องต้นสำหรับคนขับรถของแอปแต่ละรายที่ใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานทางออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายเพื่อให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่ง การตรวจสอบประวัติจะต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 5445.2 แห่งประมวลกฎหมายสาธารณูปโภค แม้ว่าจะมีบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมายในทางตรงกันข้าม หลังจากที่บริษัทเครือข่ายได้รับความยินยอมจากคนขับรถของแอปเพื่อการตรวจสอบประวัติเบื้องต้นแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องได้รับความยินยอมเพิ่มเติมสำหรับการติดตามตรวจสอบประวัติอาชญากรรมของคนขับรถของแอปอย่างต่อเนื่อง หากเครือข่ายบริษัทเลือกที่จะดำเนินการติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่องดังกล่าว

(b) บริษัทเครือข่ายจะต้องดำเนินการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมเบื้องต้นตามที่กำหนดโดยอนุมาตรา (a) ก่อนที่จะอนุญาตให้คนขับรถของแอปใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่าย บริษัทเครือข่ายจะต้องส่งสำเนาเอกสารหรือสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ หรือผลสรุปการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมเบื้องต้นให้กับคนขับรถของแอป

(c) คนขับรถของแอปจะไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานทางออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายหากมีคุณสมบัติตรงกับข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้:

(1) คนขับรถเคยถูกตัดสินว่ามีอาชญากรรมใด ๆ ที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (B) ของวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 5445.2 ของประมวลกฎหมายสาธารณูปโภค มีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงตามที่กำหนดโดยอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7 ของประมวลกฎหมายหรืออาชญากรรมจากความเกลียดชังใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 422.55 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(2) คนขับรถเคยถูกตัดสินว่ามีความผิดภายในเจ็ดปีที่ผ่านมาในอาชญากรรมใด ๆ ที่ระบุไว้ในวรรค (3) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 5445.2 ของประมวลกฎหมายสาธารณูปโภค

(d) (1) ความสามารถของคนขับรถของแอปในการใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานทางออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายอาจถูกระงับ หากบริษัทเครือข่ายทราบว่าคนขับรถเคยถูกจับกุมในข้อหาก่ออาชญากรรมใด ๆ ที่ระบุไว้ในข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้:

(A) วรรคย่อย (B) ของวรรค (2) หรือวรรค (3) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 5445.2 แห่งประมวลกฎหมายสาธารณูปโภค

(B) อนุมาตรา (c) ของมาตรานี้

(2) การระงับที่อธิบายไว้ในวรรค (1) อาจถูกยกเลิกเมื่อมีการยกเลิกการจับกุมในข้อหาอาชญากรรมใด ๆ ที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (B) ของวรรค (2) หรือวรรค (3) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 5445.2 ของประมวลกฎหมายสาธารณูปโภคที่ไม่ส่งผลให้เกิดการตัดสินว่ากระทำผิด การยกเลิกดังกล่าวรวมถึงการค้นพบว่าไม่มีความผิดจริงจากข้อกล่าวหาใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง การพ้นจากการพิจารณาคดี คำเบิกความที่ระบุว่าอัยการผู้ฟ้องคดีที่มีอำนาจศาลในความผิดที่ถูกกล่าวหาได้ปฏิเสธที่จะยื่นฟ้องคดีอาญา หรือคำเบิกความที่ระบุช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่อธิบายไว้ในบทที่ 2 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 799) ของหัวข้อ 3 ของส่วนที่ 2 ในประมวลกฎหมายอาญานั้นหมดอายุแล้ว

(e) ไม่มีส่วนใดในมาตรานี้ที่จะถูกตีความเพื่อป้องกันไม่ให้บริษัทเครือข่ายกำหนดมาตรฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรม

(f) แม้ว่าจะมีมาตรา 1786.12 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง หน่วยงานรายงานผู้บริโภคเชิงสืบสวนอาจส่งรายงานผู้บริโภคเชิงสืบสวนไปยังบริษัทเครือข่ายเกี่ยวกับบุคคลที่ต้องการเป็นคนขับรถของแอปไม่ว่าคนขับรถของแอปจะเป็นพนักงานหรือผู้รับจ้างอิสระของบริษัทเครือข่าย

7459. การอบรมด้านความปลอดภัย (a) บริษัทเครือข่ายจะต้องกำหนดให้คนขับรถของแอปทำการฝึกอบรมที่

อธิบายไว้ในมาตรานี้ให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะอนุญาตให้คนขับรถของแอปใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานทางออนไลน์ของบริษัทเครือข่าย

(b) บริษัทเครือข่ายจะต้องจัดสรรการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยให้แก่คนขับรถของแอป การฝึกอบรมด้านความปลอดภัยที่จำเป็นในมาตรานี้จะรวมถึงหัวข้อต่อไปนี้:

(1) เทคนิคการหลีกเลี่ยงการชนและการป้องกัน

(2) การระบุองค์ประกอบที่ทำให้เกิดการชนกัน เช่น ความเร็วที่มากเกินไป DUI และการขับขี่ที่ถูกรบกวนสมาธิ

(3) การรับรู้และการรายงานการประทุษร้ายทางเพศและการประพฤติมิชอบ

(4) สำหรับคนขับรถของแอปซึ่งส่งอาหารที่เตรียมไว้แล้วหรือส่งของชำ ควรอบรมข้อมูลความปลอดภัยของอาหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดส่งอาหาร รวมถึงการควบคุมอุณหภูมิ

(c) การฝึกอบรมอาจจัดเตรียมผ่านทางออนไลน์ วิดีโอ หรือการฝึกอบรมด้วยตนเองทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของบริษัทเครือข่าย

(d) แม้ว่าจะมีอนุมาตรา (a) คนขับรถของแอปใด ๆ ที่ได้ทำสัญญากับบริษัทเครือข่ายก่อนวันที่ 1 มกราคม 2021 เพื่อให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งจะมีเวลาจนถึงวันที่ 1 กรกฎาคม 2021 เพื่อรับการอบรมด้านความปลอดภัยที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ และอาจให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งผ่านแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานทางออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายต่อไปจนถึงวันดังกล่าว ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2021 และหลังจากวันดังกล่าว คนขับรถของแอปซึ่งอธิบายไว้ในอนุมาตรานี้จะต้องผ่านการฝึกอบรมที่กำหนดไว้ในมาตรานี้เพื่อให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันและบริการจัดส่งต่อไปได้

(e) ผลิตภัณฑ์ความปลอดภัย คุณลักษณะ กระบวนการ นโยบาย มาตรฐานหรือความพยายามอื่น ๆ ที่ดำเนินการโดยบริษัทเครือข่าย หรือการจัดหาอุปกรณ์โดย บริษัทเครือข่ายเพื่อความปลอดภัยสาธารณะเพิ่มเติมไม่ได้เป็นข้อบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ในการจ้างงานหรือการเป็นตัวแทนของคนขับรถของแอป

7460. นโยบายการไม่ทนอย่างเด็ดขาด
(a) บริษัทเครือข่ายจะต้องกำหนด "นโยบายการไม่ทนอย่างเด็ดขาด" ที่กำหนดให้ระงับคนขับรถของแอปมิให้เข้าถึงแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานทางออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายในกรณีใด ๆ ที่บริษัทเครือข่ายได้รับรายงานผ่านทางออนไลน์ แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มหรือโดยวิธีการอื่นใดที่บริษัทอนุมัติจากบุคคลใด ๆ ที่สงสัยอย่างสมเหตุสมผลว่าคนขับรถของแอปมีความมึนเมาจากยาเสพติดหรือแอลกอฮอล์ในขณะที่ให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่ง

(b) เมื่อได้รับรายงานดังที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (a) บริษัทเครือข่ายจะระงับสิทธิการใช้งานแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานทางออนไลน์ของบริษัทของการคนขับรถของแอปคนดังกล่าวโดยทันทีเพื่อทำการตรวจสอบเพิ่มเติม

(c) บริษัทเครือข่ายอาจระงับการเข้าถึงแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายของคนขับรถของแอปหรือลูกค้าคนใดที่เราพบว่ามีรายงานการละเมิดนโยบายการไม่ทนอย่างเด็ดขาดตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a) โดยที่คนขับรถหรือลูกค้าทราบว่ารายงานว่าไม่มีมูลความจริงหรืออ้างอิงรายงานไปที่เจตนาในการปฏิเสธการเข้าถึงแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานออนไลน์ของคนขับรถของแอปอย่างไม่เหมาะสม

7460.5. บริษัทเครือข่ายจะจัดให้มีกลไกการบังคับใช้กฎหมายอย่างต่อเนื่องและโดยเฉพาะเพื่อส่งคำขอข้อมูลเพื่อช่วยในการตรวจสอบกรณีที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ฉุกเฉิน สภาวะฉุกเฉิน และเหตุการณ์วิกฤติ

7461. ช่วงพักของคนขับรถของแอป คนขับรถของแอปจะต้องไม่เข้าสู่ระบบและขับขี่ด้วยงานจากแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายเป็นเวลาสะสมต่อเนื่องนานกว่า 12 ชั่วโมงในช่วงเวลา 24 ชั่วโมง เว้นแต่ว่าคนขับรถนั้นจะออกจากระบบเป็นช่วงเวลา 6 ชั่วโมงโดยไม่ถูกขัดจังหวะต่อเนื่องไม่ขาดสาย หากคนขับรถของแอปเข้าสู่ระบบและขับรถเป็นเวลาสะสมต่อเนื่องมากกว่า 12 ชั่วโมงในช่วงเวลา 24 ชั่วโมง โดยไม่ได้ออกจากระบบเป็นช่วงเวลา 6 ชั่วโมงโดยต่อเนื่องไม่ขาดสาย ผู้ขับขี่จะถูกห้ามกลับเข้าสู่ระบบเครือข่ายแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานออนไลน์ของบริษัทเป็นช่วงเวลาอย่างน้อย 6 ชั่วโมง

7462. การปลอมตัวเป็นคนขับรถของแอป (a) บุคคลใดก็ตามที่แอบอ้างหลอกลวงเป็นคนขับรถของแอปในขณะที่จัดหาหรือพยายามให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งจะมีความผิดอาญาประเภทลหุโทษ และระวางโทษจำคุกในคุกของมณฑลไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหมื่นดอลลาร์ ($10,000) หรือทั้งสองอย่าง ไม่มีสิ่งใดในอนุมาตรานี้ที่ห้ามการฟ้องร้องภายใต้กฎหมายอื่นใด

(b) นอกเหนือจากบทลงโทษอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว บุคคลใดก็ตามที่หลอกลวงแอบอ้างเป็นคนขับรถของแอปในขณะที่ให้หรือพยายามให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งในการกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิดดังที่อธิบายไว้ในมาตรา 207 209 220 261 264.1 286 287 288 หรือ 289 แห่งประมวลกฎหมายอาญาต้องระวางโทษจำคุกเพิ่มอีกห้าปี

(c) นอกเหนือจากบทลงโทษอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว บุคคลใดก็ตามที่หลอกลวงแอบอ้างเป็นคนขับรถของแอปในขณะที่จัดหาหรือพยายามให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งในข้อหาความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หรือพยายามความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ และการกระทำดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการบาดเจ็บหนักทางร่างกายแก่บุคคลอื่นนอกเหนือจากผู้สมรู้ร่วมคิดจะต้องระวางโทษจำคุกเพิ่มอีกห้าปี

(d) นอกเหนือจากบทลงโทษอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว บุคคลใดก็ตามที่หลอกลวงแอบอ้างเป็นคนขับรถของแอปในขณะที่จัดหาหรือพยายามให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งในข้อหาความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หรือพยายามความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ และในการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายนอกเหนือจากผู้สมรู้ร่วมคิดจะต้องระวางโทษจำคุกเพิ่มอีก 10 ปี

ข้อ 6. คำนิยาม

7463. เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหมวดนี้ ให้ใช้คำจำกัดความต่อไปนี้:

(a) "คนขับรถของแอป" หมายถึงบุคคลที่เป็นผู้จัดส่ง DNC ผู้ขับ TNC หรือผู้ขับ TCP หรือผู้ถือใบอนุญาต และสำหรับใครที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) ถึง (d) ที่รวมด้วย ของมาตรา 7451

(b) "เงินอุดหนุนเฉลี่ย ACA" หมายถึงร้อยละ 82 ของจำนวนเงินดอลลาร์ของเบี้ยประกันภัยของกฎหมายประกันสุขภาพ Covered California

(c) "เบี้ยประกันภัยเฉลี่ยรายเดือนของ Covered California" เท่ากับจำนวนเงินดอลลาร์ที่เผยแพร่ตามอนุมาตรา (g) ของมาตรา 7454

(d) "Covered California" หมายถึง California Health Benefit Exchange ซึ่งระบุไว้ในหัวข้อ 22 (เริ่มด้วยมาตรา 100500) ของประมวลกฎหมายของรัฐบาล

(e) "ลูกค้า" หมายถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหนึ่งรายขึ้นไป

(f) "บริษัทเครือข่ายการจัดส่ง" (Delivery Network Company, DNC) หมายถึงหน่วยงานธุรกิจที่ดูแลแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการจัดส่งภายในรัฐแคลิฟอร์เนียตามความต้องการ และเก็บรักษาบันทึกจำนวนเวลาที่มีส่วนร่วมและจำนวนไมล์ที่มีส่วนร่วมที่รวบรวมโดยผู้ให้บริการจัดส่ง DNC การจัดส่งจะได้รับการอำนวยความสะดวกตามความต้องการหากผู้ให้บริการจัดส่งของ DNC มีตัวเลือกในการยอมรับหรือปฏิเสธคำขอจัดส่งแต่ละรายการ และ DNC ไม่ต้องการให้ผู้จัดส่งของ DNC ยอมรับคำขอจัดส่งใด ๆ โดยเป็นเงื่อนไขในการรักษาการเข้าถึงแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานออนไลน์ของ DNC

(g) "ผู้จัดส่งของบริษัทเครือข่ายผู้จัดส่ง" (ผู้จัดส่ง DNC) หมายถึงบุคคลที่ให้บริการจัดส่งผ่านแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ใช้งานของ DNC

(h) "บริการจัดส่ง" หมายถึงการดำเนินการตามคำขอจัดส่ง ซึ่งหมายความถึงการรับสิ่งของใด ๆ หรือสิ่งของต่าง ๆ จากสถานที่ใดก็ตามและการส่งมอบสิ่งของโดยใช้ยานพาหนะโดยสาร จักรยาน สกู๊ตเตอร์ การเดิน การขนส่งสาธารณะหรือวิธีการขนส่งอื่นที่คล้ายคลึงกันไปยังสถานที่ที่ลูกค้าเลือกซึ่งอยู่ห่างจากจุดรับรถไม่เกิน 50 ไมล์ คำขอจัดส่งอาจมีคำสั่งซื้อที่แตกต่างกันมากกว่าหนึ่งรายการ แต่ไม่เกิน 12 รายการที่กำหนดโดยลูกค้าแต่ละราย บริการจัดส่งอาจรวมถึงการเลือก การรวบรวม หรือการซื้อสิ่งของโดยผู้จัดส่ง DNC โดยมีเงื่อนไขว่างานเหล่านั้นจะเสร็จสิ้นโดยเกี่ยวข้องกับการจัดส่งที่ผู้จัดส่ง DNC ได้ตกลงที่จะส่งมอบ บริการจัดส่งไม่รวมการจัดส่งที่อยู่ภายใต้มาตรา 26090 ดังที่มาตราดังกล่าวที่อ่านใน 29 ตุลาคม 2019

(i) "ไมล์ที่มีส่วนร่วม" หมายถึงไมล์ทั้งหมดที่ขับในช่วงเวลาที่มีการใช้งานในรถยนต์โดยสารที่ไม่ได้เป็นเจ้าของเช่า หรือให้เช่าโดยบริษัทเครือข่าย

(j) (1) "เวลาที่มีส่วนร่วม" หมายถึงภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (2) ช่วงเวลาตามที่บันทึกไว้ในแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่ายตั้งแต่ตอนที่คนขับรถของแอปยอมรับคำขอการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือคำขอจัดส่งถึงเมื่อคนขับรถของแอปดำเนินการตามคำขอการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือการจัดส่งสำเร็จ

(2) (A) เวลาที่มีส่วนร่วมไม่รวมถึงรายการต่อไปนี้:

(i) เวลาใด ๆ ที่ใช้ในการให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งหลังจากที่ลูกค้ายกเลิกคำขอแล้ว

(ii) เวลาใด ๆ ที่ใช้ในการให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งที่คนขับรถของแอปละทิ้งการปฏิบัติการให้บริการก่อนที่จะเสร็จงาน

(B) บริษัทเครือข่ายอาจไม่รวมเวลาหากการดำเนินการดังกล่าวมีความจำเป็นตามสมควรเพื่อแก้ไขหรือป้องกันการทุจริตในการใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่าย

(k) "รัฐบาลท้องถิ่น" หมายถึง เมือง เทศมณฑล เมืองและเทศมณฑล เมืองที่ปกครองตามกฎบัตรของเมืองหรือเทศมณฑลที่ปกครองตามกฎบัตรของเทศมณฑล

(l) "บริษัทเครือข่าย" หมายถึงองค์กรธุรกิจที่เป็น DNC หรือ TNC

(m) "รถยนต์โดยสาร" หมายถึงยานพาหนะโดยสารตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 465 แห่งประมวลกฎหมายยานพาหนะ

(n) " แผนสุขภาพที่เข้าเกณฑ์" หมายถึงแผนประกันสุขภาพที่คนขับรถของแอปเป็นสมาชิกซึ่งไม่ได้รับการสนับสนุนจากนายจ้างและไม่ใช่แผนประกัน Medicare หรือ Medicaid

(o) "บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกัน" หมายถึงการขนส่งของบุคคลหนึ่งคนขึ้นไป

(p) "บริษัทเครือข่ายการขนส่ง" (Transportation Network Company, TNC) มีความหมายเช่นเดียวกับคำจำกัดความที่ระบุอยู่ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 5431 ของประมวลกฎหมายสาธารณูปโภค

(q) " คนขับรถของบริษัทเครือข่ายการขนส่ง" (คนขับรถ TNC) มีความหมายเช่นเดียวกับคำจำกัดความของคนขับรถที่อยู่ในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 5431 ของประมวลกฎหมายสาธารณูปโภค

(r) "ผู้ให้บริการขนส่งผู้โดยสารที่เป็นบุคคลภายนอก" (TCP) จะต้องมีความหมายเช่นเดียวกับคำจำกัดความที่มีอยู่ในมาตรา 5360 ของประมวลกฎหมายสาธารณูปโภคโดยให้ผู้ขับให้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันโดยใช้รถยนต์โดยสารผ่านแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานออนไลน์ของบริษัทเครือข่าย

ข้อ 7. มาตรฐานเครื่องแบบการทำงาน

7464. (a) ประสิทธิภาพของบริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งครั้งเดียวมักต้องใช้คนขับรถของแอปเพื่อเดินทางข้ามเขตอำนาจศาลของรัฐบาลท้องถิ่นหลายแห่ง รัฐแคลิฟอร์เนียมีเมืองและเทศมณฑลมากกว่า 500 แห่ง ซึ่งอาจนำไปสู่กฎระเบียบท้องถิ่นที่ทับซ้อน ไม่สอดคล้องกันและขัดแย้งกันในการให้บริการข้ามเขตอำนาจ

(b) ในแง่ของลักษณะข้ามเขตอำนาจศาลของบริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันและบริการจัดส่ง และนอกเหนือจากข้อกำหนดและมาตรฐานอื่น ๆ ที่กำหนดโดยหมวดนี้ รัฐจึงครอบครองพื้นที่ดังกล่าวในด้านต่อไปนี้:

(1) ค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษของคนขับรถของแอปยกเว้นตามที่ระบุไว้ในมาตรา 7453

22

(2) การกำหนดตารางของคนขับรถของแอป การลางาน เงินอุดหนุนเพื่อการรักษาพยาบาล และค่าจ้าง เงินอุดหนุนหรือผลประโยชน์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน

(3) ข้อกำหนดการออกใบอนุญาตขับรถและการประกันของคนขับรถของแอป

(4) สิทธิ์ของคนขับรถของแอปในส่วนที่เกี่ยวกับการยกเลิกสัญญาคนขับรถของแอปของบริษัทเครือข่าย

(c) แม้ว่าจะมีอนุมาตรา (b) ไม่มีส่วนใดในมาตรานี้ที่จะจำกัดความสามารถของรัฐบาลท้องถิ่นในการนำข้อบัญญัติท้องถิ่นที่จำเป็นในการลงโทษการกระทำความผิดอาญาประเภทลหุโทษและความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หรือเพื่อบังคับใช้ข้อบัญญัติท้องถิ่นและข้อบังคับที่มีผลบังคับใช้ก่อนวันที่ 29 ตุลาคม 2019

ข้อ 8. การรายงานรายได้

7464.5 (a) บริษัทเครือข่ายที่ทำหน้าที่เป็นองค์กรการชำระเงินบุคคลภายนอกจะต้องจัดเตรียมการส่งคืนข้อมูลสำหรับผู้รับเงินที่เข้าร่วมแต่ละราย ซึ่งเป็นคนขับรถของแอปซึ่งมีที่อยู่ในแคลิฟอร์เนีย ซึ่งมีจำนวนธุรกรรมการชำระเงินขั้นต้นที่รายงานได้เท่ากับหรือมากกว่าหกร้อยดอลลาร์ ($600) ในช่วงปีปฏิทิน โดยไม่คำนึงถึงจำนวนธุรกรรมระหว่างองค์กรการชำระเงินของบุคคลภายนอกและผู้รับเงิน องค์กรการชำระเงินของบุคคลภายนอกต้องรายงานจำนวนเงินเหล่านี้ต่อคณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ และส่งสำเนาให้แก่ผู้รับเงิน แม้ว่าจะไม่มีภาระผูกพันในการรายงานต่อรัฐบาลกลางก็ตาม การส่งคืนข้อมูลจะระบุสิ่งต่อไปนี้:

(1) ชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของผู้รับเงินที่เข้าร่วม

(2) ยอดเงินรวมของธุรกรรมการชำระเงินที่สามารถรายงานได้สำหรับผู้รับเงินที่เข้าร่วม

(b) ภายใน 30 วันนับจากวันที่กำหนดส่งคืนข้อมูลดังกล่าวไปยัง Internal Revenue Service บริษัทเครือข่ายจะต้องยื่นสำเนาการส่งคืนข้อมูลใด ๆ ที่กำหนดโดยอนุมาตรา (a) ต่อคณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์และจะส่งสำเนาให้กับผู้รับเงินที่เข้าร่วม

(c) บริษัทเครือข่ายอาจปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้โดยการส่งสำเนาแบบฟอร์ม 1099-K ของ Internal Revenue Service หรือโดยการส่งแบบฟอร์มที่จัดทำโดยคณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ ซึ่งมีข้อมูลเดียวกันกับที่อยู่ใน Cal-1099-K

(d) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้:

(1) "ผู้รับเงินที่เข้าร่วม" มีความหมายเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในมาตรา 6050W(d)(1)(A)(ii) ของหัวข้อ 26 ของประมวลกฎหมายของสหรัฐอเมริกา

(2) "ธุรกรรมการชำระเงินที่รายงานได้" มีความหมายเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในมาตรา 6050W(c)(1) ของหัวข้อ 26 องประมวลกฎหมายของสหรัฐอเมริกา

(3) "องค์กรการชำระเงินของบุคคลภายนอก" มีความหมายเดียวกับที่ระบุไว้ในมาตรา 6050W(b)(3) ของหัวข้อ 26 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา

(e) มาตรานี้จะไม่ใช้ในกรณีที่ยอดรวมของธุรกรรมการชำระเงินที่รายงานได้สำหรับผู้รับเงินที่เข้าร่วมในปีปฏิทินนั้นน้อยกว่าหกร้อยดอลลาร์ ($600) หรือในกรณีที่ผู้รับเงินที่เข้าร่วมไม่ใช่คนขับรถของแอป

(f) ส่วนนี้จะใช้กับธุรกรรมการชำระเงินที่รายงานได้ ซึ่งเกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2021 เป็นต้นไป

ข้อ 9. การแก้ไขเพิ่มเติม

7465. (a) หลังจากวันที่หมวดนี้มีผลบังคับใช้ สภานิติบัญญัติอาจแก้ไขเพิ่มเติมหมวดนี้ได้โดยมาตราที่ผ่านในแต่ละสภาของสภานิติบัญญัติโดยการลงคะแนนเสียงของโรลคอลที่ลงในบันทึกสมาชิกเจ็ดในแปดส่วนที่เห็นด้วย โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรานั้นสอดคล้องกับและเพิ่มเติมเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหมวดนี้ ห้ามมิให้มีร่างกฎหมายเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหมวดนี้หลังจากวันที่หมวดนี้มีผลบังคับใช้หรือในท้ายที่สุดอาจกลายเป็นบทกฎหมาย เว้นแต่จะมีการพิมพ์และแจกจ่ายร่างกฎหมายให้กับสมาชิกและเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตในรูปแบบสุดท้ายเป็นเวลาอย่างน้อย 12 วันทำการก่อนที่จะมีการเดินเข้าไปในสภานิติบัญญัติแห่งใดแห่งหนึ่ง

(b) ไม่มีบทกฎหมายใด ๆ ที่บังคับใช้หลังวันที่ 29 ตุลาคม 2019 แต่ก่อนวันที่หมวดนี้จะมีผลบังคับใช้ ซึ่งจะเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหมวดนี้ให้ดำเนินการได้หลังจากวันที่หมวดนี้มีผลบังคับใช้ เว้นแต่จะมีการผ่านกฎหมายตามข้อกำหนดของอนุมาตรา (a)

(c) (1) จุดประสงค์ของหมวดนี้อธิบายไว้ในข้อ 1 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 7448)

(2) บทกฎหมายใด ๆ ที่แก้ไขมาตรา 7451 ไม่ได้สนับสนุนจุดประสงค์ของหมวดนี้

(3) บทกฎหมายใด ๆ ที่ห้ามไม่ให้คนขับรถของแอปดำเนินการบริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งโดยเฉพาะในขณะที่อนุญาตให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นดำเนินการบริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งแบบเดียวกัน หรือกำหนดภาระด้านกฎระเบียบที่ไม่เท่าเทียมกันสำหรับคนขับรถของแอปตามสถานะการจัดประเภทถือเป็นการแก้ไขหมวดนี้ และจะต้องประกาศบังคับใช้ตามขั้นตอนควบคุมการแก้ไขที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหมวดนี้ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) และ (b)

(4) บทกฎหมายใด ๆ ที่อนุญาตให้หน่วยงานหรือองค์กรใด ๆ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของคนขับรถของแอปที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ตามสัญญาของผู้ขับขี่กับ บริษัทเครือข่าย หรือค่าตอบแทน ผลประโยชน์หรือสภาพการทำงานของคนขับรถ ถือเป็นการแก้ไขหมวดนี้และต้องมีการบังคับใช้ในวิธีดำเนินการที่ควบคุมการแก้ไขที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหมวดนี้ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) และ (b)

(d) บทกฎหมายใด ๆ ที่กำหนดโทษความผิดอาญาประเภทลหุโทษหรือความผิดอาญาอุกฉกรรจ์เพิ่มเติมเพื่อให้การป้องกันกิจกรรมทางอาญาสำหรับผู้ขับขี่ที่ใช้แอปและบุคคลที่ใช้บริการร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกันหรือบริการจัดส่งอาจถูกตราขึ้นโดยสภานิติบัญญัติโดยการลงคะแนนเสียงของโรลคอลที่ป้อนลงในวารสารซึ่งเป็นสมาชิกส่วนใหญ่ ของแต่ละบ้านพร้อมกันโดยไม่ปฏิบัติตามการแบ่งเขตย่อย (a) และ (b)

ข้อ 10. ข้อบังคับ

7466. (a) อาจมีการนำข้อบังคับฉุกเฉินมาใช้โดยกฎหมายประกันสุขภาพ Covered California เพื่อดำเนินการและบริหารตามอนุมาตรา(c) และ (g) ของมาตรา 7454

(b) ข้อบังคับฉุกเฉินใด ๆ ที่นำมาใช้ตามมาตรานี้ให้นำมาใช้ตามหมวดที่ 3.5 (เริ่มด้วยมาตรา 11340) ของส่วนที่ 1 ของภาค 3 ของหัวข้อที่ 2 ของประมวลกฎหมายของรัฐบาล และเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหมวดนั้นรวมถึงมาตรา 11349.6 ของประมวลกฎหมายของรัฐบาล การนำข้อบังคับมาใช้ถือเป็นกรณีฉุกเฉินและจะได้รับการพิจารณาโดยสำนักงานกฎหมายปกครองตามความจำเป็นเพื่อการรักษาความสงบสุข สุขภาพและความปลอดภัยและสวัสดิการทั่วไปของประชาชนโดยทันที แม้ว่าจะมีบทบัญญัติอื่น ๆ ของกฎหมาย ข้อบังคับฉุกเฉินที่นำมาใช้โดยกฎหมายประกันสุขภาพ Covered California อาจมีผลบังคับใช้เป็นเวลาสองปีนับจากวันที่นำมาใช้

ข้อ 11. การแยกออกจากกันได้

7467. (a) หัวข้ออนุมาตรา (b) บทบัญญัติของหมวดนี้ไม่สามารถแยกกันได้ หากส่วนใดส่วนหนึ่ง มาตรา อนุมาตรา วรรค ประโยค อนุประโยค วลี คำหรือการใช้บทนี้ด้วยเหตุผลใด ๆ ถูกระบุว่าไม่ถูกต้องโดยการตำวินิจฉัยของศาลของเขตอำนาจการตัดสินนั้นจะไม่ส่งผลกระทบต่อความถูกต้องของส่วนที่เหลือของบทนี้ ประชาชนในรัฐแคลิฟอร์เนียขอประกาศในที่นี้ว่าตนจะนำหมวดนี้มาใช้ และทุกส่วนมาตรา อนุมาตรา วรรค ตอน ประโยค อนุประโยค วลี คำและการใช้จะไม่ประกาศว่าไม่ถูกต้อง หรือขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยไม่คำนึงว่าส่วนอื่นใดของหมวดนี้หรือการนำไปใช้ดังกล่าวจะถูกประกาศว่าไม่ถูกต้องในภายหลัง

(b) แม้ว่าจะมีอนุมาตรา (a) หากส่วนใดส่วนหนึ่ง มาตรา อนุมาตรา วรรค ตอน ประโยค อนุประโยค วลี คำ หรือการใช้มาตรา 7451 ของข้อ 2 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 7451) ตามที่ผู้ลงคะแนนเสียงเพิ่มเข้ามาด้วยเหตุผลใด ๆ ที่ถือว่าไม่ถูกต้องโดยคำวินิจฉัยของศาลของเขตอำนาจศาลใด ๆ คำวินิจฉัยนั้นจะมีผลบังคับใช้กับบทบัญญัติทั้งหมดที่เหลืออยู่ของหมวดนี้ และจะไม่ถือว่าบทบัญญัติของหมวดนี้ถูกต้องหรือมีผลบังคับตามกฎหมาย

มาตรา 2. มาตรา 17037 ของประมวลรัษฎากรและภาษีอากรได้รับการแก้ไขเพื่อให้อ่านดังนี้:

17037. บทบัญญัติในประมวลกฎหมายอื่น ๆ หรือบทกฎหมายทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับส่วนนี้ รวมถึงสิ่งต่อไปนี้ทั้งหมด:

(a) หมวด 20.6 (เริ่มด้วยมาตรา 9891) ของภาค 3 กฎหมายธุรกิจและวิชาชีพเกี่ยวกับผู้จัดเตรียมภาษี

(b) ส่วนที่ 10.2 (เริ่มด้วยมาตรา 18401) เกี่ยวข้องกับการบริหารกฎหมายแฟรนไชส์และภาษีเงินได้

(c) ส่วนที่ 10.5 (เริ่มด้วยมาตรา 20501) เกี่ยวข้องกับกฎหมายความช่วยเหลือด้านภาษีและการเลื่อนภาษีทรัพย์สิน

(d) ส่วนที่ 10.7 (เริ่มด้วยมาตรา 21001) เกี่ยวกับบัญญัติว่าด้วยสิทธิพื้นฐานของพลเมืองของผู้เสียภาษี

(e) ส่วนที่ 11 (เริ่มด้วยมาตรา 23001) เกี่ยวกับกฎหมายภาษีนิติบุคคล

(f) มาตรา 15700 ถึง 15702.1 ที่รวมด้วย ของประมวลกฎหมายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับแฟรนไชส์คณะกรรมการภาษี

(g) ข้อ 8 (เริ่มด้วยมาตรา 7464.5) ของหมวด 10.5 ของภาค 3 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ

มาตรา 3. ข้อเสนอที่ขัดแย้งกัน

(a) ในกรณีที่การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้และข้อเสนอหรือข้อเสนอต่าง ๆ ในบัตรลงคะแนนอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม กับการจำแนกประเภท ค่าตอบแทน หรือผลประโยชน์ของคนขับรถของแอปจะปรากฏในบัตรลงคะแนนการเลือกตั้งเดียวกันทั่วทั้งรัฐ ข้อเสนอหรือข้อเสนอต่าง ๆ ในบัตรลงคะแนนอื่น ๆ จะถือว่าขัดแย้งกับข้อเสนอนี้ ในกรณีที่การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนได้รับการลงคะแนนเสียงยืนยันมากกว่าบทบัญญัติของข้อเสนอนี้จะมีผลเหนือกว่าเนื้อหาทั้งหมด และบทบัญญัติของข้อเสนอนหรือข้อเสนอต่าง ๆ ในบัตรลงคะแนนอื่นจะไม่มีผลและเป็นโมฆะ

(b) หากการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้ได้รับความเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนเสียงแต่ถูกแทนที่ทั้งหมดหรือบางส่วนโดยข้อเสนอในบัตรลงคะแนนอื่นใดที่ขัดแย้งกัน ซึ่งได้รับการอนุมัติจากผู้ลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งเดียวกัน และข้อเสนอที่ขัดแย้งกันดังกล่าวถือเป็นโมฆะในภายหลัง ข้อเสนอนี้จะดำเนินการเองและมีผลตามกฎหมายและบังคับใช้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน

มาตรา 4. การปกป้องทางกฎหมาย

จุดประสงค์ของมาตรานี้คือการทำให้แน่ใจว่าสิทธิอันล้ำค่าในการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชน จะไม่ถูกลบล้างอย่างไม่เหมาะสมโดยนักการเมืองของรัฐที่ปฏิเสธที่จะปกป้องเจตนาของผู้ลงคะแนนเสียง ดังนั้น หากกฎหมายนี้ได้รับการอนุมัติโดยผู้ลงคะแนนเสียงของรัฐแคลิฟอร์เนียและหลังจากนั้นก็อยู่ภายใต้การท้าทายทางกฎหมาย ซึ่งพยายามจำกัดขอบเขตหรือการใช้กฎหมายนี้ในทางใดทางหนึ่ง หรืออ้างว่าการกระทำนี้ละเมิดกฎหมายของท้องถิ่นรัฐหรือรัฐบาลกลาง ทั้งหมดหรือบางส่วนและทั้งผู้ว่าการและอัยการสูงสุดปฏิเสธที่จะปกป้องกฎหมายนี้ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้:

(a) แม้ว่าจะมีข้อขัดแย้งที่มีในหมวด 6 (เริ่มจากมาตรา 12500) ของส่วนที่ 2 ของภาค 3 ของหัวข้อ 2 แห่งประมวลกฎหมายของรัฐบาล หรือกฎหมายอื่นใด อัยการสูงสุดจะแต่งตั้งที่ปรึกษาอิสระเพื่อป้องกันกฎหมายนี้อย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในนามของรัฐแคลิฟอร์เนีย

(b) ก่อนจะมีการแต่งตั้งหรือหลังจากที่มีการแทนที่ที่ปรึกษาอิสระ อัยการสูงสุดจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในการพิจารณาคุณสมบัติของที่ปรึกษาอิสระ และจะต้องได้รับการยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรจากที่ปรึกษาอิสระซึ่งที่ปรึกษาอิสระจะช่วยป้องกันกฎหมายนี้อย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็ง การยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรนั้นจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณชนทันทีที่มีการร้องขอ

(c) เพื่อสนับสนุนการป้องกันกฎหมายฉบับนี้ในกรณีที่ผู้ว่าการรัฐและอัยการสูงสุดไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้แม้จะมีความประสงค์ของผู้ลงคะแนนเสียงก็ตาม แต่ในที่นี้จะมีการจัดสรรอย่างต่อเนื่องจากกองทุนทั่วไปให้แก่ผู้ตรวจการโดยไม่คำนึงถึงปีงบประมาณในจำนวนเงินที่จำเป็นในการครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการมีอยู่ของที่

ปรึกษาอิสระเพื่อปกป้องกฎหมายนี้อย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในนามของรัฐแคลิฟอร์เนีย

มาตรา 5. การตีความตามเจตนารมณ์เสรี

กฎหมายนี้จะถูกตีความอย่างเสรีเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์

ข้อเสนอที่ 23

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย มาตรา 8 ข้อ II

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้ได้เพิ่มมาตราต่าง ๆ เข้าในประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย ด้วยเหตุนี้ บทบัญญัติใหม่ที่จะเพิ่มเติมเข้าไปจะพิมพ์ด้วย*ตัวเอียง*เพื่อบ่งบอกว่าเป็นข้อความใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1. ชื่อ

กฎหมายนี้เรียกว่า "กฎหมายคุ้มครองชีวิตของผู้ป่วยฟอกไต"

มาตรา 2. ผลสรุปและจุดประสงค์

กฎหมายนี้ซึ่งรับมาใช้โดยประชาชนรัฐแคลิฟอร์เนียทำผลสรุปและมีจุดประสงค์ดังต่อไปนี้:

(a) ประชาชนทำผลสรุปดังนี้:

(1) การฟอกไตเป็นกระบวนการช่วยชีวิต ซึ่งเลือดจะถูกนำออกจากร่างกายของคน ทำความสะอาดสารพิษออก แล้วส่งกลับไปยังร่างกายผู้ป่วย ต้องทำอย่างน้อยสัปดาห์ละสามครั้งเป็นเวลาหลายชั่วโมงต่อครั้ง และผู้ป่วยต้องได้รับการรักษาต่อไปตลอดชีวิตหรือจนกว่าจะได้รับการปลูกถ่ายไต

(2) ในรัฐแคลิฟอร์เนียมีผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาโดยการฟอกไตกว่า 70,000 ราย

(3) บริษัทข้ามชาติที่แสวงหาผลกำไรเพียงสองแห่งดำเนินกิจการหรือจัดการคลินิกฟอกไตเกือบหนึ่งในสามของรัฐแคลิฟอร์เนียและให้การรักษาผู้ป่วยฟอกไตกว่าร้อยละ 75 ในรัฐ บริษัทข้ามชาติทั้งสองแห่งนี้มีรายได้ปีละหลายพันล้านดอลลาร์จากธุรกิจการฟอกไต รวมทั้งกว่า $350 ล้านแค่เฉพาะในรัฐแคลิฟอร์เนียเพียงรัฐเดียว

(4) วิธีดำเนินการฟอกไตและผลข้างเคียงจากการรักษาทำให้เกิดผลข้างเคียงหลายประการต่อผู้ป่วย และคลินิกฟอกไตหลายแห่งในรัฐแคลิฟอร์เนียได้รับการกล่าวถึงความล้มเหลวในการรักษามาตรฐานการดูแลที่เหมาะสม การไม่รักษามาตรฐานที่เหมาะสมอาจทำให้ผู้ป่วยได้รับอันตรายต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลและถึงขั้นเสียชีวิตได้

(5) ปัจจุบันนี้คลินิกฟอกไตไม่จำเป็นต้องมีแพทย์ประจำสถานที่เพื่อดูแลคุณภาพ ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามแผนการดูแลผู้ป่วยอย่างเหมาะสมและติดตามตรวจสอบมาตรการด้านความปลอดภัย ผู้ป่วยควรจะสามารถไปพบแพทย์ในสถานที่ได้ทุกครั้งที่มีการฟอกไต

(6) การรักษาด้วยการฟอกไตเกี่ยวข้องกับการเข้าถึงกระแสเลือดโดยตรง ซึ่งทำให้ผู้ป่วยมีความเสี่ยงที่จะติดเชื้ออันตราย การรายงานที่ถูกต้องและความโปร่งใสเกี่ยวกับอัตราการติดเชื้อส่งเสริมให้คลินิกปรับปรุงคุณภาพและช่วยให้ผู้ป่วยเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับการรักษาพยาบาลของตน

(7) เมื่อสถานพยาบาลอย่างเช่นโรงพยาบาลและสถานพยาบาลปิดตัวลง หน่วยงานกำกับดูแลของรัฐแคลิฟอร์เนียสามารถดำเนินการเพื่อปกป้องผู้ป่วยจากอันตรายได้ ในทำนองเดียวกัน ควรให้ความคุ้มครองที่รัดกุมแก่ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงเมื่อคลินิกฟอกไตปิด

(8) บริษัทฟอกไตได้ต่อต้านความพยายามในการออกกฎหมายคุ้มครองผู้ป่วยฟอกไตในแคลิฟอร์เนียโดยใช้เงิน $100 ล้านในปี 2018 และ 2019 เพื่อโน้มน้าวผู้ลงคะแนนเสียงในรัฐแคลิฟอร์เนียและสภานิติบัญญัติ

(b) จุดประสงค์:

(1) กฎหมายนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่าคลินิกฟอกไตผู้ป่วยนอกสามารถให้การดูแลผู้ป่วยอย่างมีคุณภาพและราคาไม่แพงแก่ผู้ที่เป็นโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย

(2) คาดการณ์ว่ากฎหมายนี้จะเป็นกลางต่องบประมาณเพื่อรัฐจะได้นำใช้และบริหารจัดการ

มาตรา 3. มาตรา 1226.7 ถูกเพิ่มเข้ามาในประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย เพื่อให้อ่านดังนี้:

1226.7. (a) คลินิกฟอกไตเรื้อรังจะต้องให้การดูแลผู้ป่วยอย่างมีคุณภาพในระดับที่เท่าเทียมกันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่ารักษาของผู้ป่วย นอกจากนี้คลินิกฟอกไตเรื้อรังจะต้องไม่ปฏิเสธที่จะเสนอหรือให้การรักษาพยาบาลโดยพิจารณาว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่ารักษาของผู้ป่วย การเลือกปฏิบัติที่ต้องห้ามดังกล่าวรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานที่ผู้ชำระเงินเป็นผู้ป่วยบุคคล หน่วยงานเอกชน ผู้ประกันตน Medi-Cal Medicaid หรือ Medicare มาตรานี้จะใช้กับหน่วยงานที่กำกับดูแลคลินิกฟอกไตเรื้อรังด้วย ซึ่งจะต้องดูแลให้แน่ใจว่าไม่มีการเลือกปฏิบัติที่ต้องห้ามตามมาตรานี้เกิดขึ้นหรือระหว่างคลินิกที่หน่วยงานที่กำกับดูแลเป็นเจ้าของหรือดำเนินกิจการ

(b) คำนิยาม:

(1) "คลินิกฟอกไตเรื้อรัง" มีความหมายเช่นเดียวกับในมาตรา 1204

(2) "นิติบุคคลที่ควบคุมดูแล" หมายถึง บุคคล บริษัท ห้างร้าน สมาคม หุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลอื่นที่เป็นเจ้าของ หรือดำเนินการคลินิกฟอกไตเรื้อรังซึ่งได้รับใบอนุญาต โดยไม่คำนึงถึงว่าบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นถือใบอนุญาตนั้นโดยตรงหรือไม่

มาตรา 4. มาตรา 1226.8 ถูกเพิ่มเข้ามาในประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย อ่านได้ดังนี้:

1226.8. (a) คลินิกฟอกไตเรื้อรังทุกแห่งจะต้องมีแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตอย่างน้อยหนึ่งคนอยู่ในสถานที่ตลอดเวลาที่ผู้ป่วยฟอกไตในศูนย์โดยเป็นค่าใช้จ่ายของคลินิกฟอกไตเรื้อรังเอง แพทย์คนนี้จะมีอำนาจและความรับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้ป่วยและกำกับดูแลการจัดหาและคุณภาพของการรักษาพยาบาล

(1) คลินิกฟอกไตเรื้อรังอาจร้องขอกระทรวงเพื่อให้ยกเว้นข้อกำหนดในอนุมาตรา (a) เนื่องจากการขาดแคลนแพทย์

ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมโดยสุจริตทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ ในการแสดงดังกล่าว กระทรวงอาจกำหนดข้อยกเว้นที่อนุญาตให้คลินิกปฏิบัติตามข้อกำหนดในอนุมาตรา (a) โดยจัดให้มีอย่างน้อยหนึ่งในสิ่งต่อไปนี้ในสถานที่ตลอดเวลาที่ผู้ป่วยฟอกไตในศูนย์ฟอกไต: แพทย์ที่ได้รับใบอนุญาต ผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาล หรือผู้ช่วยแพทย์

(2) ระยะเวลาของการยกเว้นที่ให้โดยกระทรวงตามวรรค (1) จะต้องเป็นหนึ่งปีปฏิทินนับจากวันที่คลินิกได้รับแจ้งคำตัดสินของกระทรวง

(b) สำหรับคลินิกฟอกไตเรื้อรังแต่ละแห่ง คลินิกหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลจะต้องรายงานต่อกระทรวงทุกไตรมาสตามแบบฟอร์มและตารางเวลาที่กระทรวงกำหนด ข้อมูลการติดเชื้อที่เกี่ยวพันกับการดูแลสุขภาพของคลินิคฟอกไต ("การติดเชื้อที่เกี่ยวพันกับการดูแลสุขภาพ (health care associated infection, HAI) ของคลินิคฟอกไต") รวมถึงอุบัติการณ์และประเภทของคลินิกฟอกไต HAI ที่คลินิกฟอกไตเรื้อรังแต่ละแห่งในรัฐแคลิฟอร์เนียและข้อมูลอื่น ๆ ตามที่กระทรวงเห็นสมควรเพื่อให้ความโปร่งใสเกี่ยวกับอัตราค่าบริการของคลินิกฟอกไต HAI และส่งเสริมความปลอดภัยของผู้ป่วย ประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือเจ้าหน้าที่หลักอื่น ๆ ของคลินิกหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลจะต้องรับรองภายใต้กฎหมายการเบิกความเท็จว่าเจ้าหน้าที่พอใจหลังจากการพิจารณาทบทวนว่ารายงาน HAI ของคลินิกฟอกไตที่ส่งไปยักระทรวงนั้นถูกต้องและครบถ้วน กระทรวงจะโพสต์ข้อมูลคลินิกฟอกไตของ HAI ในรายงานนี้บนเว็บไซต์อินเทอร์เน็ตในระดับเดียวกับรายละเอียดที่ให้ไว้ในรายงาน ข้อมูลที่โพสต์จะต้องมีข้อมูลที่ระบุหน่วยงานที่กำกับดูแลของคลินิกฟอกไตเรื้อรังแต่ละแห่ง

(1) นอกเหนือจากการรายงานไปยังกระทรวงตามข้อกำหนดของอนุมาตรานี้แล้ว คลินิกฟอกไตเรื้อรังจะต้องรายงานข้อมูลของคลินิกฟอกไต HAI ไปยังเครือข่ายความปลอดภัยทางสาธารณสุขแห่งชาติ ตามข้อกำหนดและขั้นตอนของเครือข่ายความปลอดภัยทางสาธารณสุขแห่งชาติ

(2) ในกรณีที่กระทรวงพิจารณาว่าคลินิกฟอกไตเรื้อรังหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลไม่สามารถรักษาข้อมูลหรือส่งรายงานที่จำเป็นภายใต้อนุมาตรานี้ได้ทันเวลาหรือรายงานที่ส่งมาไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ กระทรวงจะต้องประเมินบทลงโทษแก่คลินิกฟอกไตเรื้อรังหรือองค์กรปกครองไม่เกินหนึ่งแสนดอลลาร์ ($100,000) กระทรวงจะต้องกำหนดเบี้ยค่าปรับตามความรุนแรงของการละเมิดใจความสำคัญของข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือถูกละเลย และคำอธิบายที่หนักแน่นสำหรับการละเมิด หากมี เบี้ยปรับที่ถูกจัดเก็บตามวรรคนี้ จะถูกใช้โดยกระทรวงเพื่อดำเนินการและบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับคลินิกฟอกไตเรื้อรัง

(c) คำนิยาม เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้:

(1) "คลินิกฟอกไตเรื้อรัง" มีความหมายเช่นเดียวกับในมาตรา 1204

(2) "คลินิกฟอกไต HAI" หมายถึงการติดเชื้อในกระแสเลือด การติดเชื้อในพื้นที่ หรือการติดเชื้อในหลอดเลือดที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การฟอกเลือดตามที่กำหนดโดยเครือข่ายความปลอดภัยทางสาธารณสุขแห่งชาติของศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของรัฐบาลกลางหรืออื่น ๆ ที่เหมาะสมเพิ่มเติมหรือคำจำกัดความทางเลือกที่กระทวรงกำหนดโดยข้อบังคับ

(3) "หน่วยงานที่กำกับดูแล" มีความหมายเช่นเดียวกับมาตรา 1226.7

(4) "แพทย์ที่ได้รับใบอนุญาต" หมายถึงแพทย์โรคไตหรือแพทย์อื่นที่ได้รับอนุญาตจากรัฐตามหมวด 5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 2000) ของภาค 2 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ

(5) "เครือข่ายความปลอดภัยทางสาธารณสุขแห่งชาติ" หมายถึงระบบที่ปลอดภัยบนอินเทอร์เน็ตที่พัฒนาและบริหารจัดการโดยศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของรัฐบาลกลางที่รวบรวม วิเคราะห์ และรายงานข้อมูล HAI คลินิกฟอกไตที่ปรับความเสี่ยงอันเกี่ยวข้องกับอุบัติการณ์ของ HAI และ มาตรการของกระบวนการที่ดำเนินการเพื่อป้องกันการติดเชื้อเหล่านี้หรือระบบการรวบรวมข้อมูลต่อเนื่องใด ๆ ที่ทำหน้าที่ในจุดประสงค์เดียวกัน

(6) "ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล" หมายความว่าพยาบาลที่ได้รับใบอนุญาตตามหมวด 6 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 2700) ของภาค 2 แห่งประมวลธุรกิจและวิชาชีพและได้รับการรับรองให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลโดยคณะกรรมการการพยาบาลที่ขึ้นทะเบียน

(7) "ผู้ช่วยแพทย์" หมายถึงผู้ช่วยแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตตามหมวด 7.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 3500) ของภาค 2 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ

มาตรา 5. เพิ่มมาตรา 1226.9 ไว้ในประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย อ่านได้ดังนี้:

1226.9. (a) ก่อนการยุติคลินิกฟอกไตเรื้อรัง หรือการลดจำนวน หรืองดให้บริการบางประเภทของคลินิกฟอกไตเรื้อรังลงอย่างมีนัยสำคัญ คลินิกหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลต้องแจ้งและได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากกระทรวง

(b) กระทรวงจะมีอำนาจในการให้ความยินยอม ให้ความยินยอมโดยมีเงื่อนไข หรือไม่ให้ความยินยอมต่อการยุติหรือการลดจำนวนหรืองดให้บริการดังกล่าวลงอย่างมีนัยสำคัญใด ๆ ที่เสนอไว้ ในการตัดสินใจ กระทรวงอาจพิจารณาจากข้อมูลซึ่งยื่นโดยคลินิก หน่วยงานต้นที่กำกับดูแลของคลินิก และบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้อง และจะพิจารณาปัจจัยใด ๆ ซึ่งกระทรวงเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงแค่ปัจจัยดังต่อไปนี้:

(1) ผลกระทบต่อการมีอยู่และการเข้าถึงบริการดูแลสุขภาพต่อชุมชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงแค่แผนโดยละเอียดของคลินิกดังกล่าวเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ป่วยจะสามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลได้โดยไม่มีการหยุดชะงัก

(2) หลักฐานแสดงความพยายามโดยสุจริตของคลินิกหรือหน่วยงานต้นที่กำกับดูแลในการจำหน่าย ให้เช่า หรือถ่ายโอนกรรมสิทธิ์ หรือการดำเนินงานของคลินิกไปยังองค์กรอื่นที่สามารถให้บริการฟอกไตเรื้อรังได้

(3) แหล่งเงินทุนของคลินิกและหน่วยงานต้นสังกัดของคลินิก

(c) คำนิยาม:

23

(1) "คลินิกฟอกไตเรื้อรัง" มีความหมายเช่นเดียวกับในมาตรา 1204

(2) "หน่วยงานกำกับดูแล" มีความหมายเช่นเดียวกับที่ระบุในมาตรา 1226.7

มาตรา 6. เพิ่มมาตรา 1226.10 ไว้ในประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย เป็นดังนี้:

1226.10. (a) หากคลินิกฟอกไตเรื้อรังหรือหน่วยงานต้นสังกัดของคลินิกมีข้อโต้แย้งต่อการตัดสินของกระทรวงตามมาตรา 1226.8 หรือ 1226.9 คลินิกฟอกไตเรื้อรังหรือหน่วยงานควบคุมดูแลของคลินิกร้องขอการพิจารณาตามมาตรา 131071 โดยต้องดำเนินการภายใน 10 วันทำการ คลินิกฟอกไตเรื้อรังหรือหน่วยงานต้นสังกัดของคลินิกจะต้องจ่ายเบี้ยปรับในการบริหารจัดการทั้งหมดเมื่อการอุทธรณ์ทั้งหมดสิ้นสุดลงเนื่องจากคำตัดสินของกระทรวงได้รับการสนับสนุน

(b) คำนิยาม:

(1) "คลินิกฟอกไตเรื้อรัง" มีความหมายเช่นเดียวกับในมาตรา 1204

(2) "หน่วยงานที่กำกับดูแล" มีความหมายเช่นเดียวกับที่ระบุในมาตรา 1226.7

มาตรา 7. เพิ่มมาตรา 1266.3 ไว้ในประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย เพื่อให้อ่านดังนี้:

1266.3. เป็นเจตนาของประชาชนที่ไม่ให้ผู้เสียภาษีของรัฐแคลิฟอร์เนียต้องรับผิดชอบต่อเงินที่ใช้ไปเพื่อดำเนินการและการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองชีวิตของผู้ป่วยซึ่งได้รับการฟอกไต เพื่อให้บรรลุเจตนาดังกล่าว เมื่อทำการคำนวณ การประเมิน และการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้สำหรับคลินิกฟอกไตเรื้อรังตามมาตรา 1266 กระทรวงต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการและการบังคับใช้กฎหมายตามมาตรา 1226.7 ถึง 1226.10 ที่รวมด้วย

มาตรา 8. ไม่มีสิ่งใดในกฎหมายนี้ที่มีเจตนาให้เกิดผลต่อสถานพยาบาลที่ได้รับใบอนุญาตตามอนุมาตรา (a) (b) หรือ (f) แห่งมาตรา 1250 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย

มาตรา 9. (a) กระทรวงสาธารณสุขประจำรัฐมีอำนาจและจะรับรองข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อการดำเนินการตามมาตรา 1226.8 และ 1226.9 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย ภายในหนึ่งปีหลังจากวันที่กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ เพื่อบรรลุจุดประสงค์ของกฎหมายนี้

(b) หากกระทรวงไม่สามารถรับข้อบังคับขั้นสุดท้ายได้ภายในหนึ่งปีหลังจากวันที่กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ จะถือว่าการรับรองฉุกเฉินสำหรับข้อบังคับซึ่งยังไม่แล้วเสร็จเพื่อการดำเนินงาน เป็นสิ่งจำเป็นและเร่งด่วน เพื่อเป็นการคุ้มครองความสงบ สุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพโดยทั่วไปแก่สาธารณชน ในกรณีที่กระทรวงรับรองข้อบังคับฉุกเฉินเบื้องต้นภายในไม่เกินหนึ่งปีหลังจากวันที่กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ หรือโดยเร็วที่สุดเท่าที่สามารถใช้งานได้ หากข้อบังคับฉุกเฉินดังกล่าวได้รับการรับรอง กระทรวงจะรับรองข้อบังคับขั้นสุดท้ายที่จำเป็นเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ข้อบังคับฉุกเฉินมีผลบังคับใช้

มาตรา 10. ตามอนุมาตรา (c) แห่งมาตรา 10 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย กฎหมายนี้อาจได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อเสนอต่อมาที่เสนอเพื่อการลงคะแนนเสียงของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วทั้งรัฐ หรือตามบทกฎหมายที่ผ่านการรับรองอย่างถูกต้องโดยสภานิติบัญญัติและลงนามโดยผู้ว่าการรัฐ แต่เพียงเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของกฎหมายนี้เท่านั้น

มาตรา 11. (a) ในกรณีที่การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้ และการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนอื่นหรือข้อเสนอต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟอกไต (ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงแค่ข้อบังคับที่ว่าด้วยคลินิกฟอกไตเรื้อรังหรือการรักษาและการให้การดูแลผู้ป่วยฟอกไต) จะต้องปรากฏรวมอยู่ในบัตรลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วทั้งรัฐครั้งเดียวกัน จะถือว่าการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนอื่นหรือข้อเสนอต่าง ๆ ขัดกับข้อเสนอนี้ ในกรณีที่การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้ได้รับการคะแนนเสียงรับรองสูงสุด บทบัญญัติของข้อเสนอนี้จะมีผลบังคับใช้อย่างครบถ้วน และบทบัญญัติของการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนอื่น ๆ หรือข้อเสนอจะไม่มีผลและเป็นโมฆะ

(b) หากการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้ได้รับความเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนเสียงแต่ถูกแทนที่ทั้งหมดหรือบางส่วนโดยข้อเสนอในบัตรลงคะแนนอื่นใดที่ขัดแย้งที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งเดียวกัน และข้อเสนอที่ขัดแย้งกันดังกล่าวถือเป็นโมฆะในภายหลัง ข้อเสนอนี้จะมีผลตามกฎหมายและบังคับใช้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน

มาตรา 12. บทบัญญัติของกฎหมายนี้สามารถแยกออกจากกันได้ หากบทบัญญัติใด ๆ ของกฎหมายนี้ หรือการใช้กฎหมายถือเป็นโมฆะ ผลของการเป็นโมฆะนั้นจะไม่กระทบต่อบทบัญญัติหรือการใช้กฎหมายส่วนที่เหลือ ซึ่งยังคงมีผลบังคับใช้โดยปราศจากบทบัญญัติ หรือการใช้กฎหมายที่เป็นโมฆะนั้น ประชาชนของรัฐแคลิฟอร์เนียขอประกาศในที่นี้ว่า พวกเขาจะรับกฎหมายนี้มาใช้ และทุกๆ ส่วน มาตรา อนุมาตรา วรรค อนุประโยค ประโยต วลี คำ และการใช้กฎหมายที่ไม่ได้ประกาศว่าเป็นโมฆะหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยไม่คำนึงถึงว่าต่อมาส่วนใด ๆ ของกฎหมายนี้หรือการใช้งานของกฎหมายนี้จะได้รับการประกาศว่าเป็นโมฆะหรือไม่

ข้อเสนอที่ 24

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย มาตรา 8 ข้อ II

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนนี้แก้ไขเพิ่มเติมและเพิ่มมาตราต่าง ๆ เข้ามาในประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่จะถูกลบออกและพิมพ์แบบเป็น~~ตัวขีดฆ่า~~ และบทบัญญัติใหม่จะถูกเพิ่มและพิมพ์เป็น*ตัวเอียง*เพื่อบ่งบอกว่าเป็นข้อความใหม่

กฎหมายที่เสนอ

กฎหมายว่าด้วยสิทธิส่วนบุคคลแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย 2020

มาตรา 0.5: สารบัญ

มาตรา 1: หัวข้อ: กฎหมายว่าด้วยสิทธิส่วนบุคคลแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย 2020

มาตรา 2: ผลสรุปและการประกาศ

มาตรา 3: จุดประสงค์และเจตนา

A. สิทธิผู้บริโภค

B. ความรับผิดชอบของธุรกิจ

C. การใช้กฎหมาย

มาตรา 4: หน้าที่ความรับผิดชอบทั่วไปของธุรกิจที่ทำการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 5: สิทธิของผู้บริโภคในการลบข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 6: สิทธิของผู้บริโภคในการแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 7: สิทธิของผู้บริโภคที่จะทราบว่ามีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลข้อมูลใด สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 8: สิทธิของผู้บริโภคในการทราบว่าข้อมูลส่วนบุคคลใดที่ถูกจำหน่ายหรือแบ่งปัน และให้แก่บุคคลใด

มาตรา 9: สิทธิของผู้บริโภคในการยกเลิกการอนุญาตให้จำหน่ายหรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 10: สิทธิของผู้บริโภคในการจำกัดการใช้งานและการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ

มาตรา 11: สิทธิ์ผู้บริโภคว่าด้วยการไม่ตอบโต้เพราะการยกเลิกการอนุญาตหรือการใช้สิทธิ์อื่น ๆ

มาตรา 12: ข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการแจ้งเตือน การเปิดเผย การแก้ไขและการลบทิ้ง

มาตรา 13: วิธีการต่าง ๆ ในการจำกัดการขาย การแบ่งปัน และการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล และการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ

มาตรา 14: คำนิยาม

มาตรา 15: ข้อยกเว้น

มาตรา 16: การละเมิดความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 17: การบังคับใช้กฎหมายทางปกครอง

มาตรา 18: กองทุนเพื่อสิทธิส่วนบุคคลของผู้บริโภค

มาตรา 19: บทบัญญัติที่ขัดแย้ง

มาตรา 20: การให้สิทธิก่อนหรือเหนือกว่า

มาตรา 21: ข้อบังคับ

มาตรา 22: การต่อต้านการหลีกเลี่ยง

มาตรา 23: การสละสิทธิ์

มาตรา 24: การจัดตั้งหน่วยงานคุ้มครองความเป็นส่วนตัวแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

มาตรา 25: การแก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 26: การแยกออกจากกันได้

มาตรา 27: การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนที่ขัดแย้งกัน

มาตรา 28: สิทธิของบุคคลในอันที่จะฟ้องร้องดำเนินคดี

มาตรา 29: การตีความตามเจตนารมณ์

มาตรา 30: ข้อความระบุว่าส่วนที่เหลือจะคงอยู่หากส่วนหนึ่งถูกถือว่าไม่ถูกต้อง

มาตรา 31: วันที่มีผลและบังคับใช้

มาตรา 1. หัวข้อ

ข้อเสนอนี้เป็นที่รู้จัก และสามารถค้นหาได้ในชื่อ "กฎหมายสิทธิความเป็นส่วนตัวแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียแห่งปี 2020"

มาตรา 2. ผลสรุปและการประกาศ

ประชาชนของรัฐแคลิฟอร์เนียลงความเห็นและประกาศดังต่อไปนี้:

A. ในปี 1972 ผู้ลงคะแนนเสียงชาวแคลิฟอร์เนียได้แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อบรรจุสิทธิด้านความเป็นส่วนตัวไว้เป็นหนึ่งในสิทธิที่ "ผู้ใดจะมาพรากไปไม่ได้" ของประชาชนทุกคน ผู้ลงคะแนนเสียงดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อการรุกล้ำเสรีภาพส่วนบุคคลและความปลอดภัยที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของการเก็บรวบรวมและใช้งานข้อมูลในสังคมร่วมสมัย การแก้ไขเพิ่มเติมนี้นำไปสู่การออกและบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยสิทธิตามรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับสิทธิความเป็นส่วนตัวของชาวแคลิฟอร์เนียทุกคน รากฐานของสิทธิความเป็นส่วนตัวนี้คือ ความสามารถของบุคคลในการควบคุมการใช้งาน รวมถึงการขายข้อมูลส่วนบุคคลของตน

B. เนื่องจากผู้ลงคะแนนเสียงชาวแคลิฟอร์เนียได้รับรองสิทธิตามรัฐธรรมนูญว่าด้วยความเป็นส่วนตัว สภานิติบัญญัติแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียจึงได้มีมติรับรองกลไกเฉพาะด้านที่จะคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของชาวแคลิฟอร์เนีย รวมทั้งกฎหมายคุ้มครองความเป็นส่วนตัวออนไลน์ กฎหมายว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวของผู้เยาว์ชาวแคลิฟอร์เนียในโลกดิจิทัล และกฎหมาย Shine the Light แต่ผู้บริโภคกลับไม่มีสิทธิ์ที่จะทราบข้อมูลส่วนบุคคลของตนที่ธุรกิจได้เก็บรวบรวมไว้ ตลอดจนการใช้งานข้อมูลดังกล่าว หรือสิทธิในการบอกกล่าวแก่ธุรกิจมิให้จำหน่ายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค

C. ซึ่งบทบัญญัตินี้ได้รับการเปลี่ยนแปลงในปี 2018 เมื่อผู้ลงคะแนนเสียงชาวแคลิฟอร์เนียมากกว่า 629,000 คนได้ร่วมลงชื่อรณรงค์เพื่อให้กฎหมายความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย 2018 มีคุณสมบัติที่จะได้บรรจุในบัตรลงคะแนนเสียง เพื่อเป็นการตอบสนองต่อคุณสมบัติของข้อเสนอนี้ สภานิติบัญญัติจึงได้บัญญัติกฎหมายความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย 2018 (California Consumer Privacy Act, CCPA) ไว้เป็นกฎหมาย กฎหมาย CCPA ให้สิทธิแก่ผู้บริโภคชาวแคลิฟอร์เนียในการรับทราบข้อมูลใดของตนที่ธุรกิจได้เก็บรวบรวม เพื่อที่จะทำการลบข้อมูลส่วนบุคคลของตน เพื่อหยุดยั้งธุรกิจจากการจำหน่ายข้อมูลส่วนบุคคลของตน ซึ่งรวมถึงการใช้งานข้อมูลดังกล่าวเพื่อให้ตนตกเป็นเป้าหมายของโฆษณาที่จะติดตามพวกเขาไปเมื่อพวกเขาค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต จากเว็บไซต์หนึ่งไปยังเว็บไซต์อื่น ๆ หรือเพื่อให้ธุรกิจรับผิดชอบหากมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างเหมาะสมเพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของพวกเขา

D. แม้แต่ก่อนที่ CCPA จะมีผลบังคับใช้ สภานิติบัญญัติได้พิจารณาร่างกฎหมายจำนวนมากในปี 2019 เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย โดยที่บางบทบัญญัติมีผลทำให้กฎหมายอ่อนแอลงอย่างมีนัยสำคัญ เว้นแต่ว่าผู้ลงคะแนนเสียงของรัฐแคลิฟอร์เนียจะดำเนินการ สิทธิของผู้บริโภคที่ได้มาจากการต่อสู้อย่างอย่างลำบากจนได้รับชัยชนะก็ยังอาจถูกบั่นทอนไปจากการบัญญัติกฎหมายในอนาคต

E. แทนที่จะลดทอนสิทธิความเป็นส่วนตัว รัฐแคลิฟอร์เนียควรสร้างสิทธิดังกล่าวให้เข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง ธุรกิจจำนวนมากเก็บรวบรวมและใช้งานข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค และในบางครั้ง โดยที่ผู้บริโภคไม่ทราบเกี่ยวกับการที่ธุรกิจการใช้งานและการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของพวกเขา ในทางปฏิบัติ ผู้บริโภคมักเข้าสู่การดำเนินการแบบมีเงื่อนไข ซึ่งแม้ว่าพวกเขาจะไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการ แต่พวกเขาก็ได้แลกเปลี่ยนการเข้าถึงสินค้าหรือบริการดังกล่าวกับการเข้าถึงความสนใจหรือข้อมูลส่วนบุคคลของตน เนื่องจากมูลค่าของข้อมูลส่วนบุคคลที่พวกเขาแลกไปเพื่อสินค้าหรือบริการนั้นมักไม่ชัดเจน ขึ้นอยู่กับการดำเนินการของธุรกิจ ผู้บริโภคจึงมักไม่มีวิธีการที่ดีในการประเมินมูลค่าของธุรกรรม นอกจากนี้เงื่อนไขของข้อตกลงหรือนโยบายที่มีการขยายความในการจัดการมักซับซ้อนและไม่ชัดเจน ส่งผลให้ผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่เคยมีเวลาที่จะอ่านและทำความเข้าใจ

F. ข้อมูลที่ไม่สมดุลกันนี้ทำให้ยากต่อการที่ผู้บริโภคจะเข้าใจว่าตนกำลังต้องแลกด้วยอะไร และต่อรองกับธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิผล ซึ่งต่างกับด้านอื่น ๆ ของเศรษฐกิจที่ผู้บริโภคสามารถเปรียบเทียบร้านค้า หรือสามารถเข้าใจได้ในเสี้ยววินาทีว่าสินค้าหรือบริการนั้น ๆ มีราคาแพงหรืออยู่ในราคาที่สามารถจับจ่ายได้ เป็นการยากที่ผู้บริโภคจะทราบว่าข่อมูลของผู้บริโภคนั้นมีมูลค่าเพียงใดต่อแต่ละธุรกิจ เมื่อการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละธุรกิจ

G. รัฐจึงให้ความสำคัญต่อการบังคับออกกฎหมายที่จะทำให้ผู้บริโภคสามารถเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ยิ่งขึ้น ว่าข้อมูลของพวกเขาจะถูกใช้งานอย่างไร และเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ใด ด้วยวิธีเดียวกับการระบุส่วนประกอบของอาหารบนฉลากช่วยให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น การเปิดเผยแนวทางการบริหารจัดการข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้บริโภคกลายเป็นคู่สัญญาที่ได้รับข้อมูลอย่างดียิ่งขึ้น ในเศรษฐกิจข้อมูลและส่งเสริมการแข่งขัน นอกจากนี้ หากผู้บริโภคสามารถบอกกล่าวแก่ธุรกิจมิให้ขายข้อมูลของพวกเขาได้ ผู้บริโภคจะไม่ต้องเที่ยวค้นหาหานโยบายความเป็นส่วนตัวเพื่อดูว่าแท้ที่จริงแล้วธุรกิจกำลังขายข้อมูลดังกล่าว เพื่อเป็นการประหยัดเวลา ซึ่งเมื่อนับรวมกันแล้วจะสามารถสร้างจำนวนเงินได้อย่างมหาศาล

H. ผู้บริโภคต้องการกฎหมายที่เข้มแข็งยิ่งขึ้น เพื่อที่จะนำพวกเขาไปสู่จุดที่สามารถต่อรองกับธุรกิจเพื่อปกป้องสิทธิของตนได้ ผู้บริโภคควรได้รับคำอธิบายอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการใช้งานข้อมูลส่วนบุคคลของตน ซึ่งรวมถึงว่าข้อมูลดังกล่าวจะถูกใช้ไปเพื่อการโฆษณาอย่างไรบ้าง และสามารถควบคุม แก้ไข หรือลบข้อมูลดังกล่าว ตลอดจนสามารถจำกัดการใช้งานข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของตนโดยธุรกิจ เพื่อเป็นการคุ้มครองจากการถูกโจรกรรมตัวตน การยกเลิกการขายและแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของตน และเพื่อร้องขอให้ธุรกิจแก่ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้องของตน

I. รัฐแคลิฟอร์เนียเป็นผู้นำระดับโลกในด้านเทคโนโลยีใหม่ต่าง ๆ มากมาย ที่มีส่วนเปลี่ยนแปลงสังคมของเรา เราไม่สามารถจินตนาการถึงโลกปัจจุบันที่ปราศจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นหนึ่งในสิ่งประดิษฐ์ที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ รวมทั้งบริการและธุรกิจใหม่ ๆ อันเกิดจากอินเทอร์เน็ต โดยที่บริการและธุรกิจดังกล่าวมากมายได้รับการคิดค้นขึ้นในรัฐแคลิฟอร์เนีย หนึ่งในแบบจำลองธุรกิจด้านอินเทอร์เน็ตที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด ได้แก่การให้บริการโฆษณาเพื่อแสวงหารายได้แทนการเก็บค่าธรรมเนียมใช้งานจากผู้บริโภค บริการที่ได้รับการสนับสนุนโดยโฆษณานั้น มีมายาวนานหลายชั่วอายุคน และถือเป็นแบบจำลองที่ยอดเยี่ยมของทั้งผู้บริโภคและธุรกิจที่เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ธุรกิจโฆษณาบางแห่งในปัจจุบันได้ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือที่มีความไม่โปร่งใสต่อผู้บริโภคในการเก็บและซื้อขายข้อมูลส่วนบุคคลจำนวนมหาศาล เพื่อติดตามผู้บริโภคในการใช้งานอินเทอร์เน็ต และเพื่อสร้างข้อมูลคุณลักษณะเฉพาะอย่างละเอียดเกี่ยวกับความสนใจของผู้บริโภคแต่ละราย บางบริษัทที่ไม่เก็บค่าธรรมเนียมการใช้งานจากผู้บริโภค จะชดเชยบริการเหล่านี้โดยการสร้างรายได้จากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค ผู้บริโภคควรมีข้อมูลและเครื่องมือที่จำเป็นต่อการจำกัดการใช้งานข้อมูลของตน ในการโฆษณาที่อาจมีข้อมูลส่วนบุคคลของตนโดยที่ไม่รู้ตัว โดยที่ข้อมูลส่วนบุคคลของพวกเขาจะไม่ถูกขายหรือแบ่งปันให้แก่ธุรกิจนับร้อยที่พวกเขาไม่เคยได้ยินชื่อมาก่อน หากพวกเขาเลือกที่จะดำเนินการดังกล่าว ถ้าขาดเครื่องมือเหล่านี้ จะทำให้เสมือนว่าผู้บริโภคไม่มีทางทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับข้อสัญญาเหล่านี้ที่ตนจำเป็นทำขึ้นเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับธุรกิจหลากหลาย

J. เด็กถือเป็นบุคคลที่เปราะบางเป็นพิเศษจากมุมมองในการเจรจาเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคลของเด็ก ผู้ปกครองควรจะสามารถควบคุมว่าข้อมูลใดของบุตรผู้เยาว์ของตนจะได้รับการเก็บรวบรวมและขายหรือแบ่งปัน และควรได้รับสิทธิที่จะออกคำสั่งให้บริษัทต่าง ๆ ลบข้อมูลเกี่ยวกับบุตรของตนที่ถูกเก็บรวบรวมไว้

K. ธุรกิจควรมีความรับผิดชอบโดยตรงต่อผู้บริโภคเกี่ยวกับการละเมิดความปลอดภัยของข้อมูล และแจ้งให้ผู้บริโภคทราบเมื่อข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคอยู่ในอันตราย

L. หน่วยงานเฝ้าระวังอิสระซึ่งมีภารกิจในการปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคควรแน่ใจว่าธุรกิจและผู้บริโภคได้รับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบของตน และควรบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มแข็งกับธุรกิจที่ฝ่าฝืนสิทธิส่วนบุคคลของผู้บริโภค

มาตรา 3. จุดประสงค์และเจตนา

ในการตรากฎหมายนี้ เป็นจุดประสงค์และเจตนาของประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียให้ปกป้องสิทธิของผู้บริโภคต่อไป รวมถึงสิทธิตามรัฐธรรมนูญว่าด้วยความเป็น

ส่วนตัวต่อไป การดำเนินการตามกฎหมายนี้จะต้องเป็นไปตามแนวทางของหลักการดังต่อไปนี้:

A. สิทธิผู้บริโภค

1. ผู้บริโภคควรทราบว่าใครเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของตนและของบุตร และทราบว่าข้อมูลดังกล่าวจะถูกใช้งานอย่างไร และจะได้รับการเปิดเผยให้แก่ใคร เพื่อให้มีข้อมูลที่จำเป็นในการใช้การควบคุมที่สำคัญต่อการใช้งานข้อมูลส่วนบุคคลของตนและของบุตรโดยธุรกิจ

2. ผู้บริโภคควรจะสามารถควบคุมการใช้งานข้อมูลส่วนบุคคลของตน ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงแค่ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ การใช้งานโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการเปิดเผยข้อมูลอันจะก่อให้เกิดความเสี่ยงสูงที่จะก่ออันตรายต่อผู้บริโภค และควรมีทางเลือกที่สำคัญเกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวม ใช้งาน และเปิดเผยข้อมูล

3. ผู้บริโภคควรเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของตน และควรสามารถทำการแก้ไข ลบ หรือนำข้อมูลดังกล่าวจากธุรกิจหนึ่งและมอบให้แก่อีกธุรกิจหนึ่ง

4. ผู้บริโภคหรือตัวแทนที่ได้รับอนุญาตจากผู้บริโภคควรจะสามารถเลือกทางเลือกต่าง ๆ ผ่านเครื่องมือที่สามารถใช้งานด้วยตนเองได้โดยง่าย

5. ผู้บริโภคควรจะสามารถใช้สิทธิต่าง ๆ ของตน โดยปราศจากการลงโทษต่อการกระทำดังกล่าว

6. ผู้บริโภคควรจะสามารถให้ธุรกิจต้องรับผิดชอบต่อการละเลยในการใช้ความระมัดระวังอย่างสมเหตุสมผลเพื่อปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับที่สุดของตนจากนักเลงคอมพิวเตอร์และการละเมิดการรักษาความปลอดภัย

7. ผู้บริโภคควรได้รับประโยชน์จากการใช่งานข้อมูลส่วนบุคคลของตนโดยธุรกิจ

8. ความเป็นส่วนตัวของพนักงานและผู้รับจ้างอิสระควรได้รับความคุ้มครองด้วยเช่นกัน โดยคำนึงถึงข้อแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานหรือผู้รับจ้างอิสระ กับธุรกิจ เมื่อเทียบกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริโภคกับธุรกิจ นอกจากนี้ กฎหมายนี้ยังมิได้มุ่งหมายที่จะแทรกแซงสิทธิในการจัดระเบียบและการเจรจาต่อรองร่วมภายใต้กฎหมายแรงงานสัมพันธ์แห่งชาติ เป็นจุดประสงค์และเจตนาของกฎหมายนี้ที่จะขยายขอบเขตการยกเว้นตามหัวข้อนี้ ให้แก่พนักงานและธุรกิจเกี่ยวกับการสื่อสารทางธุรกิจ จนถึงวันที่ 1 มกราคม 2023

B. ความรับผิดชอบของธุรกิจ

1. ธุรกิจควรแจ้งให้ผู้บริโภคทราบอย่างเฉพาะเจาะจงและชัดเจนว่าจะทำการเก็บรวบรวมและใช้งานข้อมูลส่วนบุคคลอย่างไร และผู้บริโภคจะสามารถใช้สิทธิและการตัดสินใจของตนได้อย่างไร

2. ธุรกิจควรเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคเพียงเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง ชัดแจ้ง และได้รับการเปิดเผยอย่างเหมาะสมเท่านั้น และไม่ควรเก็บรวบรวม ใช้งาน หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคต่อไปเพื่อเหตุอันไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์นั้น ๆ

3. ธุรกิจควรเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคเพียงเท่าที่เกี่ยวข้อง และจำกัดเฉพาะสิ่งจำเป็นตามจุดประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้งาน และแบ่งปันข้อมูลดังกล่าวเท่านั้น

4. ธุรกิจควรให้ผู้บริโภคหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย เพื่อให้ผู้บริโภคและบุตรสามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของตน เพื่อทำการลบหรือแก้ไขได้ เพื่อยกเลิกการขายและแบ่งปันข้อมูลบนแพลตฟอร์มทางธุรกิจ บริการ ธุรกิจ และอุปกรณ์ต่าง ๆ และเพื่อจำกัดการใช้งานข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของตน

5. ธุรกิจไม่ควรลงโทษผู้บริโภคเนื่องจากการใช้สิทธิเหล่านี้

6. ธุรกิจควรทำการป้องกันตามสมควรเพื่อปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจากการรั่วไหล

7. ธุรกิจควรแสดงความรับผิดชอบเมื่อตนได้ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้บริโภค และบทลงโทษควรจะรุนแรงขึ้นในกรณีที่การละเมิดดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเด็ก

C. การใช้กฎหมาย

1. ควรปฏิบัติตามสิทธิของผู้บริโภคและความรับผิดชอบของธุรกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญต่อผลกระทบของสิทธิและความรับผิดชอบดังกล่าวต่อธุรกิจและนวัตกรรม สิทธิส่วนบุคคลของผู้บริโภคและการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ ไม่จำเป็นต้องเป็นเป้าหมายที่ไม่สอดคล้องกัน สิทธิส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่เข้มแข็งจะสร้างแรงจูงใจในการคิดค้นและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลของผู้บริโภค

2. ควรจัดให้มีคู่มือที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิทธิและความรับผิดชอบของธุรกิจและผู้บริโภค

3. กฎหมายควรทำให้ผู้บริโภคอยู่ในสถานะที่สามารถต่อรองกับธุรกิจได้อย่างอิสระและทราบดีเกี่ยวกับการที่ธุรกิจนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคไปใช้

4. กฎหมายควรปรับตามการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ช่วยเหลือผู้บริโภคในการใช้สิทธิของคน และช่วยเหลือธุรกิจในการปฏิบัติตามเป้าหมายในการสร้างความเข้มแข็งด้านความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง

5. กฎหมายควรส่งเสริมผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ก่อนที่จะออกสู่ผู้บริโภค และส่งเสริมประสิทธิภาพของธุรกิจในการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยที่การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายจะไม่ลดทอนหรือบั่นทอนสิทธิส่วนบุคคลของผู้บริโภค

6. กฎหมายควรได้รับการแก้ไขเพิ่มเติม หากจำเป็น เพื่อปรับปรุงการดำเนินการตามกฎหมาย โดยที่การแก้ไขเพิ่มเติมต้องไม่ลดทอนหรือบั่นทอนสิทธิส่วนบุคคลของผู้บริโภค ขณะเดียวกันก็ต้องให้ความสำคัญต่อผลกระทบของสิทธิและความรับผิดชอบดังกล่าวต่อธุรกิจและนวัตกรรม

7. ธุรกิจควรรับผิดชอบต่อการฝ่าฝืนกฎหมายผ่านการบังคับใช้ทางปกครองและทางแพ่งอย่างเข้มแข็ง

8. เท่าที่เป็นการส่งเสริมสิทธิส่วนบุคคลของผู้บริโภคและการปฏิบัติตามกฎหมายของธุรกิจ กฎหมายนี้ควรสอดคล้องกับกฎหมายด้านความเป็นส่วนตัวในเขตอำนาจศาลอื่น ๆ

มาตรา 4. มาตรา 1798.100 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.100. หน้าที่ความรับผิดชอบทั่วไปของธุรกิจที่ทำการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล

~~1798.100. (a) ผู้บริโภคมีสิทธิในการร้องขอให้ธุรกิจที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคเปิดเผยต่อผู้บริโภครายดังกล่าว เกี่ยวกับประเภทและข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะเจาะจงที่ธุรกิจได้เก็บรวบรวมไว้~~

~~(b)~~ *(a)* ธุรกิจที่*ควบคุมการเก็บรวบรวม*ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจะต้องแจ้งผู้บริโภค~~ตามรายการ~~*ต่อไปนี้* ก่อนหรือ ณ ขณะที่ทำการเก็บข้อมูล:

(1) ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่จะทำการเก็บรวบรวมและจุดประสงค์ของประเภทของข้อมูลส่วนบุคคล*ที่เก็บรวบรวมหรือใช้*~~หรือที่จะใช้~~*รวมทั้งการที่ข้อมูลนั้นจะถูกขายหรือแบ่งปัน* ธุรกิจต้องไม่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลประเภทอื่น ๆ เพิ่มเติม หรือใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่น ๆ *ที่ไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมไว้* โดยมิได้แจ้งให้ผู้บริโภคทราบตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้

(2) หากธุรกิจที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ ต้องระบุประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับที่จะเก็บรวบรวม และจุดประสงค์ในการเก็บรวมรวมและใช้งานข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับประเภทดังกล่าว ตลอดจนระบุว่าข้อมูลดังกล่าวจะถูกขายหรือแบ่งปัน ธุรกิจจะต้องไม่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับประเภทอื่น ๆ เพิ่มเติม หรือใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับที่เก็บรวบรวมไว้ไปเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์เพิ่มเติมที่ไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับที่เก็บรวบรวมไว้ โดยมิได้แจ้งให้ผู้บริโภคทราบตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้

(3) ระยะเวลาที่ธุรกิจประสงค์จะเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลแต่ละประเภท รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ หรือหากไม่สามารถระบุข้อมูลดังกล่าวได้ ให้ระบุเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษา โดยที่ธุรกิจจะต้องไม่เก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์แต่ละอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้แสดงไว้นานเกินสมควรเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ได้แสดงไว้

(b) ธุรกิจที่มีสถานะเป็นบุคคลภายนอกที่ควบคุมการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภค อาจมีหน้าที่ความรับผิดชอบภายใต้อนุมาตรา (a) โดยการให้ข้อมูลที่จำเป็นอย่างชัดเจนและเปิดเผยบนหน้าหลักของเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตของตน นอกจากนี้ ในกรณีที่ธุรกิจที่มีสถานะเป็นบุคคลภายนอกที่ควบคุมการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวไว้ ณ สถานประกอบการของตน ซึ่งรวบถึงในยานพาหนะ ธุรกิจดังกล่าวจะต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบก่อน หรือ ณ ขณะที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่จะทำการเก็บรวบรวม และจุดประสงค์ในการใช้งานประเภทของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งการที่ข้อมูลนั้นจะถูกขายหรือแบ่งปันด้วยวิธีการที่ชัดเจนและไม่ปิดบัง ณ สถานที่ดังกล่าว

(c) การเก็บรวบรวม ใช้งาน เก็บรักษา และการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจะต้องมีเหตุอันควร และอยู่ในสัดส่วนเพื่อบรรลุจุดประสงค์ในการเก็บรวบรวม ดำเนินการ หรือเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นที่เปิดเผยซึ่งสอดคล้องกับบริบทในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว และต่อมาต้องไม่ดำเนินการในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ต่าง ๆ ดังกล่าว

(d) ธุรกิจที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค และที่ขายหรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคดังกล่าวแก่บุคคลภายนอก หรือเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้าง เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ จะต้องจัดทำข้อตกลงกับบุคคลภายนอก ผู้ให้บริการ หรือผู้รับจ้างที่:

(1) ระบุว่าธุรกิจได้ทำการขายหรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์เฉพาะและจำกัดเท่านั้น

(2) กำหนดให้บุคคลภายนอก ผู้ให้บริการ หรือผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบภายใต้หัวข้อนี้ และกำหนดให้บุคคลต่าง ๆ ดังกล่าวต้องให้การปกป้องความเป็นส่วนตัวในระดับเดียวกับที่หัวข้อนี้ได้กำหนดไว้

(3) ให้สิทธิแก่ธุรกิจในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่มีเหตุผลสมควรและมีความเหมาะสม เพื่อช่วยให้แน่ใจว่าบุคคลภายนอก ผู้ให้บริการ หรือผู้รับจ้าง มีการใช้งานข้อมูลที่ได้รับในลักษณะที่สอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบของธุรกิจภายใต้หัวข้อนี้

(4) กำหนดให้บุคคลภายนอก ผู้ให้บริการ หรือผู้รับจ้างแจ้งแก่ธุรกิจหากว่ามีการตัดสินว่าไม่สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบภายใต้หัวข้อนี้ได้อีกต่อไป

(5) ให้สิทธิแก่ธุรกิจ เมื่อได้รับการแจ้งให้ทราบ รวมถึงสิทธิตามวรรคที่ (4) ในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่มีเหตุผลสมควรและมีความเหมาะสม เพื่อหยุดยั้งและยกเลิกการอนุญาตให้ใช้ข้อมูลส่วนบุคคล

(e) ธุรกิจที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจะต้องดำเนินการตามกระบวนการรักษาความปลอดภัยตามสมควร และแนวทางที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลจากการเข้าถึง ทำลาย ใช้งาน ปรับเปลี่ยน หรือเปิดเผย โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 1798.81.5

(f) ไม่มีส่วนใดของมาตรานี้ที่กำหนดให้ธุรกิจต้องเปิดเผยความลับทางการค้า ตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับซึ่งได้รับการรับรองตามวรรคที่ (3) ของอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.185

~~(c) ธุรกิจจะต้องให้ข้อมูลตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a) แก่ผู้บริโภค ต่อเมื่อได้รับคำขอซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากผู้บริโภคเท่านั้น~~

~~(d) ธุรกิจที่ได้รับคำขอซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากผู้บริโภคเพื่อเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องดำเนินการโดยทันทีเพื่อเปิดเผยและส่งมอบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคโดยไม่มีค่าใช้จ่าย ตามที่มาตรานี้ได้กำหนดไว้ ข้อมูลดังกล่าวอาจจะส่งมอบทางไปรษณีย์หรือผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ และหากทำการส่งมอบข้อมูลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลดังกล่าวจะต้องอยู่ในรูปแบบที่พกติดตัวได้ และถึงระดับที่สามารถใช้~~

~~งานทางเทคนิคได้ ให้อยู่ในรูปแบบที่พร้อมใช้งาน ซึ่งทำให้ผู้บริโภคสามารถส่งต่อข้อมูลดังกล่าวไปยังบุคคลอื่นได้โดยปราศจากอุปสรรค ธุรกิจอาจมอบข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ผู้บริโภคได้ตลอดเวลา แต่ไม่จำเป็นต้องมอบข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ผู้บริโภคมากกว่าสองครั้งภายในช่วงระยะเวลา 12 เดือน~~

~~(e) มาตรานี้จะต้องไม่กำหนดให้ธุรกิจต้องเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมไว้เพื่อการใช้งานเพียงครั้งเดียว หากว่าข้อมูลดังกล่าวมิได้ถูกขายหรือเก็บรักษาโดยธุรกิจ หรือได้รับการระบุตัวตนใหม่ หรือเชื่อมโยงกับข้อมูลที่ไม่ได้รับการเก็บรักษาไว้ในลักษณะของข้อมูลส่วนบุคคล~~

มาตรา 5. มาตรา 1798.105 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.105. สิทธิของผู้บริโภคในการลบข้อมูลส่วนบุคคล

~~1798.105.~~ (a) ผู้บริโภคย่อมมีสิทธิที่จะร้องขอให้ธุรกิจทำการลบข้อมูลส่วนบุคคลใด ๆ ของผู้บริโภค ที่ธุรกิจได้เก็บรวบรวมไว้

(b) ธุรกิจที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคต้องเปิดเผยสิทธิของผู้บริโภคตามมาตรา 1798.130 เกี่ยวกับการร้องขอให้ทำการลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค

(c) *(1)* ธุรกิจที่ได้รับคำขอซึ่งสามารถพิสูจน์ตัวตนได้จากผู้บริโภคให้ทำการลบข้อมูลส่วนบุคคลตามอนุมาตรา (a) แห่งมาตรานี้ จะต้องทำการลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจากบันทึกของตน ~~และทำการ~~*แจ้ง*โดยตรงแก่ผู้ให้บริการ*หรือผู้รับจ้าง*ให้ทำการลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคออกจากบันทึกของตน *พร้อมทั้งแจ้งคู่สัญญาบุคคลภายนอกทั้งหมดซึ่งธุรกิจได้ทำการขายหรือแบ่งปันข่อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวให้ทำการลบ*ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคดังกล่าว เว้นแต่กรณีที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามิอาจทำได้ หรือเกี่ยวข้องกับการกระทำอันไม่สมควรต่อเหตุ

(2) ธุรกิจอาจเก็บรักษาประวัติอันเป็นความลับของคำขอให้ทำการลบข้อมูล เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอให้ทำการลบข้อมูลจากการขาย หรือเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายหรือเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นเท่านั้น ทั้งนี้ให้อยู่ในขอบเขตซึ่งได้รับอนุญาตภายใต้หัวข้อนี้เท่านั้น

(3) ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างจะต้องให้ความร่วมมือกับธุรกิจในการตอบสนองต่อคำขอซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ของผู้บริโภคและตามคำแนะนำของธุรกิจ และต้องทำการลบ หรือทำให้ธุรกิจสามารถทำการลบข้อมูลได้ และต้องแจ้งแก่ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างอื่น ๆ ในสังกัดของตน เพื่อให้ทำการลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ได้เก็บรวบรวม ใช้งาน ดำเนินการหรือเก็บรักษาไว้โดยผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างนั้น ๆ ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างดังกล่าวจะต้องแจ้งให้ผู้ให้บริการ ผู้รับจ้าง หรือบุคคลภายนอกซึ่งอาจสามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลได้จากหรือผ่านทางผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างดังกล่าว เว้นแต่ว่าข้อมูลดังกล่าวได้รับการเข้าถึงตามคำแนะนำของธุรกิจ ให้ทำการลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคดังกล่าว เว้นแต่กรณีที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามิอาจทำได้ หรือเกี่ยวข้องกับการกระทำอันไม่สมควรต่อเหตุ มิได้กำหนดให้ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างต้องปฏิบัติตามคำขอให้ลบข้อมูลซึ่งผู้บริโภคได้ยื่นต่อผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างโดยตรง โดยที่ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างดังกล่าวได้ทำการเก็บรวบรวม ใช้งาน ดำเนินการ หรือเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคไว้ตามบทบาทในฐานะผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างของธุรกิจ

(d) ธุรกิจหรือผู้ให้บริการ*หรือผู้รับจ้างที่ดำเนินการตามสัญญาที่ทำไว้กับธุรกิจ และผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างรายอื่น*ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามคำขอของผู้บริโภคที่ให้ทำการลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค หากมี*เหตุอันสมควร*และจำเป็นให้ธุรกิจ ~~หรือ~~ผู้ให้บริการ*หรือผู้รับจ้าง*ต้องเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคดังกล่าวไว้เพื่อ:

(1) ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมไว้ให้แล้วเสร็จ เพื่อให้บรรลุข้อตกลงในการรับประกันที่เป็นลายลักษณ์อักษร หรือเพื่อเรียกคืนผลิตภัณฑ์ตามกฎหมายรัฐบาลกลาง เพื่อให้บริการที่ดีตามที่ผู้บริโภคได้ร้องขอ หรือตามที่*ผู้บริโภค*คาดหวังตามสมควร ภายใต้บริบทของความสัมพันธ์ทางธุรกิจอย่างต่อเนื่องระหว่างธุรกิจและผู้บริโภค หรือเพื่อปฏิบัติตามสัญญาระหว่างธุรกิจและผู้บริโภค

(2) ~~ตรวจจับเหตุการณ์ด้านความปลอดภัย การป้องกันการกระทำอันเป็นอันตราย การหลอกลวง การฉ้อโกง หรือการกระทำอันผิดกฎหมาย และดำเนินคดีกับผู้ที่รับผิดชอบต่อการกระทำนั้น~~ *ช่วยให้มั่นใจในความปลอดภัยและความถูกต้องเท่าที่การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคมีความจำเป็นและเป็นสัดส่วนอย่างสมเหตุสมผลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์เหล่านั้น*

(3) แก้ไขข้อบกพร่องเพื่อระบุและแก้ไขข้อผิดพลาดที่ทำให้การทำงานที่มีอยู่นั้นบกพร่อง

(4) ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น ช่วยให้ผู้บริโภครายอื่นมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ หรือให้สิทธิอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้

(5) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความเป็นส่วนตัวของการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ตามหมวด 3.6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 1546) ของหัวข้อที่ 12 ของส่วนที่ 2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(6) เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ โดยได้รับการพิจารณาทบทวนโดยสาธารณะหรือบุคคลในสาขาเดียวกัน~~เพื่อประโยชน์สาธารณะ~~ ซึ่ง*สอดคล้อง*หรือเป็นไปตามกฎหมายด้านความเป็นส่วนตัวและจริยธรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง โดยที่การลบข้อมูลของธุรกิจไม่มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อ~~ความสำเร็จ~~*และความสามารถในการดำเนิน*การศึกษาวิจัยนั้นให้เสร็จสมบูรณ์ ในกรณีที่ผู้บริโภคให้ความยินยอมโดยสมัครใจ

(7) เพื่อให้สามารถใช้งานภายในซึ่งมีความสมเหตุสมผลและเป็นไปตามความคาดหวังของผู้บริโภค บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริโภคกับธุรกิจ*และสอดคล้องกับบริบทซึ่งผู้บริโภคได้ให้ข้อมูลดังกล่าวไว้เท่านั้น*

(8) ปฏิบัติตามหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย

~~(9) ใช้งานข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคภายในในลักษณะที่ชอบด้วยกฎหมายในทางอื่นที่สอดคล้องกับบริบทซึ่งผู้บริโภคได้ให้ข้อมูลดังกล่าวไว้~~

มาตรา 6. มาตรา 1798.106 ถูกเพิ่มเข้าในประมวลกฎหมายแพ่ง เพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.106. สิทธิของผู้บริโภคในการแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้อง

(a) ผู้บริโภคย่อมมีสิทธิที่จะร้องขอให้ธุรกิจที่เก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องของตนทำการแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องดังกล่าว โดยคำนึงถึงลักษณะของข้อมูลส่วนบุคคลและจุดประสงค์ในการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว

(b) ธุรกิจที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคต้องเปิดเผยสิทธิของผู้บริโภคตามมาตรา 1798.130 ในการร้องขอให้แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้อง

(c) ธุรกิจที่ได้รับคำขอที่สามารถพิสูจน์ได้ของผู้บริโภคเพื่อให้แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้อง จะต้องใช้ความพยายามทางการค้าตามสมควร เพื่อแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้อง ตามคำแนะนำของผู้บริโภค ตามมาตรา 1798.130 และข้อบังคับซึ่งได้รับการรับรองตามวรรค (8) ของอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.185

มาตรา 7. มาตรา 1798.110 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.110. สิทธิของผู้บริโภคที่จะทราบว่ามีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลข้อมูลใด สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล

~~1798.110.~~ (a) ผู้บริโภคย่อมมีสิทธิที่จะร้องขอให้ธุรกิจที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของตน เปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้แก่ผู้บริโภค:

(1) ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่ธุรกิจได้รวบรวมไว้เกี่ยวกับผู้บริโภค

(2) ประเภทของแหล่งที่มาของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการเก็บรวบรวมไว้

(3) จุดประสงค์ทางธุรกิจหรือการค้าในการเก็บรวบรวม ~~หรือ~~การขาย *หรือการแบ่งปัน* ข้อมูลส่วนบุคคล

(4) ประเภทของบุคคลภายนอก~~ซึ่ง~~ *ได้รับ*ข้อมูลส่วนบุคคลจาก~~แบ่งปัน~~*การเปิดเผยของธุรกิจ*นั้น

(5) ข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะที่ธุรกิจได้รวบรวมไว้เกี่ยวกับผู้บริโภค

(b) ธุรกิจที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจะต้องเปิดเผยตาม*วรรคย่อย (B) ของ*วรรค (3) ของอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.130 ซึ่งข้อมูลที่ระบุไว้ตามอนุมาตรา (a) เมื่อได้รับคำขอของผู้บริโภคซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ *โดยถือว่าธุรกิจดังกล่าวเป็นไปตามเนื้อหาทั้งหมดในวรรค (1) ถึง (4) ที่รวมด้วย ของอนุมาตรา (a) เท่าที่ประเภทของข้อมูลดังกล่าวและจุดประสงค์ของธุรกิจเป็นไปเพื่อการเก็บรวบรวม ขาย หรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลต่อผู้บริโภคตามเนื้อหาทั้งหมดในวรรค (1) ถึง (4) ที่รวมด้วย ของอนุมาตรา (a) มีลักษณะเช่นเดียวกันกับข้อมูลที่ธุรกิจได้เปิดเผยตามเนื้อหาทั้งหมดในวรรค (1) ถึง (4) ที่รวมด้วย ของอนุมาตรา (c)*

(c) ให้ธุรกิจที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับในวรรคย่อย (B) ของวรรค (5) ในอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.130:

(1) ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่ธุรกิจได้รวบรวมไว้เกี่ยวกับผู้บริโภค

(2) ประเภทของแหล่งที่มาของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการเก็บรวบรวมไว้

(3) จุดประสงค์ทางธุรกิจหรือการค้าในการเก็บรวบรวม ~~หรือ~~การขาย *หรือการแบ่งปัน* ข้อมูลส่วนบุคคล

(4) ประเภทของบุคคลภายนอก~~ซึ่ง~~ *ได้รับ*ข้อมูลส่วนบุคคลจาก~~แบ่งปัน~~ *การเปิดเผยของธุรกิจ*นั้น

(5) ที่ว่าผู้บริโภคมีสิทธิในการร้องขอส่วนหนึ่งส่วนใดของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งธุรกิจได้รวบรวมไว้เกี่ยวกับผู้บริโภครายดังกล่าว

~~(d) มาตรานี้มิได้กำหนดให้ธุรกิจต้องกระทำการดังต่อไปนี้:~~

~~(1) เก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับผู้บริโภคซึ่งเก็บรวบรวมไว้เพื่อการดำเนินการเพียงครั้งเดียว หากในการดำเนินธุรกิจตามปกติจะไม่มีการเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคดังกล่าวไว้~~

~~(2) ระบุอีกครั้งหรือเชื่อมโยงข้อมูลที่ในการดำเนินธุรกิจตามปกติจะไม่ได้รับการเก็บรักษาในลักษณะที่ถือว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล~~

มาตรา 8. มาตรา 1798.115 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.115. สิทธิ์ของผู้บริโภคในการทราบว่าข้อมูลส่วนบุคคลใดที่ถูกขายหรือแบ่งปัน และถูกส่งต่อไปยังบุคคลใด

~~1798.115.~~ (a) ผู้บริโภคมีสิทธิ์ร้องขอให้ธุรกิจที่ทำการขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค หรือที่ได้เปิดเผยข้อมูลนั้นเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ ต้องเปิดเผยต่อผู้บริโภคด้วย

(1) ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่ธุรกิจได้รวบรวมไว้เกี่ยวกับผู้บริโภค

(2) ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่ธุรกิจขาย*หรือแบ่งปัน* รวมถึงประเภทของบุคคลภายนอกที่ข้อมูลนั้นถูกขาย*หรือแบ่งปัน*ให้ไป ไม่ว่าข้อมูลส่วนบุคคลประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท ได้ถูกส่งต่อไปยังบุคคลภายนอกแต่ละประเภทด้วยการขาย*หรือแบ่งปัน*ก็ดี

(3) ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่ธุรกิจเปิดเผยเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ *และประเภทของบุคคลที่ได้รับข้อมูลจากการเปิดเผยนั้น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ*

(b) ให้ธุรกิจที่ขาย*หรือแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภค หรือที่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ ทำการเปิดเผยตามข้อบังคับในวรรค (4) ของอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.130 ซึ่งข้อมูลที่ได้กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) ให้แก่ผู้บริโภคทราบ เมื่อได้รับคำขอที่ยืนยันได้จากผู้บริโภคในแต่ละคราว

(c) ให้ธุรกิจที่ขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค หรือที่ได้เปิดเผยข้อมูลของผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ ทำการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับในวรรคย่อย (C) ของวรรค (5) ในอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.130:

(1) ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทที่ได้ขาย*หรือแบ่งปัน* หรือธุรกิจนั้นไม่

ได้ขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคใดก็ดี ให้ธุรกิจต้องแสดงข้อเท็จจริงนั้นด้วย

(2) ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทที่เปิดเผยไปเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ หรือธุรกิจนั้นไม่ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคนั้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจก็ดี ให้ธุรกิจต้องแสดงข้อเท็จจริงนั้นด้วย

(d) บุคคลภายนอกไม่สามารถขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคซึ่งได้ถูกขายให้*หรือแบ่งปันกับ*บุคคลภายนอกโดยธุรกิจใดหนึ่งได้ เว้นแต่ผู้บริโภคได้รับการแจ้งให้ทราบโดยชัดแจ้ง และให้ผู้บริโภคมีโอกาสในการใช้สิทธิ์บอกยกเลิกการอนุญาตตามมาตรา 1798.120 แล้ว

มาตรา 9. มาตรา 1798.120 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.120. สิทธิ์ของผู้บริโภคในการยกเลิกการอนุญาตให้ขายหรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล

~~1798.120.~~ (a) ผู้บริโภคจะต้องมีสิทธิ์สั่งต่อธุรกิจที่ขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคไปยังบุคคลภายนอก เพื่อมิให้ขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคนั้น ๆ ได้ทุกเมื่อ สิทธิ์นี้ให้หมายถึงสิทธิ์ยกเลิกการอนุญาต*การขายหรือการแบ่งปัน*

(b) ให้ธุรกิจที่ขายข้อมูลผู้บริโภคให้แก่*หรือแบ่งปันข้อมูลกับ*บุคคลภายนอก จะต้องส่งการแจ้งเตือนไปยังผู้บริโภคตามอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.135 โดยแจ้งให้ทราบว่าข้อมูลนี้อาจถูกขาย*หรือแบ่งปัน*ได้ และผู้บริโภคมี "สิทธิ์ยกเลิกการอนุญาต" ในการขาย*หรือแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคนั้นได้

(c) แม้ว่าจะมีอนุมาตรา (a) ธุรกิจไม่มีสิทธิ์ขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคได้ หากธุรกิจทราบโดยชัดแจ้งว่าผู้บริโภคนั้นมีอายุต่ำกว่า 16 ปี เว้นแต่ผู้บริโภคมีอายุตั้งแต่ 13 ปีแต่ไม่ถึง 16 ปี หรือเมื่อผู้ปกครองหรือผู้พิทักษ์ของผู้บริโภคในกรณีที่ผู้บริโภคมีอายุต่ำกว่า 13 ปี ได้ให้อนุญาตโดยชัดแจ้งในการขาย*หรือแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลผู้บริโภคนั้น ๆ ว่าให้สามารถกระทำได้โดยชอบ ธุรกิจใดหนึ่งที่เจตนาเพิกเฉยต่อเกณฑ์อายุของผู้บริโภค ให้ถือว่าได้รับทราบเกี่ยวกับอายุของผู้บริโภคแล้วโดยชัดแจ้ง ~~สิทธิ์นี้ให้หมายถึง "สิทธิ์ในการให้อนุญาต"~~

(d) ห้ามมิให้ธุรกิจที่ได้รับคำสั่งจากผู้บริโภคว่าไม่อนุญาตให้ขาย*หรือแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค หรือกรณีที่ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคเป็นของผู้เยาว์และไม่ได้รับความยินยอมให้ขาย*หรือแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลผู้บริโภคของผู้เยาว์นั้น ตามข้อกำหนดในวรรค (4) ของอนุมาตรา ~~(a)~~ *(c)* แห่งมาตรา 1798.135 ทำการขาย*หรือแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลผู้บริโภคนั้น ๆ หลังจากได้รับคำชี้นำจากผู้บริโภคแล้ว เว้นแต่ในภายหลังผู้บริโภค~~อนุญาตโดยชัดแจ้งเพื่อให้~~*ความยินยอม*สำหรับการขาย*หรือแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคนั้นได้

มาตรา 10. มาตรา 1798.121 ถูกเพิ่มเข้าในประมวลกฎหมายแพ่ง เพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.121. สิทธิ์ผู้บริโภคในการจำกัดการใช้งานและการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ

~~1798.121.~~ (a) ผู้บริโภคจะมีสิทธิ์สั่งไปยังธุรกิจซึ่งรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับเกี่ยวกับผู้บริโภคเพื่อจำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับนั้นเท่าที่จำเป็นต่อการให้บริการหรือจัดหาให้ซึ่งสินค้าต่าง ๆ ตามความคาดหวังปกติ ซึ่งผู้บริโภคผู้ประสงค์ต่อสินค้าหรือบริการนั้น ๆ จะพึงได้รับเท่านั้น ตลอดจนเพื่อจัดสรรให้ได้ซึ่งบริการที่กำหนดไว้ในวรรค (2), (4), (5) และ (8) ของอนุมาตรา (e) แห่งมาตรา 1798.140 และที่ได้ให้อนุญาตโดยข้อบังคับที่ปรับใช้ให้สอดคล้องตามวรรคย่อย (C) ในวรรค (19) ของอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.185 ธุรกิจใดหนึ่งที่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในอนุมาตรานี้ จะต้องทำการแจ้งผู้บริโภคให้ทราบด้วย ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.135 ทั้งนี้ข้อมูลดังว่าอาจนำไปใช้หรือเปิดเผยไปยังผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างได้ เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์เพิ่มเติมเฉพาะ และผู้บริโภคมีสิทธิ์จำกัดการใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของตน

(b) ยกเว้นว่ามีอำนาจตามอนุมาตรา (a) ให้บังคับใช้ตามข้อกำหนดในวรรค (4) ของอนุมาตรา (c) แห่งมาตรา 1798.135 ธุรกิจที่ได้รับคำสั่งจากผู้บริโภคไม่ให้ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคแล้ว ห้ามมิให้ธุรกิจนั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใดหลังจากที่ได้รับการชี้นำจากผู้บริโภค เว้นแต่ในภายหลังผู้บริโภคได้ให้ความยินยอมเพื่อการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคนั้นเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นเพิ่มเติมได้

(c) ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างซึ่งช่วยธุรกิจในการดำเนินการตามจุดประสงค์ที่ให้อำนาจไว้ตามอนุมาตรา (a) จะต้องไม่ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับนั้นหลังจากได้รับคำชี้นำจากธุรกิจแล้ว และเท่าที่ธุรกิจนั้นทราบได้ว่าข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใด ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างต้องจำกัดขอบเขตการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ ซึ่งได้รับมาตามข้อตกลงในสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งทำไว้กับธุรกิจ เพื่อการดำเนินการในทางที่สนองต่อคำชี้นำจากธุรกิจดังกล่าวเท่านั้น และเพียงเพื่อให้สอดคล้องกับสัมพันธภาพที่มีกับธุรกิจนั้น

(d) ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับซึ่งรวบรวมไว้หรือถูกดำเนินการไปโดยไม่มีจุดประสงค์ในการระบุถึงลักษณะเฉพาะของผู้บริโภค ไม่อยู่ภายใต้มาตรานี้ ซึ่งได้อธิบายเพิ่มเติมภายในข้อบังคับที่กำหนดขึ้นใช้ตามวรรคย่อย (C) ในวรรค (19) ของอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.185 และจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกันกับข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่น ๆ ที่กำหนดในมาตราอื่นทั้งหมดของกฎหมายนี้ ซึ่งรวมถึงมาตรา 1798.100 ด้วย

มาตรา 11. มาตรา 1798.125 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.125. สิทธิ์ผู้บริโภคว่าด้วยการไม่ตอบโต้เพราะการยกเลิกการอนุญาตหรือการใช้สิทธิ์อื่น ๆ

~~1798.125.~~ (a) (1) ธุรกิจจำต้องไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้บริโภค เนื่องจากเหตุที่ผู้บริโภคได้ใช้สิทธิ์ของผู้บริโภคดังที่กำหนดภายใต้หัวข้อนี้ โดยกระทำการดังต่อไปนี้ ตลอดจนประการอื่นใดอันคล้ายคลึงกันด้วย:

(A) ปฏิเสธไม่จำหน่ายสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภค

(B) กำหนดราคาหรืออัตราค่าสินค้าหรือบริการที่ต่างจากปกติ รวมถึงโดยผ่านทางช่องทางสิทธิ์ในส่วนลดหรือสิทธิประโยชน์อื่น ๆ หรือการกำหนดเบี้ยปรับอื่นใด

(C) จัดหาให้ซึ่งสินค้าหรือบริการด้วยคุณภาพที่ด้อยกว่าสำหรับผู้บริโภคนั้น

(D) ให้คำแนะนำที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับข้อมูลเกี่ยวกับราคาหรืออัตราค่าสินค้าหรือบริการที่ต่างจากปกติ หรือได้รับข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของสินค้าหรือบริการที่ต่างจากปกติ

(E) ตอบโต้ต่อลูกจ้าง บุคคลที่สมัครเป็นลูกจ้าง หรือผู้รับจ้างอิสระซึ่งระบุในวรรคย่อย (A) ในวรรค (2) ของอนุมาตรา (m) แห่งมาตรา 1798.145 เนื่องจากการใช้สิทธิ์ของบุคคลดังกล่าวภายใต้กำหนดของหัวข้อนี้

(2) *ทั้งนี้โดยเป็นไปตามข้อกำหนดในอนุมาตรา (b)* ไม่มีข้อกำหนดใดภายใต้อนุมาตรานี้ห้ามมิให้ธุรกิจกำหนดราคาหรืออัตราค่าสินค้า หรือบริการต่อผู้บริโภคด้วยราคาที่แตกต่างออกไป หรือจำกัดมิให้จัดหาให้ผู้บริโภคซึ่งสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพแตกต่างออกไป หากความแตกต่างนั้นมีเหตุผลสอดคล้องกับมูลค่าที่ธุรกิจนั้นได้รับ เมื่ออิงจากฐานข้อมูลผู้บริโภค

(3) อนุมาตรานี้ไม่ได้กำหนดห้ามธุรกิจในการจัดสรรขึ้นซึ่งโปรแกรมรักษาลูกค้า ของรางวัล ของกำนัลพิเศษ ส่วนลด หรือบัตรสมาชิก ที่สอดคล้องกับหัวข้อนี้

(b) (1) ธุรกิจอาจเสนอให้ซึ่งเงินจูงใจ รวมไปถึงจำนวนเงินที่ชำระให้แก่ผู้บริโภค เพื่อเป็นการชดเชยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล การขาย*หรือการแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล หรือ~~การลบล้าง~~*การสงวนไว้*ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล ธุรกิจอาจจะเสนอราคา อัตรา หรือคุณภาพของสินค้าหรือบริการทั้งหลายที่แตกต่างออกไปแก่ผู้บริโภคได้ ถ้าหากราคาหรือความแตกต่างนั้น~~โดยตามตรง~~แล้ว*สมเหตุสมผล*สอดคล้องกับมูลค่าที่ธุรกิจนั้นได้รับ เมื่ออิงจากข้อมูลผู้บริโภค

(2) ธุรกิจที่เสนอให้ซึ่งเงินจูงใจใดตามที่กำหนดในอนุมาตรานี้ ต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบถึงเงินจูงใจนั้นตามที่กำหนดในมาตรา 1798.130 ด้วย

(3) ธุรกิจอาจระบุให้ผู้บริโภคเข้าร่วมในโปรแกรมเงินจูงใจได้ก็ต่อเมื่อ ผู้บริโภคนั้นได้แสดงความยินยอมให้อนุญาตใช้ข้อมูลตามที่กำหนดในมาตรา 1798.130 แล้วเท่านั้น ซึ่งได้ระบุถึงสาระสำคัญของเงื่อนไขสำหรับโปรแกรมเงินจูงใจไว้โดยชัดเจน ตลอดจนผู้บริโภคสามารถยกเลิกความยินยอมเมื่อใดก็ได้ *ถ้าหากผู้บริโภคปฏิเสธที่จะให้ความยินยอมเช่นนั้นแล้ว ให้ธุรกิจนั้นต้องรอเป็นเวลาอย่างน้อยที่สุด 12 เดือนจึงจะสามารถยื่นขอความยินยอมจากผู้บริโภครายนั้นได้ใหม่ หรือให้เป็นไปตามข้อบังคับที่กำหนดขึ้นใช้ตามมาตรา 1798.185*

(4) ธุรกิจจะต้องไม่ใช้วิธีเงินจูงใจในลักษณะที่ไม่เป็นธรรม ไม่สมเหตุสมผล เป็นการขู่กรรโชก หรือมีลักษณะขูดรีด

มาตรา 12. มาตรา 1798.130 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.130. ข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการแจ้งเตือน การเปิดเผย การแก้ไขและการลบทิ้ง

~~1798.130~~ (a) เพื่อบังคับให้เป็นไปตามมาตรา 1798.100, 1798.105, *1798.106,* 1798.110, 1798.115 และ 1798.125 ให้ธุรกิจ โดยรูปแบบที่ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงได้ง่าย:

(1) (A) จัดสรรให้มีซึ่งสองช่องทางหรือมากกว่าที่ระบุไว้ให้ผู้บริโภคสามารถส่งคำขอเกี่ยวกับข้อมูลที่ถูกขอไป เพื่อให้เปิดเผยตามข้อกำหนดในมาตรา 1798.110 และมาตรา 1798.115 *หรือคำขอเพื่อขอให้ลบทิ้งหรือแก้ไขข้อมูลทั้งนี้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรา 1798.105 และมาตรา 1798.106 โดยลำดับ* และรวมถึงอย่างน้อยที่สุดต้องจัดสรรให้มีหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อที่ไม่มีค่าธรรมเนียม ธุรกิจที่ดำเนินการผ่านระบบออนไลน์เพียงช่องทางเดียวและมีความสัมพันธ์โดยตรงกับผู้บริโภค ให้ธุรกิจนั้นสามารถขอให้ผู้บริโภคที่ตนได้รวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลไว้ แจ้งที่อยู่อีเมลเพื่อใช้ในการส่งคำขอเพื่ออนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลส่วนได้เท่านั้น ทั้งนี้ตามกำหนดในมาตรา 1798.110 และมาตรา 1798.115 *หรือเพื่อส่งคำขอให้ทำการลบทิ้งหรือแก้ไขซึ่งข้อมูลได้ตามที่กำหนดในมาตรา 1798.105 และมาตรา 1798.106 ตามลำดับ*

(B) หากธุรกิจมีเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตต้องเปิดให้ผู้บริโภคใช้งานเว็บไซต์นั้นเพื่อส่งคำขอเกี่ยวกับการอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลที่ถูกร้องขอได้ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในมาตรา 1798.110 และมาตรา 1798.115 *หรือส่งคำขอให้ทำการลบทิ้งหรือแก้ไขซึ่งข้อมูลได้ตามที่กำหนดในมาตรา 1798.105 และมาตรา 1798.106 ตามลำดับ*

(2) *(A)* เปิดเผยและส่งผ่านข้อมูลที่ถูกร้องขอในกรณีผู้บริโภคที่ไม่มีค่าธรรมเนียม *แก้ไขข้อมูลที่บกพร่องหรือลบทิ้งซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคตามคำขอของผู้บริโภคเอง* ให้ดำเนินการภายใน 45 วันนับตั้งแต่ที่ได้รับคำขอซึ่งสามารถยืนยันได้จากผู้บริโภค ธุรกิจจะต้องดำเนินการพิจารณาว่าคำขอของผู้บริโภคนั้นสามารถยืนยันได้หรือไม่โดยทันท่วงที แต่ข้อกำหนดนี้ไม่เป็นการเพิ่มขอบเขตหน้าที่แก่ธุรกิจในการเปิดเผยและส่งผ่านข้อมูลที่รวบรวมดังกล่าว *เพื่อแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่บกพร่อง หรือเพื่อลบทิ้งซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล* ภายใน 45 วันนับตั้งแต่ที่ได้รับคำขอจากผู้บริโภค ช่วงเวลาในการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลที่ถูกร้องขอ *เพื่อแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่บกพร่องหรือเพื่อลบทิ้งซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล* สามารถขยายเวลาออกไปได้อีก 45 วันได้หนึ่งครั้ง หากมีเหตุอันสมควร โดยต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบถึงการขยายเวลาดังกล่าวภายในช่วงเวลา 45 วันแรก การเปิดเผย*ข้อมูลที่ถูกร้องขอดังกล่าว*~~ต้องดำเนินการภายในช่วงเวลา 12 เดือน นับตั้งแต่ธุรกิจนั้นได้รับคำขอที่สามารถยืนยันได้จากผู้บริโภค ตลอดจน~~ให้ดำเนินการเป็นลายลักษณ์อักษรและส่งไปยังบัญชีใช้งานของผู้บริโภคที่มีกับธุรกิจนั้น กรณีที่ผู้บริโภคยังคงไว้ซึ่งบัญชีใช้งานที่มีกับธุรกิจนั้นอยู่ หรือโดยผ่านอีเมลหรือแบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดของผู้บริโภค กรณีที่ผู้บริโภคไม่ได้คงไว้ซึ่งบัญชีใช้งานที่มีกับธุรกิจนั้นแล้ว โดยใช้รูปแบบการจัดเก็บที่สามารถเปิด

24

เข้าสู่เนื้อหาได้ทันที เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถส่งผ่านข้อมูลชุดนี้จากช่องทางหนึ่งไปยังช่องทางอื่นได้โดยปราศจากอุปสรรค ธุรกิจสามารถขอให้ผู้บริโภคยืนยันตัวตนตามลักษณะของข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกร้องขอนั้นได้ตามสมควร แต่จะต้องไม่ขอให้ผู้บริโภคสร้างบัญชีใช้งานใดกับธุรกิจนั้นเพื่อประโยชน์แห่งการยืนยันคำขอของผู้บริโภคดังกล่าวได้ *โดยมีเงื่อนไขว่าหาก*ผู้บริโภค~~ยังคง~~มีบัญชีใช้งานกับธุรกิจอยู่ ให้ธุรกิจนั้นส่งคำขอให้ผู้บริโภค~~ดำเนินการผ่านทางบัญชีดังกล่าว~~*เพื่อทำการยืนยันคำขอนั้น ๆ ของผู้บริโภคได้*

(B) การเปิดเผยซึ่งข้อมูลที่ถูกร้องขอจะต้องดำเนินการภายในช่วงเวลา 12 เดือน นับตั้งแต่ธุรกิจนั้นได้รับคำขอที่สามารถยืนยันได้จากผู้บริโภค โดยมีเงื่อนไขว่า เมื่อมีการนำใช้ข้อบังคับตามที่กำหนดในวรรค (9) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185 ผู้บริโภคสามารถส่งคำขอให้ธุรกิจเปิดเผยข้อมูลที่ถูกร้องขอหลังพ้นช่วงเวลา 12 เดือนได้ และธุรกิจนั้นจะต้องแสดงข้อมูลดังกล่าวด้วย เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถดำเนินการได้ หรือจะต้องใช้ความพยายามที่ไม่สมส่วน สิทธิ์ของผู้บริโภคในการส่งคำขอเกี่ยวกับข้อมูลที่ถูกร้องขอหลังพ้นช่วงเวลา 12 เดือน และหน้าที่ของธุรกิจที่จะต้องแสดงข้อมูลนั้น ให้บังคับใช้แก่กรณีที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกรวบรวมจัดเก็บในหรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2022 เป็นต้นไปเท่านั้น ไม่มีข้อความใดในวรรคย่อยนี้กำหนดให้ธุรกิจจะต้องจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นระยะเวลานานเท่าใด

(3) *(A) ให้ธุรกิจที่ได้รับคำขอที่สามารถยืนยันได้จากผู้บริโภค ตามที่กำหนดในมาตรา 1798.110 หรือมาตรา 1798.115 เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับผู้บริโภคที่ได้เก็บรวบรวมมา ทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อม รวมไปถึงโดยผ่านทางหรือซึ่งดำเนินการโดยผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้าง เพื่อให้ผู้บริโภคทราบ ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างจะต้องไม่อยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดเรื่องการยืนยันคำขอของผู้บริโภคที่ส่งจากผู้บริโภคโดยตรงหรือจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้บริโภค ตามที่กำหนดในมาตรา 1798.110 หรือมาตรา 1798.115 เท่าที่ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างนั้นเพียงแต่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคนั้น ได้กระทำไปโดยหน้าที่ในฐานะของผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้าง ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่ธุรกิจ อันเป็นความสัมพันธ์ทางสัญญาระหว่างกันเกี่ยวแก่หน้าที่ในการตอบสนองทางด้านธุรกิจ เพื่อการยืนยันคำขอของผู้บริโภค รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงโดยการให้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคแก่ธุรกิจในความครอบครองของผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้าง ซึ่งผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างได้รับอันเป็นผลมาจากการให้บริการแก่ธุรกิจ และโดยการแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือโดยการอนุญาตให้ธุรกิจดำเนินการเดียวกัน ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างที่ได้รวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลตามที่ระบุเอาไว้ในสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ทำขึ้นกับธุรกิจ จะต้องมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่ธุรกิจนั้นด้วยข้อเสนอการดำเนินการที่เหมาะสมในทางด้านเทคนิคและในทางด้านการจัดการองค์กรด้วย เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับของอนุมาตรา (d) ถึง (f) ที่รวมด้วย ของมาตรา 1798.100 และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการดำเนินการโดยปกติ*

(B) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในอนุมาตรา (b) แห่งมาตรา 1798.110:

~~(A)~~ *(i)* ในการระบุตัวผู้บริโภค ให้เชื่อมโยงข้อมูลที่ผู้บริโภคให้ไว้ในคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้กับข้อมูลส่วนบุคคลใด ๆ ที่ธุรกิจรวบรวมไว้ก่อนหน้านี้เกี่ยวกับผู้บริโภค

~~(B)~~ *(ii)* ระบุข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคออกเป็นประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท ซึ่งได้เก็บรวบรวมมา~~ในช่วงเวลา 12 เดือนก่อน~~ *ในขณะที่ช่วงเวลายังไม่ล่วงพ้นไป* โดยอ้างอิงกับประเภทข้อมูลประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทที่แจกแจงไว้ในอนุมาตรา (c) ซึ่งส่วนใหญ่ได้อธิบายไว้โดยชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกรวบรวม*; ประเภทของแหล่งที่มาของข้อมูลที่ถูกเก็บรวบรวม จุดประสงค์ทางธุรกิจหรือการค้าในการเก็บรวบรวม การขาย หรือการแบ่งปันซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค และประเภทของบุคคลภายนอกที่ธุรกิจนั้น ๆ ทำการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคให้ไป*

(iii) จัดหาให้ซึ่งชุดข้อมูลส่วนบุคคลจำเพาะที่ได้มาจากผู้บริโภค ทำขึ้นด้วยรูปแบบการจัดเก็บที่เข้าใจได้ง่ายสำหรับผู้บริโภคโดยทั่วไป และเท่าที่สามารถดำเนินการได้ โดยรูปแบบการจัดเก็บที่เป็นแบบแผน ใช้งานโดยทั่วไป และเปิดอ่านด้วยอุปกรณ์ทั่วไปได้ รวมถึงสามารถส่งต่อไปยังช่องทางอื่นใดที่ผู้บริโภคประสงค์ได้โดยปราศจากอุปสรรค "ชุดข้อมูลจำเพาะ" ไม่ให้หมายรวมถึงหน่วยข้อมูลที่จัดทำขึ้นเพื่อสร้างความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล หรือที่กำหนดโดยข้อบังคับ ข้อมูลส่วนบุคคลจะไม่ถือว่าได้ถูกเปิดเผยโดยธุรกิจ ในกรณีที่ผู้บริโภคนั้นเป็นผู้ชี้นำให้ธุรกิจดังกล่าว ทำการส่งต่อข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจากธุรกิจหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่งภายใต้บริบทของการเปลี่ยนหรือย้ายบริการ

(4) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรา (b) แห่งมาตรา 1798.115:

(A) ระบุตัวผู้บริโภคและให้เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้รับมาจากผู้บริโภคเอง เพื่อใช้ในการยืนยันคำขอของผู้บริโภค อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคอันใดที่ธุรกิจได้เก็บรวบรวมมาก่อนหน้านี้

(B) ระบุข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่ได้เก็บรวบรวมมาออกเป็นประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท ซึ่งธุรกิจได้ขาย*หรือแบ่งปัน*~~ในช่วงเวลา 12 เดือนก่อน~~ *ในขณะที่ช่วงเวลายังไม่ล่วงพ้นไป* โดยอ้างอิงกับประเภทข้อมูลที่จำแนกไว้ในอนุมาตรา (c) ซึ่งส่วนใหญ่ได้อธิบายไว้โดยชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ตลอดจนจำแนกประเภทของบุคคลภายนอกผู้ที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคจากการขาย*หรือแบ่งปัน* ~~ในช่วงเวลา 12 เดือนก่อน~~ *ในขณะที่ช่วงเวลายังไม่ล่วงพ้นไป* โดยอ้างอิงกับประเภทข้อมูลที่แจกแจงไว้ในอนุมาตรา (c) ซึ่งส่วนใหญ่ได้อธิบายไว้โดยชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกขาย*หรือแบ่งปัน* ให้ธุรกิจเปิดเผยข้อมูลเป็นอีกบัญชีรายการหนึ่งซึ่งแยกต่างหากจากรายการที่สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในวรรคย่อย (C)

(C) ระบุข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่ธุรกิจได้เปิดเผยไปเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจออกเป็นประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท ~~ในช่วงเวลา 12 เดือนก่อน~~*ขณะที่ช่วงเวลายังไม่ล่วงพ้นไป* โดยอ้างอิงกับ

24

ประเภทข้อมูลที่แจกแจงไว้ในอนุมาตรา (c) ซึ่งส่วนใหญ่ได้อธิบายไว้โดยชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ตลอดจนจำแนกประเภทของ~~บุคคลภายนอก~~ ผู้ที่ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคนั้นได้ถูกเปิดเผยเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ~~ในช่วงเวลา 12 เดือนก่อน~~ *ในขณะที่ช่วงเวลายังไม่ล่วงพ้นไป* โดยอ้างอิงกับประเภทข้อมูลที่แจกแจงไว้ในอนุมาตรา (c) ซึ่งส่วนใหญ่ได้อธิบายไว้โดยชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกเปิดเผย ธุรกิจจะต้องเปิดเผยข้อมูลเป็นอีกบัญชีรายการหนึ่ง ซึ่งแยกต่างหากจากรายการที่สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในวรรคย่อย (B)

(5) เผยแพร่ข้อมูลดังต่อไปนี้ไว้ในนโยบายหรือมาตรการความเป็นส่วนตัวบนระบบออนไลน์ของธุรกิจเอง หากธุรกิจมีนโยบายหรือมาตรการความเป็นส่วนตัวบนระบบออนไลน์ และให้ใช้บทนิยามคำศัพท์เฉพาะของรัฐแคลิฟอร์เนียเกี่ยวกับสิทธิ์ความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคต่าง ๆ หากธุรกิจไม่ได้จัดทำขึ้นซึ่งนโยบายบนเว็บไซต์ของตนเอง ตลอดจนให้ปรับปรุงข้อมูลทุก 12 เดือน:

(A) นิยามเกี่ยวกับสิทธิ์ผู้บริโภคตามที่กำหนดในมาตรา 1798.100 1798.105 *1798.106* 1798.110 1798.115 และ 1798.125 และช่องทางที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการส่งคำขอ~~หนึ่งช่องทาง~~ *สองช่องทาง* หรือมากกว่านั้น *ยกเว้นกรณีที่กำหนดในวรรคย่อย (A) ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (a)*

(B) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรา (c) แห่งมาตรา 1798.110-*:*

(i) รายการของประเภทต่าง ๆ สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ธุรกิจเก็บรวบรวมเกี่ยวกับผู้บริโภคนั้น ซึ่งได้กระทำภายในกำหนดเวลา 12 เดือน โดยอ้างอิงกับประเภทข้อมูลที่แจกแจงไว้ในอนุมาตรา (c) ซึ่งส่วนใหญ่ได้อธิบายไว้โดยชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกเก็บรวบรวม

(ii) ประเภทของแหล่งที่มาของข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคที่ถูกเก็บรวบรวม

(iii) จุดประสงค์ทางธุรกิจหรือการค้าในการเก็บรวบรวม การขาย หรือการแบ่งปันซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค

(iv) ประเภทของบุคคลภายนอกซึ่งได้รับข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคจากการเปิดเผยของธุรกิจนั้น

(C) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในวรรค (1) และ (2) ของอนุมาตรา (c) แห่งมาตรา 1798.115 ให้มีสองบัญชีรายการแยกจากกัน:

(i) บัญชีรายการของประเภทข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคทั้งหมดที่ถูกขาย *หรือแบ่งปัน*ในช่วงเวลา 12 เดือนก่อน โดยอ้างอิงกับประเภทข้อมูลหนึ่งหรือหลายประเภทที่แจกแจงไว้ในอนุมาตรา (c) ซึ่งส่วนใหญ่ได้อธิบายไว้โดยชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกขาย*หรือแบ่งปัน* หรือหากธุรกิจไม่ได้ทำการขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคภายในช่วงเวลา 12 เดือนก่อน ธุรกิจนั้นจะต้องดำเนินการ*โดยชัดแจ้ง*เพื่อแสดงข้อเท็จจริงดังกล่าว*ตามนโยบายความเป็นส่วนตัวของธุรกิจเอง*

(ii) บัญชีรายการประเภทข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคทั้งหมดที่ถูกเปิดเผยเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจภายในช่วงเวลา 12 เดือนก่อน โดยอ้างอิงกับประเภทข้อมูลที่แจกแจงไว้ในอนุมาตรา (c) ซึ่งส่วนใหญ่ได้~~อธิบาย~~*อธิบาย*เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกเปิดเผยไว้ชัดเจน หรือหากธุรกิจไม่ได้ทำการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ ภายในช่วงเวลา 12 เดือนก่อน ธุรกิจนั้นจะต้องดำเนินการแสดงข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

(6) ตรวจสอบว่าบุคคลผู้มีหน้าที่ตอบคำถามผู้บริโภคอันเกี่ยวเนื่องกับการบังคับใช้นโยบายการดำเนินธุรกิจ หรือการบังคับใช้หัวข้อนี้ในการดำเนินธุรกิจทุกคน รับทราบสาระสำคัญที่กำหนดในมาตรา 1798.100 1798.105 *1798.106* 1798.110 1798.115 1798.125 และรวมถึงมาตรานี้แล้ว ตลอดจนทราบถึงวิธีชี้แนะผู้บริโภคเรื่องการใช้สิทธิ์ผู้บริโภคที่กำหนดภายใต้มาตราดังกล่าวทั้งหมดข้างต้นด้วย

(7) ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลใด ๆ ที่เก็บรวบรวมได้จากผู้บริโภคในทางที่เกี่ยวเนื่องกับการตรวจสอบยืนยันคำขอของผู้บริโภค เพียงเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการตรวจสอบยืนยันเท่านั้น *และต้องไม่ทำการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเกินกว่านั้น หรือดำเนินการตรวจสอบนานกว่าความจำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการตรวจสอบยืนยันนั้น หรือใช้ข้อมูลไปในทางที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับจุดประสงค์ดังกล่าว*

(b) ธุรกิจมิได้มีข้อผูกมัดให้ดำเนินการจัดหาซึ่งข้อมูลที่กำหนดในมาตรา 1798.110 และมาตรา 1798.115 จากผู้บริโภครายเดียวกันนั้นเกินกว่าสองครั้งภายในช่วงเวลา 12 เดือน

(c) ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องการให้เปิดเผยตามที่กำหนดในมาตรา *1798.100* 1798.110 และ 1798.115 จะต้องเป็นไปตาม~~นิยามคำศัพท์~~ *นิยามคำศัพท์* เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล *และข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ* ภายใต้มาตรา 1798.140 *โดยการให้คำนิยามประเภทต่าง ๆ ของข้อมูลส่วนบุคคลด้วยคำศัพท์เฉพาะซึ่งอธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในวรรคย่อย (A) ถึง (K) ที่รวมด้วย ของวรรค (1) ของอนุมาตรา (v) แห่งมาตรา 1798.140 และโดยการให้คำนิยามประเภทต่าง ๆ ของข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับด้วยคำศัพท์เฉพาะ ซึ่งอธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในวรรค (1) ถึง (9) ที่รวมด้วย ของอนุมาตรา (ae) แห่งมาตรา 1798.140*

มาตรา 13. มาตรา 1798.135 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.135. วิธีการต่าง ๆ ในการจำกัดการขาย การแบ่งปัน และการใช้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลและการใช้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ ~~1798.135~~ (a) ธุรกิจใดหนึ่งที่~~ถูกกำหนดให้ต้องทำตามมาตรา 1798.120~~ *ในการขายหรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค หรือการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคที่ต้องเก็บเป็นความลับเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใด นอกจากที่มีอำนาจกระทำการภายใต้อนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.121* จะต้องดำเนินการด้วยรูปแบบที่ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงได้อย่างเหมาะสม:

(1) จัดสรรให้มีลิงก์ที่ชัดเจนและสังเกตได้ง่ายบน ~~หน้าแรก~~ *หน้าแรก อินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ต*ของธุรกิจ ที่กำกับด้วยว่า "ห้ามขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลของฉัน" ไว้บน~~เว็บเพจอินเทอร์เน็ต~~ *เว็บเพจอินเทอร์เน็ต* ซึ่งเปิด

โอกาสให้ผู้บริโภคหรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้บริโภค สามารถยกเลิกการอนุญาตให้ขาย*หรือแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคนั้น ๆ ได้

(2) จัดสรรให้มีลิงก์ที่ชัดเจนและสังเกตได้ง่ายบนหน้าหน้าแรกอินเทอร์เน็ตของธุรกิจ ซึ่งกำกับว่า "จำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของฉัน" ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคหรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้บริโภคสามารถจำกัดการใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค ในการใช้ข้อมูลที่กำหนดให้อำนาจโดยอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 1798.121

(3) โดยภายใต้ดุลพินิจของธุรกิจ จัดสรรให้มีซึ่งลิงก์บนหน้าหน้าแรกอินเทอร์เน็ตของธุรกิจนั้น โดยมีข้อความกำกับให้เห็นได้ชัดเจนและเป็นไปตามบังคับในวรรค(1) และ(2) กรณีที่ลิงก์นั้นมีขึ้นเพื่อให้ผู้บริโภคสามารถบอกเลิกการอนุญาตให้ขายหรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค รวมถึงให้บอกจำกัดการใช้หรือการเปิดเผยซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคที่ต้องเก็บเป็นความลับนั้นได้โดยง่าย

(4) ในกรณีที่ธุรกิจนั้นสนองตอบต่อคำขอยกเลิกการอนุญาต ซึ่งได้รับตามข้อกำหนดในวรรค (1), (2), หรือ (3) เมื่อทำการแจ้งต่อผู้บริโภคถึงค่าธรรมเนียมในการใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้น ๆ ให้ชี้แจงถึงเงื่อนไขเกี่ยวกับเงินจูงใจอันใดที่มี ตามข้อกำหนดในอนุมาตรา (b) แห่งมาตรา 1798.125 สำหรับการถือครองไว้ ใช้งาน ขายหรือแบ่งปันซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคนั้นด้วย

(b) (1) ธุรกิจไม่จำต้องทำตามข้อกำหนดในอนุมาตรา (a) หากธุรกิจนั้น ได้เปิดโอกาสให้ผู้บริโภคทำการบอกยกเลิกการอนุญาตให้ขายหรือแบ่งปันซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค และบอกจำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคเองนั้น ผ่านการเลือกตั้งค่าไม่ให้อนุญาตที่ส่งมาพร้อมกับหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคแล้ว ไม่ว่าจะส่งผ่านแพลตฟอร์ม เทคโนโลยี หรือระบบการทำงานที่สอดคล้องกับข้อกำหนดเฉพาะด้านเทคนิค ซึ่งอธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในข้อบังคับที่เกี่ยวข้องและได้ปรับใช้ตามข้อกำหนดในวรรค (20) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185 เพื่อแสดงให้ธุรกิจนั้นทราบถึงความจำนงของผู้บริโภคในการไม่อนุญาตให้ธุรกิจนั้นขายหรือแบ่งปันซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค หรือบอกให้จำกัดการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค หรือทั้งสองกรณี

(2) ธุรกิจที่เปิดโอกาสให้ผู้บริโภคแสดงความจำนงไม่ให้อนุญาตในการขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล และบอกให้จำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคตามข้อกำหนดในวรรค (1) อาจจัดทำลิงก์ไว้บนหน้าเว็บไซต์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคแสดงความยินยอมต่อธุรกิจก็ได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงการเลือกตั้งค่าไม่อนุญาตให้ธุรกิจนั้นขายหรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค หรือใช้งานข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นเพิ่มเติม โดยมีเงื่อนไขว่า:

(A) หน้าเว็บไซต์สำหรับแสดงความยินยอมนั้นต้องเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคหรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำแทนผู้บริโภค สามารถบอกเลิกความยินยอมนั้นได้โดยสะดวกเฉกเช่นเดียวกับเมื่อตอนอนุญาตด้วย

(B) ลิงก์ที่ไปยังหน้าเว็บไซต์นั้นต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อผู้บริโภคในการใช้งานเมื่อประสงค์เข้าใช้งานเว็บไซต์ รวมถึงควรมีรูปลักษณ์ ให้ความรู้สึก ตลอดจนมีขนาดเหมือนกันกับลิงก์อื่น ๆ ที่อยู่บนหน้าเว็บไซต์เดียวกันนั้น

(C) หน้าเว็บไซต์สำหรับแสดงความยินยอมต้องเป็นไปตามข้อกำหนดเฉพาะด้านเทคนิคที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง โดยปรับใช้ตามข้อกำหนดในวรรค (20) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185

(3) ธุรกิจที่ได้ทำตามข้อกำหนดในอนุมาตรา (a) แล้ว ไม่จำต้องทำตามอนุมาตรา (b) อีก เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของความชัดเจน ให้ธุรกิจเลือกทำตามข้อกำหนดในอนุมาตรา (a) หรืออนุมาตรา (b) อย่างใดอย่างหนึ่ง

(c) ธุรกิจ*ที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรานี้*จะต้อง*:*

(1) ~~ไม่~~กำหนดให้ผู้บริโภคสร้างบัญชี*หรือส่งข้อมูลอื่นใดเพิ่มเติมเกินกว่าที่จำเป็น*ต่อการชี้นำธุรกิจนั้น เพื่อมิให้ขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค *หรือเพื่อจำกัดการใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค*

(2) แนบคำอธิบายเกี่ยวกับสิทธิ์ผู้บริโภคตามข้อกำหนดใน~~มาตรา~~*มาตรา* 1798.120 *และมาตรา 1798.121* พร้อมสร้างลิงก์แยกสำหรับ*หน้าเว็บไซต์* "ห้ามมิให้ขาย*หรือแบ่งปัน*~~ข้อมูลส่วนบุคคลของฉัน"~~ *และลิงก์แยกสำหรับหน้าเว็บไซต์ "จำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของฉัน" ตามสมควร หรือสร้างลิงก์เดียวสำหรับหัวข้อทั้งสอง หรือระบุข้อความว่าธุรกิจจะสนองตอบต่อและปฏิบัติตามการเลือกตั้งค่าไม่อนุญาตที่แนบมาในแพลตฟอร์ม เทคโนโลยี หรือกลไกการทำงานใดตามที่กำหนดในอนุมาตรา (b)* ใน:

(A) นโยบายความเป็นส่วนตัวแบบออนไลน์ฉบับหนึ่งหรือหลายฉบับของธุรกิจ ถ้ามี

(B) บทนิยามคำศัพท์เฉพาะของรัฐแคลิฟอร์เนียใด ๆ เกี่ยวกับสิทธิ์ความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค

(3) ตรวจสอบว่าบุคคลผู้รับผิดชอบตอบข้อสอบถามของผู้บริโภคเกี่ยวกับหลักปฏิบัติด้านความเป็นส่วนตัวของธุรกิจหรือการปฏิบัติตามหัวข้อนี้ของธุรกิจจะได้รับแจ้งถึงข้อกำหนดทั้งหมดใน*มาตรา* 1798.120 *1798.121* รวมถึงมาตรานี้แล้ว ตลอดจนทราบถึงวิธีชี้แนะผู้บริโภคเรื่องการใช้สิทธิ์ผู้บริโภคที่กำหนดภายใต้กฎหมายมาตราเหล่านั้น

(4) สำหรับผู้บริโภคที่ใช้สิทธิ์บอกเลิกการอนุญาตการขาย*หรือการแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลของตน *หรือบอกจำกัดการใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคเอง* ให้ทำการระงับไว้ซึ่งการขาย*หรือการแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคล *หรือการใช้งานหรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค* ~~ที่ธุรกิจได้รวบรวมมาเกี่ยวกับผู้บริโภคนั้น~~ *และให้รออย่างน้อย 12 เดือนจึงจะสามารถส่งคำขออนุญาตครั้งใหม่ไปยังผู้บริโภคดังกล่าว เพื่อทำการขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค หรือการใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคนั้นเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์เพิ่มเติม ยกเว้นมีอำนาจกระทำการได้โดยข้อบังคับอื่น ๆ*

(5) สำหรับ~~กรณีที่ผู้บริโภคได้บอกเลิกการอนุญาตให้ขายข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค ให้ยึดตามการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบอกเลิกนั้นเป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือน จึงจะสามารถส่งคำขอไปยังผู้บริโภคดังกล่าวเพื่ออนุญาตให้ขายข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคได้ใหม่~~ *กรณีที่ผู้บริโภคมีอายุต่ำกว่า 16 ปีซึ่งไม่ได้ให้ความยินยอมในการขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล ให้ระงับไว้ซึ่งการขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปีนั้น และให้รออย่างน้อย 12 เดือนจึงจะสามารถส่งคำขอความยินยอมไปยังผู้บริโภคดังกล่าวได้อีก หรือยกเว้นมีอำนาจกระทำการได้โดยข้อบังคับอื่น ๆ หรือจนกว่าผู้บริโภคจะมีอายุ 16 ปีบริบูรณ์*

(6) ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลอันใดที่ถูกรวบรวมมาจากผู้บริโภค ในทางที่เกี่ยวเนื่องกับคำขอบอกเลิกการอนุญาตของผู้บริโภคที่ส่งมา เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการดำเนินการตามคำขอบอกเลิกการอนุญาตเท่านั้น

~~(b)~~ *(d)* ไม่ให้ตีความเนื้อหาใดในหัวข้อนี้ว่าธุรกิจต้องปฏิบัติตามหัวข้อนี้ ในการรวมเข้าซึ่งลิงก์ต่าง ๆ ที่กำหนดตลอดจนเนื้อหาบนหน้าหน้าแรกที่ธุรกิจเปิดใช้สาธารณะทั่วไป หากธุรกิจนั้นได้จัดสรรหน้าแรกเอาไว้แยกต่างหากเป็นการเพิ่มเติมสำหรับผู้บริโภคในรัฐแคลิฟอร์เนียโดยเฉพาะ และได้รวมลิงก์และเนื้อหาที่จำเป็นทั้งหมดเข้าไว้ด้วยแล้ว ตลอดจนธุรกิจได้ดำเนินการทุกประการอย่างเหมาะสมแล้ว เพื่อให้มั่นใจว่าผู้บริโภคในรัฐแคลิฟอร์เนียจะถูกนำไปยังหน้าหน้าแรกสำหรับผู้บริโภคในรัฐแคลิฟอร์เนียโดยเฉพาะ และไม่ถูกนำไปยังหน้าหน้าแรกที่เปิดใช้สาธารณะทั่วไป

~~(c)~~ *(e)* ผู้บริโภคสามารถมอบอำนาจให้บุคคลอื่น~~เป็นการเฉพาะ~~ เพื่อบอกเลิกการอนุญาตให้ขาย*หรือแบ่งปัน*ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค *และเพื่อให้บอกจำกัดการใช้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค*ในนามของผู้บริโภคนั้น *รวมถึงการดำเนินการผ่านการเลือกตั้งค่าไม่อนุญาต ดังที่ได้อธิบายไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (b) กล่าวคือ เมื่อผู้บริโภคมีความประสงค์ไม่ให้อนุญาต* และธุรกิจจะต้องยึดปฏิบัติตามคำขอไม่ให้อนุญาตที่ได้รับจากบุคคลผู้มีอำนาจทำการแทนผู้บริโภคนั้น ซึ่งได้กระทำการไปในนามของผู้บริโภค ทั้งนี้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับต่าง ๆ ที่รับรองโดยอัยการสูงสุด *โดยไม่ต้องคำนึงว่าธุรกิจนั้นเลือกที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดในอนุมาตรา (a) หรือ (b) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของความชัดเจน ธุรกิจใดที่เลือกปฏิบัติตามข้อกำหนดตามอนุมาตรา (a) สนองตอบต่อความประสงค์ไม่ให้อนุญาตของผู้บริโภคด้วยข้อบังคับในมาตรา 1798.125*

(f) หากธุรกิจใดหนึ่งได้ส่งคำขอไม่ให้อนุญาตของผู้บริโภค ไปยังผู้มีอำนาจกระทำการแทนธุรกิจอีกแห่งที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ให้ผู้กระทำการแทนนั้นสามารถใช้ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจที่กำหนดโดยธุรกิจที่ตนกระทำการแทนเท่านั้น หรือยกเว้นว่าให้มีอำนาจกระทำได้ภายใต้ข้อกำหนดของหัวข้อนี้ และทั้งนี้ต้องละเว้นจาก:

(1) การขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

(2) การเก็บรักษาไว้ การใช้งาน หรือการเปิดเผยซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภคนั้น

(A) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใดนอกเหนือจากจุดประสงค์เฉพาะ เกี่ยวกับการดำเนินการซึ่งบริการที่ตกลงไว้กับธุรกิจนั้น

(B) นอกเหนือจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจโดยตรงระหว่างบุคคลผู้นั้นกับธุรกิจผู้รับบริการ

(C) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางการค้าอื่นใดนอกเหนือจากการให้บริการตามข้อตกลงกับธุรกิจนั้น

(g) ธุรกิจที่ส่งคำขอไม่ให้อนุญาตของผู้บริโภค ไปยังบุคคลตามที่กำหนดในอนุมาตรา (f) ไม่ต้องรับผิดภายใต้บังคับของหัวข้อนี้ หากบุคคลผู้รับคำขอไม่ให้อนุญาตนั้นละเมิดต่อข้อจำกัดที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในหัวข้อนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า ในขณะที่ทำการส่งคำขอไม่ให้อนุญาตนั้นธุรกิจไม่ล่วงรู้ถึงการกระทำละเมิด หรือไม่มีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตนาที่จะกระทำการอันเป็นละเมิดจริง บทบัญญัติใดในสัญญาหรือข้อตกลงซึ่งไม่ว่าโดยลักษณะใดที่เข้าใจได้ว่าเป็นการละเว้นหรือลดทอนบทบังคับของอนุมาตรานี้ ไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ดี ให้ถือเป็นโมฆะและไม่สามารถบังคับใช้ได้

มาตรา 14. มาตรา 1798.140 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.140. บทนิยาม

~~1798.140.~~ เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหัวข้อนี้:

(a) "การโฆษณาและการตลาด" หมายถึงการสื่อสารใด ๆ ซึ่งกระทำโดยธุรกิจ หรือบุคคลหนึ่งที่กระทำการในทางดำเนินธุรกิจ ซึ่งกระทำผ่านสื่อใด ๆ โดยมีเจตนาเพื่อจูงใจผู้บริโภคให้ขวนขวายหามาซึ่งสินค้า บริการหรือการจ้างงาน

~~(a)~~ *(b)* "ชุดข้อมูลผู้บริโภครวม" หมายถึงข้อมูลที่สัมพันธ์กับกลุ่มหรือประเภทของผู้บริโภคทั้งหลาย โดยที่ข้อมูลบ่งชี้อัตลักษณ์ของผู้บริโภคใด ๆ ได้ถูกแยกออกไปแล้ว ทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงหรืออนุมานเชื่อมโยงข้อมูลนั้นไปถึงตัวผู้บริโภคหรือครัวเรือนใดโดยเฉพาะได้ และให้รวมถึงโดยผ่านอุปกรณ์ใด ๆ ด้วย "ชุดข้อมูลผู้บริโภครวม" มิได้หมายความถึงบันทึกข้อมูลผู้บริโภครายใดรายหนึ่งหรือหลายรายซึ่งได้ลบการระบุตัวตนแล้ว

~~(b)~~ *(c)* "ข้อมูลชีวมิติ" หมายถึงลักษณะเฉพาะทางกายภาพ ชีวภาพหรือพฤตินิสัยของบุคคลหนึ่ง ๆ ซึ่งรวมถึง*ข้อมูลเกี่ยวกับ*สารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ของบุคคลนั้น ซึ่ง~~สามารถ~~*นำไปใช้หรือเจตนานำไปใช้*~~ไม่ว่าโดยแยกกันหรือประกอบกันในการใช้ หรือใช้ร่วมกับชุดข้อมูลในการระบุตัวตนอื่นใด เพื่อให้สามารถระบุถึงอัตลักษณ์ของบุคคลหนึ่ง ๆ ได้ ข้อมูลชีวมิติ ยังหมายรวมถึงรูปแบบม่านตา จอตา ลายนิ้วมือ ใบหน้า มือ ฝ่ามือ รูปแบบการเรียงตัวของเส้นเลือดดำ และการบันทึกเสียง ข้อมูลอันได้จากแผ่นแบบเครื่องระบุตัวตน เช่น สแกนใบหน้า สแกนลายนิ้วมือ กราฟแสดงลักษณะเสียงที่สามารถถอดข้อมูลได้ รูปแบบอัตราความเร็วหรือจังหวะในการพิมพ์ รูปแบบอัตราความเร็วหรือจังหวะการเดิน การนอน ข้อมูลสุขภาพ

หรือข้อมูลการออกกำลังกายที่บรรจุไว้ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการระบุอัตลักษณ์ได้ ตลอดจนข้อมูลอื่นใดในทำนองเดียวกันนี้ด้วย

~~(c)~~ *(d)* "ธุรกิจ" หมายถึง:

(1) ธุรกิจแบบเจ้าของเดียว หุ้นส่วน บริษัทที่จำกัดความรับผิด บริษัท สมาคม หรือนิติบุคคลแบบอื่น ซึ่งจัดตั้งขึ้นหรือรวมกันขึ้นเพื่อแสวงหาผลกำไรหรือผลประโยชน์ทางการเงินให้แก่ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของทั้งหลาย ที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค หรือโดยกระทำการแทนบุคคลข้างต้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ๆ และไม่ว่าโดยลำพังหรือร่วมกับบุคคลอื่นใด อันพิจารณาได้ว่ากระทำโดยจุดประสงค์และด้วยนัยยะแห่งการดำเนินการซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค อันเป็นการดำเนินธุรกิจในรัฐแคลิฟอร์เนีย และซึ่งทำให้บรรลุถึงเป้าหมายอันใดอันหนึ่งหรือหลายประการดังต่อไปนี้:

(A) ~~ได้~~ *นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปีปฏิทิน รับ*รายได้รวมรายปีเกินกว่ายี่สิบห้าล้านดอลลาร์ ($25,000,000) *ในปีปฏิทินก่อน* อันได้ปรับใช้ตามข้อกำหนดในวรรค (5) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185

(B) โดยลำพังหรือร่วมกัน ซื้อ ~~รับเข้าเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางการค้าของธุรกิจ~~ ขาย หรือแบ่งปัน~~เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางการค้าเป็นรายปี และไม่ว่าโดยลำพังหรือร่วมกัน~~มีข้อมูลส่วนบุคคลราว ~~50,000~~ *100,000* รายการหรือมากกว่านั้น ซึ่งเป็นของผู้บริโภค *หรือ* ครัวเรือน ~~หรืออุปกรณ์~~

(C) ได้รับรายได้รายปีราวร้อยละ 50 หรือมากกว่าจากการขาย*หรือการแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลผู้บริโภค

(2) บุคคลใดที่ควบคุมธุรกิจหรือถูกควบคุมโดยธุรกิจ ดังที่กำหนดในวรรค (1) และที่แบ่งปันภาพลักษณ์ร่วมกันกับธุรกิจนั้น *และมีความสัมพันธ์กับบุคคลผู้ที่ธุรกิจนั้นได้แบ่งปันข้อมูลผู้บริโภคไปให้* "ควบคุม" หรือ" ถูกควบคุม" หมายถึงกรรมสิทธิ์หรืออำนาจในการลงคะแนนเสียงมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้นที่มีความปลอดภัยในการลงคะแนนทุกประเภทของธุรกิจควบคุมในลักษณะใด ๆ ในการเลือกตั้งกรรมการส่วนมากหรือบุคคลที่ทำหน้าที่คล้ายกัน หรืออำนาจในการใช้อิทธิพลควบคุมเหนือฝ่ายบริหารของบริษัท "การสร้างตราสินค้าทั่วไป" หมายถึง ชื่อที่ใช้ร่วมกัน เครื่องหมายบริการ หรือเครื่องหมายการค้า *ที่ผู้บริโภคทั่วไปเข้าใจว่าเจ้าของนั้นมีตั้งแต่สองบุคคลขึ้นไป*

(3) กิจการร่วมค้าหรือห้างหุ้นส่วนประกอบด้วยธุรกิจที่แต่ละธุรกิจมีผลประโยชน์อย่างน้อยร้อยละ 40 เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหัวข้อนี้ กิจการร่วมค้าหรือห้างหุ้นส่วนและแต่ละธุรกิจที่ประกอบด้วยกิจการร่วมค้าหรือห้างหุ้นส่วนจะถือว่าเป็นธุรกิจเดียว ยกเว้นข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของแต่ละธุรกิจและเปิดเผยต่อกิจการร่วมค้าหรือห้างหุ้นส่วนจะต้องไม่เปิดเผยกับธุรกิจอื่น ๆ

(4) บุคคลที่ทำธุรกิจในรัฐแคลิฟอร์เนียซึ่งไม่ได้รับความคุ้มครองตามวรรค (1) (2) หรือ (3) และที่รับรองโดยสมัครใจต่อหน่วยงานคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของรัฐแคลิฟอร์เนียว่าปฏิบัติตาม และตกลงที่จะรับข้อผูกพันในหัวข้อนี้

~~(d)~~ *(e)* "จุดประสงค์ทางธุรกิจ" หมายถึงการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการดำเนินงานของธุรกิจ ~~หรือของผู้ให้บริการ~~ หรือจุดประสงค์อื่น ๆ ที่ได้รับแจ้ง *หรือเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการดำเนินงานของผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างตามที่กำหนดโดยข้อบังคับที่ใช้ตามวรรค (11) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185* โดยมีเงื่อนไขว่าการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องมีความจำเป็นอย่างสมเหตุสมผลและเป็นสัดส่วนเพื่อให้บรรลุ~~จุดประสงค์~~ในการดำเนินงาน ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลถูกรวบรวมหรือประมวลผลหรือเพื่อให้เป็นไปตาม~~จุดประสงค์~~ในการดำเนินงานอื่นที่เข้ากันได้กับบริบทซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลถูกรวบรวม จุดประสงค์ทางธุรกิจคือ:

(1) การตรวจสอบเกี่ยวข้องกับ~~การปฏิสัมพันธ์ในปัจจุบันกับผู้บริโภคและธุรกรรมที่เกิดขึ้นพร้อมกัน ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง~~ การนับการแสดงผลของโฆษณาไปยังผู้เข้าชมที่ไม่ซ้ำกัน การตรวจสอบตำแหน่งและคุณภาพของการแสดงผลของโฆษณา และการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้และมาตรฐานอื่น ๆ

(2) ~~การตรวจจับเหตุการณ์ด้านความปลอดภัย การป้องกันกิจกรรมที่เป็นอันตราย หลอกลวง ฉ้อโกง หรือผิดกฎหมาย และดำเนินคดีกับผู้ที่รับผิดชอบกิจกรรมนั้น~~ *การช่วยให้มั่นใจในความปลอดภัยและความสมบูรณ์เท่าที่การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคมีความจำเป็นและเป็นสัดส่วนอย่างสมเหตุสมผลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์เหล่านี้*

(3) การแก้ข้อบกพร่องเพื่อระบุและแก้ไขข้อผิดพลาดที่ทำให้ฟังก์ชันการทำงานที่ตั้งไว้อยู่นั้นบกพร่อง

(4) การใช้งานชั่วคราวระยะสั้น *ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การโฆษณาที่ไม่ได้เฉพาะกับบุคคลซึ่งแสดงเป็นส่วนหนึ่งของปฏิสัมพันธ์ในปัจจุบันของผู้บริโภคกับธุรกิจ* โดยมีเงื่อนไขว่าข้อมูลส่วนบุคคลของ*ผู้บริโภค*จะไม่เปิดเผยต่อบุคคลภายนอกรายอื่นและไม่ได้ใช้เพื่อสร้างข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับ~~ตัว~~ผู้บริโภคหรือเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ของผู้บริโภค~~รายบุคคล~~ในลักษณะอื่นนอกเหนือจากการปฏิสัมพันธ์ในปัจจุบัน*กับธุรกิจ* ~~รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การปรับแต่งตามบริบทของโฆษณาที่แสดงเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิสัมพันธ์เดียวกัน~~

(5) การให้บริการในนามของธุรกิจ ~~หรือผู้ให้บริการ~~ รวมถึงการดูแลหรือให้บริการบัญชี การให้บริการลูกค้า การประมวลผลหรือปฏิบัติตามคำสั่งซื้อและธุรกรรม การตรวจสอบข้อมูลลูกค้า การประมวลผลจำนวนเงินที่ชำระ การจัดหาเงินทุน ~~การให้บริการโฆษณาหรือการตลาด~~ การให้บริการการวิเคราะห์ *การจัดหาพื้นที่จัดเก็บ* หรือให้บริการที่คล้ายคลึงกันในนามของธุรกิจ ~~หรือผู้ให้บริการ~~

(6) การให้บริการโฆษณาและการตลาด ยกเว้นการกำหนดเป้าหมายของการโฆษณาไปยังผู้บริโภคโดยพิจารณาจากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ได้รับจากกิจกรรมของผู้บริโภคในทุกธุรกิจอื่นนอกเหนือจากข้อมูลที่ผู้บริโภคกำลังมีปฏิสัมพันธ์ โดยมีเงื่อนไขว่าเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการโฆษณาและการตลาด ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างจะต้องไม่รวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่เลือกไม่ใช้บริการนั้นที่ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างได้รับจากหรือในนามของธุรกิจกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ให้

24

บริการหรือผู้รับจ้างได้รับจากหรือในนามของบุคคลอื่น หรือรวบรวมจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้บริโภคของตนเอง

~~(6)~~ *(7)* การดำเนินการวิจัยภายในเพื่อพัฒนาและแสดงเทคโนโลยี

~~(7)~~ *(8)* การดำเนินกิจกรรมเพื่อตรวจสอบหรือรักษาคุณภาพหรือความปลอดภัยของบริการหรืออุปกรณ์ที่ธุรกิจนั้นเป็นเจ้าของ ผลิต ผลิตขึ้นเพื่อ หรือควบคุม และเพื่อปรับปรุง ยกระดับ หรือปรับปรุงบริการหรืออุปกรณ์ที่ธุรกิจนั้นเป็นเจ้าของ ผลิต ผลิตขึ้นเพื่อ หรือควบคุม

~~(e)~~ *(f)* "รวบรวม" "ถูกรวบรวม" หรือ "การรวบรวม" หมายถึงการซื้อ การเช่า การรวบรวม การได้รับ การรับ หรือการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคด้วยวิธีการใด ๆ ซึ่งรวมถึงการรับข้อมูลจากผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นเชิงรุกหรือเชิงรับ หรือโดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้บริโภค

~~(f)~~ *(g)* "จุดประสงค์ทางการค้า" หมายถึงเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ทางการค้าหรือเศรษฐกิจของบุคคล เช่น โดยการชักจูงให้บุคคลอื่นซื้อ เช่า ให้เช่า เข้าร่วม สมัครเป็นสมาชิก จัดหา หรือแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ สินค้า ทรัพย์สิน ข้อมูล หรือบริการ หรือเปิดใช้งาน หรือมีผลต่อธุรกรรมทางการค้า ทั้งทางตรงและทางอ้อม ~~"จุดประสงค์ทางการค้า" ไม่รวมถึงเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการมีส่วนร่วมในข้อความที่ศาลของรัฐหรือรัฐบาลกลางยอมรับว่าเป็นข้อความที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ รวมถึงข้อความและข่าวสารทางการเมือง~~

(h) "ความยินยอม" หมายถึงการบ่งบอกของผู้บริโภคโดยเสรี โดยเฉพาะเจาะจง โดยการรับรู้ และไม่คลุมเครือ ซึ่งผู้บริโภคหรือผู้ปกครองตามกฎหมายของผู้บริโภค บุคคลที่มีหนังสือมอบอำนาจหรือบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นผู้พิทักษ์ของผู้บริโภค รวมถึงโดยคำแถลงหรือโดยการกระทำที่ยืนยันชัดเจน มีการแสดงถึงข้อตกลงในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์เฉพาะที่กำหนดไว้อย่างแคบ การยอมรับเงื่อนไขการใช้งานทั่วไปหรือแบบกว้าง ๆ หรือเอกสารที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีคำอธิบายเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลพร้อมกับข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องไม่ถือเป็นการยินยอม การอยู่ใกล้ ๆ การไม่ส่งเสียง การหยุดชั่วคราว หรือการปิดเนื้อหาบางส่วน ไม่ถือเป็นการยินยอม ในทำนองเดียวกัน ข้อตกลงที่ได้รับจากการใช้รูปแบบมืดไม่ถือเป็นการยินยอม

~~(g)~~ *(i)* "ผู้บริโภค" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนียตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 17014 ของหัวข้อที่ 18 ของข้อบังคับประมวลกฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนีย ตามที่อ่านในมาตรานั้นได้เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2017 อย่างไรก็ตามมีการระบุรวมถึงโดยการระบุเฉพาะใด ๆ

(j) (1) "ผู้รับจ้าง" หมายถึงบุคคลที่ธุรกิจให้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจตามสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรกับธุรกิจ โดยมีเงื่อนไขว่าสัญญานั้น:

(A) ห้ามผู้รับจ้างจาก:

(i) การขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล

(ii) การเก็บรักษา การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใดนอกเหนือจากจุดประสงค์ทางธุรกิจที่ระบุไว้ในสัญญา รวมถึงการเก็บรักษา การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางการค้านอกเหนือจากจุดประสงค์ทางธุรกิจที่ระบุไว้ในสัญญา หรือตามที่ได้รับอนุญาตตามหัวข้อนี้

(iii) การเก็บรักษา การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลนอกเหนือจากความสัมพันธ์โดยตรงทางธุรกิจระหว่างผู้รับจ้างและธุรกิจ

(iv) การรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้รับจ้างได้รับตามสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษรกับธุรกิจกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับจากหรือในนามของบุคคลหรือบุคคลอื่น หรือรวบรวมจากการปฏิสัมพันธ์ของตนเองกับผู้บริโภค โดยมีเงื่อนไขว่าผู้รับจ้างอาจรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อดำเนินการตามจุดประสงค์ทางธุรกิจใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่นำมาใช้ตามวรรค (10) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185 ยกเว้นตามที่ระบุไว้ในวรรค (6) ของอนุมาตรา (e) และในข้อบังคับที่รับรองโดยหน่วยงานคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของรัฐแคลิฟอร์เนีย

(B) รวมถึงการรับรองโดยผู้รับจ้างว่าผู้รับจ้างเข้าใจข้อจำกัดในวรรคย่อย (A) และจะปฏิบัติตาม

(C) อนุญาตภายใต้ข้อตกลงกับผู้รับจ้าง ธุรกิจทำการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามสัญญาของผู้รับจ้างผ่านข้อเสนอต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การทบทวนการใช้อย่างต่อเนื่องด้วยมือ และการพิเคราะห์โดยอัตโนมัติ และการประเมิน การตรวจสอบ หรือการทดสอบทางเทคนิคและการปฏิบัติงานอื่น ๆ เป็นประจำอย่างน้อยทุก ๆ 12 เดือน

(2) หากผู้รับจ้างว่าจ้างบุคคลอื่นเพื่อช่วยในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจในนามของธุรกิจ หรือกรณีที่บุคคลอื่นที่ผู้รับจ้างว่าจ้างบุคคลอื่นเพื่อช่วยในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจนั้น จะต้องแจ้งให้ธุรกิจทราบถึงว่าจ้างนั้น และการว่าจ้างจะเป็นไปตามสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ผูกมัดให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในวรรค (1)

(k) "การโฆษณาตามพฤติกรรมข้ามบริบท" หมายถึงการกำหนดเป้าหมายของการโฆษณาไปยังผู้บริโภคโดยพิจารณาจากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ได้รับจากกิจกรรมของผู้บริโภคในธุรกิจต่าง ๆ เว็บไซต์ แอปพลิเคชันหรือบริการที่มีตราสินค้าที่ชัดเจน นอกเหนือจากธุรกิจ เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน หรือบริการที่ผู้บริโภคมีปฏิสัมพันธ์ด้วยโดยตั้งใจ

(l) "รูปแบบมืด" หมายถึงส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ที่ออกแบบหรือปรับแต่งโดยมีผลกระทบอย่างมากในการทำลายหรือทำให้เสียอิสระในการตัดสินใจหรือทางเลือกของผู้ใช้ตามที่กำหนดเพิ่มเติมโดยข้อบังคับ

~~(h)~~ *(m)* "ลบการระบุตัวตนแล้ว" หมายถึงข้อมูลที่ไม่สามารถใช้อย่างสมเหตุสมผล*เพื่อสรุปข้อมูลเกี่ยวกับหรือเชื่อมโยงกับผู้บริโภครายใดรายหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขว่าธุรกิจที่ครอบครองข้อมูล:*

(1) ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลไม่สามารถเชื่อมโยงกับผู้บริโภคหรือครัวเรือนได้

(2) มุ่งมั่นทางสาธารณะต่อการรักษาและใช้ข้อมูลในรูปแบบที่ลบการระบุตัวตนแล้วและไม่พยายามที่จะยืนยันข้อมูลซ้ำ ยกเว้นว่าธุรกิจอาจพยายามระบุข้อมูลซ้ำเพียงอย่างเดียวเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการพิจารณาว่ากระบวนการลบการระบุตัวตนเป็นไปตามข้อกำหนดของอนุมาตรานี้หรือไม่

(3) สัญญาผูกพันผู้รับข้อมูลใด ๆ ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับทั้งหมดของอนุมาตรานี้ ~~ระบุ เกี่ยวข้อง อธิบาย สามารถเชื่อมโยง หรือเชื่อมโยงโดยตรงหรือโดยอ้อมกับผู้บริโภครายใดรายหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขว่าธุรกิจที่ใช้ข้อมูลที่ลบการระบุตัวตนแล้ว:~~

~~(1) ได้ใช้มาตรการป้องกันทางเทคนิคที่ห้ามการยืนยันตัวตนของผู้บริโภคที่อาจเกี่ยวข้องกับข้อมูล~~

~~(2) ได้ดำเนินการตามกระบวนการทางธุรกิจที่ห้ามมิให้มีการยืนยันตัวตนของข้อมูลโดยเฉพาะ~~

~~(3) ได้ดำเนินการตามกระบวนการทางธุรกิจเพื่อป้องกันการเปิดเผยข้อมูลที่ลบการระบุตัวตนแล้วโดยไม่ได้ตั้งใจ~~

~~(4) ไม่พยายามยืนยันข้อมูลซ้ำ~~

~~(i)~~ *(n)* "วิธีการที่กำหนดในการส่งคำขอ" หมายถึง ที่อยู่ทางไปรษณีย์ ที่อยู่ทางอีเมล หน้าเว็บอินเทอร์เน็ต เว็บพอร์ทัลอินเทอร์เน็ต หมายเลขโทรศัพท์ที่โทรฟรี หรือข้อมูลการติดต่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยผู้บริโภคสามารถส่งคำขอหรือคำชี้นำภายใต้หัวข้อนี้และวิธีการใหม่ ๆ ที่ง่ายต่อการใช้ของผู้บริโภคในการติดต่อธุรกิจซึ่งได้รับอนุมัติจากอัยการสูงสุดตามมาตรา 1798.185

~~(j)~~ *(o)* "อุปกรณ์" หมายถึงวัตถุทางกายภาพใด ๆ ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไปยังอุปกรณ์อื่น

~~(k) "ข้อมูลการประกันสุขภาพ" หมายถึงหมายเลขกรมธรรม์ประกันของผู้บริโภคหรือหมายเลขประจำตัวสมาชิก ตัวระบุเฉพาะใด ๆ ที่บริษัทประกันสุขภาพใช้เพื่อระบุตัวผู้บริโภคหรือข้อมูลใด ๆ ในใบสมัครและประวัติการเรียกร้องของผู้บริโภค รวมถึงบันทึกการอุทธรณ์ใด ๆ หากข้อมูลมีการเชื่อมโยงหรือสามารถเชื่อมโยงอย่างสมเหตุสมผลกับผู้บริโภคหรือครัวเรือน รวมถึงผ่านทางอุปกรณ์โดยธุรกิจหรือผู้ให้บริการ~~

~~(l)~~ *(p)* "หน้าแรก" หมายถึงหน้าแรกของเว็บไซต์และหน้าเว็บอินเทอร์เน็ตใด ๆ ที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกรวบรวมในกรณีของบริการออนไลน์ เช่น แอปพลิเคชันมือถือ หน้าแรกหมายถึงหน้าแพลตฟอร์มของแอปพลิเคชันหรือหน้าดาวน์โหลด ลิงก์ภายในแอปพลิเคชัน เช่น จากการกำหนดค่าแอปพลิเคชัน "เกี่ยวกับ" "ข้อมูล" หรือหน้าการตั้งค่าและบริเวณอื่นใดที่อนุญาตให้ผู้บริโภคทบทวน~~การแจ้งเตือน~~ *การแจ้งเตือน*ที่กำหนด~~โดยอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.135~~ *หัวข้อนี้* รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงก่อนที่จะดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน

(q) "ครัวเรือน" หมายถึงกลุ่มผู้บริโภคที่ระบุว่าอาศัยอยู่ร่วมกันตามที่อยู่อาศัยเดียวกันและใช้อุปกรณ์หรือบริการร่วมกัน

~~(m)~~ *(r)* "อนุมาน" หรือ" การอนุมาน" หมายถึงการได้มาซึ่งของข้อมูล ข้อมูลสมมติฐาน หรือข้อสรุปจากข้อเท็จจริง หลักฐาน หรือแหล่งสารสนเทศหรือข้อมูลอื่น

(s) "ปฏิสัมพันธ์โดยเจตนา" หมายถึงเมื่อผู้บริโภคตั้งใจที่จะปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหนึ่งหรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลผ่านการปฏิสัมพันธ์โดยเจตนาอย่างน้อยหนึ่งทาง รวมถึงการเยี่ยมชมเว็บไซต์ของบุคคลนั้นหรือซื้อสินค้าหรือบริการจากบุคคลนั้น การให้เคอร์เซอร์อยู่เหนือ การปิดเสียง การหยุดชั่วคราว หรือการปิดเนื้อหาบางส่วน ไม่ถือเป็นการเจตนาของผู้บริโภคในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

(t) "การโฆษณาที่ไม่เฉพาะกับตัวบุคคล" หมายถึงการโฆษณาและการตลาดที่อิงจากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ได้มาจากการปฏิสัมพันธ์ในปัจจุบันของผู้บริโภคกับธุรกิจ โดยยกเว้นตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่แน่นอนของผู้บริโภค

~~(n)~~ *(u)* "บุคคล" หมายถึงบุคคล ความเป็นเจ้าของ หุ้นส่วน ห้างหุ้นส่วน กิจการร่วมค้า สหการ องค์กรทางธุรกิจ ห้างร้าน บริษัท บริษัทรับผิดจำกัด สมาคม คณะกรรมการ และองค์กรหรือกลุ่มบุคคลอื่นใดที่กระทำการร่วมกัน

~~(o)~~ *(v)* (1) "ข้อมูลส่วนบุคคล" หมายถึงข้อมูลที่ระบุ เกี่ยวข้อง อธิบาย มีความสามารถในการเชื่อมโยง*อย่างสมเหตุสมผล* หรืออาจถูกเชื่อมโยงอย่างสมเหตุสมผลไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมกับผู้บริโภคหรือครัวเรือนใด ๆ โดยเฉพาะ ข้อมูลส่วนบุคคลรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงข้อมูลต่อไปนี้ หากระบุ เกี่ยวข้อง อธิบาย มีความสามารถในการเชื่อมโยง*อย่างสมเหตุสมผล* หรืออาจถูกเชื่อมโยงอย่างสมเหตุสมผล ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมกับผู้บริโภคหรือครัวเรือนใด ๆ โดยเฉพาะ

(A) ตัวระบุ เช่น ชื่อจริง นามแฝง ที่อยู่ทางไปรษณีย์ รหัสประจำตัว ตัวระบุส่วนบุคคลของคุณที่ไม่ซ้ำกับผู้อื่น ตัวระบุออนไลน์ หมายเลขที่ใช้สำหรับระบุตัวตนของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่ออยู่บนเครือข่าย ที่อยู่อีเมล ชื่อบัญชี หมายเลขประกันสังคม หมายเลขใบขับขี่ หมายเลขหนังสือเดินทาง หรือตัวระบุอื่นที่คล้ายคลึงกัน

(B) ข้อมูลส่วนบุคคล~~ประเภท~~ ใด ๆ ที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (e) ของมาตรา 1798.80

(C) คุณสมบัติของการจำแนกประเภทที่ได้รับการคุ้มครองภายใต้กฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนียหรือของรัฐบาลกลาง

(D) ข้อมูลทางการค้ารวมถึงบันทึกทรัพย์สินส่วนบุคคล ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ซื้อ ได้รับ หรือพิจารณา หรือประวัติการซื้อหรือการบริโภคหรือแนวโน้มอื่น ๆ

(E) ข้อมูลชีวมิติ

(F) ข้อมูลอินเทอร์เน็ตหรือกิจกรรมเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง ประวัติการเข้าชม ประวัติการค้นหา และข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ของผู้บริโภคกับแอปพลิเคชันเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต หรือการโฆษณา

(G) ข้อมูลตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์

(H) ข้อมูลเกี่ยวกับเสียง อิเล็กทรอนิกส์ ภาพ ความร้อน การได้กลิ่น หรือที่คล้ายคลึงกัน

(I) ข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพหรือการจ้างงาน

(J) ข้อมูลการศึกษา กำหนดไว้เป็นข้อมูลที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ ข้อมูลที่ระบุตัวบุคคลตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยสิทธิทางการศึกษาของครอบครัวและความเป็นส่วนตัว (20 U.S.C. มาตรา 1232g; 34 C.F.R. ส่วน 99)

(K) การอนุมานที่ดึงมาจากข้อมูลใด ๆ ที่ระบุในอนุมาตรานี้เพื่อสร้างข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่แสดงให้

เห็นถึงความชอบ อุปนิสัย แนวโน้มทางจิตวิทยา ความโน้มเอียงด้านพฤติกรรม ทัศนคติ สติปัญญา ความสามารถ และความถนัดของผู้บริโภค

(L) ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ

(2) "ข้อมูลส่วนบุคคล" ไม่รวมถึงข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ*หรือข้อมูลที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ข้อมูลที่เป็นความจริงที่เป็นประเด็นในความสนใจของสาธารณชน* เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของวรรคนี้ "เปิดเผยต่อสาธารณะ" หมายถึง*:* ข้อมูลที่จัดทำขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายจากบันทึกของรัฐบาลกลาง รัฐ หรือรัฐบาลท้องถิ่น *หรือข้อมูลที่ธุรกิจมีพื้นฐานที่สมเหตุสมผลที่จะเชื่อได้ว่าผู้บริโภคได้จัดทำขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายหรือจากสื่อที่กระจายอยู่ทั่วไป หรือโดยผู้บริโภค หรือข้อมูลที่จัดทำโดยบุคคลที่ผู้บริโภคเปิดเผยข้อมูลหากผู้บริโภคไม่ได้จำกัดข้อมูลไว้แค่ผู้ฟังเฉพาะกลุ่ม* "เปิดเผยต่อสาธารณะ" ไม่ได้หมายถึงข้อมูลชีวมิติที่ธุรกิจรวบรวมเกี่ยวกับผู้บริโภคโดยที่ผู้บริโภคไม่ทราบ

(3) "ข้อมูลส่วนบุคคล" ไม่รวมถึงข้อมูลผู้บริโภคที่ลบการระบุตัวตนแล้วหรือข้อมูลผู้บริโภคโดยรวม

(w) "ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่แน่นอน" หมายถึงข้อมูลใด ๆ ที่ได้มาจากอุปกรณ์และถูกใช้หรือตั้งใจที่จะใช้เพื่อค้นหาตำแหน่งของผู้บริโภคภายในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่มีค่าเท่ากับหรือน้อยกว่าพื้นที่ของวงกลมที่มีรัศมี 1,850 ฟุต ยกเว้นตามที่กำหนดในข้อบังคับ

~~(p)~~ *(x)* "ตัวระบุความน่าจะเป็น" หมายถึงการระบุตัวตนของผู้บริโภคหรือ อุปกรณ์ *ของผู้บริโภค* ในระดับที่มีความเป็นไปได้ที่แน่นอนมากกว่าการไม่อิงตามหมวดหมู่ใด ๆ ของข้อมูลส่วนบุคคลที่รวมอยู่ในหรือคล้ายกับหมวดหมู่ที่แจกแจงไว้ในคำจำกัดความของข้อมูลส่วนบุคคล

~~(q)~~ *(y)* "การประมวลผล" หมายถึงการดำเนินการหรือชุดการดำเนินการใด ๆ ที่ดำเนินการกับ~~สารสนเทศ~~*ข้อมูล*ส่วนบุคคลหรือชุด~~สารสนเทศ~~*ข้อมูล*ส่วนบุคคล ไม่ว่าจะโดยวิธีอัตโนมัติหรือไม่ก็ตาม

(z) "การจัดทำข้อมูลส่วนบุคคล" หมายถึงรูปแบบของการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลโดยอัตโนมัติตามที่กำหนดเพิ่มเติมโดยข้อบังคับตามวรรค (16) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185 เพื่อประเมินมุมมองส่วนบุคคลบางประการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลธรรมดาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อวิเคราะห์หรือประมาณการณ์แง่มุมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคคลนั้นในที่ทำงาน สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สุขภาพ ความชอบส่วนบุคคล ความสนใจ ความน่าเชื่อถือ พฤติกรรม สถานที่หรือการเคลื่อนไหว

~~(r)~~ *(aa)* "ใช้นามแฝง" หรือ "กระบวนใช้นามแฝง" หมายถึงการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะที่ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถอ้างอิงเป็นของผู้บริโภครายใดรายหนึ่งอีกต่อไปโดยไม่ต้องใช้ข้อมูลเพิ่มเติม โดยมีเงื่อนไขว่าข้อมูลเพิ่มเติมจะถูกเก็บแยกกันและอยู่ภายใต้มาตรการทางเทคนิคและองค์กรเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้มาจากผู้บริโภคที่ระบุหรือระบุตัวตนได้

~~(s)~~ *(ab)* "การวิจัย" หมายถึง *การวิเคราะห์*ทางวิทยาศาสตร์ การศึกษาข้อมูลอย่างเป็นระบบ และการสังเกตุ รวมถึงการวิจัยขั้นพื้นฐานหรือการวิจัยเชิงประยุกต์ที่*ออกแบบมาเพื่อพัฒนาหรือให้ความรู้ทั่วไปหรือทางวิทยาศาสตร์*~~เพื่อสาธารณประโยชน์~~ และเป็นไปตาม*หรือสอดคล้อง*กับกฎหมายจริยธรรมและความเป็นส่วนตัวอื่น ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ~~หรือ~~*รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง* การศึกษาวิจัยที่ดำเนินการเพื่อสาธารณประโยชน์ในด้านสาธารณสุข การวิจัยด้วยข้อมูลส่วนบุคคลที่อาจรวบรวมจากผู้บริโภคในระหว่างการปฏิสัมพันธ์ของผู้บริโภคกับบริการหรืออุปกรณ์ของธุรกิจเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่น ๆ จะต้อง:

(1) เข้ากันได้กับจุดประสงค์ทางธุรกิจที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกรวบรวม

(2) การใช้นามแฝงและลบการระบุตัวตนแล้วในภายหลังหรือลบการระบุตัวตนแล้วในการรวบรวม เช่น ข้อมูลที่ไม่สามารถระบุได้ เกี่ยวข้อง อธิบาย สามารถเชื่อมโยง หรือถูกเชื่อมโยงอย่างสมเหตุสมผล โดยตรงหรือโดยอ้อม กับผู้บริโภครายใดรายหนึ่ง *โดยธุรกิจ*

(3) จัดทำขึ้นภายใต้การป้องกันทางเทคนิคที่ห้ามไม่ให้มีการยืนยันตัวตนของผู้บริโภคที่อาจเกี่ยวข้องกับข้อมูล*นอกเหนือจากที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการวิจัย*

(4) ภายใต้กระบวนการทางธุรกิจที่ห้ามมิให้มีการยืนยันตัวตนโดยเฉพาะ *นอกเหนือจากที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการวิจัย*

(5) ดำเนินการภายใต้กระบวนการทางธุรกิจเพื่อป้องกันการเปิดเผยข้อมูลที่ลบการระบุตัวตนแล้วโดยไม่ได้ตั้งใจ

(6) ได้รับการปกป้องจากความพยายามในการยืนยันตัวตน

(7) ใช้เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการวิจัยที่เข้ากันได้กับบริบทที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกรวบรวมเท่านั้น

(8) ~~ไม่ใช้เพื่อจุดประสงค์เชิงพาณิชย์ใด ๆ~~

~~(9)~~ ภายใต้ธุรกิจที่ดำเนินการวิจัยเพื่อเพิ่มการควบคุมความปลอดภัยที่จำกัดการเข้าถึงข้อมูลการวิจัยเฉพาะบุคคลเหล่านั้น~~ในธุรกิจ~~เท่าที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามจุดประสงค์การวิจัย

(ac) "ความปลอดภัยและความสมบูรณ์" หมายถึงความสามารถของ:

(1) เครือข่ายหรือระบบข้อมูลเพื่อตรวจจับเหตุการณ์ด้านความปลอดภัยที่ทำให้ความพร้อมในการใช้งาน ความถูกต้อง ความสมบูรณ์ และการรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกจัดเก็บหรือส่งเสื่อมลง

(2) ธุรกิจเพื่อตรวจจับเหตุการณ์ด้านความปลอดภัย ต่อต้านการกระทำที่มุ่งร้าย หลอกลวง ฉ้อโกง หรือผิดกฎหมาย และช่วยดำเนินคดีกับผู้ที่รับผิดชอบต่อการกระทำเหล่านั้น

(3) ธุรกิจเพื่อให้ความมั่นใจในความปลอดภัยทางกายภาพของบุคคลธรรมดา

~~(t)~~ *(โฆษณา)* (1) "ขาย" "การขาย" "ยอดขาย" หรือ "ขายแล้ว" หมายถึงการขาย ให้เช่า ปล่อย เปิดเผย เผยแพร่ ทำให้มี โอน หรือสื่อสารด้วยวาจา เป็นลายลักษณ์อักษร หรือด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรืออื่น ๆ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจากธุรกิจไปยัง~~ธุรกิจอื่นหรือ~~บุคคลภายนอกเพื่อการพิจารณาที่เป็นตัวเงินหรือคุณค่าอื่น ๆ

24

(2) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหัวข้อนี้ ธุรกิจจะไม่ขายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อ:

(A) ผู้บริโภคใช้หรือชี้นำธุรกิจโดยเจตนา:

(i) เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

(ii) ~~ใช้ธุรกิจเพื่อปฏิสัมพันธ์โดยเจตนากับบุคคลภายนอกอย่างน้อยหนึ่งราย~~ *อย่างน้อยหนึ่งราย* ~~โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลภายนอกนี้ต้องไม่ขายข้อมูลส่วนบุคคลด้วย เว้นแต่การเปิดเผยนั้นจะสอดคล้องกับข้อบังคับของหัวข้อนี้ การปฏิสัมพันธ์โดยเจตนาเกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคตั้งใจที่จะปฏิสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกผ่านการปฏิสัมพันธ์โดยเจตนาอย่างน้อยหนึ่งครั้ง การให้เคอร์เซอร์อยู่เหนือ การปิดเสียง การหยุดชั่วคราว หรือการปิดเนื้อหาบางส่วน ไม่ถือเป็นการเจตนาของผู้บริโภคในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก~~

(B) ธุรกิจใช้หรือแบ่งปันตัวระบุสำหรับผู้บริโภคที่เลือกที่จะไม่ขายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค *หรือจำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค* เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการแจ้งเตือน~~บุคคลภายนอก~~ *บุคคล*ที่ผู้บริโภคเลือกที่จะไม่ขายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค *หรือจำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค*

~~(C) ธุรกิจใช้หรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจให้กับผู้ให้บริการ หากเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสองข้อต่อไปนี้:~~

~~(i) ธุรกิจได้แจ้งให้ทราบถึงข้อมูลที่ถูกใช้หรือแบ่งปันในข้อกำหนดและเงื่อนไขที่สอดคล้องกับมาตรา 1798.135~~

~~(ii) ผู้ให้บริการจะไม่รวบรวม ขาย หรือใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคต่อไปยกเว้นตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ~~

~~(D)~~ *(C)* ธุรกิจถ่ายโอนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคไปยังบุคคลภายนอกในฐานะสินทรัพย์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการควบรวมกิจการ การซื้อกิจการ การล้มละลาย หรือธุรกรรมอื่น ๆ ที่บุคคลภายนอกเข้ามาควบคุมธุรกิจทั้งหมดหรือบางส่วน โดยมีเงื่อนไขว่าข้อมูลจะถูกใช้หรือแบ่งปันโดยสอดคล้องกับ~~มาตรา 1798.110 และ 1798.115~~ *ของหัวข้อนี้* หากบุคคลภายนอกปรับเปลี่ยนวิธีการใช้หรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับสัญญาที่ให้ไว้ในช่วงเวลาของการรวบรวมอย่างมีนัยสำคัญ บุคคลภายนอกจะต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับแนวปฏิบัติใหม่หรือที่เปลี่ยนแปลง ประกาศจะต้องมีความโดดเด่นและสมบูรณ์เพียงพอเพื่อให้แน่ใจว่าผู้บริโภคที่มีอยู่สามารถใช้ทางเลือกของพวกเขาให้สอดคล้องกับ ~~มาตรา 1798.120~~ *ของหัวข้อนี้* วรรคย่อยนี้ไม่อนุญาตให้ธุรกิจสร้างเนื้อหา เปลี่ยนแปลงนโยบายความเป็นส่วนตัวย้อนหลัง หรือทำการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ในนโยบายความเป็นส่วนตัวในลักษณะที่จะละเมิดกฎหมายการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมและหลอกลวง (หมวด 5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 17200) ของส่วนที่ 2 ของภาค 7 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ)

(ae) "ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ" หมายถึง:

(1) ข้อมูลส่วนบุคคลที่เปิดเผย:

(A) หมายเลขประกันสังคม ใบขับขี่ บัตรประจำตัวประชาชนของรัฐ หรือหนังสือเดินทางของผู้บริโภค

(B) หมายเลขการเข้าสู่ระบบบัญชี บัญชีการเงิน บัตรเดบิต หรือบัตรเครดิตร่วมกับรหัสความปลอดภัยหรือรหัสการเข้าถึง รหัสผ่าน หรือหลักฐานอ้างอิง เพื่อให้สามารถเข้าถึงบัญชีของผู้บริโภคได้

(C) ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่แน่นอนของผู้บริโภค

(D) เชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ ความเชื่อทางศาสนาหรือปรัชญา หรือการเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานของผู้บริโภค

(E) เนื้อหาในจดหมาย อีเมล และข้อความของผู้บริโภค เว้นแต่ธุรกิจจะเป็นผู้รับการสื่อสาร

(F) ข้อมูลทางพันธุกรรมของผู้บริโภค

(2) (A) การประมวลผลข้อมูลชีวมิติเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการระบุตัวตนที่เฉพาะของผู้บริโภค

(B) ข้อมูลส่วนบุคคลที่รวบรวมและวิเคราะห์เกี่ยวกับสุขภาพของผู้บริโภค

(C) ข้อมูลส่วนบุคคลที่รวบรวมและวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทางเพศหรือรสนิยมทางเพศของผู้บริโภค

(3) ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับที่ "เปิดเผยต่อสาธารณะ" ตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (v) จะไม่ถือว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับหรือข้อมูลส่วนบุคคล

~~(u)~~ *(af)* "บริการ" หรือ" การบริการ" หมายถึงงานแรงงาน และบริการ รวมถึงบริการที่ช่วยเหลือเกี่ยวกับการขายหรือซ่อมแซมสินค้า

~~(v)~~ *(ag)* (1) "ผู้ให้บริการ" หมายถึง ~~การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัทรับผิดจำกัด หุ้นส่วน ห้างร้าน สมาคมหรือนิติบุคคลอื่น ๆ ที่จัดตั้งหรือดำเนินการเพื่อผลกำไรหรือผลประโยชน์ทางการเงินของผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของรายอื่น~~ *บุคคล* ที่ประมวลผลข้อมูล*ส่วนบุคคล*ในนามของธุรกิจและ~~ที่~~ *ได้รับจากหรือในนามของ*ธุรกิจ ~~เปิดเผย~~ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจตามสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีเงื่อนไขว่าสัญญาห้ามมิให้~~หน่วยงานได้รับข้อมูล~~*บุคคล*จาก*:*

(A) การขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล

(B) การเก็บรักษา การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใดนอกเหนือจาก~~จุดประสงค์เฉพาะในการดำเนินการบริการ~~*ตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ*ที่ระบุไว้ในสัญญาสำหรับธุรกิจ ~~หรือตามที่ได้รับอนุญาตเป็นอย่างอื่นโดยหัวข้อนี้~~ รวมถึงการเก็บรักษา การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางการค้านอกเหนือจาก~~การให้บริการ~~ *ตามจุดประสงค์ทางธุรกิจ*ที่ระบุไว้ในสัญญากับธุรกิจ *หรือตามที่ได้รับอนุญาตโดยหัวข้อนี้*

(C) การเก็บรักษา การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูล นอกความสัมพันธ์โดยตรงทางธุรกิจระหว่างผู้ให้บริการและธุรกิจ

(D) การรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ให้บริการได้รับจากหรือในนามของธุรกิจกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับจากหรือในนามของบุคคลหรือบุคคลอื่น หรือรวบรวมจากการปฏิสัมพันธ์ของตนเองกับผู้บริโภค โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ให้บริการอาจรวม

ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อดำเนินการตามจุดประสงค์ทางธุรกิจใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่นำมาใช้ตามวรรค (10) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185 ยกเว้นตามที่ระบุไว้ในวรรค (6) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรานี้ และอยู่ในข้อบังคับที่รับรองโดยหน่วยงานคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของรัฐแคลิฟอร์เนีย สัญญาดังกล่าวอาจเป็นไปตามข้อตกลงกับผู้ให้บริการ ที่อนุญาตให้ธุรกิจติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามสัญญาของผู้ให้บริการผ่านมาตรการต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การทบทวนการใช้อย่างต่อเนื่องด้วยมือ และการพิเคราะห์โดยอัตโนมัติ และการประเมินการตรวจสอบ หรือการทดสอบทางเทคนิคและการปฏิบัติงานอื่น ๆ เป็นประจำอย่างน้อยทุก ๆ 12 เดือน

(2) หากผู้ให้บริการว่าจ้างบุคคลอื่นให้ช่วยในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจในนามของธุรกิจ หรือกรณีที่บุคคลอื่นที่ผู้ให้บริการว่าจ้างบุคคลอื่นเพื่อช่วยในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจนั้น จะต้องแจ้งให้ธุรกิจทราบถึงการว่าจ้างนั้น และการว่าจ้างจะเป็นไปตามสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ผูกมัดให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในวรรค (1)

(ah) (1) "แบ่งปัน" "ถูกแบ่งปัน" หรือ "การแบ่งปัน" หมายถึงการแบ่งปัน ให้เช่า ปล่อย เปิดเผย เผยแพร่ ทำให้มี โอน หรือสื่อสารด้วยวาจา เป็นลายลักษณ์อักษร หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรืออื่น ๆ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจากธุรกิจไปยังบุคคลภายนอกสำหรับการโฆษณาตามพฤติกรรมข้ามบริบท ไม่ว่าจะเพื่อการพิจารณาที่เป็นตัวเงินหรือมีคุณค่าอื่น ๆ รวมถึงธุรกรรมระหว่างธุรกิจและบุคคลภายนอกสำหรับการโฆษณาตามพฤติกรรมข้ามบริบทเพื่อประโยชน์ของธุรกิจที่ในกรณีที่ไม่มีการแลกเปลี่ยนเงิน

(2) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหัวข้อนี้ ธุรกิจจะไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อ:

(A) ผู้บริโภคใช้หรือชี้นำให้ธุรกิจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยเจตนาหรือจงใจปฏิสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกอย่างน้อยหนึ่งราย

(B) ธุรกิจใช้หรือแบ่งปันตัวระบุสำหรับผู้บริโภคที่เลือกที่จะไม่แบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค หรือจำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการแจ้งเตือนบุคคลที่ผู้บริโภคเลือกที่จะไม่แบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค หรือจำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค

(C) ธุรกิจโอนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคไปยังบุคคลภายนอกในฐานะสินทรัพย์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการควบรวมกิจการ การซื้อกิจการ การล้มละลาย หรือธุรกรรมอื่น ๆ ที่บุคคลภายนอกเข้ามาควบคุมธุรกิจทั้งหมดหรือบางส่วน โดยมีเงื่อนไขว่าข้อมูลจะถูกใช้หรือแบ่งปันโดยสอดคล้องกับหัวข้อนี้ หากบุคคลภายนอกปรับเปลี่ยนวิธีการใช้หรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับสัญญาที่ให้ไว้ในช่วงเวลาของการรวบรวมอย่างมีนัยสำคัญ บุคคลภายนอกจะต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับแนวปฏิบัติใหม่หรือที่เปลี่ยนแปลง ประกาศจะต้องมีความโดดเด่นและสมบูรณ์เพียงพอเพื่อให้แน่ใจว่าผู้บริโภคที่มีอยู่สามารถใช้ทางเลือกของพวกเขาให้สอดคล้องกับหัวข้อนี้ วรรคย่อยนี้ไม่อนุญาตให้ธุรกิจสร้างเนื้อหา เปลี่ยนแปลงนโยบายความเป็นส่วนตัวย้อนหลัง หรือทำการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ในนโยบายความเป็นส่วนตัวในลักษณะที่จะละเมิดกฎหมายการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมและหลอกลวง (หมวด 5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 17200) ของส่วนที่ 2 ของภาค 7 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ)

~~(w)~~ *(ai)* "บุคคลภายนอก" หมายถึงบุคคลที่ไม่ได้มีลักษณะดังต่อไปนี้:

(1) ธุรกิจ*ที่ผู้บริโภคมีปฏิสัมพันธ์โดยเจตนาและ*รวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจาก*ผู้บริโภคโดยเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิสัมพันธ์ในปัจจุบันของผู้บริโภคกับทางธุรกิจของ*~~ผู้บริโภค~~ภายใต้หัวข้อนี้

(2) *ผู้ให้บริการแก่ธุรกิจ*

(3) ผู้รับจ้าง

~~(A) บุคคลที่ธุรกิจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางธุรกิจตามสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีเงื่อนไขว่าสัญญา:~~

~~(i) ห้ามบุคคลที่รับข้อมูลส่วนบุคคลจากการ:~~

~~(I) การขายข้อมูลส่วนบุคคล~~

~~(II) การเก็บรักษา การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใดนอกเหนือจากจุดประสงค์เฉพาะในการให้บริการที่ระบุไว้ในสัญญา รวมถึงการเก็บรักษา ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางการค้านอกเหนือจากการให้บริการที่ระบุไว้ในสัญญา~~

~~(III) การเก็บรักษา การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูล นอกความสัมพันธ์โดยตรงทางธุรกิจระหว่างบุคคลกับธุรกิจ~~

~~(ii) รวมถึงการรับรองที่ทำโดยบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งบุคคลนั้นเข้าใจข้อจำกัดในวรรคย่อย~~
~~(A) และจะปฏิบัติตาม~~

~~(B) บุคคลที่อยู่ในวรรคนี้ที่ละเมิดข้อจำกัดใด ๆ ที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในหัวข้อนี้จะต้องรับผิดต่อการละเมิด ธุรกิจที่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลที่ครอบคลุมในวรรคนี้เป็นการปฏิบัติตามวรรคนี้จะไม่ต้องรับผิดชอบภายใต้หัวข้อนี้ หากบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลใช้ข้อมูลดังกล่าวโดยละเมิดข้อจำกัดที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในหัวข้อนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า ในเวลาเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ธุรกิจไม่ได้มีการรับรู้ที่แท้จริง หรือมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าบุคคลนั้นตั้งใจที่จะกระทำการละเมิดดังกล่าว~~

~~(x)~~ *(aj)* "ตัวระบุเฉพาะ" หรือ "ตัวระบุเฉพาะส่วนบุคคล" หมายถึงตัวระบุถาวรที่สามารถใช้เพื่อจดจำผู้บริโภค ครอบครัว หรืออุปกรณ์ที่เชื่อมโยงกับผู้บริโภคหรือครอบครัวในช่วงเวลาหนึ่งและในบริการต่าง ๆ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง ตัวระบุอุปกรณ์ หมายเลขที่ใช้สำหรับระบุตัวตนของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่ออยู่บนเครือข่าย คุกกี้ ตัวบ่งบอกสัญญาณ พิกเซลแท็ก ตัวระบุโฆษณาบนมือถือ หรือเทคโนโลยีที่คล้ายคลึงกัน หมายเลขลูกค้า นามแฝงเฉพาะ หรือนามแฝงของผู้ใช้ หมายเลขโทรศัพท์ หรือรูปแบบอื่น ๆ ของตัวระบุที่ถาวรหรือเป็นไปได้ที่จะสามารถใช้เพื่อระบุผู้

บริโภคหรืออุปกรณ์ *ที่เชื่อมโยงกับผู้บริโภคหรือครอบครัว* เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้ "ครอบครัว" หมายถึงพ่อแม่หรือผู้ปกครองและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ *ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี*ซึ่งพ่อแม่หรือผู้ปกครองมีสิทธิในการดูแล

~~(y)~~ *(ak)* "คำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้" หมายถึงคำขอที่ทำโดยผู้บริโภค โดยผู้บริโภคในนามของบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้บริโภค ~~หรือ~~ โดยบุคคลธรรมดาหรือบุคคลที่ลงทะเบียนกับเลขาธิการรัฐซึ่งได้รับอนุญาตจากผู้บริโภคในการดำเนินการในนามของผู้บริโภค *หรือโดยบุคคลที่มีหนังสือมอบอำนาจหรือทำหน้าที่เป็นผู้พิทักษ์ให้กับผู้บริโภค*และธุรกิจสามารถตรวจสอบได้~~อย่างสมเหตุสมผล~~ *โดยใช้วิธีการที่สมเหตุสมผลในเชิงพาณิชย์* ตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดนำมาใช้ตามวรรค (7) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185 เพื่อเป็นผู้บริโภคที่ธุรกิจได้รวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ธุรกิจไม่มีภาระผูกพันในการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภคตามมาตรา 1798.110 และ 1798.115 *เพื่อลบข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 1798.105 หรือแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องตามมาตรา 1798.106* หากธุรกิจไม่สามารถตรวจสอบได้ตามอนุมาตรานี้และข้อบังคับที่ได้รับการรับรองโดยอัยการสูงสุดตามวรรค (7) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185 ว่าผู้บริโภคที่ร้องขอเป็นผู้บริโภคที่ธุรกิจได้รวบรวมข้อมูลหรือเป็นบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บริโภคให้ดำเนินการในนามของผู้บริโภคดังกล่าว

มาตรา 15. มาตรา 1798.145 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.145. ข้อยกเว้น

~~1798.145.~~ (a) ภาระผูกพันที่กำหนดให้กับธุรกิจตามหัวข้อนี้จะไม่จำกัดความสามารถของธุรกิจในการ:

(1) ปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐบาลกลาง รัฐ หรือท้องถิ่น *หรือปฏิบัติตามคำสั่งศาลหรือหมายศาลเพื่อให้ข้อมูล*

(2) ปฏิบัติตามการสอบสวนทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางกฎหมาย การสอบสวน หมายศาล หรือหมายเรียก โดยหน่วยงานของรัฐบาลกลาง รัฐ หรือท้องถิ่น *หน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายรวมถึงหน่วยงานตำรวจและกองปราบอาจกำกับธุรกิจให้ทำตามการสอบสวนที่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานการบังคับใช้กฎหมาย โดยมีหมายเลขคดีที่ใช้งานอยู่เพื่อไม่ให้ลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค และเมื่อได้รับคำสั่งนั้นธุรกิจจะต้องไม่ลบข้อมูลส่วนบุคคลเป็นเวลา 90 วัน เพื่อให้หน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายได้รับหมายศาลที่ออกโดยศาล คำสั่ง หรือหมายจับเพื่อขอรับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค เพื่อเหตุผลที่เพียงพอตามกฎหมายและเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการสืบสวน หน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายอาจสั่งให้ธุรกิจไม่ลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคเป็นช่วงเวลาเพิ่มเติมอีก 90 วัน ธุรกิจที่ได้รับคำสั่งจากหน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายที่จะไม่ลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ร้องขอให้ลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจะต้องไม่ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใดนอกเหนือจากการเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวเพื่อใช้ในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อตอบสนองไปยังหมายศาล คำสั่ง หรือหมายเรียกที่ออกโดนศาล เว้นแต่คำขอให้ลบของผู้บริโภคจะได้รับการยกเว้นจากการลบภายใต้หัวข้อนี้*

(3) ร่วมมือกับหน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการหรือกิจกรรมที่ธุรกิจ ผู้ให้บริการ หรือบุคคลภายนอกตามสมควรและโดยสุจริตอาจละเมิดกฎหมายของรัฐบาลกลาง รัฐ หรือท้องถิ่น

(4) ร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐเพื่อขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคในกรณีฉุกเฉิน หากบุคคลธรรมดามีความเสี่ยงหรืออันตรายถึงแก่ชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บสาหัสโดยมีเงื่อนไขว่า:

(A) คำขอนี้ได้รับการอนุมัติจากเจ้าหน้าที่หน่วยงานระดับสูงสำหรับการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคในกรณีฉุกเฉิน

(B) คำขอนี้เป็นไปตามความมุ่งมั่นโดยสุจริตของหน่วยงานว่ามีพื้นฐานที่ชอบด้วยกฎหมายในการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่เกิดเหตุฉุกเฉิน

(C) หน่วยงานตกลงที่จะยื่นคำขอต่อศาลเพื่อขอคำสั่งที่เหมาะสมภายในสามวันและจะทำลายข้อมูลหากไม่ได้รับคำสั่งนั้น

~~(4)~~ *(5)* ใช้สิทธิหรือปกป้องข้อเรียกร้องทางกฎหมาย

~~(5)~~ *(6)* รวบรวม ใช้ เก็บรักษา ขาย *แบ่งปัน* หรือเปิดเผย~~ผู้บริโภค~~ *ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค*ที่ลบการระบุตัวตนแล้วหรือ~~ใน~~การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้บริโภค

~~(6)~~ *(7)* รวบรวม ~~หรือ~~ขาย *หรือแบ่งปัน* ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค ในแง่ที่มีการทำกิจกรรมเชิงพาณิชย์ทั้งหมดนอกรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหัวข้อนี้ การดำเนินการเชิงพาณิชย์จะเกิดขึ้นทั้งหมดนอกรัฐแคลิฟอร์เนียหากธุรกิจรวบรวมข้อมูลนั้นในขณะที่ผู้บริโภคอยู่นอกรัฐแคลิฟอร์เนีย ไม่มีส่วนในการขายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคซึ่งเกิดขึ้นในรัฐแคลิฟอร์เนีย และไม่มีการรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลในขณะที่ผู้บริโภคอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนียได้ทำการขายไป วรรคนี้จะไม่~~อนุญาตให้~~*ห้าม*ธุรกิจจากการจัดเก็บ รวมถึงบนอุปกรณ์ อันเป็นข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคเมื่อผู้บริโภคอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนียและเมื่อได้มีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลนั้น เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคและข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บดังกล่าวอยู่นอกรัฐแคลิฟอร์เนีย

(b) ภาระผูกพันที่กำหนดให้กับธุรกิจตามมาตราที่ 1798.110 *1798.115 1798.120 1798.121 1798.130 และ*~~ถึง~~ 1798.135 ~~ที่รวมด้วย~~ จะไม่ใช้บังคับในกรณีที่การปฏิบัติตามโดยธุรกิจที่มีหัวข้อจะละเมิดสิทธิพิเศษที่เห็นได้ชัดภายใต้กฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนีย และจะไม่ป้องกันธุรกิจจากการให้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคแก่บุคคลที่ได้รับสิทธิพิเศษอันเป็นหลักฐานภายใต้กฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนียซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารที่มีสิทธิพิเศษ

(c) (1) หัวข้อนี้จะไม่ใช้กับข้อต่อไปนี้:

(A) ข้อมูลทางการแพทย์ที่อยู่ภายใต้กฎหมายการรักษาความลับของข้อมูลทางการแพทย์ (ส่วนที่ 2.6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 56) ของภาค 1) หรือข้อมูลด้านสุขภาพที่ได้รับการคุ้มครองซึ่งรวบรวมโดยหน่วยงานที่ได้รับความคุ้มครองหรือผู้ร่วมธุรกิจที่อยู่ภายใต้การแจ้งเตือนความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัย และการละเมิดกฎที่ออกโดยกระทรวงสาธารณสุขและบริการมนุษย์ของสหรัฐอเมริกา ส่วนที่ 160 และ 164 ของหัวข้อ 45 ของประมวล

กฎหมายของรัฐบาลกลาง ซึ่งกำหนดขึ้นตามกฎหมายการพกพาและความรับผิดชอบด้านการประกันสุขภาพแห่งปี 1996 (กฎหมายมหาชน 104-191) และข้อมูลด้านสุขภาพ กฎหมายเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสุขภาพทางคลินิก (กฎหมายมหาชน 111-5)

(B) ผู้ให้บริการดูแลสุขภาพที่อยู่ภายใต้กฎหมายการรักษาความลับของข้อมูลทางการแพทย์ (ส่วนที่ 2.6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 56) ของภาค 1) หรือหน่วยงานที่ให้ความคุ้มครองซึ่งอยู่ภายใต้กฎการแจ้งเตือนความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัย และการละเมิด ที่ออกโดยกระทรวงสาธารณสุขและบริการมนุษย์สหรัฐอเมริกาของบริการสุขภาพและมนุษย์ส่วนที่ 160 และ 164 ของหัวข้อ 45 ของหลักปฏิบัติของรัฐบาลกลางซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายความสามารถในการพกพาและความรับผิดชอบของการประกันสุขภาพแห่งปี 1996 (กฎหมายมหาชน 104-191) เท่าที่ผู้ให้บริการหรือหน่วยงานที่ให้ความคุ้มครองรักษาข้อมูลผู้ป่วย ในลักษณะเดียวกับข้อมูลทางการแพทย์หรือข้อมูลด้านสุขภาพที่ได้รับการคุ้มครองตามที่อธิบายไว้ในวรรคย่อย (A) ของมาตรานี้

(C) ~~ข้อมูล~~*ข้อมูล*ส่วนบุคคล ที่เก็บรวบรวมอันเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยทางคลินิก*หรือการศึกษาวิจัยทางชีวการแพทย์อื่น ๆ* ภายใต้*หรือทำไปตาม*นโยบายของรัฐบาลกลางสำหรับการคุ้มครองมนุษย์ หรือที่เรียกว่า จริยธรรมการวิจัยในคน (Common Rule) ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการปฏิบัติทางคลินิกที่ดีที่ออกโดย International Council for Harmonization หรือตามข้อกำหนดด้านการคุ้มครองมนุษย์ขององค์การอาหารและยาของสหรัฐอเมริกา *โดยมีเงื่อนไขว่าจะไม่ขายหรือแบ่งปันข้อมูลในลักษณะที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคย่อยนี้และหากไม่สอดคล้องกันผู้เข้าร่วมจะได้รับแจ้งการใช้งานนั้นและให้ความยินยอม*

(2) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้ คำจำกัดความของคำว่า "ข้อมูลทางการแพทย์" และ "ผู้ให้บริการดูแลสุขภาพ" ในมาตรา 56.05 จะมีผลบังคับใช้ และคำจำกัดความของคำว่า "ผู้ร่วมธุรกิจ" "หน่วยงานที่ให้ความคุ้มครอง" และ "ข้อมูลด้านสุขภาพที่ได้รับการคุ้มครอง" ในมาตรา 160.103 ของหัวข้อ 45 ของประมวลกฎหมายของรัฐบาลกลางจะใช้บังคับ

(d) *(1)* หัวข้อนี้จะไม่ใช้กับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม การบำรุงรักษา การเปิดเผย การขาย การสื่อสาร หรือการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลใด ๆ ที่มีผลต่อความคุ้มค่าของเครดิตของผู้บริโภค สถานะเครดิต ความสามารถในการให้สินเชื่อ คุณลักษณะ ชื่อเสียงทั่วไป คุณลักษณะส่วนบุคคล หรือรูปแบบของที่อาศัยอยู่โดยหน่วยงานรายงานผู้บริโภคตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (f) ของมาตรา 1681a ของหัวข้อ 15 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา โดยผู้จัดหาข้อมูลตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในมาตรา 1681s-2 ของหัวข้อ 15 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา ซึ่งให้ข้อมูลสำหรับใช้ในรายงานผู้บริโภคตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d) ของมาตรา 1681a ของหัวข้อ 15 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา และโดยผู้ใช้รายงานผู้บริโภคตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในมาตรา 1681b ของหัวข้อ 15 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา

(2) วรรค (1) จะใช้เฉพาะเท่าที่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม การบำรุงรักษา การเปิดเผย การขาย การสื่อสาร หรือการใช้ข้อมูลดังกล่าวโดยหน่วยงาน ผู้จัดหา หรือผู้ใช้นั้น อยู่ภายใต้ข้อบังคับภายใต้กฎหมายการรายงานข้อมูลเครดิตที่เป็นธรรม มาตรา 1681 และที่ตามมา หัวข้อ 15 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา และข้อมูลไม่ได้ถูก *รวบรวม บำรุงรักษา* นำไปใช้ นำไปสื่อสาร เปิดเผย หรือขายไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากกฎหมายการรายงานเครดิตที่เป็นธรรม

(3) อนุมาตรานี้จะไม่ใช้กับมาตรา 1798.150

(e) หัวข้อนี้จะไม่ใช้กับข้อมูลส่วนบุคคลที่รวบรวม ประมวลผล ขาย หรือเปิดเผย ~~ตาม~~ กฎหมายแห่งรัฐบาลกลาง Gramm-Leach-Bliley (กฎหมายมหาชน 106-102) และการนำกฎระเบียบไปใช้ หรือ กฎหมายข้อมูลการเงินส่วนบุคคลแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (อนุมาตรา 1.4 (เริ่มจากมาตรา 4050) ของประมวลกฎหมายการเงิน) *หรือกฎหมายฟาร์มเครดิตแห่งรัฐบาลกลางแห่งปี 1971 (ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมใน 12 U.S.C. 2001-2279cc และกฎเกณฑ์ที่นำไปใช้ 12 C.F.R. 600 และที่ตามมา)* อนุมาตรานี้จะไม่ใช้กับมาตรา 1798.150

(f) หัวข้อนี้จะไม่ใช้กับข้อมูลส่วนบุคคลที่รวบรวม ประมวลผล ขาย หรือเปิดเผย ตามกฎหมายคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของผู้ขับขี่แห่งปี 1994 (18 U.S.C. มาตรา 2721 และที่ตามมา) อนุมาตรานี้จะไม่ใช้กับมาตรา 1798.150

(g) (1) มาตรา 1798.120 จะไม่ใช้กับข้อมูลยานพาหนะหรือข้อมูลความเป็นเจ้าของที่เก็บรักษาหรือแบ่งปันระหว่างตัวแทนจำหน่ายยานยนต์รายใหม่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 426 แห่งประมวลกฎหมายยานพาหนะ และผู้ผลิตยานพาหนะ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 672 แห่งประมวลกฎหมายยานพาหนะ หากข้อมูลยานพาหนะหรือการเป็นเจ้าของถูกแบ่งปันเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการมีผลบังคับใช้ หรือในการคาดหมายว่าจะมีผลการซ่อมแซมยานพาหนะที่อยู่ภายใต้การรับประกันรถยนต์หรือการเรียกคืนที่ดำเนินการตามมาตรา 30118 ถึง 30120 ที่รวมด้วย ของหัวข้อ 49 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกาที่ให้ไว้ โดยมีเงื่อนไขว่าตัวแทนจำหน่ายยานยนต์รายใหม่หรือผู้ผลิตยานพาหนะซึ่งมีการแบ่งปันข้อมูลยานพาหนะหรือข้อมูลการเป็นเจ้าของนั้นไม่ได้ขายแบ่งปันหรือใช้ข้อมูลนั้นเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใด

(2) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้:

(A) "ข้อมูลยานพาหนะ" หมายถึงหมายเลขข้อมูลรถยนต์ ยี่ห้อ รุ่น ปี และมาตรวัดระยะทางที่อ่านได้

(B) "ข้อมูลการเป็นเจ้าของ" หมายถึงชื่อ หรือชื่อต่าง ๆ ของเจ้าของที่จดทะเบียน หรือเจ้าของ และข้อมูลติดต่อของเจ้าของหรือเจ้าของต่าง ๆ

~~(h) (1) หัวข้อนี้จะไม่ใช้กับสิ่งต่อไปนี้:~~

~~(A) ข้อมูลส่วนบุคคลที่รวบรวมโดยธุรกิจที่เกี่ยวกับบุคคลธรรมดาในลักษณะของบุคคลธรรมดาที่ทำหน้าที่เป็นผู้สมัครงาน พนักงาน เจ้าของ กรรมการ เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ หรือผู้รับจ้างของธุรกิจนั้น เท่าที่ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลธรรมดาถูกรวบรวมและใช้โดยเพียงธุรกิจภายในบริบทของบทบาทของบุคคลธรรมดา หรือบทบาทในอดีตในฐานะผู้~~

~~สมัครงาน พนักงานของเจ้าของ ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ของ หรือผู้รับจ้างของธุรกิจนั้นเท่านั้น~~

~~(B) ข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมโดยธุรกิจ ซึ่งเป็นข้อมูลการติดต่อในกรณีฉุกเฉินของบุคคลธรรมดาที่ทำหน้าที่เป็นผู้สมัครงาน พนักงาน เจ้าของ กรรมการ เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ หรือผู้รับจ้างของธุรกิจนั้น เท่าที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกรวบรวมและใช้เฉพาะในบริบทของการมีข้อมูลติดต่อฉุกเฉินในไฟล์เท่านั้น~~

~~(C) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นสำหรับธุรกิจในการเก็บรักษาเพื่อจัดการผลประโยชน์สำหรับบุคคลธรรมดาอื่นที่เกี่ยวข้องกับบุคคลธรรมดาที่ทำหน้าที่เป็นผู้สมัครงาน พนักงาน เจ้าของ กรรมการ เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ หรือผู้รับจ้างของ เท่าที่ธุรกิจนั้นในขอบเขตที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกรวบรวมและใช้ภายในบริบทของการบริหารจัดการผลประโยชน์เหล่านั้นเท่านั้น~~

~~(2) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้:~~

~~(A) " ผู้รับจ้าง" หมายความว่าบุคคลธรรมดาที่ให้บริการใด ๆ กับธุรกิจตามสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษร~~

~~(B) " กรรมการ" หมายถึง บุคคลธรรมดาที่กำหนดไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิดังกล่าว หรือได้รับการเลือกตั้งโดยผู้รวมจัดตั้งและบุคคลธรรมดาที่ได้รับมอบหมาย เลือกตั้ง หรือแต่งตั้งโดยชื่อหรือตำแหน่งอื่นใดเพื่อทำหน้าที่เป็นกรรมการและผู้สืบทอด~~

~~(C) "เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์" หมายถึงแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตและศัลยแพทย์ ทันตแพทย์ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านโรคเท้า ที่ได้รับใบอนุญาตตามหมวด 2 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 500) ของจรรยาบรรณธุรกิจและวิชาชีพและนักจิตวิทยาทางคลินิก ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1316.5 ของประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย~~

~~(D) "เจ้าหน้าที่" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่ได้รับเลือกหรือแต่งตั้งโดยคณะกรรมการเพื่อบริหารจัดการการดำเนินงานประจำวันของบริษัท เช่น ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ประธาน เลขานุการ หรือเหรัญญิก~~

~~(E) "เจ้าของ" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้:~~

~~(i) มีความเป็นเจ้าของหรืออำนาจในการลงคะแนนเสียงมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้นของหลักทรัพย์ที่มีสิทธิ์ในการออกเสียงประเภทใด ๆ ของธุรกิจ~~

~~(ii) มีอำนาจควบคุมในลักษณะใด ๆ ในการเลือกตั้งกรรมการส่วนมาก หรือบุคคลที่ทำหน้าที่คล้ายกัน~~

~~(iii) มีอำนาจในการใช้อิทธิพลควบคุมเหนือฝ่ายบริหารของบริษัท~~

~~(3) อนุมาตรานี้จะไม่ใช้กับอนุมาตรา (b) ของมาตรา 1798.100 หรือมาตรา 1798.150~~

~~(4) อนุมาตรานี้จะนำมาใช้งานได้ในวันที่ 1 มกราคม 2021~~

~~(i)~~ *(h)* แม้ว่าจะมีธุรกิจจะมีภาระหน้าที่ในการตอบสนองและปฏิบัติตามคำขอสิทธิของผู้บริโภคตามหัวข้อนี้:

(1) ช่วงเวลาสำหรับธุรกิจในการตอบสนองต่อ *ผู้บริโภคสำหรับ* การตรวจสอบ ใด ๆ ที่~~ตรวจสอบได้~~ *ที่ตรวจสอบได้* ของผู้บริโภคอาจขยายออกไปได้สูงสุด *เป็นจำนวนทั้งสิ้น* 90 ~~วัน~~ ที่เพิ่มขึ้นหากจำเป็นโดยคำนึงถึงความซับซ้อนและจำนวนของคำขอ ธุรกิจจะแจ้งให้ผู้บริโภคทราบถึงการขยายเวลาดังกล่าวภายใน 45 วันหลังจากได้รับคำขอพร้อมทั้งเหตุผลของความล่าช้า

(2) หากธุรกิจไม่ดำเนินการไปตามคำขอของผู้บริโภค ธุรกิจจะแจ้งให้ผู้บริโภคทราบโดยไม่ชักช้าและอย่างช้าที่สุดภายในช่วงเวลาที่อนุญาตให้ตอบสนองตามส่วนนี้ถึงเหตุผลในการไม่ดำเนินการและสิทธิใด ๆ ที่ผู้บริโภคอาจมีในการอุทธรณ์คำตัดสินต่อธุรกิจ

(3) หากคำขอจากผู้บริโภคไม่มีมูลหรือมากเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื่องจากลักษณะซ้ำ ๆ ของพวกเขา ธุรกิจอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมที่สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการในการให้ข้อมูลหรือการสื่อสารหรือดำเนินการตามที่ร้องขอหรือปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำขอและแจ้งให้ผู้บริโภคทราบถึงเหตุผลในการปฏิเสธคำขอ ธุรกิจจะต้องรับภาระในการแสดงถึงคำขอของผู้บริโภค~~ในการยืนยันความถูกต้อง~~ *หรือที่ยืนยันความถูกต้องได้* ในการเปิดเผยและพบว่าไม่มีมูลหรือเกินไป

~~(j)~~ *(i) (1)* ธุรกิจที่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้กับผู้ให้บริการ *หรือผู้รับจ้างที่เป็นไปตามหัวข้อนี้* จะไม่ต้องรับผิดภายใต้หัวข้อนี้หากผู้ให้บริการ *หรือผู้รับจ้าง* ที่รับข้อมูลส่วนบุคคลจะใช้ข้อมูลนี้ อันเป็นการละเมิดข้อจำกัดที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในหัวข้อนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าในขณะที่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นธุรกิจไม่มีความรู้ที่แท้จริงหรือมีเหตุผลที่จะเชื่อได้ว่าผู้ให้บริการ*หรือผู้รับจ้าง* ตั้งใจที่จะทำการละเมิดดังกล่าว ในทำนองเดียวกันผู้จัดหาการให้บริการ*หรือผู้รับจ้าง* จะไม่รับผิดชอบภายใต้หัวข้อนี้สำหรับภาระผูกพันของธุรกิจที่ให้บริการตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในหัวข้อนี้ *โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดหัวข้อนี้ด้วยตนเอง*

(2) ธุรกิจที่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค ยกเว้นผู้บริโภคที่ใช้สิทธิในการเลือกที่จะไม่ให้มีการขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของตน ผู้บริโภคที่จำกัดการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของตน และผู้บริโภครายที่ยังไม่ได้บรรลุนิติภาวะที่ไม่ได้เลือกที่จะรวบรวมหรือขายข้อมูลส่วนบุคคลของตนให้กับบุคคลภายนอกตามสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่กำหนดให้บุคคลภายนอกให้การคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในระดับเดียวกันภายใต้หัวข้อนี้ตามที่ระบุโดยธุรกิจจะไม่ต้องรับผิดภายใต้หัวข้อนี้หากบุคคลภายนอกที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลใช้ข้อมูลนี้โดยละเมิดข้อจำกัดที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในหัวข้อนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าในช่วงเวลาของการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลธุรกิจไม่มีความรู้ที่แท้จริงหรือมีเหตุผลที่จะเชื่อได้ว่าบุคคลภายนอกตั้งใจที่จะกระทำการละเมิดดังกล่าว

~~(k)~~ *(j)* หัวข้อนี้จะต้องไม่ถูกตีความไปว่าเป็นการเรียกร้องให้ธุรกิจ~~ต้องรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่จะไม่รวบรวมในวิถีทางปกติของธุรกิจ เก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นเวลานานเกินกว่าที่จะเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวไว้ตามปกติของธุรกิจหรือ~~ *ผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้าง* ที่จะ*:*

(1) ระบุหรือเชื่อมโยงข้อมูลที่ *ตามปกติของธุรกิจ*จะไม่ได้รับการเก็บรักษาในลักษณะที่ถือว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล

24

(2) เก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับผู้บริโภค หากในการดำเนินธุรกิจปกติข้อมูลนั้นเกี่ยวกับผู้บริโภคจะไม่ถูกเก็บไว้

(3) เก็บรักษาข้อมูลในรูปแบบที่สามารถระบุตัวตน ที่สามารถเชื่อมโยงหรือ เกี่ยวข้องกันได้หรือรวบรวมรับเก็บรักษาหรือเข้าถึงข้อมูลหรือเทคโนโลยีใด ๆ เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงหรือเกี่ยวโยงคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้กับข้อมูลส่วนบุคคล

~~(*l*)~~ *(k)* สิทธิที่มอบให้กับผู้บริโภคและภาระผูกพันที่กำหนดไว้กับธุรกิจในหัวข้อนี้จะไม่ส่งผลเสียต่อสิทธิและเสรีภาพของ ~~ผู้บริโภค~~ *บุคคลธรรมดา คำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เฉพาะเจาะจงตามมาตรา 1798.110 เพื่อลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคตามมาตรา 1798.105 หรือเพื่อแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องตามมาตรา 1798.106 จะต้องไม่ขยายไปถึงข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่เป็นเจ้าของหรือธุรกิจดำเนินการในนามของบุคคลธรรมดาอื่น ธุรกิจอาจอาศัยการเป็นตัวแทนในคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้ เกี่ยวกับสิทธิที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลและไม่มีข้อกำหนดทางกฎหมายในการค้นหาบุคคลอื่นที่อาจมีหรืออ้างว่ามีสิทธิ์ในข้อมูลส่วนบุคคล และธุรกิจไม่อยู่ภายใต้ภาระผูกพันทางกฎหมายภายใต้หัวข้อนี้หรือบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมายในการดำเนินการใด ๆ ภายใต้หัวข้อนี้ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างหรือในระหว่างบุคคลที่อ้างสิทธิ์ในข้อมูลส่วนบุคคลในความครอบครองของธุรกิจ*

~~(m)~~ *(l)* สิทธิ์ที่มอบให้กับผู้บริโภคและภาระผูกพันที่กำหนดไว้กับธุรกิจใด ๆ ภายใต้ หัวข้อนี้จะไม่มีผลบังคับใช้เท่าที่พวกเขาละเมิดกิจกรรมที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ของบุคคลหรือหน่วยงานที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 2 ของข้อ I ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

(m) (1) หัวข้อนี้จะไม่ใช้กับสิ่งใด ๆ ต่อไปนี้:

(A) ข้อมูลส่วนบุคคลที่รวบรวมโดยธุรกิจที่เกี่ยวกับบุคคลธรรมดาในลักษณะของบุคคลธรรมดาที่ทำหน้าที่เป็นผู้สมัครงาน พนักงาน เจ้าของ กรรมการ เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ หรือผู้รับจ้างของธุรกิจนั้น เท่าที่ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลธรรมดาถูกรวบรวมและใช้โดยธุรกิจภายในบริบทของบทบาทของบุคคลธรรมดา หรือบทบาทในอดีตในฐานะผู้สมัครงาน พนักงาน เจ้าของ กรรมการ เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ หรือผู้รับจ้างของธุรกิจนั้นเท่านั้น

(B) ข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมโดยธุรกิจ ซึ่งเป็นข้อมูลการติดต่อในกรณีฉุกเฉินของบุคคลธรรมดาที่ทำหน้าที่เป็นผู้สมัครงาน พนักงาน เจ้าของ ผู้อำนวยการเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์หรือผู้รับจ้างของธุรกิจนั้นเท่าที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกรวบรวมและใช้เฉพาะในบริบทของการมีข้อมูลติดต่อฉุกเฉินในไฟล์เท่านั้น

(C) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นสำหรับธุรกิจในการเก็บรักษาเพื่อบริหารจัดการผลประโยชน์สำหรับบุคคลธรรมดาอื่นที่เกี่ยวข้องกับบุคคลธรรมดาที่ทำหน้าที่เป็นผู้สมัครงาน พนักงาน เจ้าของ กรรมการ เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ หรือผู้รับจ้างของ ธุรกิจนั้นเท่าที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกรวบรวมและใช้ภายในบริบทของการบริหารจัดการผลประโยชน์เหล่านั้นเท่านั้น

(2) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้:

(A) "ผู้รับจ้างอิสระ" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่ให้บริการใด ๆ กับธุรกิจตามสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร

(B) "กรรมการ" หมายถึง บุคคลธรรมดาที่กำหนดไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิของบริษัทดังกล่าวให้เป็นกรรมการหรือได้รับการเลือกตั้งโดยผู้รวมและบุคคลธรรมดาที่ได้รับมอบหมายเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งโดยชื่อหรือตำแหน่งอื่นใดเพื่อทำหน้าที่เป็นกรรมการและผู้สืบทอด

(C) "เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์" หมายถึงแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตและศัลยแพทย์ ทันตแพทย์ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านโรคเท้า ที่ได้รับใบอนุญาตตามหมวด 2 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 500) ของจรรยาบรรณธุรกิจและวิชาชีพและนักจิตวิทยาทางคลินิก ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1316.5 ของประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย

(D) "เจ้าหน้าที่" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่ได้รับเลือกหรือแต่งตั้งโดยคณะกรรมการเพื่อบริหารจัดการการดำเนินงานประจำวันของบริษัท เช่น ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ประธาน เลขานุการ หรือเหรัญญิก

(E) "เจ้าของ" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้:

(i) มีความเป็นเจ้าของหรืออำนาจในการลงคะแนนเสียงมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้นของหลักทรัพย์ที่มีสิทธิ์ในการออกเสียงประเภทใด ๆ ของธุรกิจ

(ii) มีอำนาจควบคุมในลักษณะใด ๆ ในการเลือกตั้งกรรมการส่วนมาก หรือบุคคลที่ทำหน้าที่คล้ายกัน

(iii) มีอำนาจในการใช้อิทธิพลควบคุมเหนือฝ่ายบริหารของบริษัท

(3) อนุมาตรานี้จะไม่ใช้กับอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.100 หรือมาตรา 1798.150

(4) อนุมาตรานี้จะนำมาใช้งานได้ในวันที่ 1 มกราคม 2023

(n) (1) ภาระผูกพันที่กำหนดให้กับธุรกิจตามมาตรา 1798.100 1798.105 *1798.106* 1798.110 1798.115 *1798.121* 1798.130 และ 1798.135 จะไม่นำไปใช้กับข้อมูลส่วนบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงการสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวาจาหรือการทำธุรกรรมระหว่างธุรกิจกับผู้บริโภค โดยที่ผู้บริโภคเป็นบุคคลธรรมดาที่ *ได้ทำหรือ*กำลังทำหน้าที่เป็นพนักงาน เจ้าของ กรรมการ เจ้าหน้าที่ หรือ*ผู้รับจ้าง*อิสระของ บริษัท ห้างหุ้นส่วน บริษัทเจ้าของคนเดียว องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร หรือหน่วยงานของรัฐ และการสื่อสารหรือการทำธุรกรรมกับธุรกิจนั้นเกิดขึ้นภายในบริบทของการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการตรวจสอบสถานะหรือจัดหาหรือรับผลิตภัณฑ์หรือบริการไปยังหรือจากบริษัท ห้างหุ้นส่วน บริษัทเจ้าของคนเดียว องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร หรือหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ

(2) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้:

(A) ~~"ผู้รับจ้าง"~~ *"ผู้รับจ้างอิสระ"* หมายถึงบุคคลธรรมดาที่จัดหาบริการต่าง ๆ กับธุรกิจตามที่เขียนไว้ในสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษร

(B) " กรรมการ" หมายถึง บุคคลธรรมดาที่กำหนดไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิของบริษัทดังกล่าว หรือได้รับการเลือกตั้งโดยผู้รวมจัดตั้งและบุคคลธรรมดาที่ได้รับมอบ

หมาย เลือกตั้ง หรือแต่งตั้งโดยชื่อหรือตำแหน่งอื่นใดเพื่อทำหน้าที่เป็นกรรมการและผู้สืบทอด

(C) "เจ้าหน้าที่" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่ได้รับเลือกหรือแต่งตั้งโดยคณะกรรมการเพื่อบริหารจัดการการดำเนินงานประจำวันของบริษัท เช่น ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ประธาน เลขานุการ หรือเหรัญญิก

(D) "เจ้าของ" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้:

(i) มีความเป็นเจ้าของหรืออำนาจในการลงคะแนนเสียงมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้นของหลักทรัพย์ที่มีสิทธิ์ในการออกเสียงประเภทใด ๆ ของธุรกิจ

(ii) มีอำนาจควบคุมในลักษณะใด ๆ ในการเลือกตั้งกรรมการส่วนมาก หรือบุคคลที่ทำหน้าที่คล้ายกัน

(iii) มีอำนาจในการใช้อิทธิพลควบคุมเหนือฝ่ายบริหารของบริษัท

(3) อนุมาตรานี้จะมีผลใช้งานในวันที่ 1 มกราคม ~~2021~~ *2023*

(o) (1) มาตรา 1798.105 และ 1798.120 จะไม่ใช้กับการเก็บรวบรวม การประมวลผล การขาย หรือการเปิดเผยข้อมูลผู้ควบคุมธุรกิจของหน่วยงานรายงานเครดิตเชิงพาณิชย์เท่าที่หน่วยงานรายงานเครดิตเชิงพาณิชย์ใช้ข้อมูลผู้ควบคุมธุรกิจเพียงเพื่อระบุความสัมพันธ์ของผู้บริโภคกับธุรกิจที่ผู้บริโภคเป็นเจ้าของหรือติดต่อผู้บริโภคเฉพาะในบทบาทของผู้บริโภคในฐานะเจ้าของ กรรมการ เจ้าหน้าที่ หรือพนักงานบริหารของธุรกิจ

(2) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้:

(A) " ข้อมูลผู้ควบคุมธุรกิจ" หมายถึงชื่อ หรือชื่อต่าง ๆ ของเจ้าของ หรือเจ้าของต่าง ๆ กรรมการ เจ้าหน้าที่ หรือพนักงานบริหารของธุรกิจ และข้อมูลการติดต่อรวมถึงชื่อธุรกิจสำหรับเจ้าของ หรือเจ้าของต่าง ๆ กรรมการ เจ้าหน้าที่ หรือพนักงานจัดการ

(B) "หน่วยงานรายงานเครดิตเชิงพาณิชย์" มีความหมายที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 1785.42

(C) "เจ้าของ" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้:

(i) มีความเป็นเจ้าของหรืออำนาจในการลงคะแนนเสียงมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้นของหลักทรัพย์ที่มีสิทธิ์ในการออกเสียงประเภทใด ๆ ของธุรกิจ

(ii) มีอำนาจควบคุมในลักษณะใด ๆ ในการเลือกตั้งกรรมการส่วนมาก หรือบุคคลที่ทำหน้าที่คล้ายกัน

(iii) มีอำนาจในการใช้อิทธิพลควบคุมเหนือฝ่ายบริหารของบริษัท

(D) " กรรมการ" หมายถึง บุคคลธรรมดาที่กำหนดไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิของบริษัทดังกล่าวว่าเป็นกรรมการหรือได้รับการเลือกตั้งโดยผู้รวมและบุคคลธรรมดาที่ได้รับมอบหมายเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งโดยชื่อหรือตำแหน่งอื่นใดเพื่อทำหน้าที่เป็นกรรมการและผู้สืบทอด

(E) "เจ้าหน้าที่" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่ได้รับเลือกหรือแต่งตั้งโดยคณะกรรมการเพื่อบริหารจัดการการดำเนินงานประจำวันของบริษัท เช่น ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ประธาน เลขานุการ หรือเหรัญญิก

(F) "พนักงานบริหารจัดการ" หมายถึงบุคคลธรรมดาที่มีการรายงานชื่อและข้อมูลติดต่อไปยังหรือรวบรวมโดยหน่วยงานรายงานเครดิตเชิงพาณิชย์ในฐานะผู้จัดการหลักของธุรกิจและใช้เฉพาะในบริบทของบทบาทของบุคคลธรรมดาในฐานะผู้จัดการหลักของธุรกิจ

(p) ภาระผูกพันที่กำหนดไว้กับธุรกิจในมาตรา 1798.105, 1798.106, 1798.110, และ 1798.115 จะไม่ใช้กับข้อมูลครัวเรือน

(q) (1) หัวข้อนี้ไม่ได้กำหนดให้ธุรกิจต้องปฏิบัติตามคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้เพื่อลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคภายใต้มาตรา 1798.105 เท่าที่คำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้นั้นมีผลบังคับใช้กับผลการเรียน คะแนนการศึกษา หรือผลการทดสอบทางการศึกษาของนักเรียนที่ธุรกิจถือครองในนามของหน่วยงานการศึกษาในท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d) ของมาตรา 49073.1 ของประมวลกฎหมายการศึกษาที่นักเรียนกำลังลงทะเบียนอยู่ หากธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำขอตามมาตรานี้ จะต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่ากำลังดำเนินการตามข้อยกเว้นนี้

(2) หัวข้อนี้ไม่ได้บังคับให้ธุรกิจต้องเปิดเผยเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานการศึกษาหรือการประเมินทางการศึกษาหรือการตอบสนองเฉพาะของผู้บริโภคต่อการประเมินมาตรฐานการศึกษาหรือการประเมินทางการศึกษา เพื่อเป็นการตอบสนองต่อคำขอตามมาตรา 1798.110 หากผู้บริโภคเข้าถึง ครอบครอง หรือควบคุม จะเป็นอันตรายต่อความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของการประเมินมาตรฐานการศึกษาหรือการประเมินทางการศึกษานั้น หากธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำขอตามมาตรานี้ จะต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่ากำลังดำเนินการตามข้อยกเว้นนี้

(3) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้:

(A) "การประเมินมาตรฐานการศึกษาหรือการประเมินทางการศึกษา" หมายถึงแบบทดสอบหรือแบบประเมินที่ได้มาตรฐานหรือไม่เป็นมาตรฐานที่ใช้ในการประเมินนักเรียนในหรือเพื่อเข้าเรียนในระดับอนุบาลและเกรด 1 ถึง 12 ที่รวมด้วยโรงเรียน สถาบันอุดมศึกษา โปรแกรมอาชีวศึกษา และหลักสูตรระดับสูงกว่าปริญญาตรี ที่ได้รับการรับรองโดยหน่วยงานรับรองหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับจากรัฐแคลิฟอร์เนียหรือกระทรวงศึกษาธิการของสหรัฐอเมริกา ตลอดจนการรับรองและการสอบใบอนุญาตที่ใช้ในการกำหนดความสามารถและคุณสมบัติในการได้รับการรับรองหรือใบอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐหรือการรับรองจากหน่วยงานรัฐบาล

(B) "เป็นการเสี่ยงต่อความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของการประเมินมาตรฐานการศึกษาหรือการประเมินทางการศึกษานั้น" หมายถึงการเปิดเผยข้อมูลที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้บริโภคที่ส่งคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้หรือไปยังบุคคลธรรมดาอื่น

(r) มาตรา 1798.105 และ 1798.120 จะไม่นำไปใช้กับการใช้ การเปิดเผย หรือการขายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคของธุรกิจ หากผู้บริโภคได้ยินยอมให้ธุรกิจนำไปใช้ เปิดเผย หรือขายข้อมูลนั้น เพื่อสร้างสิ่งของทางกายภาพอันรวมถึงหนังสือประจำปีของโรงเรียนที่มีรูปถ่ายของผู้บริโภค หาก:

(1) ธุรกิจมีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ซึ่งต้องได้รับความยินยอมจากผู้บริโภค

(2) การปฏิบัติตามคำขอของผู้บริโภคในการเลือกไม่ขายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจะเป็นสิ่งที่ไม่สมเหตุสมผลในเชิงพาณิชย์

(3) ธุรกิจจะปฏิบัติตามคำขอของผู้บริโภค ตราบใดที่มีเหตุผลเชิงพาณิชย์ที่จะทำเช่นนั้น

มาตรา 16. มาตรา 1798.150 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.150. การละเมิดความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล

~~1798.150.~~ (a) (1) ผู้บริโภคที่มีข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ได้เข้ารหัสและไม่ได้อำพรางข้อมูลระบุตัวตนตามที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (A) ของวรรค (1) ของอนุมาตรา (d) ของมาตรา 1798.81.5 *หรือที่อยู่อีเมลร่วมกับรหัสผ่านหรือคำถามเพื่อความปลอดภัยและคำตอบที่อนุญาตให้เข้าถึงบัญชี*ภายใต้การเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาตและการลักลอบ ขโมย หรือการเปิดเผยอันเป็นผลมาจากการที่ธุรกิจได้ละเมิดในหน้าที่ในการดำเนินการและรักษาขั้นตอนการรักษาความปลอดภัยที่สมเหตุสมผลและการปฏิบัติที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลเพื่อปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลอาจมีการดำเนินคดีทางแพ่งสำหรับอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้:

(A) เพื่อชดใช้ความเสียหายเป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยดอลลาร์ ($100) และไม่เกินเจ็ดร้อยห้าสิบ ($750) ต่อผู้บริโภคหนึ่งคน ต่อเหตุการณ์หรือความเสียหายจริง แล้วแต่ว่าจำนวนใดจะสูงกว่ากัน

(B) การเยียวยาโดยให้จำเลยหยุดกระทำการโดยคำสั่งศาลหรือการเยียวยาสิทธิของโจทก์โดยคำพิพากษาของศาล

(C) การเยียวยาอื่นใดที่ศาลเห็นสมควร

(2) ในการประเมินมูลค่าความเสียหายตามกฎหมาย ศาลจะต้องพิจารณาพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่าหนึ่งพฤติการณ์ หรือที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนำเสนอในคดีนี้ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง ลักษณะและความร้ายแรงของการประพฤติมิชอบ จำนวนของการละเมิด ความคงอยู่ของการประพฤติมิชอบ ระยะเวลาที่การประพฤติมิชอบเกิดขึ้น ความจงใจในการประพฤติมิชอบของจำเลย และทรัพย์สิน หนี้สิน และมูลค่าสุทธิของจำเลย

(b) ก่อนที่จะเริ่มการดำเนินคดีใด ๆ กับธุรกิจสำหรับความเสียหายตามบทกฎหมายในแต่ละบุคคลหรือกับทั้งกลุ่ม ผู้บริโภคอาจทำการดำเนินคดีตามมาตรานี้ หากผู้บริโภคแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 30 วันทำการล่วงหน้า เพื่อระบุข้อกำหนดเฉพาะของหัวข้อนี้ที่ผู้บริโภคอ้างว่าได้ถูกละเมิดหรือกำลังถูกละเมิดอยู่ ในกรณีที่การแก้ไขเป็นไปได้ หากภายใน 30 วันทำการนั้นสามารถแก้ไขได้จริงต่อการละเมิดที่ได้รับแจ้งและให้คำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนแก่ผู้บริโภคว่าการละเมิดได้รับการแก้ไขแล้ว และจะไม่มีการละเมิดใด ๆ เกิดขึ้นอีก ไม่สามารถมีการดำเนินคดีต่อธุรกิจสำหรับความเสียหายรายบุคคลตามกฎหมายหรือความเสียหายของทั้งกลุ่มตามกฎหมาย *การดำเนินการและการคงไว้ซึ่งขั้นตอนและแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยที่สมเหตุสมผลตามมาตรา 1798.81.5 หลังจากการละเมิด ไม่เป็นการแก้ไขในเรื่องของการละเมิดนั้น* ไม่จำเป็นต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนที่ผู้บริโภคแต่ละรายจะเริ่มการดำเนินคดีเฉพาะสำหรับความเสียหายทางการเงินที่เกิดขึ้นจริงซึ่งเป็นผลมาจากการกล่าวหาว่ามีการละเมิดเนื้อหานี้ หากธุรกิจยังคงละเมิดหัวข้อนี้ต่อไปโดยฝ่าฝืนข้อความที่แสดงออกอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนที่ให้ไว้กับผู้บริโภคภายใต้มาตรานี้ ผู้บริโภคอาจเริ่มการดำเนินคดีต่อธุรกิจเพื่อบังคับใช้ข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรและอาจเรียกร้องค่าเสียหายตามบทกฎหมายสำหรับการละเมิดข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน ตลอดจนการละเมิดอื่น ๆ ของหัวข้อเรื่องที่โพสต์ข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษร

(c) สาเหตุของการดำเนินคดีที่กำหนดโดยมาตรานี้จะใช้เฉพาะกับการละเมิดตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) และจะไม่ขึ้นอยู่กับการละเมิดมาตราอื่นใดของหัวข้อนี้ ไม่มีส่วนใดในหัวข้อนี้ที่จะนำไปตีความเพื่อใช้เป็นพื้นฐานสำหรับสิทธิส่วนบุคคลในการดำเนินคดีภายใต้กฎหมายอื่นใดได้ ซึ่งจะไม่ถูกตีความเพื่อปลดเปลื้องฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจากหน้าที่หรือภาระผูกพันใด ๆ ที่กำหนดไว้ภายใต้กฎหมายอื่นหรือรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาหรือรัฐแคลิฟอร์เนีย

มาตรา 17. มาตรา 1798.155 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.155. การบังคับใช้ทางปกครอง

~~1798.155.~~ (a) ~~ธุรกิจหรือบุคคลภายนอกใด ๆ อาจขอความเห็นจากอัยการสูงสุดเพื่อขอคำแนะนำในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของหัวข้อนี้~~

~~(b) ธุรกิจจะละเมิดในหัวข้อนี้หากไม่สามารถแก้ไขการละเมิดใด ๆ ที่ถูกกล่าวหาได้ภายใน 30 วันที่ได้รับแจ้งถึงการละเมิดจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ถูกกล่าวหา~~ ธุรกิจ ผู้ให้บริการ *ผู้รับจ้าง* หรือบุคคลอื่นใดที่ละเมิดหัวข้อนี้ จะต้อง~~ถูกบังคับใช้กฎหมายและ~~ต้องรับผิดต่อ*ค่าปรับทางปกครองไม่เกินสองพันห้าร้อยดอลลาร์ ($2,500) สำหรับการละเมิดแต่ละครั้ง หรือเจ็ดพันห้าร้อยดอลลาร์ ($7,500) สำหรับการละเมิดโดยเจตนาหรือการละเมิดแต่ละครั้งที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคซึ่งธุรกิจ ผู้ให้บริการ ผู้รับจ้าง หรือบุคคลอื่นที่รู้ว่ามีอายุต่ำกว่า 16 ปีจริง ซึ่งมีการปรับปรุงตามวรรค (5) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185 ในการดำเนินคดีโดยการบังคับใช้ทางปกครองที่นำโดยหน่วยงานปกป้องความเป็นส่วนบุคคลแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย* ~~โทษทางแพ่งไม่เกินสองพันห้าร้อยดอลลาร์ ($2,500) สำหรับการละเมิดแต่ละครั้ง หรือเจ็ดพันห้าร้อยดอลลาร์ ($7,500) สำหรับการละเมิดโดยเจตนาแต่ละครั้ง ซึ่งจะได้รับการประเมินและชดใช้ในการดำเนินคดีทางแพ่งในนามของประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียโดยอัยการสูงสุด บทลงโทษทางแพ่งที่ระบุไว้ในส่วนนี้ จะต้องได้รับการประเมินและชดใช้โดยเฉพาะในการดำเนินคดีทางแพ่งที่อัยการสูงสุดนำมาดำเนินในนามของชาวแคลิฟอร์เนีย~~

~~(c)~~ *(b)* ~~ค่าปรับทางปกครอง~~สำหรับบทลงโทษ~~ทางแพ่งใด ๆ~~ ที่ประเมินการละเมิดของหัวข้อนี้ และเงินได้จากการตกลงระงับการดำเนินคดีที่ตามมาภายใต้อนุมาตรานี้ ~~(b)~~ *(a)* จะต้องนำไปฝากในกองทุนความเป็นส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ได้สร้างภายในกองทุนทั่วไปที่ติดตามมา

24

ภายใต้อนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.160 โดยมีเจตนาที่จะหักชดเชยค่าใช้จ่ายเต็มจำนวนที่เกิดขึ้นจากศาลรัฐ ~~และ~~อัยการสูงสุด *และหน่วยงานคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของรัฐแคลิฟอร์เนีย* ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนี้

มาตรา 18. มาตรา 1798.160 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.160. กองทุนความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค

~~1798.160~~ (a) กองทุนพิเศษที่เรียกว่า "กองทุนความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค" จึงถูกสร้างขึ้นภายในกองทุนทั่วไปในกระทรวงการคลังของรัฐ และจะมีให้เมื่อได้รับการจัดสรรโดยสภานิติบัญญัติ*ก่อน*เพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นโดยศาลของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีนำมาบังคับใช้หัวข้อนี้ ~~และ~~ค่าใช้จ่า~~ยใด ๆ~~ *ที่*เกิดขึ้นโดยอัยการสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ของอัยการสูงสุดภายใต้หัวข้อนี้ *แล้วต่อจากนั้นเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนเพื่อการลงทุนในคลังของรัฐโดยรายได้หรือดอกเบี้ยใด ๆ ที่ได้จากกองทุนจะถูกฝากไว้ในกองทุนทั่วไป และให้เงินช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมและปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค ให้ความรู้แก่เด็ก ๆ ในด้านความเป็นส่วนตัวออนไลน์ และให้ทุนโครงการร่วมมือกับองค์กรบังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศเพื่อต่อสู้กับกิจกรรมหลอกลวงเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลของผู้บริโภค*

(b) เงินที่โอนไปยังกองทุนเพื่อความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคจะใช้เฉพาะ*ดังต่อไปนี้:*

(1) ~~เพื่อ~~*ทำ*การหักชดเชยค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นในศาลรัฐและอัยการสูงสุดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนี้

(2) หลังจากปฏิบัติตามภาระผูกพันตามวรรค (1) แล้วให้จัดสรรเงินคงเหลือในแต่ละปีบัญชีดังนี้:

(A) ร้อยละเก้าสิบเอ็ดจะได้รับการลงทุนโดยเหรัญญิกในสินทรัพย์ทางการเงิน โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มผลตอบแทนระยะยาวสูงสุดโดยสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่รอบคอบ เงินต้นจะไม่สามารถถูกโอนหรือจัดสรร โดยมีเงื่อนไขว่าดอกเบี้ยและรายได้จะถูกโอนเป็นประจำทุกปีไปยังกองทุนทั่วไปเพื่อการจัดสรรโดยสภานิติบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของกองทุนทั่วไป

(B) ร้อยละเก้าจะถูกมอบให้กับหน่วยงานคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการให้ทุนในรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยจะจัดสรรร้อยละ 3 ให้กับผู้รับทุนแต่ละรายต่อไปนี้:

(i) องค์กรไม่แสวงหาผลกำไรเพื่อส่งเสริมและปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค

(ii) องค์กรไม่แสวงหาผลกำไรและหน่วยงานสาธารณะรวมถึงเขตการศึกษาเพื่อให้ความรู้แก่เด็ก ๆ ในเรื่องความเป็นส่วนตัวออนไลน์

(iii) หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของรัฐและท้องถิ่นเพื่อให้ทุนโครงการความร่วมมือกับองค์กรบังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศเพื่อต่อสู้กับกิจกรรมฉ้อโกงเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลผู้บริโภค

(c) ~~กองทุนเหล่านี้~~ *เงินในกองทุนความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค* จะต้องไม่อยู่ภายใต้การจัดสรรหรือโอนโดยสภานิติบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใด ~~เว้นแต่ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะพิจารณาว่าเงินทุนที่มีจำนวนเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยศาลของรัฐและอัยการสูงสุดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนี้ ซึ่งในกรณีนี้สภานิติบัญญัติอาจจัดสรรเงินส่วนเกินเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่น~~

มาตรา 19. มาตรา 1798.175 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.175. บทบัญญัติที่ขัดแย้ง

~~1798.175.~~ หัวข้อนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนสิทธิความเป็นส่วนตัวตามรัฐธรรมนูญและเพื่อเสริมกฎหมายที่มีอยู่ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง หมวด 22 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 22575) ของภาค 8 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพและหัวข้อ 1.81 (เริ่มด้วยมาตรา 1798.80) บทบัญญัติของหัวข้อนี้ไม่จำกัดเฉพาะข้อมูลที่รวบรวมทางอิเล็กทรอนิกส์หรือทางอินเทอร์เน็ต แต่ใช้กับการรวบรวมและการขายข้อมูลส่วนบุคคลทั้งหมดที่รวบรวมโดยธุรกิจจากผู้บริโภค ในกรณีที่เป็นไปได้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคควรได้รับการตีความให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของหัวข้อนี้ แต่ในกรณีที่มีข้อขัดแย้งระหว่างกฎหมายอื่นและบทบัญญัติของหัวข้อนี้ บทบัญญัติของกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองสูงสุดสำหรับสิทธิในความเป็นส่วนตัวสำหรับผู้บริโภคจะต้องควบคุม

มาตรา 20. มาตรา 1798.180 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.180. การให้สิทธิก่อนหรือเหนือกว่า

~~1798.180.~~ หัวข้อนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทั่วทั้งรัฐและให้เมือง เทศมณฑล เมืองและเทศมณฑล เทศบาล หรือหน่วยงานท้องถิ่น ถือว่ามีผลเหนือกว่าและให้สิทธิเหนือกว่ากฎ ข้อบังคับ ประมวลกฎหมาย ข้อบัญญัติ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมและการขายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคโดยธุรกิจ

มาตรา 21. มาตรา 1798.185 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้

1798.185. ข้อบังคับ

~~1798.185.~~ (a) ณ วันที่หรือก่อนวันที่ 1 กรกฎาคม 2020 อัยการสูงสุดจะเรียกร้องการมีส่วนร่วมของประชาชนในวงกว้างและนำข้อบังคับมาใช้เพื่อบรรลุจุดประสงค์ของหัวข้อนี้ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงเรื่องต่อไปนี้:

(1) การปรับปรุง*หรือเพิ่ม*~~หมวดหมู่ข้อมูลส่วนบุคคลเพิ่มเติมตามความจำเป็น~~ จากเดิมที่แจกแจงไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1798.130 และอนุมาตรา ~~(o)~~ *(v)* ของมาตรา 1798.140 *และการปรับปรุงหรือเพิ่มหมวดหมู่ของข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับจากเดิมที่แจกแจงไว้ในอนุมาตรา (ae) ของมาตรา 1798.140* เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี แนวปฏิบัติในการรวบรวมข้อมูล อุปสรรคในการใช้งาน และข้อกังวลเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

(2) การปรับปรุง~~คำจำกัดความ~~ *คำจำกัดความ*ของ *"ลบการระบุตัวตนแล้ว" และ*~~ตัวระบุที่ไม่ซ้ำกัน~~ *"ตัวระบุที่ไม่ซ้ำ*

24

กัน" ตามความจำเป็น เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี แนวปฏิบัติในการรวบรวมข้อมูล อุปสรรคในการใช้งาน และข้อกังวลเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว และการ*การเพิ่ม แก้ไข หรือล*บหมวดหมู่~~เพิ่มเติม~~จากคำจำกัดความของวิธีการที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นคำขอให้อำนวยความสะดวกให้ผู้บริโภคสามารถรับข้อมูลจากธุรกิจตามมาตรา 1798.130 *อำนาจในการปรับปรุงคำจำกัดความของ "ลบการระบุตัวตนแล้ว" จะไม่บังคับใช้กับมาตรฐานการลบระบุตัวตนที่ระบุไว้ในมาตรา 164.514 ของหัวข้อ 45 แห่งประมวลกฎหมายข้อบังคับของรัฐบาลกลาง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวก่อนหน้านี้เป็น "ข้อมูลสุขภาพที่ได้รับการคุ้มครอง" ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 160.103 ของหัวข้อ 45 แห่งประมวลกฎหมายข้อบังคับของรัฐบาลกลาง*

(3) การกำหนดข้อยกเว้นใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายของรัฐหรือรัฐบาลกลาง รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงข้อยกเว้นที่เกี่ยวข้องกับความลับทางการค้าและสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ภายในหนึ่งปีนับจากการผ่านหัวข้อนี้และตามความจำเป็นหลังจากนั้น *โดยมีเจตนาว่าไม่ควรเปิดเผยความลับทางการค้าตามคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้*

(4) การกำหนดกฎและวิธีดำเนินการต่อไปนี้:

(A) เพื่ออำนวยความสะดวกและควบคุมการยื่นคำขอของผู้บริโภคเพื่อเลือกปฏิเสธไม่ให้มีการขาย*หรือการแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 1798.120 *และเพื่อจำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคตามมาตรา 1798.121 เพื่อให้แน่ใจว่าผู้บริโภคจะสามารถใช้ทางเลือกของตนได้โดยไม่ต้องแบกรับภาระที่ไม่สมควร และเพื่อป้องกันไม่ให้ธุรกิจมีส่วนร่วมในพฤติการณ์หลอกลวงหรือก่อกวน รวมถึงการตอบโต้ผู้บริโภคที่ใช้สิทธิของตน ขณะเดียวกันยังอนุญาตให้ธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคทราบถึงผลของการตัดสินใจที่จะเลือกปฏิเสธไม่ให้มีการขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคหรือเพื่อจำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค*

(B) เพื่อควบคุมให้ธุรกิจปฏิบัติตามคำขอเลือกปฏิเสธของผู้บริโภค

(C) สำหรับการพัฒนาและใช้ตราสัญลักษณ์หรือปุ่มเลือกปฏิเสธที่เหมือนกันและสามารถรับรู้ได้โดยธุรกิจทั้งหมดเพื่อส่งเสริมการรับรู้ของผู้บริโภคเกี่ยวกับโอกาสในการเลือกปฏิเสธไม่ขายข้อมูลส่วนบุคคล

(5) การปรับ~~เกณฑ์การเงิน~~ *เกณฑ์ในเดือนมกราคมของทุกปีเลขคี่ เพื่อแสดงให้เห็นถึงดัชนีราคาผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น*: ในวรรคย่อย (A) ของวรรค (1) ของอนุมาตรา ~~(c)~~ *(d)* ของมาตรา 1798.140 *วรรคย่อย (A) ของวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.150 อนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.155 มาตรา 1798.199.25 และอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.199.90* ~~ในเดือนมกราคมของทุกปีเลขคี่ เพื่อแสดงให้เห็นถึงดัชนีราคาผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น~~

(6) การกำหนดกฎ วิธีดำเนินการ และข้อยกเว้นใด ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้แน่ใจว่ามีการข้อประกาศและข้อมูลที่ธุรกิจจำเป็นต้องให้ตามหัวข้อนี้ในลักษณะที่ผู้บริโภคทั่วไปอาจเข้าใจได้ง่าย ผู้บริโภคที่มีความทุพพลภาพสามารถเข้าถึงได้ และมีการให้ในภาษาหลักที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับผู้บริโภค รวมถึงการกำหนดกฎและแนวทางเกี่ยวกับข้อเสนอ*สิ่งจูงใจ* ~~สิ่งจูงใจทางการเงิน~~ภายในหนึ่งปีนับจากการผ่านหัวข้อนี้และตามที่จำเป็นหลังจากนั้น

(7) การกำหนดกฎและวิธีดำเนินการเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของมาตรา *1798.105, 1798.106* 1798.110 และ 1798.115 และเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้บริโภคหรือตัวแทนที่ได้รับอนุญาตของผู้บริโภคสามารถ*ลบข้อมูลส่วนบุคคล แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องได้ตามมาตรา 1798.106 หรือ*รับข้อมูลตามมาตรา 1798.130 โดยมีเป้าหมายเพื่อลดการผลักภาระการปกครองให้ผู้บริโภค โดยคำนึงถึงเทคโนโลยีที่มีอยู่ ข้อกังวลด้านการรักษาความปลอดภัย และภาระของธุรกิจ เพื่อควบคุมการตัดสินใจของธุรกิจว่าคำขอข้อมูลที่ได้รับจากผู้บริโภคเป็นคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้ รวมถึงการปฏิบัติต่อคำขอที่ส่งผ่านบัญชีที่มีการป้องกันด้วยรหัสผ่านซึ่งดูแลโดยผู้บริโภคกับธุรกิจในขณะที่ผู้บริโภคเข้าสู่ระบบบัญชีตามคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้ และการจัดหากลไกให้ผู้บริโภคที่ไม่ได้มีบัญชีกับธุรกิจ เพื่อร้องขอข้อมูลผ่านการรับรองความถูกต้องของตัวตนของผู้บริโภคโดยธุรกิจภายในหนึ่งปีนับจากผ่านหัวข้อนี้และตามความจำเป็นหลังจากนั้น

(8) การกำหนดความถี่และสถานการณ์ ซึ่งผู้บริโภคอาจร้องขอการแก้ไขตามมาตรา 1798.106 รวมถึงมาตรฐานที่ควบคุมสิ่งต่อไปนี้:

(A) วิธีที่ธุรกิจตอบสนองต่อคำขอแก้ไข รวมถึงข้อยกเว้นสำหรับคำขอ ซึ่งไม่สามารถตอบสนองได้หรืออาจเกี่ยวข้องกับความพยายามที่ไม่ได้สัดส่วน และคำขอแก้ไขข้อมูลที่ถูกต้อง

(B) วิธีระงับข้อกังวลเกี่ยวกับความถูกต้องของข้อมูล

(C) ขั้นตอนที่ธุรกิจอาจดำเนินการเพื่อป้องกันการฉ้อโกง

(D) หากธุรกิจปฏิเสธคำขอแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่รวบรวมและวิเคราะห์เกี่ยวกับสุขภาพของผู้บริโภค สิทธิของผู้บริโภคเพื่อจัดทำข้อเพิ่มเติมเป็นลายลักษณ์อักษรให้กับธุรกิจเกี่ยวกับรายการหรือคำแถลงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้บริโภคเชื่อว่าไม่สมบูรณ์หรือไม่ถูกต้อง ข้อเพิ่มเติมจะถูกจำกัดที่ 250 คำต่อรายการที่ถูกกล่าวหาว่าไม่สมบูรณ์หรือไม่ถูกต้อง และจะต้องระบุเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนว่าผู้บริโภคร้องขอให้ข้อเพิ่มเติมนี้เป็นส่วนหนึ่งของบันทึกของผู้บริโภค

(9) การกำหนดมาตรฐานเพื่อควบคุมการตัดสินใจของธุรกิจตามวรรคย่อย (B) ของวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.130 ว่าไม่สามารถให้ข้อมูลเกินระยะเวลา 12 เดือน เพื่อตอบสนองต่อคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้ หรืออาจเกี่ยวข้องกับความพยายามที่ไม่ได้สัดส่วน

(10) การออกข้อบังคับที่กำหนดและเพิ่มจุดประสงค์ทางธุรกิจเพิ่มเติม รวมถึงจุดประสงค์อื่น ๆ ที่มีการแจ้งให้ทราบ โดยมีเนื้อหาว่าธุรกิจ ผู้ให้บริการ และผู้รับจ้างอาจใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคตามความคาดหวังของผู้บริโภค และการกำหนดจุดประสงค์ทางธุรกิจเพิ่มเติมสำหรับผู้ให้บริการและผู้รับจ้างอาจรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ได้รับจากแหล่งที่มาต่างกัน ยกเว้นตามที่ระบุไว้ในวรรค (6) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 1798.140

(11) การออกข้อบังคับที่ระบุจุดประสงค์ทางธุรกิจเหล่านั้น รวมถึงจุดประสงค์อื่น ๆ ที่มีการแจ้งให้ทราบ โดยมีเนื้อหาว่า

ผู้ให้บริการและผู้รับจ้างอาจใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ได้รับตามสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษรกับธุรกิจเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจของผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้างเอง โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคให้มากที่สุด

(12) การออกข้อบังคับเพื่อกำหนด "การมีปฏิสัมพันธ์โดยเจตนา" เพิ่มเติม โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคให้มากที่สุด

(13) การออกข้อบังคับเพื่อกำหนด "ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่แม่นยำ" เพิ่มเติม รวมถึงหากขนาดที่กำหนดไว้ไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคในพื้นที่ที่มีประชากรเบาบางหรือเมื่อข้อมูลส่วนบุคคลถูกใช้เพื่อจุดประสงค์ในการดำเนินงานตามปกติ รวมถึงการเรียกเก็บเงิน

(14) การออกข้อบังคับเพื่อกำหนดคำว่า "ข้อมูลเฉพาะที่ได้จากผู้บริโภค" โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มสิทธิของผู้บริโภคในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุด ขณะเดียวกันก็ลดการส่งมอบข้อมูลที่ไม่เป็นประโยชน์ให้กับผู้บริโภค รวมถึงข้อมูลบันทึกระบบและข้อมูลทางเทคนิคอื่น ๆ สำหรับการส่งมอบข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับที่สุด ข้อบังคับอาจกำหนดให้ใช้มาตรฐานการรับรองความถูกต้องที่สูงกว่า โดยมีเงื่อนไขว่าหน่วยงานจะต้องตรวจติดตามผลกระทบของมาตรฐานที่สูงขึ้นที่มีต่อสิทธิของผู้บริโภคในการได้รับข้อมูลส่วนบุคคลของตน เพื่อให้แน่ใจว่าข้อกำหนดในการตรวจสอบจะไม่ส่งผลให้เกิดการปฏิเสธคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้อย่างไม่มีเหตุผล

(15) การออกข้อบังคับที่กำหนดให้ธุรกิจที่ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค โดยการประมวลผลดังกล่าวมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญต่อความเป็นส่วนตัวหรือการรักษาความปลอดภัยของผู้บริโภค จะต้อง:

(A) ดำเนินการตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์เป็นประจำทุกปี รวมถึงการกำหนดขอบเขตของการตรวจสอบและการสร้างกระบวนการ เพื่อให้แน่ใจว่าการตรวจสอบมีความละเอียดรอบคอบและเป็นอิสระ ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการตัดสินว่าเมื่อใดที่การประมวลผลอาจส่งผลให้เกิดความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญต่อการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล จะต้องรวมถึงขนาดและความซับซ้อนของธุรกิจ รวมทั้งลักษณะและขอบเขตของกิจกรรมการประมวลผล

(B) ส่งผลการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงผลการประเมินว่าการประมวลผลเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับหรือไม่ และการระบุและชั่งน้ำหนักผลประโยชน์ที่เกิดจากการประมวลผลสำหรับธุรกิจ ผู้บริโภค ผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ และสาธารณชนทั่วไปโดยเปรียบเทียบกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับสิทธิของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลนั้น ให้แก่หน่วยงานคุ้มครองความเป็นส่วนตัวแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียเป็นประจำ โดยมีเป้าหมายเพื่อจำกัดหรือห้ามการประมวลผลหากมีความเสี่ยงต่อความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคมากกว่าผลประโยชน์ที่เกิดจากการประมวลผลสำหรับผู้บริโภค ธุรกิจ ผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ และสาธารณชนทั่วไป ไม่มีส่วนใดในมาตรานี้ที่กำหนดให้ธุรกิจต้องเปิดเผยความลับทางการค้า

(16) การออกข้อบังคับที่ควบคุมสิทธิในการเข้าถึงและการเลือกปฏิเสธเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีการตัดสินใจอัตโนมัติของธุรกิจ รวมถึงการจัดทำข้อมูลรายละเอียดและกำหนดให้ธุรกิจตอบสนองต่อคำขอเข้าถึง เพื่อรวมข้อมูลที่มีความหมายเกี่ยวกับตรรกะที่ใช้ในกระบวนการตัดสินใจเหล่านั้น ตลอดจนคำอธิบายเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ของกระบวนการที่เกี่ยวกับผู้บริโภค

(17) การออกข้อบังคับเพื่อกำหนด "การสืบสวนที่ได้รับอนุมัติจากหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย" เพิ่มเติม ตามจุดประสงค์ของข้อยกเว้นในวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.145

(18) การออกข้อบังคับเพื่อกำหนดขอบเขตและกระบวนการในการใช้อำนาจตรวจสอบของหน่วยงาน เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลตรวจสอบ และเพื่อคุ้มครองไม่ให้มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคแก่ผู้ตรวจสอบในกรณีที่ไม่มีคำสั่งศาล หมาย หรือหมายเรียกพยาน

(19) (A) การออกข้อบังคับเพื่อกำหนดข้อกำหนดและข้อมูลจำเพาะทางเทคนิคสำหรับสัญญาณการเลือกปฏิเสธที่ส่งโดยแพลตฟอร์ม เทคโนโลยี หรือกลไก เพื่อแสดงเจตนาของผู้บริโภคในการเลือกปฏิเสธไม่ให้มีการขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค และจำกัดการใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค ควรมีการปรับปรุงข้อกำหนดและข้อมูลจำเพาะสำหรับสัญญาณการเลือกปฏิเสธเป็นครั้งคราว เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริโภคกับธุรกิจ และควร:

(i) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ผลิตแพลตฟอร์ม เบราว์เซอร์ หรืออุปกรณ์ที่ส่งสัญญาณการเลือกปฏิเสธจะไม่เสียเปรียบธุรกิจอื่นอย่างไม่เป็นธรรม

(ii) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าสัญญาณการเลือกปฏิเสธเป็นมิตรกับผู้บริโภค อธิบายชัดเจน และใช้งานง่ายโดยผู้บริโภคทั่วไป และไม่กำหนดให้ผู้บริโภคต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่จำเป็น

(iii) แสดงเจตนาของผู้บริโภคอย่างชัดเจนและปราศจากค่าโดยปริยายที่จำกัดหรือคาดเดาเจตนานั้น

(iv) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าสัญญาณการเลือกปฏิเสธไม่ขัดกับการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวหรือเครื่องมืออื่น ๆ ที่ผู้บริโภคอาจใช้

(v) ให้กลไกสำหรับผู้บริโภคในการเลือกยินยอมให้ธุรกิจทำการขายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค หรือการใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค โดยไม่ส่งผลต่อการเลือกของผู้บริโภคที่เกี่ยวกับธุรกิจอื่น ๆ หรือปิดใช้งานสัญญาณการเลือกปฏิเสธทั้งหมด

(vi) ระบุว่าในกรณีของมุมมองหน้าหรือมุมมองการตั้งค่าที่ผู้บริโภคเข้าถึงเพื่อตั้งค่าสัญญาณการเลือกปฏิเสธ ผู้บริโภคควรเห็นตัวเลือกสูงสุดสามตัวเลือก ได้แก่:

(I) ตัวเลือกปฏิเสธไม่ให้มีการขายและการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลทั้งหมด รวมถึงแนวทางในการจำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ

(II) ตัวเลือกในการ "จำกัดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของฉัน"

(III) ตัวเลือกที่มีชื่อว่า "อย่าขาย/อย่าแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของฉันเพื่อใช้ในการโฆษณาตามพฤติกรรมข้ามบริบท"

(B) การออกข้อบังคับเพื่อกำหนดข้อมูลจำเพาะทางเทคนิคสำหรับสัญญาณการเลือกปฏิเสธที่ให้ผู้บริโภค หรือพ่อแม่หรือผู้ปกครองของผู้บริโภค สามารถระบุว่าผู้บริโภคมีอายุน้อยกว่า 13 ปี หรืออย่างน้อย 13 ปี แต่น้อยกว่า 16 ปี

(C) การออกข้อบังคับ โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค ขณะเดียวกันก็คำนึงถึงผลประโยชน์ในการดำเนินงานที่ถูกต้องตามกฎหมายของธุรกิจ เพื่อควบคุมการใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค แม้ว่าผู้บริโภคจะกำหนดให้จำกัดการใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภคก็ตาม ได้แก่:

(i) การกำหนดจุดประสงค์เพิ่มเติมใด ๆ ที่ธุรกิจอาจใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค

(ii) การกำหนดขอบเขตของกิจกรรมที่อนุญาตตามวรรค (8) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 1798.140 ตามที่ได้รับอนุญาตตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.121 เพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

(iii) การจรวจสอบให้มั่นใจในฟังก์ชันการทำงานของการดำเนินธุรกิจ

(iv) การตรวจสอบให้มั่นใจว่าข้อยกเว้นในอนุมาตรา (ง) ของมาตรา 1798.121 สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับ จะใช้บังคับกับข้อมูลที่รวบรวมหรือประมวลผลโดยบังเอิญ หรือโดยไม่ได้มีจุดประสงค์ในการอนุมานคุณลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับผู้บริโภค ขณะเดียวกันยังตรวจสอบให้แน่ใจว่าธุรกิจต่าง ๆ ไม่ได้ใช้ข้อยกเว้นเพื่อจุดประสงค์ในการหลบเลี่ยงสิทธิของผู้บริโภคในการจำกัดการใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของตนภายใต้มาตรา 1798.121

(20) การออกข้อบังคับเพื่อควบคุมวิธีที่ธุรกิจที่เลือกที่จะปฏิบัติตามอนุมาตรา (ข) ของมาตรา 1798.135 ตอบสนองต่อสัญญาณการเลือกปฏิเสธ และให้โอกาสผู้บริโภคในการยินยอมให้มีการขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล หรือการใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของตนในภายหลัง เพื่อจุดประสงค์นอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตตามอนุมาตรา (ก) ของมาตรา 1798.121 ข้อบังคับดังกล่าวควร:

(A) พยายามที่จะส่งเสริมการแข่งขันและตัวเลือกของผู้บริโภค และเป็นกลางทางเทคโนโลยี

(B) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าธุรกิจไม่ตอบสนองต่อสัญญาณการเลือกปฏิเสธโดย:

(i) มีเจตนาที่จะลดฟังก์ชันการทำงานของประสบการณ์ของผู้บริโภค

(ii) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้บริโภคเพื่อตอบสนองต่อการเลือกปฏิเสธของผู้บริโภค

(iii) ทำให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการใด ๆ ทำงานได้ไม่เหมาะสมหรือไม่เต็มที่สำหรับผู้บริโภค เมื่อเทียบกับผู้บริโภคที่ไม่ใช้สัญญาณการเลือกปฏิเสธ

(iv) พยายามที่จะบีบบังคับให้ผู้บริโภคเลือกยอมรับให้มีการขายหรือการแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค หรือใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องเก็บเป็นความลับของผู้บริโภค โดยระบุหรือบอกเป็นนัยว่าการใช้สัญญาณการเลือกปฏิเสธจะส่งผลไม่พึงประสงค์ต่อผู้บริโภค เมื่อเทียบกับผู้บริโภคที่ไม่ใช้สัญญาณการเลือกปฏิเสธ รวมถึงการระบุหรือบอกเป็นนัยว่าผู้บริโภคจะไม่สามารถใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการของธุรกิจได้ หรือผลิตภัณฑ์หรือบริการเหล่านั้นอาจทำงานได้ไม่เหมาะสมหรือไม่เต็มที่

(v) แสดงการแจ้งเตือนหรือป๊อปอัพเพื่อตอบสนองต่อสัญญาณการเลือกปฏิเสธของผู้บริโภค

(C) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าลิงก์ไปยังหน้าเว็บหรือเนื้อหาสนับสนุนที่อนุญาตให้ผู้บริโภคยินยอมที่จะเลือกรับ:

(i) ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของป๊อปอัพ ประกาศ แบนเนอร์ หรือรูปแบบการบุกรุกอื่น ๆ ซึ่งบดบังส่วนหนึ่งส่วนใดของหน้าเว็บที่ผู้บริโภคตั้งใจจะเข้าชมจากมุมมองแบบเต็ม หรือแทรกแซงหรือขัดขวางประสบการณ์ของผู้บริโภคในการเข้าชมหรือเรียกดูหน้าเว็บหรือเว็บไซต์ที่ผู้บริโภคตั้งใจจะเข้าชมในทางใดทางหนึ่ง

(ii) ไม่ได้กำหนดหรือบอกเป็นนัยว่าผู้บริโภคจะต้องคลิกลิงก์เพื่อรับฟังก์ชันการทำงานเต็มรูปแบบของผลิตภัณฑ์หรือบริการใด ๆ รวมถึงเว็บไซต์

(iii) ไม่ได้ใช้รูปแบบมืดใด ๆ

(iv) ใช้บังคับเฉพาะกับธุรกิจที่ผู้บริโภคตั้งใจจะมีปฏิสัมพันธ์ด้วย

(D) พยายามที่จะระงับแนวปฏิบัติที่เป็นการบีบบังคับหรือหลอกลวง เพื่อตอบสนองต่อสัญญาณการเลือกปฏิเสธ แต่ไม่ควรจำกัดธุรกิจที่พยายามปฏิบัติตามมาตรา 1798.135 โดยสุจริตอย่างไม่สมควร

(21) การทบทวนบทบัญญัติและข้อบังคับของประมวลกฎหมายประกันภัยที่มีอยู่ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค ยกเว้นที่เกี่ยวข้องกับอัตราค่าประกันหรือการกำหนดราคา เพื่อพิจารณาว่าบทบัญญัติใด ๆ ของประมวลกฎหมายประกันภัยให้ความคุ้มครองผู้บริโภคมากกว่าบทบัญญัติของหัวข้อนี้หรือไม่ เมื่อเสร็จสิ้นการทบทวนแล้ว หน่วยงานจะเลือกใช้ข้อบังคับที่ประยุกต์บทบัญญัติการคุ้มครองมากที่สุดของหัวข้อนี้มาใช้กับบริษัทประกันภัย เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของความชัดเจน กรรมาธิการประกันภัยมีอำนาจในการพิจารณาเรื่องอัตราค่าประกันและการกำหนดราคา

(22) การประสานข้อบังคับที่ควบคุมกลไกการเลือกปฏิเสธ ประกาศต่อผู้บริโภค และกลไกการดำเนินงานอื่น ๆ ในหัวข้อนี้ เพื่อส่งเสริมความชัดเจนและฟังก์ชันการทำงานของหัวข้อนี้สำหรับผู้บริโภค

(b) อัยการสูงสุดอาจนำข้อบังคับเพิ่มเติมมาใช้ดัง~~ต่อไปนี้:~~

~~(1) เพื่อกำหนดกฎและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการและปฏิบัติตามคำขอของผู้บริโภคที่ตรวจสอบได้สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับครัวเรือน เพื่อแก้ไขอุปสรรคในการใช้งานและข้อกังวลเรื่องความเป็นส่วนตัว~~

~~(2)~~ เพื่อบรรลุจุดประสงค์ของหัวข้อนี้ตามความจำเป็น

(c) อัยการสูงสุดจะต้องไม่ดำเนินการบังคับคดีภายใต้หัวข้อนี้จนกว่าจะครบหกเดือนนับจากการเผยแพร่ข้อบังคับฉบับสุดท้ายที่ออกตามมาตรานี้ หรือวันที่ 1 กรกฎาคม 2020 แล้วแต่ว่าอย่างใดจะเร็วกว่า

(d) แม้จะมีอนุมาตรา (a) แต่ระยะเวลาในการนำข้อบังคับฉบับสุดท้ายที่กฎหมายกำหนดเพิ่มเติมจากอนุมาตรานี้มาใช้จะเป็นวันที่ 1 กรกฎาคม 2022 เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2021 เป็นต้นไป หรือหกเดือนนับจากที่หน่วยงานแจ้งไปยังอัยการสูงสุดว่าพร้อมที่จะเริ่มออกกฎภายใต้หัวข้อนี้ หน่วยงานคุ้มครองความเป็นส่วนตัวแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียจะต้องใช้อำนาจที่มอบหมายให้อัยการสูงสุดเพื่อนำข้อบังคับตามมาตรานี้มาใช้ แม้ว่าจะมีกฎหมายอื่นใด การบังคับใช้บทบัญญัติของกฎหมายที่เพิ่มหรือแก้ไขเพิ่มเติมตามกฎหมายนี้ ทั้งทางแพ่งและทางปกครอง จะไม่เริ่มจนกว่าจะถึงวันที่ 1 กรกฎาคม 2023 และจะต้องบังคับใช้เฉพาะการละเมิดที่เกิดขึ้นในหรือหลังจากวันที่ดังกล่าวเป็นต้นไปเท่านั้น การบังคับใช้บทบัญญัติของกฎหมายที่มีอยู่ในกฎหมายว่าด้วยความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียแห่งปี 2018 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามกฎหมายนี้ จะยังคงมีผลและจะสามารถบังคับใช้ได้จนกว่าบทบัญญัติเดียวกันของกฎหมายนี้จะสามารถบังคับใช้ได้

มาตรา 22. มาตรา 1798.190 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.190. การต่อต้านการหลีกเลี่ยง

~~1798.190.~~ *ศาลหรือหน่วยงานจะละเว้นขั้นตอนหรือธุรกรรมขั้นกลางเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการทำให้จุดประสงค์ของหัวข้อเกิดผลนี้:*

(a) หากขั้นตอนหรือธุรกรรมเป็นส่วนประกอบของธุรกรรมเดียวที่ตั้งใจจะดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้น โดยมีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงการเข้าถึงหัวข้อนี้ รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลโดยธุรกิจต่อบุคคลภายนอกเพื่อหลีกเลี่ยงคำจำกัดความของการขาย*หรือแบ่งปัน*

(b) หากมีการดำเนินการตามขั้นตอนหรือธุรกรรมโดยมีจุดประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงคำจำกัดความของการขายหรือแบ่งปันโดยการตัดข้อควรพิจารณาที่เป็นตัวเงินหรือมีค่าอื่น ๆ ออกไป รวมถึงโดยการเข้าทำสัญญาที่ไม่รวมถึงการแลกเปลี่ยนเป็นข้อควรพิจารณาที่เป็นตัวเงินหรือมีค่าอื่น ๆ แต่ในกรณีที่คู่สัญญาได้รับบางสิ่งที่มีค่าหรือใช้ ~~ศาลจะละเว้นขั้นตอนหรือธุรกรรมขั้นกลางเพื่อให้มีผลตามจุดประสงค์ของหัวข้อนี้~~

มาตรา 23. มาตรา 1798.192 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.192. การสละสิทธิ์

~~1798.192.~~ บทบัญญัติใด ๆ ของสัญญาหรือข้อตกลงประเภทใดก็ตาม *รวมถึงการสละสิทธิ์ในการฟ้องคดีโดยผู้แทน* ซึ่งอ้างว่าจะสละหรือจำกัดสิทธิ~~ของผู้บริโภค~~ภายใต้หัวข้อนี้ในทางใดทางหนึ่ง รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงสิทธิในการเยียวยาหรือวิธีการบังคับใช้ จะถือว่าขัดต่อนโยบายสาธารณะ และจะถือเป็นโมฆะและไม่สามารถบังคับใช้ได้ มาตรานี้จะต้องไม่ห้ามให้ผู้บริโภคปฏิเสธที่จะขอข้อมูลจากธุรกิจ ปฏิเสธที่จะ~~เลือกปฏิเสธ~~*เลือกปฏิเสธ*ไม่ให้ธุรกิจขายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค หรืออนุญาตให้ธุรกิจขาย*หรือแบ่งปัน*ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคหลังจากที่ได้เลือกปฏิเสธไปแล้ว

มาตรา 24. *การจัดตั้งหน่วยงานคุ้มครองความเป็นส่วนตัวแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย*

มาตรา 24.1. มาตรา 1798.199.10 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.10. (a) โดยเอกสารฉบับนี้ มีการจัดตั้งหน่วยงานคุ้มครองความเป็นส่วนตัวแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียในรัฐบาลของรัฐ ซึ่งได้รับมอบอำนาจการปกครอง อำนาจหน้าที่ และเขตอำนาจศาลเต็มที่ในการดำเนินการและบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียแห่งปี 2018 หน่วยงานดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมคณะกรรมการที่มีสมาชิกห้าคน รวมถึงประธาน ผู้ว่าการรัฐจะแต่งตั้งประธานและกรรมการหนึ่งคนอัยการสูงสุด คณะกรรมาธิการวุฒิสภา และประธานสภาแต่ละคน จะแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคน การแต่งตั้งเหล่านี้ควรเป็นการแต่งตั้งจากชาวแคลิฟอร์เนียที่มีความเชี่ยวชาญในด้านความเป็นส่วนตัว เทคโนโลยี และสิทธิผู้บริโภค

(b) การแต่งตั้งครั้งแรกสำหรับหน่วยงานดังกล่าวจะต้องดำเนินการภายใน 90 วันนับจากวันที่มีผลให้มาตรานี้เพิ่มเข้าไปในกฎหมายถูก

มาตรา 24.2. มาตรา 1798.199.15 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.15. สมาชิกของคณะกรรมการของหน่วยงานจะต้อง:

(a) มีคุณสมบัติ ประสบการณ์ และทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความเป็นส่วนตัวและเทคโนโลยีที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานและใช้อำนาจของหน่วยงาน

(b) รักษาความลับของข้อมูลที่ตนได้รับทราบในระหว่างการปฏิบัติงานหรือใช้อำนาจของตน ยกเว้นเท่าที่กฎหมายว่าด้วยบันทึกสาธารณะ (Public Records Act) จะกำหนดให้เปิดเผย

(c) เป็นอิสระจากอิทธิพลภายนอก ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และจะต้องไม่แสวงหาหรือรับคำชี้นำจากผู้อื่น

(d) ละเว้นจากการกระทำใด ๆ ที่ขัดต่อหน้าที่ของตนและมีส่วนร่วมในอาชีพที่ไม่เข้ากัน ไม่ว่าจะมีรายได้หรือไม่ก็ตาม ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง

(e) มีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลทั้งหมดที่หน่วยงานเปิดเผยให้แก่ประธาน

(f) ถูกห้ามไม่ให้รับการจ้างงานจากธุรกิจที่ถูกบังคับคดีหรือฟ้องคดีแพ่งภายใต้หัวข้อนี้ในระหว่างการดำรงตำแหน่งของสมาชิกหรือในช่วงห้าปีก่อนการแต่งตั้งสมาชิกเป็นเวลาหนึ่งปีนับจากออกจากตำแหน่ง

(g) ถูกห้ามไม่ให้ทำหน้าที่เพื่อรับค่าชดเชยในฐานะเป็นตัวแทนหรือทนายความหรือผู้แทนให้บุคคลอื่นใดในเรื่องที่รอดำเนินการต่อหน้าหน่วยงาน หากมีจุดประสงค์เพื่อมีอิทธิพลต่อการดำเนินการของตัวแทน เป็นเวลาสองปีนับจากออกจากตำแหน่ง

มาตรา 24.3. มาตรา 1798.199.20 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.20. สมาชิกของคณะกรรมการของหน่วยงานรวมถึงประธาน จะดำรงตำแหน่งตามอำนาจที่ได้รับการแต่งตั้ง แต่จะต้องดำรงตำแหน่งไม่เกินแปดปีติดต่อกัน

มาตรา 24.4. มาตรา 1798.199.25 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.25. ในแต่ละวันที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งราชการ สมาชิกของคณะกรรมการของหน่วยงานจะได้รับค่าตอบแทนในอัตราหนึ่งร้อยดอลลาร์ ($100) ซึ่งจะปรับทุกสองปี เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลงไป และจะสามารถเบิกคืนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งราชการได้

มาตรา 24.5. มาตรา 1798.199.30 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.30. คณะกรรมการของหน่วยงานจะแต่งตั้งกรรมการบริหาร ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามนโยบายและข้อบังคับของหน่วยงาน และกฎหมายที่ใช้บังคับ หน่วยงานจะต้องแต่งตั้งและปลดเจ้าหน้าที่ ที่ปรึกษา และพนักงานตามกฎหมายข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับ และจะกำหนดค่าตอบแทนและหน้าที่ของพนักงาน หน่วยงานอาจทำสัญญาสำหรับบริการที่พนักงานของหน่วยงานไม่สามารถจัดหาให้ได้

มาตรา 24.6. มาตรา 1798.199.35 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.35. คณะกรรมการของหน่วยงานอาจมอบอำนาจให้ประธานหรือกรรมการบริหารดำเนินการในนามของหน่วยงานระหว่างการประชุมของหน่วยงาน ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับการระงับการบังคับคดีและอำนาจในการออกกฎ

มาตรา 24.7. มาตรา 1798.199.40 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.40. หน่วยงานจะต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปนี้:

(a) บริหารจัดการ ใช้งาน และบังคับใช้หัวข้อนี้ผ่านการฟ้องคดีทางการปกครอง

(b) ณ วันที่และหลังจากวันที่ 1 กรกฎาคม 2021 แล้วแต่ว่าอย่างใดจะเร็วกว่า หรือภายในหกเดือนนับจากที่หน่วยงานได้แจ้งให้อัยการสูงสุดทราบว่าพร้อมที่จะรับหน้าที่ในการออกกฎภายใต้หัวข้อนี้ นำมาใช้ แก้ไขเพิ่มเติม และเลิกข้อบังคับตามมาตรา 1798.185 เพื่อดำเนินการตามจุดประสงค์และบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียแห่งปี 2018 รวมถึงข้อบังคับที่ระบุข้อกำหนดในการเก็บบันทึกสำหรับธุรกิจ เพื่อให้แน่ใจว่าสอดคล้องกับหัวข้อนี้

(c) คุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวขั้นพื้นฐานของบุคคลธรรมดาที่เกี่ยวกับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนผ่านการดำเนินการตามหัวข้อนี้

(d) ส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจของสาธารณชนทั่วไปเกี่ยวกับความเสี่ยง กฎ หน้าที่รับผิดชอบ การป้องกัน และสิทธิที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม การใช้ การขาย และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงสิทธิของผู้เยาว์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลของตนเอง และให้รายงานสาธารณะที่สรุปการประเมินความเสี่ยงที่ยื่นต่อหน่วยงานตามวรรค (15) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185 ขณะเดียวกันก็ทำให้แน่ใจได้ว่าการรักษาความปลอดภัยข้อมูลจะไม่ถูกผ่อนปรน

(e) ให้คำแนะนำแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับสิทธิของตนภายใต้หัวข้อนี้

(f) ให้คำแนะนำแก่ธุรกิจเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของตนภายใต้หัวข้อนี้ และแต่งตั้งหัวหน้าผู้ตรวจสอบความเป็นส่วนตัว (Chief Privacy Auditor) เพื่อดำเนินการตรวจสอบธุรกิจให้เป็นไปตามหัวข้อนี้ตามข้อบังคับที่นำมาใช้ตามวรรค (18) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185

(g) ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำทางเทคนิคแก่สภานิติบัญญัติเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัว เมื่อมีการร้องขอ

(h) ตรวจติดตามการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและแนวปฏิบัติเชิงพาณิชย์

(ฌ) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีเขตอำนาจศาลเหนือกฎหมายความเป็นส่วนตัว และกับหน่วยงานที่ประมวลผลข้อมูลในรัฐแคลิฟอร์เนีย รัฐ เขตแดน และประเทศอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่ามีการใช้การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวอย่างสอดคล้องกัน

(j) กำหนดกลไกเพื่อที่บุคคลที่ทำธุรกิจในรัฐแคลิฟอร์เนียซึ่งไม่เป็นไปตามคำจำกัดความของธุรกิจที่ระบุไว้ในวรรค (1) (2) หรือ (3) ของอนุมาตรา (d) ของมาตรา 1798.140 อาจรับรองโดยสมัครใจว่าตนปฏิบัติตามหัวข้อนี้ตามที่ระบุไว้ในวรรค (4) ของอนุมาตรา (d) ของมาตรา 1798.140 และเปิดเผยรายชื่อหน่วยงานเหล่านั้นต่อสาธารณชนทั่วไป

(k) ร้องขอ ทบทวน และอนุมัติคำขอเงินอุดหนุนเท่าที่มีเงินทุนอยู่ตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 1798.160

(l) ดำเนินการอื่น ๆ ทั้งหมดที่จำเป็นหรือเหมาะสมในการใช้อำนาจ อำนาจหน้าที่ และเขตอำนาจศาล และพยายามสร้างความสมดุลให้กับเป้าหมายในการเสริมสร้างความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับผลกระทบต่อธุรกิจ

มาตรา 24.8. มาตรา 1798.199.45 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.45. (a) เมื่อได้รับข้อร้องทุกข์ที่ให้คำสาบานแล้วจากบุคคลใด ๆ หรือการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนเอง หน่วยงานอาจสืบสวนการละเมิดหัวข้อนี้ที่อาจเกิดขึ้นซึ่งเกี่ยวข้องกับธุรกิจ ผู้ให้บริการ ผู้รับจ้าง หรือบุคคลใดก็ตาม หน่วยงานอาจตัดสินใจที่จะไม่สืบสวนข้อร้องทุกข์หรือตัดสินใจที่จะให้เวลาธุรกิจเพื่อแก้ไขการละเมิดที่ถูกกล่าวหา ในการตัดสินใจที่จะไม่สืบสวนหรือให้เวลาเพิ่มเติมเพื่อแก้ไข หน่วยงานอาจพิจารณาสิ่งต่อไปนี้:

(1) การไม่มีเจตนาที่จะละเมิดหัวข้อนี้

(2) ความพยายามโดยสมัครใจของธุรกิจ ผู้ให้บริการ ผู้รับจ้าง หรือบุคคลที่จะแก้ไขการละเมิดที่ถูกกล่าวหาก่อนที่หน่วยงานจะได้รับแจ้งข้อร้องทุกข์

(b) หน่วยงานจะต้องแจ้งให้บุคคลที่ยื่นข้อร้องทุกข์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการดำเนินการ ถ้ามี ซึ่งหน่วยงานได้ดำเนินการหรือวางแผนที่จะดำเนินการกับข้อร้องทุกข์พร้อมเหตุผลของการดำเนินการหรือการไม่ดำเนินการนั้น

มาตรา 24.9. มาตรา 1798.199.50 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.50. หน่วยงานจะต้องแจ้งว่าไม่พบสาเหตุที่น่าจะเชื่อได้ว่ามีการละเมิดหัวข้อนี้ เว้นแต่ธุรกิจ ผู้ให้บริการ ผู้รับจ้าง หรือบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดหัวข้อนี้จะได้รับแจ้งเกี่ยวกับการละเมิดผ่านทางกระบวนการส่งหมายหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียน พร้อมกับใบเสร็จรับเงินการส่งคืนที่ร้องขอและข้อมูลสรุปของหลักฐาน และได้รับแจ้งให้ทราบถึงสิทธิในการแสดงตนด้วยตนเองและให้ที่ปรึกษาเป็นตัวแทนในกระบวนการพิจารณาใด ๆ ของหน่วยงานที่ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการพิจารณาว่ามีสาเหตุที่น่าจะเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นละเมิดหัวข้อนี้หรือไม่ก่อนที่หน่วยงานจะพิจารณาการละเมิดที่ถูกกล่าวหาอย่างน้อย 30 วัน การแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาว่าละเมิดทราบ จะต้องถือว่าทำในวันที่ส่ง วันที่ลงนามในใบเสร็จรับเงินไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือหากไม่ได้ลงนามในใบเสร็จรับเงินไปรษณีย์ลงทะเบียน จะถือว่าทำในวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ดำเนินการส่งคืน กระบวนการพิจารณาที่ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการพิจารณาสาเหตุที่น่าจะเป็นจะต้องเป็นแบบส่วนตัว เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหาว่าละเมิดจะยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรกับหน่วยงานให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อสาธารณชนทั่วไป

มาตรา 24.10. มาตรา 1798.199.55 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.55. (a) เมื่อหน่วยงานพิจารณาว่ามีสาเหตุที่น่าจะเชื่อได้ว่ามีการละเมิดหัวข้อนี้ หน่วยงานจะจัดการพิจารณาเพื่อตัดสินว่ามีการละเมิดหรือการละเมิดหลายครั้งเกิดขึ้นหรือไม่ จะต้องมีการแจ้งให้ทราบและดำเนินการพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยวิธีดำเนินการทางปกครอง (หมวด 5 (เริ่มด้วยมาตรา 11500) ส่วน 1 ภาค 3 หัวข้อ 2 ของประมวลกฎหมายของรัฐบาล) หน่วยงานจะมีอำนาจทั้งหมดที่ได้รับตามหมวดดังกล่าว หากหน่วยงานตัดสินบนพื้นฐานของการพิจารณาที่ดำเนินการตามอนุมาตรานี้ว่ามีการละเมิดหรือการละเมิดหลายครั้งเกิดขึ้น หน่วยงานจะออกคำสั่งที่อาจกำหนดให้ผู้ละเมิดกระทำการทั้งหมดหรืออย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้:

(1) ยุติและเลิกการละเมิดหัวข้อนี้

(2) จ่ายค่าปรับทางการปกครองสูงสุดสองพันห้าร้อยดอลลาร์ ($2,500) สำหรับการละเมิดแต่ละครั้ง หรือสูงสุดเจ็ดพันห้าร้อยดอลลาร์ ($7,500) สำหรับการละเมิดโดยเจตนาแต่ละครั้ง และการละเมิดแต่ละครั้งที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่เป็นผู้เยาว์ให้แก่กองทุนความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค ภายในกองทุนทั่วไปของรัฐตามมาตรา 1798.155 ในกรณีที่หน่วยงานพิจารณาว่าไม่มีการละเมิดเกิดขึ้น หน่วยงานจะเผยแพร่คำประกาศที่ระบุว่าไม่มีการละเมิด

(b) หากบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดใดก็ตาม บุคคลดังกล่าวจะต้องรับผิดร่วมกันและแทนกัน

มาตรา 24.11. มาตรา 1798.199.60 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.60. เมื่อใดก็ตามที่หน่วยงานปฏิเสธคำวินิจฉัยของผู้พิพากษากฎหมายปกครองตามมาตรา 11517 แห่งประมวลกฎหมายของรัฐบาล หน่วยงานจะต้องระบุเหตุผลที่ปฏิเสธคำวินิจฉัยเป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรา 24.12. มาตรา 1798.199.65 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.65. หน่วยงานอาจออกหมายเรียกพยานบังคับให้พยานเข้าร่วมและเบิกความ จัดให้มีการคำสาบานและคำยืนยัน เก็บพยานหลักฐาน และออกหมายเรียกพยานเพื่อกำหนดให้จัดทำสมุดบันทึก เอกสาร บันทึกหรือสิ่งของอื่นใดที่มีความสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่หรือการใช้อำนาจของหน่วยงาน รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงอำนาจในการตรวจสอบว่าธุรกิจปฏิบัติตามหัวข้อนี้หรือไม่

มาตรา 24.13. มาตรา 1798.199.70 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.70. จะไม่มีการฟ้องคดีทางปกครองตามหัวข้อนี้ ซึ่งจะกล่าวหาว่ามีการละเมิดบทบัญญัติใด ๆ ของหัวข้อนี้นับจากวันที่มีการละเมิดเกิดขึ้นเกินห้าปี

(a) กระบวนการแจ้งการพิจารณาสาเหตุที่น่าจะเป็นตามที่มาตรา 1798.199.50 กำหนดไว้ ให้แก่บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดหัวข้อนี้ จะถือว่าเป็นการเริ่มการฟ้องคดีทางปกครอง

(b) หากบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดหัวข้อนี้มีส่วนร่วมในการปิดบังการกระทำหรือตัวตนของบุคคลเพื่อฉ้อโกง อายุความเป็นเวลาห้าปีจะถูกหยุดไว้สำหรับช่วงเวลาการปกปิดดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้ "การปิดบังเพื่อฉ้อโกง" หมายถึง บุคคลทราบข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของตนภายใต้หัวข้อนี้ และจงใจปิดบังข้อเท็จจริงดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้นเพื่อจุดประสงค์ในการฉ้อโกงสาธารณชนทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับสิทธิภายใต้หัวข้อนี้

(c) หากเมื่อได้รับคำสั่งจากศาลสูงให้จัดทำเอกสารใด ๆ ตามหมายเรียกพยานในกระบวนการพิจารณาทางปกครองใด ๆ ภายใต้หัวข้อนี้ บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดหัวข้อนี้ไม่สามารถจัดทำเอกสารตามคำสั่งภายในวันที่สั่งให้ปฏิบัติตามได้ อายุความเป็นเวลาห้าปีจะถูกหยุดไว้สำหรับช่วงเวลาล่าช้านับจากวันที่ยื่นคำขอให้บังคับจนถึงวันที่จัดทำเอกสาร

มาตรา 24.14. มาตรา 1798.199.75 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.75. (a) นอกเหนือจากมาตรการเยียวยาอื่น ๆ ที่มีอยู่ หน่วยงานอาจดำเนินการฟ้องคดีแพ่งและรับคำพิพากษาในศาลสูงเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการเรียกเก็บค่าปรับทางปกครองที่ค้างชำระตามหัวข้อนี้นับจากการพิจารณาทบทวนการฟ้องคดีของหน่วยงานโดยศาลสิ้นสุดลง การฟ้องคดีอาจถูกยื่นฟ้องเป็นข้อเรียกร้องเล็กน้อย คดีแพ่งแบบจำกัดวงเงินหรือไม่จำกัดวงเงิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินตามเขตอำนาจศาล สถานที่สำหรับการฟ้องคดีนี้จะอยู่ในเทศมณฑลที่หน่วยงานเรียกเก็บค่าปรับทางปกครอง เพื่อรับคำพิพากษาในกระบวนการพิจารณาตามมาตรานี้ หน่วยงานจะต้องแสดงทั้งหมดต่อไปนี้ตามวิธีดำเนินการและกฎของพยานหลักฐานดังที่ใช้ในการฟ้องคดีแพ่งปกติ:

(1) ว่ามีการเรียกเก็บค่าปรับทางปกครองตามวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในหัวข้อนี้และดำเนินการตามข้อบังคับ

(2) ว่าจำเลยหรือจำเลยต่าง ๆ ในการฟ้องคดีได้รับแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าปรับทางปกครองโดยการแจ้งจริงหรือการแจ้งโดยนัยแห่งกฎหมาย

(3) ว่าหน่วยงานเรียกร้องให้ชำระเงินแล้วและยังไม่ได้รับเงินเต็มจำนวน

(b) การฟ้องคดีแพ่งตามอนุมาตรา (a) จะเริ่มภายในสี่ปีนับจากวันที่เรียกเก็บค่าปรับทางปกครอง

มาตรา 24.15. มาตรา 1798.199.80 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.80. (a) หากระยะเวลาในการพิจารณาทบทวนโดยศาลของคำสั่งหรือคำวินิจฉัยสุดท้ายของหน่วยงานสิ้นสุดลง หรือหากการพิจารณาทบทวนโดยศาลของคำสั่งหรือคำวินิจฉัยนั้นหมดลง หน่วยงานอาจยื่นคำขอต่อเสมียนของศาลเพื่อขอคำตัดสินเพื่อรวบรวมค่าปรับทางปกครองที่กำหนดโดยคำสั่งหรือคำวินิจฉัย หรือคำสั่งที่แก้ไขตามคำวินิจฉัยในการพิจารณาทบทวนโดยศาล

(b) การใช้กฎหมายซึ่งจะรวมถึงสำเนาคำสั่งหรือคำวินิจฉัยที่ได้รับการรับรอง หรือคำสั่งที่แก้ไขตามคำวินิจฉัยในการพิจารณาทบทวนโดยศาล และหลักฐานการให้บริการของคำสั่งหรือคำวินิจฉัย ถือเป็นการแสดงหลักฐานที่เพียงพอต่อการออกใบสำคัญแสดงสิทธิคำพิพากษาในการเรียกเก็บค่าปรับทางปกครอง เสมียนของศาลจะเข้าสู่การพิจารณาคดีโดยทันทีตามการดำเนินการ

(c) การใช้กฎหมายตามมาตรานี้จะใช้ต่อเสมียนของศาลสูงในเทศมณฑลที่ซึ่งหน่วยงานกำหนดค่าปรับทางปกครอง

(d) คำพิพากษาที่ลงสารบบตามมาตรานี้มีผลตามกฎหมายและบังคับใช้ได้เช่นเดียวกับและอยู่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องการตัดสินในการดำเนินการทางแพ่งและอาจบังคับใช้ในลักษณะเดียวกับที่ลงสารบบคำพิพากษาอื่นใดของศาลไว้

(e) หน่วยงานอาจนำการใช้กฎหมายตามมาตรานี้ภายในสี่ปีเท่านั้นหลังจากวันที่การพิจารณาทบทวนโดยศาลของคำสั่งหรือคำวินิจฉัยทั้งหมดได้หมดลงแล้ว

(f) วิธีการแก้ไขที่มีอยู่ในมาตรานี้เพิ่มเติมจากที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายอื่น

มาตรา 24.16. มาตรา 1798.199.85 ถูกเพิ่มเข้ามาในประมวลกฎหมายแพ่ง เพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.85. การตัดสินใจใด ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนหรือการปรับทางปกครอง จะต้องได้รับการพิจารณาทบทวนโดยศาลในการดำเนินการที่ผู้มีส่วนได้เสียนำไปสู่การร้องเรียนหรือการปรับทางปกครอง และจะอยู่ภายใต้มาตรฐานการใช้ดุลพินิจในทางที่ผิด

มาตรา 24.17. มาตรา 1798.199.90 ถูกเพิ่มเข้ามาในประมวลกฎหมายแพ่ง เพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.90. (a) ธุรกิจ ผู้ให้บริการ ผู้รับจ้าง หรือบุคคลอื่นใด ที่ละเมิดข้อนี้ จะต้องถูกคำสั่งห้ามและต้องรับโทษทางแพ่งไม่เกินสองพันห้าร้อยดอลลาร์($2,500) สำหรับการละเมิดแต่ละครั้ง หรือเจ็ดพันห้าร้อยดอลลาร์ ($7,500) สำหรับการละเมิดโดยเจตนาแต่ละครั้ง และการละเมิดแต่ละครั้งที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภครายย่อยตามที่ปรับตามวรรค (5) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1798.185 ซึ่งจะต้องได้รับการประเมินและชดใช้ในการดำเนินการทางแพ่งในนามของประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียโดยอัยการสูงสุด ศาลอาจพิจารณาความร่วมมือโดยสุจริตของธุรกิจ ผู้ให้บริการ ผู้รับจ้าง หรือบุคคลอื่นในการกำหนดจำนวนของเบี้ยปรับทางแพ่ง

(b) เบี้ยปรับทางแพ่งใด ๆ ที่ได้มาจากการฟ้องคดีโดยอัยการสูงสุดสำหรับการละเมิดข้อนี้ และรายได้จากการยุติการฟ้องคดีใด ๆ ดังกล่าวจะถูกฝากไว้ในกองทุนความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค

(c) เมื่ออัยการสูงสุดร้องขอ หน่วยงานจะต้องพักการฟ้องคดีทางปกครองหรือการสอบสวนภายใต้ข้อนี้ เพื่ออนุญาตให้อัยการสูงสุดดำเนินการสอบสวนหรือการฟ้องคดีทางแพ่ง และจะไม่ดำเนินการฟ้องคดีทางปกครองหรือการสอบสวนต่อไป เว้นแต่อัยการสูงสุดจะกำหนดในภายหลังว่าจะไม่ดำเนินการฟ้องคดีทางปกครองหรือการสอบสวนต่อไป หน่วยงานไม่อาจจำกัดอำนาจของอัยการสูงสุดในการบังคับใช้หัวข้อนี้

(d) อัยการสูงสุดอาจไม่ฟ้องคดีแพ่งภายใต้มาตรานี้สำหรับการละเมิดใด ๆ ต่อหัวข้อนี้หลังจากที่หน่วยงานได้ออกคำตัดสินตามมาตรา 1798.199.85 หรือคำสั่งตามมาตรา 1798.199.55 ต่อบุคคลนั้นสำหรับการละเมิดเดียวกัน

(e) มาตรานี้จะไม่กระทบต่อสิทธิในการฟ้องคดีแบบส่วนตัวที่ระบุไว้ในมาตรา 1798.150

มาตรา 24.18. มาตรา 1798.199.95 ถูกเพิ่มเข้ามาในประมวลกฎหมายแพ่ง เพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.95. (a) โดยเอกสารฉบับนี้มีการจัดสรรจากกองทุนทั่วไปของรัฐให้กับหน่วยงานเป็นจำนวนเงินห้าล้านดอลลาร์ ($5,000,000) ในช่วงปีงบประมาณ 2020–2021 และจำนวนเงินสิบล้านดอลลาร์ ($10,000,000) ที่ปรับเปลี่ยนสำหรับการเปลี่ยนแปลงค่าครองชีพในแต่ละปีงบประมาณหลังจากนั้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานตามหัวข้อนี้ การใช้จ่ายเงินภายใต้การจัดสรรนี้จะต้องอยู่ภายใต้การพิจารณาทบทวนของฝ่ายบริหารตามปกติที่มอบให้กับการจัดสรรอื่นของรัฐ สภานิติบัญญัติจะต้องจัดสรรจำนวนเงินเพิ่มเติมเหล่านั้นให้กับกรรมาธิการและหน่วยงานอื่น ๆ ตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติของหัวข้อนี้

(b) ในการจัดเตรียมงบประมาณของรัฐและร่างกฎหมายงบประมาณที่ส่งไปยังสภานิติบัญญัติ กระทรวงการคลังจะรวมรายการสำหรับการสนับสนุนหัวข้อนี้ซึ่งจะต้องระบุสิ่งต่อไปนี้ทั้งหมด:

(1) จำนวนเงินที่จะจัดสรรให้กับหน่วยงานอื่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้หัวข้อนี้ ซึ่งจะเป็นจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นจากรายการสนับสนุนของหน่วยงานเหล่านั้น

(2) จำนวนเงินเพิ่มเติมที่สภานิติบัญญัติจำเป็นต้องจัดสรรให้กับหน่วยงานเพื่อดำเนินการตามจุดประสงค์ของหัวข้อนี้ ตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้

(3) ในวงเล็บ เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ทางข้อมูล การจัดสรรเงินอย่างต่อเนื่องในแต่ละปีงบประมาณจำนวนสิบล้านดอลลาร์ ($10,000,000) ที่ปรับตามการเปลี่ยนแปลงค่าครองชีพที่ดำเนินการตามมาตรานี้

(c) อัยการสูงสุดจะให้การสนับสนุนเจ้าหน้าที่แก่หน่วยงานจนกว่าหน่วยงานนั้นจะจ้างพนักงานของตนเอง อัยการสูงสุดจะได้รับการคืนเงินจากหน่วยงานสำหรับบริการเหล่านี้

มาตรา 24.19. มาตรา 1798.199.100 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้:

1798.199.100. หน่วยงานและศาลใด ๆ ตามที่เกี่ยวข้อง จะต้องพิจารณาถึงความร่วมมือโดยสุจริตของธุรกิจ ผู้ให้บริการ ผู้รับจ้าง หรือบุคคลอื่นในการกำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครองหรือโทษทางแพ่งสำหรับการละเมิดหัวข้อนี้ ธุรกิจจะต้องไม่ถูกกำหนดโดยหน่วยงาน ศาล หรือวิธีการอื่นใด ให้ต้องจ่ายทั้งค่าปรับทางปกครองและค่าปรับทางแพ่งสำหรับการละเมิดเดียวกัน

มาตรา 25. การแก้ไขเพิ่มเติม

(a) บทบัญญัติของกฎหมายนี้อาจได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมหลังจากได้รับความเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนเสียงโดยบทกฎหมายที่ผ่านการลงคะแนนเสียงของสมาชิกส่วนใหญ่ของสภานิติบัญญัติแต่ละสภาและลงนามโดยผู้ว่าการรัฐ โดยมีเงื่อนไขว่าการแก้ไขเพิ่มเติมเหล่านั้นสอดคล้องและบรรลุจุดประสงค์และเจตนาของกฎหมายนี้ตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในมาตรา 3 รวมถึงการแก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นในมาตรา 1798.145 หากกฎหมายที่ใช้การยกเว้นนั้นมีการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมความเป็นส่วนตัวและสอดคล้องและบรรลุจุดประสงค์และเจตนาของกฎหมายนี้และการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขคำวินิจฉัยของศาลของรัฐหรือรัฐบาลกลางที่ถือว่าบทบัญญัติของกฎหมายนั้นไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือได้รับการยกเว้นตามกฎหมายของรัฐบาลกลาง โดยมีเงื่อนไขว่าการแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ ในกฎหมายที่กล่าวถึงศาลจะต้องอยู่ภายใต้อนุมาตรานี้

(b) แม้ว่าจะมีมาตรา 1798.199.25 สภานิติบัญญัติอาจอนุญาตให้มีการชดเชยเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกของหน่วยงานความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคในรัฐแคลิฟอร์เนีย หากพิจารณาแล้วว่าจำเป็นต้องดำเนินการตามหน้าที่ของหน่วยงาน ตามบทกฎหมายที่ผ่านการลงคะแนนเสียงด้วยเสียงข้างมากของสมาชิกของสภานิติบัญญัติแต่ละสภาและลงนามโดยผู้ว่าการรัฐ

(c) มาตรานี้ใช้กับบทกฎหมายทั้งหมดที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือประกาศใช้ใหม่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายนี้ และบทบัญญัติทั้งหมดของบทกฎหมายเหล่านั้น ไม่ว่ากฎหมายนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม

(d) บทบัญญัติของกฎหมายนี้จะมีผลเหนือกว่าการตรากฎหมายใด ๆ ที่ขัดแย้งกันซึ่งออกใช้หลังวันที่ 1 มกราคม 2020 การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้หรือการตรากฎหมายใด ๆ ที่ขัดแย้งกับบทบัญญัติใด ๆ ของกฎหมายนี้จะไม่มีผลและเป็นโมฆะเมื่อผ่านกฎหมายนี้โดยผู้ลงคะแนนเสียงโดยไม่คำนึงถึงประมวลกฎหมายที่การแก้ไขเพิ่มเติมปรากฏ การตรากฎหมายจะถือว่า "ขัดแย้งกัน" เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้ เว้นแต่การตรากฎหมายจะสอดคล้องกับและบรรลุจุดประสงค์และเจตนาของกฎหมายนี้ตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในมาตรา 3

มาตรา 26. การแยกออกจากกันได้

หากบทบัญญัติใด ๆ ของข้อเสนอนี้ หรือส่วนหนึ่งของข้อเสนอนี้ หรือการใช้บทบัญญัติหรือส่วนใด ๆ กับบุคคลหรือพฤติการณ์ใด ๆ ไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ ที่ถือว่าไม่ถูกต้อง บทบัญญัติที่เหลืออยู่หรือการใช้บทบัญญัติจะต้องไม่ได้รับผลกระทบ แต่จะยังคงมีผลตามกฎหมายและบังคับใช้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน และเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายนี้ บทบัญญัติของข้อเสนอนี้จึงสามารถแยกออกจากกันได้ หากศาลพบว่าการตัดสินในขั้นสุดท้ายซึ่งไม่สามารถพิจารณาทบทวนได้ การแยกขององค์ประกอบหรือกิจกรรมหนึ่งหรือมากกว่าออกจากการใช้งานของกฎหมายนี้ ทำให้กฎหมายนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ข้อยกเว้นเหล่านั้นควรได้รับการแยกจากกันและกฎหมายนี้ควรใช้ได้กับองค์ประกอบหรือกิจกรรมซึ่งก่อนหน้านี้ได้รับการยกเว้นจากกฎหมายนี้ เป็นความมุ่งหมายของผู้ลงคะแนนเสียงที่กฎหมายนี้ได้รับการบัญญัติ โดยไม่เกี่ยวข้องกับและไม่ว่าเนื้อหาซึ่งไม่ถูกต้องใด ๆ ได้ถูกรวมไว้ หรือได้มีการใช้งานใด ๆ ที่ไม่ถูกต้อง

มาตรา 27. การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชนที่แย้งกัน

(a) ในกรณีที่ข้อเสนอนี้และข้อเสนออื่นที่เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคจะปรากฏในบัตรลงคะแนนเดียวกันทั่วทั้งรัฐ ให้ถือว่าบทบัญญัติของข้อเสนออื่นนั้นขัดแย้งกับข้อเสนอนี้ ในกรณีที่ข้อเสนอนี้ได้รับการลงคะแนนเสียงที่ยืนยันมากกว่าข้อเสนอที่ถือว่าขัดแย้งกับมาตรการนี้ ให้บังคับใช้บทบัญญัติของข้อเสนอนี้อย่างครบถ้วน และข้อเสนออื่น ๆ จะไม่มีผลและเป็นโมฆะ

(b) หากข้อเสนอนี้ได้รับความเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนเสียง แต่ถูกแทนที่ด้วยกฎหมายโดยข้อเสนออื่นใดที่ขัดแย้งกันซึ่งได้รับการอนุมัติจากผู้ลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งเดียวกัน และข้อเสนอในบัตรลงคะแนนที่ขัดแย้งกันจะถือเป็นโมฆะในภายหลัง ข้อเสนอนี้จะต้องดำเนินการเองและมีผลตามกฎหมายและบังคับใช้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน

มาตรา 28. สิทธิของบุคคลในอันที่จะฟ้องร้องดำเนินคดี

แม้ว่าจะมีบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย หากรัฐหรือเจ้าหน้าที่คนใดของรัฐไม่สามารถปกป้องรัฐธรรมนูญของกฎหมายนี้ได้หลังจากได้รับการอนุมัติจากผู้ลงคะแนนเสียง หน่วยงานของรัฐบาลอื่นใดของรัฐนี้จะมีอำนาจในการแทรกแซงกิจการใด ๆ ที่ขัดต่อความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายนี้เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการปกป้องรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นการฟ้องคดีในศาลพิจารณาคดีของรัฐบาลกลางหรือของรัฐ การอุทธรณ์หรือโดยการพิจารณาทบทวนตามคำวินิจฉัยของศาลสูงสุดแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียหรือศาลสูงสุดแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผลในการปกป้องการดำเนินการจะต้องเป็นค่าใช้จ่ายจากกองทุนที่เหมาะสมกับกระทรวงยุติธรรม ซึ่งจะต้องได้รับการตอบสนองโดยทันที

มาตรา 29. การตีความตามเจตนารมณ์

กฎหมายนี้จะถูกตีความอย่างเสรีเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์

มาตรา 30. ข้อความระบุว่าส่วนที่เหลือจะคงอยู่หากส่วนหนึ่งถูกถือว่าไม่ถูกต้อง

กฎหมายนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมกฎหมายของรัฐบาลกลางและของรัฐหากได้รับอนุญาต แต่จะไม่มีผลบังคับใช้หากการใช้กฎหมายนั้นได้รับการจับจองก่อนโดยหรือขัดแย้งกับกฎหมายของรัฐบาลกลางหรือรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปีจะมีผลบังคับใช้เฉพาะเท่าที่ไม่ขัดแย้งกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลทางออนไลน์ของเด็กของรัฐบาลกลางเท่านั้น

มาตรา 31. วันที่มีผลและบังคับใช้

(a) กฎหมายนี้จะมีผลบังคับใช้ตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 10 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ยกเว้นตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา
(b) กฎหมายนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2023 และยกเว้นสิทธิ์ในการเข้าถึง จะต้องใช้เฉพาะข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมโดยธุรกิจในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2022 เป็นต้นไปเท่านั้น

(b) อนุมาตรา (m) และ (n) ของมาตรา 1798.145, มาตรา 1798.160, 1798.185, มาตรา 1798.199.10, ถึง 1798.199.40 ที่รวมด้วย และมาตรา 1798.199.95 จะมีผลในวันที่กฎหมายนี้บังคับใช้

(c) บทบัญญัติของกฎหมายความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียแห่งปี 2018 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎหมายนี้ จะยังคงมีผลตามกฎหมายและบังคับใช้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนจนกว่าบทบัญญัติเดียวกันของกฎหมายนี้จะมีผลและบังคับใช้

ข้อเสนอที่ 25

กฎหมายฉบับนี้ที่เสนอโดยร่างกฎหมายวุฒิสภา 10 ของสมัยประชุมประจำปี 2017–2018 (หมวด 244, บทกฎหมายแห่งปี 2018) ถูกส่งไปยังประชาชนเพื่อเป็นการลงประชามติตามบทบัญญัติของมาตรา 9 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

กฎหมายที่เสนอนี้แก้ไขเพิ่มเติมมาตราของประมวลกฎหมายของรัฐบาลและเพิ่มมาตราในประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่ที่เสนอให้ลบจะถูกพิมพ์เป็น~~ตัวขีดฆ่า~~ และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มจะพิมพ์เป็น*ตัวเอียง*เพื่อระบุว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1. เป็นเจตนาของสภานิติบัญญัติโดยการตราข้อเสนอนี้เพื่ออนุญาตให้มีการคุมขังเชิงป้องกันต่อจำเลยก่อนการพิจารณาคดีในลักษณะที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาเท่านั้น ตามที่ศาลสูงของสหรัฐอเมริกาตีความ และเฉพาะเท่าที่อนุญาตโดยรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียตามที่การพิจารณาทบทวนโดยศาลรัฐแคลิฟอร์เนียตีความเท่านั้น

มาตรา 2. มาตรา 27771 ของประมวลกฎหมายของรัฐบาลถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านดังนี้:

27771. (a) หัวหน้าพนักงานคุมประพฤติจะต้องปฏิบัติหน้าที่และปลดภาระหน้าที่ที่กำหนดไว้ในตำแหน่งตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของศาลสูง ได้แก่สิ่งต่อไปนี้:

(1) การควบคุมดูแลในชุมชนต่อผู้กระทำผิดที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของศาลเยาวชนตามมาตรา 602 หรือ 1766 แห่งประมวลกฎหมายสังคมสงเคราะห์และสถานดูแล

(2) การดำเนินการของสถานกักกันเด็กและเยาวชนตามมาตรา 852 แห่งประมวลกฎหมายสังคมสงเคราะห์และสถานดูแล

(3) การดำเนินการของค่ายและฟาร์มปศุสัตว์เยาวชนที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 880 ของประมวลกฎหมายสังคมสงเคราะห์และสถานดูแล

(4) การควบคุมดูแลในชุมชนต่อบุคคลที่ถูกคุมประพฤติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ภายใต้มาตรา 1203 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(5) การควบคุมดูแลในชุมชนต่อบุคคลที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลที่บังคับตามวรรคย่อย (B) ของวรรค (5) ของอนุมาตรา (h) ของมาตรา 1170 ของประมวลกฎหมายอาญา

(6) การควบคุมดูแลในชุมชนต่อบุคคลที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลชุมชนหลังการปล่อยตัวตามมาตรา 3451 ของประมวลกฎหมายอาญา

(7) การบริหารโปรแกรมการลงโทษโดยชุมชน ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงโปรแกรมที่ได้รับอนุญาตจากหมวด 3 (เริ่มด้วยมาตรา 1228) ของหัวข้อ 8 ของส่วนที่ 2 ของประมวลกฎหมายอาญา

(8) ทำหน้าที่เป็นประธานของความร่วมมือของชุมชนในการลงโทษ (Community Corrections Partnership) ตามมาตรา 1230 ของประมวลกฎหมายอาญา

(9) เสนอแนะต่อศาล รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงรายงานการสอบสวน~~ก่อนการตัดสินโทษ~~ตามมาตรา 1203.7 และ 1203.10 ของ*ประมวลกฎหมายอาญาหรือรายงานที่จัดทำตามมาตรา 1320.15 ของประมวลกฎหมาย*อาญา

(b) หัวหน้าพนักงานคุมประพฤติอาจปฏิบัติหน้าที่อื่นที่สอดคล้องกับที่แจกแจงไว้ในอนุมาตรา (a) และอาจยอมรับการแต่งตั้งสู่คณะกรรมการการลงโทษของรัฐและชุมชนและรวบรวมการเบี้ยเลี้ยงต่อวันที่อนุมัติตามมาตรา 6025.1 ของประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 3. มาตรา 1320.6 ถูกเพิ่มในประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้อ่านดังนี้:

1320.6. หมวดนี้จะมีผลจนถึงวันที่ 1 ตุลาคม 2019 เท่านั้น และ ณ วันนั้นจะถูกยกเลิก

มาตรา 4. หมวด 1.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 1320.7) ถูกเพิ่มเข้าไปในหัวข้อ 10 ของส่วนที่ 2 ของประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้อ่านดังนี้:

หมวด 1.5. สถานะการควบคุมก่อนการพิจารณาคดี

ข้อ 1. คำนิยาม

1320.7. คำที่ใช้ในหมวดนี้มีความหมายดังต่อไปนี้:

(a) "ศาล" ตามที่ใช้ในหมวดนี้ ได้แก่ "เจ้าหน้าที่ตุลาการในสังกัด" หากได้รับอนุญาตจากศาลสูงโดยเฉพาะ ตามที่ได้รับอนุญาตในมาตรา 22 ของหัวข้อ VI ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย และระบุไว้ในหลักปฏิบัติ 10.703 ของหลักปฏิบัติของศาลรัฐแคลิฟอร์เนีย

(b) "ความเสี่ยงสูง" หมายความว่า หลังจากการพิจารณาความเสี่ยงของบุคคลหลังจากการสอบสวนโดยฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี ซึ่งรวมถึงการใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ผู้ถูกจับกุมถูกจัดประเภทว่ามีระดับความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญที่จะไม่ปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนด หรือมีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยสาธารณะเนื่องจากการกระทำความผิดทางอาญาใหม่ในขณะที่ได้รับการปล่อยตัวในการกระทำความผิดทางอาญาในปัจจุบัน

(c) "ความเสี่ยงต่ำ" หมายความว่า หลังจากพิจารณาความเสี่ยงของบุคคลหลังจากการสอบสวนโดยฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี รวมถึงการใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ผู้ถูกจับกุมถูกจัดประเภทว่ามีความเสี่ยงน้อยที่จะไม่ปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนด หรือความเสี่ยงน้อยต่อความปลอดภัยสาธารณะเนื่องจากการกระทำความผิดทางอาญาใหม่ในขณะที่ได้รับการปล่อยตัวในการกระทำความผิดทางอาญาในปัจจุบัน

(d) "ความเสี่ยงปานกลาง" หมายความว่า หลังจากพิจารณาความเสี่ยงของบุคคลหลังจากการสอบสวนโดยฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี รวมถึงการใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ผู้ถูกจับกุมถูกจัดประเภทว่ามีความเสี่ยงในระดับปานกลางที่จะไม่ปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนดหรือเสี่ยงในระดับปานกลางต่อความปลอดภัยสาธารณะเนื่องจากการกระทำความผิดทางอาญาใหม่ในขณะที่ได้รับการปล่อยตัวในการกระทำความผิดทางอาญาในปัจจุบัน

(e) "การปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกัน" หมายถึงการปล่อยตัวผู้ถูกจับกุมที่ให้สัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรว่าจะปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนดและไม่มีการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดี

(f) "การประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี" หมายถึงการประเมินที่ดำเนินการโดยฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีด้วยการใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ซึ่งออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงที่บุคคลจะไม่ปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนดหรือความเสี่ยงต่อความปลอดภัยสาธารณะอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาใหม่ หากบุคคลนั้นได้รับการปล่อยตัวก่อนการพิจารณาพิพากษาการกระทำความผิดทางอาญาในปัจจุบันของเขาหรือเธอ

(g) "ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี" หมายถึงหน่วยงาน แผนก หรือโครงการที่ได้รับมอบหมายความรับผิดชอบตามมาตรา 1320.26 เพื่อประเมินระดับความเสี่ยงของบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าก่ออาชญากรรม รายงานผลการพิจารณาความเสี่ยงต่อศาล และให้คำแนะนำเรื่องเงื่อนไขของการปล่อยตัวบุคคลที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของพวกเขา และตามที่กำหนดไว้ภายใต้บทหมายหรือหลักปฏิบัติของศาลให้ใช้การพิจารณาตามความเสี่ยงเกี่ยวกับการปล่อยตัวและการคุมขัง หน่วยงาน กรม หรือโปรแกรม ตามตัวเลือกของศาลสูงโดยเฉพาะ อาจเป็นพนักงานของศาล หรือพนักงานของหน่วยงานสาธารณะที่ทำสัญญากับศาลสำหรับบริการเหล่านั้นตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1320.26 และอาจรวมถึงหน่วยงาน กรม หรือโปรแกรมจากเทศมณฑลที่อยู่ติดกันหรือที่ให้บริการในฐานะสมาชิกของกลุ่มบริษัทภูมิภาค ในทุกพฤติการณ์ทั้งหมด บุคคลที่ทำหน้าที่ในนามของหน่วยงาน กรม หรือโปรแกรม จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของศาล "ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี" ไม่รวมถึงการควบคุมดูแลบุคคลที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้หมวดนี้

(h) "ความเสี่ยง" หมายถึงความเป็นไปได้ที่บุคคลจะไม่ปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนดหรือความเป็นไปได้ที่บุคคลจะก่ออาชญากรรมใหม่หากบุคคลนั้นได้รับการปล่อยตัวก่อนที่จะมีการตัดสินการกระทำความผิดทางอาญาในปัจจุบันของเขาหรือเธอ

(i) "คะแนนความเสี่ยง" หมายถึงการประเมินเชิงพรรณนาเกี่ยวกับความเสี่ยงของบุคคลที่จะไม่ปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนดหรือความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของประชาชนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาใหม่หากบุคคลนั้นได้รับการปล่อยตัวก่อนการพิจารณาพิพากษาการกระทำความผิดทางอาญาในปัจจุบันของเขาหรือเธอนั้น อันเป็นผลของการทำการประเมินด้วยเครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้วและอาจรวมถึงค่าตัวเลขหรือคำต่าง ๆ เช่น ความเสี่ยง "สูง" "ปานกลาง" หรือ "ต่ำ"

(j) "การปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันภายใต้การดูแล" หมายถึงการปล่อยตัวผู้ถูกจับกุมก่อนการพิจารณาคดีโดยสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ไม่มีการวางเงินหรือพันธบัตรที่มีหลักประกันเพื่อให้ปรากฏตัวต่อศาลตามที่กำหนด และผู้ที่ศาลหรือฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีกำหนดเงื่อนไขการปล่อยตัวที่ระบุไว้

(k) "เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว" หมายถึงเครื่องมือประเมินความเสี่ยง ซึ่งได้รับการคัดเลือกและอนุมัติโดยศาล ในการปรึกษาหารือกับฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีหรือหน่วยงานอื่นที่ให้การประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี จากรายการเครื่องมือประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีที่ได้รับอนุมัติซึ่งดูแลโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา เครื่องมือการประเมินจะต้องแสดงให้เห็นโดยการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้มีความถูกต้องและเชื่อถือได้ในการประเมินความเสี่ยงของบุคคลที่ไม่ปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนดหรือความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของสาธารณชนเนื่องจากการกระทำความผิดทางอาญาใหม่หากบุคคลนั้นได้รับการปล่อยตัวก่อนการพิจารณาพิพากษา การกระทำความผิดทางอาญาในปัจจุบันของบุคคลและลดอคติให้น้อยที่สุด

(l) "พยาน" หมายถึงบุคคลใด ๆ ที่เบิกความหรือคาดว่าจะให้การเป็นพยาน หรือผู้ถูกเรียกหรือมีแนวโน้มที่จะถูกเรียกให้เป็นพยานในการกระทำหรือการดำเนินการสำหรับการกระทำความผิดในปัจจุบันโดยเหตุผลของการมีข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะมีการฟ้องหรือการพิจารณาคดีใด ๆ หรือไม่ก็ตาม ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ และบุคคลนั้นจะเป็นพยานในการต่อสู้คดีหรือการฟ้องร้องหรือไม่

ข้อ 2. ข้อหาและการปล่อยตัว

1320.8. บุคคลที่ถูกจับกุมหรือถูกคุมขังเนื่องจากความผิดอาญาประเภทลหุโทษ นอกเหนือจากความผิดอาญาประเภทลหุโทษที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (e) ของมาตรา 1320.10 อาจถูกบันทึกข้อหาและปล่อยตัวโดยไม่ถูกคุมขัง หรือ หากถูกคุมขัง จะถูกปล่อยตัวจากการคุมขังโดยไม่มีการประเมินความเสี่ยงโดยฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีภายใน 12 ชั่วโมงหลังการบันทึกข้อหา มาตรานี้จะใช้บังคับกับบุคคลใด ๆ ที่ถูกจับกุมในความผิดอาญาประเภทลหุโทษ นอกเหนือจากการกระทำความผิดเหล่านั้นหรือปัจจัยที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (e) ของมาตรา 1320.10 ไม่ว่าจะถูกจับโดยมีหรือไม่มีหมายจับก็ตาม

ข้อ 3. การตรวจสอบฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี

1320.9. (a) ก่อนการฟ้องกล่าวโทษ หรือก่อนการพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษสำหรับบุคคลเหล่านั้นที่มีสิทธิ์ได้รับการพิจารณาทบทวน ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีจะต้องได้รับข้อมูลทั้งหมดต่อไปนี้เกี่ยวกับผู้ถูกคุมขังแต่ละคน นอกเหนือจากบุคคลที่ได้รับการบันทึกข้อหาและได้รับการปล่อยตัวตามมาตรา 1320.8:

(1) ผลการประเมินความเสี่ยงโดยใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว รวมถึงคะแนนความเสี่ยงหรือระดับความเสี่ยง

(2) ข้อหาทางอาญาที่บุคคลนั้นถูกจับกุมและประวัติอาชญากรรมของบุคคล รวมถึงประวัติของบุคคลในการไม่ปรากฏตัวในศาลภายในสามปีที่ผ่านมา

(3) ข้อมูลเสริมใด ๆ ที่มีอยู่อย่างสมเหตุสมผลซึ่งระบุโดยตรงถึงความเสี่ยงของผู้ถูกจับกุมต่อความปลอดภัยสาธารณะหรือความเสี่ยงที่จะไม่ปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนด

(b) อัยการเขตจะต้องใช้ความพยายามตามสมควรในการติดต่อผู้เสียหายจากอาชญากรรมเพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานะการคุมขังของบุคคลนั้น

(c) ก่อนการพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษตามอนุมาตรา (a) หรือ (b) ของมาตรา 1320.10 หรือมาตรา 1320.13 หรือก่อนการฟ้องกล่าวโทษ ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีจะต้องจัดทำรายงานที่มีข้อมูลที่ได้รับตามอนุมาตรา (a) และ (b) และคำแนะนำใด ๆ สำหรับเงื่อนไขการปล่อยตัวบุคคล ตัวเลือกสำหรับเงื่อนไขการปล่อยตัวจะถูกกำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาและกำหนดไว้ในหลักปฏิบัติของศาลรัฐแคลิฟอร์เนีย สำเนารายงานจะต้องถูกส่งต่อศาลและที่ปรึกษา

(d) รายงานที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (c) รวมถึงผลการประเมินความเสี่ยงโดยใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว จะต้องไม่ถูกนำไปใช้เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์อื่นใดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในหมวดนี้

ข้อ 4. การปล่อยตัวโดยฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี (Pretrial Assessment Services)

1320.10. (a) ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีจะดำเนินการพิจารณาทบทวนข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ก่อนการฟ้องกล่าวโทษ ที่เกี่ยวข้องกับสถานะการคุมขังของผู้ถูกจับกุม และจะต้องพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องและที่มีอยู่ซึ่งหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ผู้ถูกจับกุม ผู้เสียหายจากอาชญากรรม และฝ่ายดำเนินคดีหรือการป้องกันคดีได้จัดหาให้

(b) ฝ่ายงานประเมินก่อนการพิจารณาคดี โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับตามมาตรานี้และมาตรา 1320.9 และโดยที่ได้ประเมินบุคคลว่ามีความเสี่ยงต่ำต่อความปลอดภัยสาธารณะและมีความเสี่ยงต่ำที่จะไม่ปรากฏตัวในศาล จะปล่อยตัวบุคคลที่มีความเสี่ยงต่ำโดยการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันก่อนการฟ้องกล่าวโทษ โดยไม่มีการพิจารณาทบทวนโดยศาล และด้วยเงื่อนไขที่ไม่ใช่ตัวเงินที่จำกัดน้อยที่สุดหรือการรวมเงื่อนไขที่จะรับประกันความปลอดภัยของสาธารณะอย่างสมเหตุสมผลและการที่บุคคลนั้นจะกลับสู่ศาล อนุมาตรานี้ไม่ได้ใช้กับบุคคลที่ได้รับการบันทึกข้อหาและการปล่อยตัวภายใต้มาตรา 1320.8 หรือบุคคลที่ไม่มีสิทธิ์ได้รับการพิจารณาให้ปล่อยตัวก่อนการฟ้องกล่าวโทษตามที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในอนุมาตรา (e)

(c) ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีจะสั่งให้ปล่อยตัวหรือกักขังบุคคลที่มีความเสี่ยงปานกลางตามมาตรฐานการพิจารณาทบทวนและการปล่อยตัวที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในหลักปฏิบัติของศาลในท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 1320.11 บุคคลที่ได้รับการปล่อยตัวตามหลักปฏิบัติของศาลในท้องถิ่น จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันหรือการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันภายใต้การดูแล ก่อนการฟ้องกล่าวโทษโดยไม่มีการพิจารณาทบทวนโดยศาล และด้วยเงื่อนไขที่ไม่เป็นตัวเงินที่จำกัดน้อยที่สุดหรือการรวมเงื่อนไขที่จะรับประกันความปลอดภัยของประชาชนและการกลับมาศาลตามสมควร อนุมาตรานี้จะไม่ใช้กับบุคคลที่ได้รับการบันทึกข้อหาและการปล่อยตัวตามมาตรา 1320.8 หรือบุคคลที่ไม่มีสิทธิ์ได้รับการพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษตามอนุมาตรา (e) ของมาตรานี้ ตามมาตรา 1320.13 ศาลอาจดำเนินการพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษและทำคำวินิจฉัยการปล่อยตัวและอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ตุลาการในสังกัดเพื่อทำการพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษและทำคำวินิจฉัยการปล่อยตัวโดยได้รับอนุญาตจากหมวดนี้

(d) บุคคลจะไม่ต้องจ่ายสำหรับเงื่อนไขที่ไม่เป็นตัวเงินใด ๆ หรือการรวมเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรานี้

(e) แม้ว่าจะมีอนุมาตรา (a) และ (b) ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีจะไม่ปล่อยตัว:

(1) บุคคลที่ได้รับการประเมินในกรณีปัจจุบันโดยฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีโดยใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการรับรองตามมาตรา 1320.9 และได้รับการประเมินว่ามีความเสี่ยงสูง

(2) บุคคลที่ถูกจับในข้อหาการกระทำความผิดตามวรรค (2) หรือ (3) ของอนุมาตรา (d) ของมาตรา 290

(3) บุคคลที่ถูกจับในการกระทำความผิดอาญาประเภทลหุโทษดังต่อไปนี้:

(A) การละเมิดมาตรา 273.5

(B) การละเมิดวรรค (1) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 243

(C) การละเมิดมาตรา 273.6 หากผู้ถูกคุมขังถูกกล่าวหาว่าขู่ฆ่าหรือทำร้าย มีส่วนร่วมในการใช้กำลังประทุษร้ายหรือไปที่บ้านหรือสถานที่ทำงานของฝ่ายที่ได้รับความคุ้มครอง

(D) การละเมิดมาตรา 646.9

(4) บุคคลที่ถูกจับในข้อหาการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ซึ่งรวมถึง การใช้ความรุนแรงทางร่างกายต่อบุคคลอื่น การคุกคามจากความรุนแรงดังกล่าว หรือความเป็นไปได้ที่จะได้รับบาดเจ็บหนัก หรือมีการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ อันเป็นองค์ประกอบของความผิดที่บุคคลนั้นถูกจับกุม ซึ่งบุคคลนั้นถูกกล่าวหาว่ามีอาวุธหรือใช้อาวุธร้ายแรงหรืออาวุธปืนเป็นการส่วนตัวในการก่ออาชญากรรม หรือถูกกล่าวหาว่าได้รับบาดเจ็บทางร่างกายเป็นการส่วนตัวจากการกระทำความผิดในการก่ออาชญากรรม

(5) บุคคลที่ถูกจับในการกระทำความผิดครั้งที่สามภายใน 10 ปีที่ผ่านมาจากการขับรถภายใต้ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดหรือการรวมกันของสิ่งนั้น หรือในการกระทำความผิดฐานขับรถภายใต้ฤทธิ์แอลกอฮอล์หรือยาเสพติดซึ่งทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บหรือ การกระทำความผิดในการขับรถที่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

(6) บุคคลที่ถูกจับในข้อหาฝ่าฝืนคำสั่งควบคุมประเภทใด ๆ ภายในห้าปีที่ผ่านมา

(7) บุคคลที่มีใบสำคัญแสดงสิทธิสามใบขึ้นไปสำหรับกรณีที่ไม่ปรากฏตัวภายใน 12 เดือนก่อนหน้านี้

(8) บุคคลที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีหรืออยู่ระหว่างการพิจารณาคดีในความผิดอาญาประเภทลหุโทษหรือความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ในขณะที่ถูกจับกุม

(9) บุคคลที่ได้รับการควบคุมดูแลภายหลังการพิพากษาลงโทษในรูปแบบใด ๆ นอกเหนือจากการคุมประพฤติหรือการควบคุมดูแลของศาลแบบไม่เป็นทางการในขณะที่ถูกจับกุม

(10) บุคคลที่ได้ขู่ให้กลัว ห้ามปราม หรือข่มขู่ว่าจะตอบโต้พยานหรือผู้เสียหายจากอาชญากรรมในปัจจุบัน

(11) บุคคลที่ละเมิดเงื่อนไขของการปล่อยตัวก่อนการพิจารณาคดีภายในห้าปีที่ผ่านมา

(12) บุคคลที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7 หรือความผิดอาญาอุกฉกรรจ์รุนแรงตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 ภายในห้าปีที่ผ่านมา

(13) บุคคลที่ถูกจับโดยมีหรือไม่มีหมายจับในข้อหาความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7 หรือ "ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์รุนแรง" ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5

(f) การพิจารณาทบทวนสถานะการคุมขังของบุคคลและการปล่อยตัวตามอนุมาตรา (b) หรือ (c) จะเกิดขึ้นโดยไม่ชักช้าโดยไม่จำเป็น และไม่เกิน 24 ชั่วโมงของการบันทึกข้อหาของบุคคลนั้น อาจมีการขยายช่วงเวลา 24 ชั่วโมงเพื่อเหตุผลที่เพียงพอตามกฎหมาย แต่ต้องไม่เกิน 12 ชั่วโมงเพิ่มเติม

(g) บุคคลจะไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันตามอนุมาตรา (b) หรือ (c) จนกว่าบุคคลนั้นจะลงนามในข้อตกลงการปล่อยตัวซึ่งอย่างน้อยที่สุดรวมถึงสิ่งต่อไปนี้ทั้งหมดจากบุคคล:

(1) สัญญาว่าจะปรากฏตัวทุกเวลาและทุกสถานที่ตามที่ศาลสั่ง

(2) สัญญาว่าจะไม่ออกจากรัฐนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล

(3) ข้อตกลงในการยกเว้นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหากบุคคลนั้นไม่ปรากฏตัวตามที่กำหนดและถูกจับกุมนอกรัฐแคลิฟอร์เนีย

(4) รับทราบว่าเขาหรือเธอได้รับแจ้งถึงผลที่ตามมาและบทลงโทษที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดเงื่อนไขการปล่อยตัวเหล่านี้

(5) ตกลงที่จะปฏิบัติตามกฎหมายและคำสั่งของศาลทั้งหมด

(h) บุคคลที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวตามมาตรานี้จะถูกคุมขังจนกว่าจะมีการฟ้องกล่าวโทษเว้นแต่ศาลจะมีการพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษตามมาตรา 1320.13

ข้อ 5. การพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษโดยฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีหรือศาล

1320.11. (a) โดยการปรึกษาหารือกับฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีและผู้ถือผลประโยชน์ร่วมอื่น ๆ ศาลสูงจะต้องใช้หลักปฏิบัติของศาลในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับหลักปฏิบัติของศาลรัฐแคลิฟอร์เนียที่รับรองโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาตามที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1320.25 ซึ่งอธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในการพิจารณาทบทวนและมาตรฐานการปล่อยตัวสำหรับฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีสำหรับบุคคลที่ได้รับการประเมินว่ามีความเสี่ยงปานกลางและมีสิทธิ์ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันหรือการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันภายใต้การดูแล หลักปฏิบัติของศาลในท้องถิ่นจะต้องจัดให้มีการปล่อยตัวหรือการคุมขังจำเลยที่มีความเสี่ยงปานกลาง สนับสนุนระบบการปล่อยตัวหรือการคุมขังก่อนการพิจารณาคดีที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งปกป้องความปลอดภัยของประชาชนและเคารพสิทธิในกระบวนการอันสมควรของจำเลย หลักปฏิบัติของท้องถิ่นจะต้องให้ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีที่มีอำนาจในการคุมขังหรือการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันหรือการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันภายใต้การดูแล ซึ่งประเมินว่ามีความเสี่ยงปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการปล่อยตัวหรือการคุมขังที่อธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในหลักปฏิบัตินี้ หลักปฏิบัติของท้องถิ่นอาจขยายรายชื่อการกระทำความผิดและปัจจัยที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวบุคคลที่ได้รับการประเมินว่ามีความเสี่ยงปานกลางก่อนการฟ้องกล่าวโทษได้อีก แต่จะไม่อนุญาตให้มีการยกเว้นการปล่อยตัวจำเลยที่มีความเสี่ยงปานกลางทั้งหมดโดยฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี อำนาจของหลักปฏิบัติของศาลในท้องถิ่นจะจำกัดอยู่ที่การพิจารณาคดีตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1320.10 เป็นประจำทุกปี ศาลสูงจะพิจารณาผลกระทบของหลักปฏิบัติต่อความปลอดภัยสาธารณะสิทธิในกระบวนการอันสมควรของจำเลยและการปฏิบัติตามหลักปฏิบัติในปีที่ผ่านมา

(b) ตามอนุมาตรา (d) ของหลักปฏิบัติ 10.613 ของหลักปฏิบัติของศาลรัฐแคลิฟอร์เนียศาลจะยื่นสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ของหลักปฏิบัติและการแก้ไขหลักปฏิบัติที่นำมาใช้ตามมาตรานี้ในรูปแบบที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการกฤษฎีกา

1320.13. (a) ศาลอาจดำเนินการพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษ ทำคำวินิจฉัยการปล่อยตัว และอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ตุลาการในสังกัดตามที่กำหนดไว้ในหลักปฏิบัติ 10.703 ของหลักปฏิบัติของศาลรัฐแคลิฟอร์เนียในการพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษและทำคำวินิจฉัยการปล่อยตัวโดยได้รับอนุญาตจากหมวดนี้

(b) อำนาจของศาลในการพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษและการปล่อยตัวซึ่งมอบให้ตามมาตรานี้จะไม่ใช้กับบุคคลต่อไปนี้:

(1) บุคคลที่ถูกประเมินว่ามีความเสี่ยงสูง

(2) บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ามีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7

หรือความผิดอาญาอุกฉกรรจ์รุนแรงตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5

(3) บุคคลที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีหรือการพิจารณาคดีในคดีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ในขณะที่ถูกจับกุม

(c) เมื่อทำการปล่อยตัวก่อนการฟ้องกล่าวโทษหรือกำหนดการคุมขังและเงื่อนไขการสั่งปล่อยตัวข้อมูลที่ได้รับภายใต้มาตรา 1320.9 และคำแนะนำและทางเลือกใด ๆ สำหรับเงื่อนไขการปล่อยตัวจะต้องได้รับการพิจารณาโดยให้น้ำหนักที่สำคัญกับคำแนะนำและฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี

(d) ศาลจะพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องและที่มีอยู่ซึ่งจัดทำโดยหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ผู้ถูกจับ ผู้เสียหายจากอาชญากรรมรายใด ๆ และฝ่ายดำเนินคดีหรือการฝ่ายต่อสู้คดีก่อนที่จะมีการพิจารณาปล่อยตัวหรือการคุมขังก่อนการพิจารณาคดี

(e) (1) หากศาลพบบุคคลที่เหมาะสมสำหรับการปล่อยตัวก่อนการฟ้องกล่าวโทษ ผู้ถูกจับกุมจะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันหรือการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันภายใต้การดูแลโดยมีเงื่อนไขที่ไม่เป็นตัวเงินที่เข้มงวดน้อยที่สุดหรือการรวมเงื่อนไขที่จะทำให้ประชาชนมั่นใจได้อย่างสมเหตุสมผลต่อความปลอดภัยและการปรากฏตัวของผู้ถูกจับกุมในศาลตามที่กำหนด

(2) บุคคลจะไม่ต้องชำระเงินสำหรับเงื่อนไขที่ไม่เป็นตัวเงินใด ๆ หรือการรวมเงื่อนไขที่กำหนดตามอนุมาตรานี้

(f) บุคคลที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันจะต้องลงนามในข้อตกลงการปล่อยตัวซึ่งรวมถึงสิ่งต่อไปนี้ทั้งหมดอย่างน้อยที่สุดจากบุคคล:

(1) สัญญาว่าจะปรากฏตัวทุกเวลาและทุกสถานที่ตามที่ศาลสั่ง

(2) สัญญาว่าจะไม่ออกจากรัฐนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล

(3) ข้อตกลงในการยกเว้นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหากบุคคลนั้นไม่ปรากฏตัวตามที่กำหนดและถูกจับกุมนอกรัฐแคลิฟอร์เนีย

(4) รับทราบว่าเขาหรือเธอได้รับแจ้งถึงผลที่ตามมาและบทลงโทษที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดเงื่อนไขการปล่อยตัวเหล่านี้

(5) ตกลงที่จะปฏิบัติตามกฎหมายและคำสั่งของศาลทั้งหมด

(g) ตัวเลือกสำหรับเงื่อนไขการปล่อยตัวจะถูกกำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาและอธิบายไว้โดยละเอียดชัดเจนในหลักปฏิบัติของศาลรัฐแคลิฟอร์เนีย

(h) ศาลอาจปฏิเสธที่จะปล่อยตัวบุคคลที่รอการฟ้องกล่าวโทษหากมีความเป็นไปได้มากที่จะไม่มีเงื่อนไขหรือการรวมเงื่อนไขการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีใด ๆ ที่จะรับประกันความปลอดภัยของสาธารณะหรือการปรากฏตัวของบุคคลตามกำหนด

(i) จะต้องมีข้อสันนิษฐานว่าไม่มีเงื่อนไขใดหรือการรวมเงื่อนไขใดในการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีที่รับรองความปลอดภัยของบุคคลอื่นและชุมชนที่อยู่ระหว่างการฟ้องกล่าวโทษได้อย่างสมเหตุสมผล หากแสดงว่ามีการใช้ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้:

(1) อาชญากรรมซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลนั้นถูกจับใช้ความรุนแรงต่อบุคคลอื่น การข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง หรือความเป็นไปได้ที่จะได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือผู้กระทำความผิดมีอาวุธติดตัวหรือใช้อาวุธร้ายแรงหรืออาวุธปืนในการก่ออาชญากรรม หรือได้รับบาดเจ็บทางร่างกายเป็นการส่วนตัวจากการกระทำความผิดในการก่ออาชญากรรม

(2) ภายหลังการพิพากษาว่าให้บุคคลที่ถูกจับกุมให้ถูกลงโทษในรูปแบบใด ๆ นอกเหนือจากการควบคุมดูแลของศาลหรือการคุมความประพฤติแบบไม่เป็นทางการ

(3) บุคคลที่ถูกจับกุมกระทำการขู่ให้กลัว ห้ามปราม หรือข่มขู่ว่าจะตอบโต้พยานหรือผู้เสียหายจากอาชญากรรมในปัจจุบัน

(4) บุคคลนั้นอยู่ในระหว่างการปล่อยตัวก่อนการพิจารณาคดีและละเมิดเงื่อนไขการปล่อยตัว

1320.14. เพื่อเหตุผลที่เพียงพอตามกฎหมาย ศาลสามารถดำเนินการด้วยตนเองเมื่อใดก็ได้ หรือตามคำขอฝ่ายเดียวโดยผู้ถูกจับกุม ฝ่ายดำเนินคดี หรือฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี แก้ไขเงื่อนไขการปล่อยตัวโดยมีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า 24 ชั่วโมง เว้นแต่เวลาและสถานการณ์ไม่เอื้อให้แจ้งให้ทราบภายใน 24 ชั่วโมง

ข้อ 6. การพิจารณาการปล่อยตัวหรือการคุมขังในระหว่างการฟ้องกล่าวโทษ

1320.15. ในขั้นตอนหรือก่อนขั้นตอนการฟ้องกล่าวโทษจำเลย หากจำเลยไม่ได้รับการปล่อยตัวตามมาตรา 1320.8 ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีจะต้องส่งข้อมูลทั้งหมดต่อไปนี้เพื่อให้ศาลพิจารณา:

(a) ผลการประเมินความเสี่ยง รวมถึงคะแนนความเสี่ยงหรือระดับความเสี่ยงหรือทั้งสองอย่างที่ได้มาโดยใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว

(b) ข้อหาทางอาญาที่บุคคลนั้นถูกจับกุมและประวัติอาชญากรรมของบุคคล รวมถึงประวัติของบุคคลที่ไม่ปรากฏตัวในศาลภายในสามปีที่ผ่านมา

(c) ข้อมูลเพิ่มเติมใด ๆ ที่มีอยู่อย่างสมเหตุสมผลซึ่งระบุโดยตรงถึงความเสี่ยงของจำเลยต่อความปลอดภัยสาธารณะหรือความเสี่ยงที่จะไม่ปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนด

(d) ข้อเสนอแนะต่อศาลเรื่องเงื่อนไขในการปล่อยตัวของจำเลยที่ได้รับการปล่อยตัว ตัวเลือกสำหรับเงื่อนไขการปล่อยตัวจะถูกกำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาและกำหนดไว้ในหลักปฏิบัติของศาลรัฐแคลิฟอร์เนีย

1320.16. (a) ผู้เสียหายจากอาชญากรรมซึ่งเป็นสาเหตุของการจับกุมจำเลยจะได้รับแจ้งความคืบหน้าการฟ้องกล่าวโทษโดยอัยการ และหากต้องการให้มีการพิจารณาอื่นใดที่จะพิจารณาจากสถานะการคุมขังของจำเลย หากร้องขอ หากผู้เสียหายร้องขอ ผู้เสียหายจะได้รับโอกาสอันสมควรที่จะได้รับการพิจารณาเกี่ยวกับสถานะการคุมขังของจำเลย

(b) ฝ่ายฟ้องคดีอาญาจะต้องใช้ความพยายามตามสมควรในการติดต่อผู้เสียหายเพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานะการคุมขังของจำเลย

(c) ในกรณีที่ผู้เสียหายไม่สามารถหรือไม่ต้องการปรากฏตัวในการฟ้องกล่าวโทษ ผู้เสียหายจะต้องส่งความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานะการคุมขังของจำเลยเป็นลายลักษณ์อักษรต่อศาล

25

(d) การปรากฏตัวหรือการไม่ปรากฏของผู้เสียหายและความคิดเห็นใด ๆ ที่ผู้เสียหายให้ไว้จะรวมไว้ในบันทึก

(e) หากคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ ศาลอาจพิจารณาทบทวนและปรับเปลี่ยนเงื่อนไขการปล่อยตัวจำเลยในการฟ้องกล่าวโทษ

1320.17. ในการฟ้องกล่าวโทษ ศาลจะสั่งการปล่อยตัวจำเลยชั่วคราวโดยไม่มีประกันหรือการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันภายใต้การดูแล โดยมีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดตัวเงินให้น้อยที่สุด หรือการรวมเงื่อนไขที่จะรับประกันความปลอดภัยของประชาชนอย่างสมเหตุสมผลและจำเลยจะกลับสู่ศาลได้ก็ต่อเมื่ออัยการจะยื่นคำขอเพื่อมิให้มีการคุมขังเชิงป้องกันตามมาตรา 1320.18

1320.18. (a) ในการฟ้องกล่าวโทษจำเลยหรือในช่วงเวลาใด ๆ ในระหว่างการดำเนินคดีอาญา การฟ้องร้องอาจยื่นคำขอเพื่อขอให้มีการคุมขังจำเลยที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีโดยพิจารณาจากสถานการณ์ใดต่อไปนี้:

(1) บุคคลที่ถูกจับในข้อหาอาชญากรรมการใช้ความรุนแรงต่อบุคคลอื่น การข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง หรือความเป็นไปได้ที่จะได้รับบาดเจ็บหนัก หรือเคยเป็นผู้มีอาวุธติดตัวหรือใช้อาวุธร้ายแรงหรืออาวุธปืนในการก่ออาชญากรรม หรือทำให้เกิดบาดเจ็บทางร่างกายเป็นการส่วนตัวจากการกระทำความผิดในการก่ออาชญากรรม

(2) ภายหลังการพิพากษา ให้จำเลยถูกลงโทษในรูปแบบใด ๆ นอกเหนือจากการคุมประพฤติหรือการควบคุมดูแลของศาลแบบไม่เป็นทางการ

(3) ในขณะที่ถูกจับกุม จำเลยอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีหรือการพิจารณาคดีในเรื่องความผิดทางอาญา

(4) จำเลยกระทำการขู่ให้กลัวหรือข่มขู่ว่าจะตอบโต้พยานหรือผู้เสียหายจากอาชญากรรมในปัจจุบัน

(5) มีเหตุผลที่สำคัญที่จะเชื่อว่าไม่มีเงื่อนไขทางการเงินหรือการรวมเงื่อนไขการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีใด ๆ ที่จะรับประกันการคุ้มครองสาธารณชนหรือผู้เสียหาย หรือการปรากฏตัวจำเลยในศาลตามกำหนด

(b) ให้ศาลมีการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1320.19

(c) เมื่อมีการยื่นคำขอให้มีการดำเนินการคุมขังเชิงป้องกัน ศาลจะทำการตัดสินเรื่องการปล่อยตัวหรือการคุมขังจำเลยในระหว่างการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน เมื่อทำการปล่อยตัวก่อนหรือทำการคุมขังเชิงป้องกันและมีการกำหนดเงื่อนไขการสั่งปล่อยตัวในระหว่างการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน ข้อมูลที่ได้รับจากฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีรวมถึงคำแนะนำต่อเงื่อนไขการปล่อยตัวจะต้องให้น้ำหนักความสำคัญกับคำแนะนำและการประเมินของฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี

(d) หากศาลพิจารณาแล้วว่ามีความเป็นไปได้มากว่าไม่มีเงื่อนไขที่มีเงินมาเกี่ยวข้อง หรือการรวมเงื่อนไขของการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีรับรองได้อย่างสมเหตุสมผลว่าการปรากฏตัวของจำเลยในการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน หรือรับรองความปลอดภัยของสาธารณชนได้อย่างสมเหตุสมผลก่อนที่จะมีการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน ศาลอาจกักขังจำเลยไว้ในระหว่างการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันและให้ระบุเหตุผลในการคุมขังไว้ในบันทึก

(e) (1) หากศาลพิจารณาว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะคุมขังจำเลยไว้ระหว่างการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน ศาลจะปล่อยตัวจำเลยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน หรือการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันภายใต้การดูแล และกำหนดเงื่อนไขข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับตัวเงินน้อยที่สุดหรือการรวมเงื่อนไขของการปล่อยตัวก่อนการพิจารณาคดีเพื่อรับประกันความปลอดภัยของสาธารณชนและการปรากฏตัวของจำเลยในศาลตามความจำเป็น

(2) บุคคลจะไม่ต้องชำระเงินสำหรับเงื่อนไขที่ไม่เป็นตัวเงินใด ๆ หรือการรวมเงื่อนไขที่กำหนดตามอนุมาตรานี้

ข้อ 7. การพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน

1320.19. (a) หากจำเลยถูกกักขัง จะมีการจัดการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันขึ้นไม่เกินสามวันทำการศาลหลังจากที่มีการยื่นคำขอให้มีการคุมขังเชิงป้องกัน หากจำเลยไม่ถูกคุมขัง จะมีการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันไม่เกินสามวันทำการศาลหลังจากที่จำเลยถูกนำตัวเข้าห้องขังอันเป็นผลมาจากหมายจับที่กล่าวไว้ตามอนุมาตรา (c) หากจำเลยไม่ถูกคุมขังในขณะที่มีการร้องขอให้มีการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันและศาลไม่ได้ออกหมายขังที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา ให้มีการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันภายในห้าวันทำการศาลหลังจากมีการส่งคำขอเพื่อพิจารณา ตามเงื่อนไขของการให้คำปรึกษาและตามข้อตกลงของศาล การพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันต้องจัดขึ้นพร้อมกับการฟ้องกล่าวโทษหรือภายในสามวันหลังจากการฟ้องกล่าวโทษ

(b) ฝ่ายจำเลยหรือฝ่ายโจทย์อาจขอให้มีการยืดเวลาต่อการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน เพื่อเหตุผลที่เพียงพอตามกฎหมาย หากการร้องขอให้มียืดเวลาต่อได้รับอนุมัติ การยืดเวลาต่อไม่อาจเกินสามวันทำการศาล เว้นแต่จะกำหนดโดยทั้งสองฝ่าย

(c) การพิจารณาจะเสร็จสิ้นในหนึ่งครั้ง เว้นแต่จำเลยจะสละสิทธิ์การพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันต่อเนื่อง หากจำเลยไม่ได้ถูกคุมขังในขณะที่มีการขอให้มีการการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน หากมีการยื่นคำขอหมายจับในระหว่างการดำเนินการการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน ศาลอาจออกหมายขังเพื่อให้จำเลยได้รับการคุมขังในระหว่างการพิจารณาคดีจนกว่าจะเสร็จสิ้นการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน

(d) จำเลยมีสิทธิที่จะนำที่ปรึกษามาเป็นตัวแทนในการพิจารณา หากจำเลยมีเงินไม่พอจ้างตัวแทน จำเลยมีสิทธิในการแต่งตั้งที่ปรึกษา จำเลยมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาในการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน

(e) ตามคำขอของผู้เสียหายจากอาชญากรรม ผู้เสียหายจะได้รับแจ้งความคืบหน้าของการดำเนินคดีในการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันให้ทราบ หากมีการร้องขอ ผู้เสียหายจะได้รับโอกาสอันสมควรที่จะได้รับการพิจารณาเกี่ยวกับสถานะการคุมขังของจำเลย

(f) ฝ่ายฟ้องคดีอาญาจะต้องใช้ความพยายามตามสมควรในการติดต่อผู้เสียหายเพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานะการคุมขังของจำเลย ในกรณีที่ผู้เสียหายไม่สามารถหรือไม่ต้องการปรากฏตัวในการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน ผู้เสียหายจะต้องส่งความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานะการคุมขังของจำเลยเป็นลายลักษณ์อักษรต่อศาล ถ้ามี

(g) การปรากฏตัวหรือการไม่ปรากฏของผู้เสียหายและความคิดเห็นที่ผู้เสียหายให้ไว้จะรวมไว้ในบันทึก

1320.20. (a) จะต้องมีข้อสันนิษฐานที่หักล้างได้ว่าไม่มีเงื่อนไขหรือการรวมเงื่อนไขใด ๆ ในการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีที่จะรับประกันความปลอดภัยของสาธารณชนได้อย่างสมเหตุสมผลหากศาลพบว่ามีเหตุที่น่าจะเชื่ออย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้:

(1) หากข้อหาปัจจุบันคือความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 หรือเป็นความผิดอาญาที่มีการใช้ความรุนแรงต่อบุคคลอื่น การข่มขู่ หรือมีความเป็นไปได้ที่จะได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือจำเลยเคยเป็นผู้มีอาวุธติดตัวหรือใช้อาวุธร้ายแรงหรืออาวุธปืนในการก่ออาชญากรรม หรือทำให้เกิดความบาดเจ็บทางร่างกายหนักเป็นการส่วนตัวจากการกระทำความผิดในการก่ออาชญากรรม หรือ

(2) จำเลยถูกประเมินว่า "มีความเสี่ยงสูง" ต่อความปลอดภัยของสาธารณชนหรือผู้เสียหายและปัจจัยดังต่อไปนี้:

(A) จำเลยถูกตัดสินว่ามีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7 หรือความผิดอาญาอุกฉกรรจ์รุนแรงตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 ภายใน 5 ปีที่ผ่านมา

(B) จำเลยกระทำความผิดปัจจุบันในขณะที่รอการพิจารณาคดีอาชญากรรมที่ระบุไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (a)

(C) จำเลยกระทำการขู่ให้กลัว ห้ามปราม หรือข่มขู่ว่าจะตอบโต้พยานหรือผู้เสียหายจากอาชญากรรมในปัจจุบัน

(D) ภายหลังการพิพากษาให้จำเลยถูกลงโทษในรูปแบบใด ๆ นอกเหนือจากการคุมประพฤติหรือการควบคุมดูแลของศาลแบบไม่เป็นทางการ

(b) จะต้องพิสูจน์ในการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันว่ามีเหตุที่น่าเชื่อถือว่าจำเลยกระทำความผิดตามข้อหาหรือความผิดที่ไม่มีคำฟ้อง หรือหากไม่ได้มีการคุมขังจำเลยให้มาให้คำตอบในการพิจารณาเบื้องต้นนี้ หรือมีการสละสิทธิ์ในการพิจารณาเบื้องต้น และจำเลยคัดค้านว่าหลักฐานที่แสดงว่าเขาหรือเธอกระทำความผิดตามข้อหาหรือก่ออาชญากรรมนั้นไม่เพียงพอ

(c) ศาลจะต้องทำคำวินิจฉัยเรื่องการคุมขังเชิงป้องกันรวมถึงกำหนดสาเหตุที่น่าเชื่อถือว่าจำเลยกระทำความผิดตามข้อหาหรือการก่ออาชญากรรมตามข้อกล่าวหาของจำเลย ถ้ามี ข้อเสนอการพิสูจน์และการโต้แย้งของที่ปรึกษา ถ้ามี ข้อมูลจากผู้เสียหา ถ้ามี และหลักฐานใด ๆ ที่มีการนำเสนอในการพิจารณา ศาลอาจพิจารณาคำบอกเล่าที่เชื่อถือได้ในการทำคำวินิจฉัยตามมาตรานี้ จำเลยจะต้องมีสิทธิเบิกความในการพิจารณา

(d) (1) ในการพิจารณาการคุมขัง ศาลอาจสั่งให้มีการคุมขังเชิงป้องกันต่อจำเลยที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีหรือการพิจารณาอื่นได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตการคุมขังภายใต้รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาและภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียเท่านั้น และศาลจะต้องกำหนดโดยชัดเจนและมีหลักฐานที่น่าเชื่อถือที่แสดงว่าไม่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวกับตัวเงิน หรือการรวมเงื่อนไขของการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีที่จะรับรองความปลอดภัยของสาธารณชนหรือการปรากฏตัวของจำเลยในศาลได้อย่างสมเหตุสมผลตามจำเป็น ศาลต้องระบุเหตุผลในการสั่งคุมขังเพื่อความปลอดภัยไว้ในบันทึก

(2) ต้องมีการถอดเสียงของการพิจารณาภายในสองวันทำการศาลหลังจากที่มีการร้องขอจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

(3) หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยื่นหมายคัดค้านคำวินิจฉัย ศาลอุทธรณ์จะต้องพิจารณาคำสั่งนั้นโดยเร็ว

(e) (1) หากศาลพิจารณาว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอ ศาลจะปล่อยตัวจำเลยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน หรือการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกัน และกำหนดเงื่อนไขข้อจำกัดที่ไม่เกี่ยวข้องกับเงิน หรือการรวมเงื่อนไขของการปล่อยตัวก่อนการพิจารณาคดีเพื่อรับประกันความปลอดภัยของสาธารณชนและการปรากฏตัวของจำเลยในศาลตามความจำเป็น

(2) บุคคลจะไม่ต้องชำระเงินสำหรับเงื่อนไขที่ไม่เป็นตัวเงินใด ๆ หรือการรวมเงื่อนไขที่กำหนดตามอนุมาตรานี้

(f) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการพิจารณาว่าบุคคล
นั้นควรถูกคุมขังหรือกำหนดเงื่อนไขข้อจำกัดที่ไม่เกี่ยวข้องกับเงินเพื่อกำหนดการปล่อยตัวก่อนการพิจารณาคดีเพียงอย่างเดียว ศาลอาจพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในกฎของศาลรัฐแคลิฟอร์เนียรวมถึงแต่ไม่จำกัดข้อดังต่อไปนี้:

(1) ลักษณะและสถานการณ์ของอาชญากรรมที่ถูกตั้งข้อหา

(2) น้ำหนักของหลักฐานแย้งจำเลย ยกเว้นศาลจะพิจารณาหลักฐานที่ต้องการให้ยกเว้นนั้นยอมรับได้หรือไม่

(3) ความประพฤติในอดีตของจำเลย ความสัมพันธ์ในครอบครัวและชุมชน ประวัติอาชญากรรม และบันทึกการปรากฏตัวในการพิจารณาคดีของศาล

(4) ในระหว่างการดำเนินการอาชญากรรมหรือการจับกุมในปัจจุบัน จำเลยถูกคุมประพฤติ ทัณฑ์บน หรือการปล่อยตัวภายใต้ควบคุมในรูปแบบอื่นที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดี การตัดสินคดี การอุทธรณ์ หรือการสิ้นสุดการตัดสินโทษความผิดตามกฎหมายของรัฐบาลกลางหรือกฎหมายของรัฐนี้หรือรัฐอื่นใดหรือไม่

(5) ลักษณะและความร้ายแรงของความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของบุคคลอื่นหรือชุมชนที่เกิดจากการปล่อยตัวจำเลย ถ้าเกี่ยวข้อง

(6) คำแนะนำของฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีที่ได้รับโดยใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว

(7) ผลกระทบของการคุมขังจำเลยต่อความรับผิดชอบในครอบครัวของจำเลยและความสัมพันธ์ในชุมชน การจ้างงาน และการมีส่วนร่วมในการศึกษา

(8) แผนการควบคุมดูแลที่ได้รับเสนอ

(g) หากจำเลยได้รับการปล่อยตัวจากโทษจำหลังจากการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน ในเอกสารอนุญาตให้ปล่อยตัวจำเลย ศาลจะแจ้งให้จำเลยทราบสองประการดังต่อไปนี้:

(1) เงื่อนไขทั้งหมด ถ้ามี ที่มีอำนาจควบคุมการปล่อยตัว โดยกล่าวอย่างชัดเจนและฉพาะเจาะจงพอที่จะใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติของจำเลยได้

(2) บทลงโทษและผลสืบเนื่องอื่นของการละเมิดเงื่อนไขการปล่อยตัวอาจรวมถึงการจับกุมหรือการออกหมายจับจำเลยในทันที

1320.21. (a) เมื่อมีการแสดงหลักฐานที่ค้นพบใหม่ ข้อเท็จจริง หรือการเปลี่ยนแปลงของเนื้อหาตามสถานการณ์ โจทก์หรือจำเลยอาจยื่นคำขอให้เปิดการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันหรือการพิจารณาใหม่เมื่อใดก็ได้ก่อนการดำเนินคดี ศาลอาจเปิดการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันอีกครั้ง โดยการยื่นคำขอด้วยตนเอง โดยอาศัยหลักฐานที่ค้นพบใหม่ ข้อเท็จจริง หรือการเปลี่ยนแปลงของเนื้อหาตามสถานการณ์ที่ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีเสนอต่อศาล

(b) คำขอเพื่อการพิจารณาคดีหลังจากที่มีการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันใด ๆ แล้ว จะต้องระบุถึงหลักฐานหรือสถานการณ์ที่ไม่เป็นที่ทราบในขณะที่มีการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน หรือการเปลี่ยนแปลงของเนื้อหาตามสถานการณ์ที่รับประกันว่าจะมีการเปิดการพิจารณาใหม่ หรือการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันใหม่ รวมถึงหากมีเงื่อนไขการปล่อยตัวที่รับประกันความปลอดภัยของสาธารณชนและการที่จำเลยจะกลับมาที่ศาลอย่างสมเหตุสมผลตามจำเป็น

(c) ตามคำขอของผู้เสียหายจากอาชญากรรม ผู้เสียหายจะได้รับแจ้งความคืบหน้าของการดำเนินคดีในการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันให้ทราบ หากมีการร้องขอ ผู้เสียหายจะได้รับโอกาสอันสมควรที่จะได้รับการพิจารณาเกี่ยวกับสถานะการคุมขังของจำเลย

(d) ศาลอาจอนุญาตคำขอให้เปิดการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกันอีกครั้งหรือเพื่อเหตุผลที่เพียงพอตามกฎหมายในการพิจารณาคดีใหม่

(e) คำตัดสินของศาลเรื่องสถานะการคุมขังของจำเลยจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของบทนี้

1320.22. ศาลอาจออกหมายจับจำเลยตามคำขอของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่แสดงว่าจำเลยละเมิดเงื่อนไขการปล่อยตัวที่ศาลกำหนด เมื่อจำเลยถูกจับกุม สถานะการควบคุมตัวของเขาหรือเธอจะต้องได้รับการพิจารณาทบทวนตามหมวดนี้

1320.23. (a) หากศาลออกหมายจับหรือออกหมายศาลเนื่องจากจำเลยไม่ปรากฏตัวในศาลตามที่กำหนด หรือเมื่อมีข้อกล่าวหาว่าจำเลยฝ่าฝืนเงื่อนไขการพิจารณาคดีเบื้องต้นหรือการควบคุมดูแลหลังการตัดสินคดี ศาลอาจระบุบนหมายจับว่า ขณะที่จำเลยถูกจับกุมตามหมายจับนั้น จำเลยควรได้รับการบันทึกข้อหาและปล่อยตัว ควบคุมตัวเพื่อการพิจารณาทบทวนเบื้องต้น ควบคุมตัวให้อยู่ระหว่างการฟ้องกล่าวโทษ หรือควบคุมตัวเพื่อรอการพิจารณาคดีเกี่ยวกับการละเมิดการควบคุมดูแล

(b) หากโจทก์ ผู้บังคับใช้กฎหมาย หรือหน่วยงานควบคุมดูแล ขอหมายจับโดยให้จำเลยมีสถานะการคุมขังนอกเหนือจากข้อหาและการปล่อยตัว หน่วยงานจะต้องให้ปัจจัยเหตุผลที่เหมาะสมแก่ศาลในการควบคุมดูแลหรือการคุมขังจำเลยในระดับที่สูงขึ้น

(c) การปล่อยตัวหรือการคุมขังของศาลที่ระบุไว้ในหมายจับจะมีผลผูกพันกับหน่วยงานจับกุมและบันทึกข้อหา และสถานที่คุมขัง แต่ไม่มีผลผูกพันกับคำวินิจฉัยของศาลหรือฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีในภายหลัง อย่างไรก็ตาม ข้อบ่งชี้นี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี หรือศาลอาจพิจารณาในขั้นตอนการการพิจารณาสถานะการคุมขังของบุคคลในกระบวนการสืบเนื่อง

(d) หากบุคคลนั้นถูกจับโดยมีหมายจับความผิดอาญาความประเภทลหุโทษ การกำหนดสถานะการคุมขังของบุคคลนั้นจะเริ่มดำเนินการตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา 1320.8 หากบุคคลนั้นถูกจับตามหมายจับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ การกำหนดสถานะการคุมขังของบุคคลนั้นจะต้องดำเนินการตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา 1320.9

ข้อ 8. ความรับผิดชอบในการบริหารของคณะกรรมการกฤษฎีกา

1320.24. (a) คณะกรรมการกฤษฎีกาจะรับรองกฎของศาลรัฐแคลิฟอร์เนียและแบบฟอร์มตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการทุกข้อดังต่อไปนี้:

(1) กำหนดการใช้ข้อมูลการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีของศาลอย่างเหมาะสมเมื่อทำคำวินิจฉัยการปล่อยตัวก่อนการพิจารณาคดีและการคุมขังโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของสาธารณชนและผู้เสียหาย สิทธิในกระบวนการของจำเลยตามสมควร ลักษณะเฉพาะหรือความต้องการของจำเลย และความพร้อมของทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อควบคุมดูแลบุคคลอย่างมีประสิทธิผลและเพิ่มประสิทธิภาพได้สูงสุด

(2) อธิบายองค์ประกอบของ "การตรวจสอบความถูกต้อง" โดยกล่าวถึงความจำเป็นและความถี่ของการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือการประเมินความเสี่ยงต่อประชากรในท้องถิ่น และกล่าวถึงการระบุตัวตนและลดความลำเอียงโดยนัยในเครื่องมือประเมิน

(3) กำหนดให้มาตรฐานการพิจารณาทบทวน การปล่อยตัว และการคุมขังของฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีและศาล จะรวมถึงมาตรฐานการอนุญาตให้มีการคุมขังก่อนการฟ้องกล่าวโทษหากมีความเป็นไปได้มากว่าไม่มีเงื่อนไขที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเงินหรือการรวมเงื่อนไขของการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีที่รับรองความปลอดภัยของสาธารณชน หรือการปรากฏตัวของบุคคลได้อย่างสมเหตุสมผลตามจำเป็น

(4) กำหนดตัวแปรเสริมของกฎของศาลท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตในมาตรา 1320.11 โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของสาธารณชนและผู้เสียหาย สิทธิในกระบวนการของจำเลยตามสมควร และความพร้อมของทรัพยากรในท้อง

ถิ่นเพื่อควบคุมดูแลบุคคลอย่างมีประสิทธิผลและเพิ่มประสิทธิภาพได้สูงสุด

(5) กำหนดเงื่อนไขการปล่อยตัวก่อนกำหนด รวมถึงกำหนดระดับความเสี่ยงหรือประเภท

(b) คณะกรรมการกฤษฎีกาจะต้องระบุและกำหนดข้อมูลที่จำเป็นขั้นต่ำที่ศาลแต่ละแห่งต้องรายงาน ศาลจะต้องส่งข้อมูลปีละสองครั้งให้คณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อมูลจะรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงจำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้ของบุคคล:

(1) ถูกประเมินโดยใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้วและระดับความเสี่ยงของบุคคลเหล่านั้น

(2) ถูกการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันหรือการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันภายใต้การดูแลตาม:

(A) อนุมาตรา (b) ของมาตรา 1320.10

(B) อนุมาตรา (c) ของมาตรา 1320.10

(C) มาตรา 1320.12 แยกตามระดับความเสี่ยง

(D) มาตรา 1320.13 แยกตามระดับความเสี่ยง

(3) ถูกคุมขังโดย:

(A) การฟ้องกล่าวโทษ แยกตามระดับความเสี่ยง

(B) การพิจารณาคุมขังก่อนการพิจารณาคดีแยกตามระดับความเสี่ยง

(4) ถูกปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันหรือปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีประกันภายใต้การดูแลโดยโดยเป็นบุคคลที่:

(A) ไม่มาปรากฏตัวต่อหน้าศาลตามนัด

(B) มีการตั้งข้อหาอาชญากรรมใหม่

(5) ถูกพิจารณาการปล่อยตัวหรือการคุมขังในการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน

(c) ตามสัญญาภายใต้อนุมาตรา (ก) ของมาตรา 1320.26 ศาลอาจกำหนดให้หน่วยงานที่ให้ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีรายงานข้อมูลในส่วนนี้ต่อที่คณะกรรมการกฤษฎีกาตามความเหมาะสม

(d) ศาลแต่ละแห่งจะต้องให้ข้อมูลต่อไปนี้ต่อที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นประจำทุกปี:

(1) ศาลได้ทำการพิจารณาทบทวนก่อนการฟ้องกล่าวโทษตามมาตรา 1320.13 หรือไม่

(2) ระยะเวลาโดยประมาณที่จำเป็นในทำคำวินิจฉัยให้มีการปล่อยตัวและการคุมขังในการพิจารณาการฟ้องกล่าวโทษและการคุมขังเชิงป้องกัน

(3) เครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่ผ่านการตรวจสอบแล้วที่ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีใช้

(e) คณะกรรมการกฤษฎีกาต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ทั้งหมด:

(1) รวบรวมและรักษารายการเครื่องมือประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีที่ผ่านการตรวจสอบแล้วรวมถึงเครื่องมือที่เหมาะสมในการประเมินความรุนแรงในครอบครัว อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมความรุนแรงอื่น ๆ คณะกรรมการกฤษฎีกาจะต้องปรึกษากับฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีและผู้ถือผลประโยชน์ร่วมอื่น ๆ ในการรวบรวมรายการเครื่องมือการประเมิน

(2) รวบรวมข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (ข)

(3) ฝึกอบรมผู้พิพากษาเรื่องการใช้ข้อมูลการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีเมื่อทำคำวินิจฉัยการปล่อยตัวและการคุมขังก่อนการพิจารณาคดี และการกำหนดเงื่อนไขการปล่อยตัวก่อนการพิจารณาคดี

(4) โดยปรึกษาหารือกับหัวหน้าเจ้าหน้าที่ภาคทัณฑ์ของรัฐแคลิฟอร์เนีย ช่วยศาลจัดทำสัญญากับหน่วยงานสาธารณะในท้องถิ่นเรื่องบทบัญญัติในเรื่องการให้บริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี

(5) ในวันที่หรือก่อนวันที่ 1 มกราคม 2021 และทุกปีหลังจากนั้น ให้ส่งรายงานไปยังผู้ว่าการรัฐและสภานิติบัญญัติเพื่อจัดทำเอกสารกิจกรรมการดำเนินโครงการและให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตผลและผลลัพธ์ของโครงการ รายงานแรกจะมุ่งเน้นไปที่การดำเนินการตามโครงการและรายงานที่ตามมาจะต้องมีข้อมูลที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) รายงานที่จะส่งตามวรรคนี้จะต้องยื่นโดยสอดคล้องกับมาตรา 9795 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล

(6) พัฒนาการประมาณระยะเวลาที่ดำเนินการในการฟ้องกล่าวโทษร่วมกับศาลสูง เพื่อทำการปล่อยตัวหรือการคุมขังเมื่อมีการฟ้องกล่าวโทษขั้นต้น และระยะเวลาโดยประมาณที่ต้องใช้ในการพิจารณาการคุมขังเชิงป้องกัน

(7) ประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องและเจ้าหน้าที่ตุลาการเพื่อดำเนินการตามความรับผิดชอบที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1320.25 และจัดให้มีข้อมูลเสนอต่อศาล

1320.25. (a) คณะผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ตุลาการตามที่กำหนดไว้ในวรรค (7) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 1320.24 จะกำหนดระดับความเสี่ยง "ต่ำ" "ปานกลาง" และ "สูง" ตามคะแนนหรือระดับที่กำหนดโดย เครื่องมือที่ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีใช้ในการดำเนินการตามความรับผิดชอบของตนตามมาตรา 1320.9

(b) หัวหน้าผู้พิพากษาจะมอบหมายบุคคลสี่คนที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการให้คะแนนโดยใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีและมอบหมายเจ้าหน้าที่ตุลาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายอาญาสามคนซึ่งหนึ่งในนั้นจะเป็นประธานในคณะพิจารณานี้ ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อยหนึ่งคนต้องมีความเชี่ยวชาญเรื่องผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความเอนเอียงในเครื่องมือประเมินความเสี่ยงนอกเหนือจากการให้คะแนนการประเมินความเสี่ยง

1320.26. (a) ศาลจะต้องกำหนดบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี บริการนี้อาจดำเนินการโดยพนักงานของศาลหรือศาลอาจทำสัญญาจ้างบริการเหล่านั้นกับหน่วยงานสาธารณะในท้องถิ่นที่มีคุณสมบัติและมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

(b) ก่อนที่ศาลจะตัดสินว่าจะไม่ทำสัญญากับหน่วยงานสาธารณะในท้องถิ่นที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ศาลจะต้องเห็นว่าหน่วยงานนั้นไม่ยินยอมปฏิบัติหน้าที่นี้ด้วยทรัพยากรที่มีอยู่หรือไม่มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่

(c) หากไม่มีหน่วยงานท้องถิ่นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมยินยอมที่จะทำหน้าที่การประเมินก่อนการพิจารณาคดีนี้ให้กับศาลสูง และศาลเลือกที่จะไม่ทำหน้าที่นี้ ศาลอาจทำสัญญากับหน่วยงานบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีในท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่นี้โดยเฉพาะ

(d) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการให้บริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี ศาลห้ามทำสัญญากับหน่วยงานสาธารณะในท้องถิ่นที่มีคุณสมบัติแต่มีหน้าที่หลักในการจับกุมและการคุมขังภายในเขตอำนาจศาล

(e) บริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีต้องดำเนินการโดยพนักงานของรัฐ

(f) แม้ว่าจะมีอนุมาตรา (h) ศาลสูงของเทศมณฑล Santa Clara ต้องทำสัญญากับสำนักงานบริการก่อนการพิจารณาคดีของเทศมณฑลซานตาคลาราเพื่อให้บริการการประเมินก่อนการพิจารณาคดีภายในเทศมณฑลซานตาคลารา และสำนักงานนั้นจะมีสิทธิ์ได้รับการจัดสรรเงินทุนตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1320.27 และมาตรา 1320.28

(g) ในวันที่หรือก่อนวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2019 ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาของศาลสูงและหัวหน้าเจ้าหน้าที่ภาคทัณฑ์ของแต่ละเทศมณฑล หรือผู้อำนวยการสำนักงานบริการก่อนการพิจารณาคดีของเทศมณฑลซานตาคลาราของเทศมณฑลนั้น จะต้องส่งจดหมายยืนยันความตั้งใจในการทำสัญญางานบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาตามมาตรานี้

(h) เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้:

(1) "ฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี" ไม่รวมถึงการควบคุมดูแลบุคคลที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้หมวดนี้

(2) "หน่วยงานสาธารณะในท้องถิ่นที่มีคุณสมบัติเหมาะสม" คือหน่วยงานที่มีประสบการณ์ในทุกอย่างดังต่อไปนี้:

(A) ความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจโดยคำนึงถึงความเสี่ยง

(B) มีการเสนอแนะต่อศาลตามมาตรา 1203

(C) การควบคุมดูแลผู้กระทำความผิดในชุมชน

(D) จ้างเจ้าหน้าที่ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์

1320.27. (a) ในวันที่หรือก่อนวันที่ 10 มกราคมของทุกปี กระทรวงการคลัง โดยปรึกษากับคณะกรรมการกฤษฎีกาและหัวหน้าพนักงานคุมประพฤติของรัฐแคลิฟอร์เนีย และประเมินระดับเงินทุนที่จำเป็นในการรองรับบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีอย่างเพียงพอตามหมวดนี้ การประมาณการจะขึ้นอยู่กับวิธีการที่กระทรวงการคลังพัฒนาขึ้นโดยการปรึกษากับคณะกรรมการกฤษฎีกาแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งจะประกอบไปด้วย จำนวนจำเลยโดยประมาณที่ถูกตั้งข้อหากระทำความผิดอาญาซึ่งได้รับการประเมินความเสี่ยง ค่าใช้จ่ายทางตรงและทางอ้อมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการประเมินความเสี่ยง และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัยการปล่อยตัวและการคุมขังของศาลและบริการก่อนการพิจารณาคดี การประมาณการจะแสดงให้เห็นถึงต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของพนักงานที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่นี้ กระทรวงจะต้องจัดพิมพ์ประมาณการและส่งไปยังสภานิติบัญญัติพร้อมกับยื่นงบประมาณของผู้ว่าการรัฐตามมาตรา 12 ของข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

(b) เมื่อได้รับการจัดสรรโดยสภานิติบัญญัติ คณะกรรมการกฤษฎีกาต้องจัดสรรเงินทุนบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีให้แก่ศาลในท้องถิ่น เงินทุนต้องได้รับการจัดสรรหลังจากการปรึกษากับผู้ถือผลประโยชน์ร่วมหลักซึ่งรวมถึงผู้บริหารศาล ตัวแทนของพนักงาน และหัวหน้าพนักงานคุมประพฤติของรัฐแคลิฟอร์เนีย ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกากำหนด การจัดสรรจะรวมถึงจำนวนเงินทุนเพื่อสนับสนุนบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีทั่วทั้งรัฐและเงินทุนเพิ่มเติมตามเกณฑ์ที่เหมาะสม คณะกรรมการกฤษฎีกาจะพิจารณาความแตกต่างในด้านต้นทุน ลำดับขั้นค่าจ้าง และปัจจัยอื่น ๆ ในระดับภูมิภาคในขณะที่ทำการกำหนดการจัดสรร การจัดสรรเงินทุนประจำปีสำหรับบริการก่อนการพิจารณาคดีจะต้องรับมาใช้โดยคณะกรรมการกฤษฎีกาในที่ประชุมสาธารณะและต้องเผยแพร่ต่อสาธารณะ

(c) เงินทุนทั้งหมดสำหรับบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีจะถูกใช้ไปกับค่าใช้จ่ายทางตรงและทางอ้อมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการดังกล่าวเท่านั้น ศาลท้องถิ่นที่ทำสัญญาบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดีที่ทำสัญญาตามมาตรา 1320.26 จะต้องให้เงินทุนทั้งหมดที่ได้รับจากการจัดสรรนี้โดยตรงไปยังหน่วยงานสาธารณะที่ทำสัญญา

(d) หน่วยงานสาธารณะในท้องถิ่นที่ได้รับการจัดสรรตามมาตรานี้จะต้องแยกบัญชีเงินทุนดังกล่าวและรับรองเป็นประจำทุกปีว่ามีการใช้จ่ายเงินทุนเป็นไปตามกฎหมายของรัฐที่เกี่ยวข้อง รวมถึงตามข้อกำหนดของมาตรานี้

(e) เงินทุนที่จัดสรรตามมาตรานี้จะเป็นเงินเพิ่มเติมและจะไม่แทนที่งบประมาณท้องถิ่นปัจจุบันที่ใช้เพื่อสนับสนุนฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี

1320.28. (a) ภายในวันที่ 10 มกราคมของทุกปีกระทรวงการคลังต้องปรึกษากับคณะกรรมการกฤษฎีกาและหัวหน้าพนักงานคุมประพฤติของรัฐแคลิฟอร์เนีย และประเมินระดับทรัพยากรที่จำเป็นในการรองรับบริการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีอย่างเพียงพอตามหมวดนี้ การประมาณการจะแสดงให้เห็นถึงจำนวนบุคคลที่ได้รับการกำกับการดูแลและระดับการควบคุมดูแลที่จำเป็น การประมาณการจะแสดงให้เห็นถึงต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของบุคลากรที่จำเป็นในการให้บริการดังกล่าว กระทรวงจะต้องจัดพิมพ์ประมาณการและส่งไปยังสภานิติบัญญัติพร้อมกับยื่นงบประมาณของผู้ว่าการรัฐตามมาตรา 12 ของข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

(b) เมื่อได้รับการจัดสรรโดยสภานิติบัญญัติแล้ว กระทรวงการคลังจะต้องจัดสรรเงินทุนให้กับกรมการทัณฑ์บนในท้องถิ่นเพื่อจัดสรรให้บริการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของอนุมาตรานี้ สำนักงานบริการก่อนการพิจารณาคดีของเทศมณฑลซานตาคลารามีสิทธิ์ได้รับเงินทุนภายในเทศมณฑลนั้น ในการจัดสรรเงินทุน กระทรวงต้องพิจารณาความแตกต่างในด้านต้นทุน ลำดับขั้นค่าจ้าง และปัจจัยอื่น ๆ ในระดับภูมิภาคในขณะที่ทำการกำหนดการจัดสรร การจัดสรรจะรวมถึงงบจัดสรรขั้นต่ำเพื่อสนับสนุนการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีทั่วทั้งรัฐและจำนวนงบเพิ่มเติมขั้นต่ำจัดสรรตามส่วนของประชากรในเทศมณฑลวัยผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 18 ถึง 50 ปีและอัตราการจับกุมในท้องถิ่น กระทรวงการคลังต้องปรึกษากับคณะกรรมการกฤษฎีกา การหัวหน้าเจ้าหน้าที่คุม

ประพฤติของรัฐแคลิฟอร์เนีย และผู้ถือผลประโยชน์ร่วมหลักรวมทั้งตัวแทนของพนักงาน เมื่อใช้วิธีการจัดสรรประจำปี

(c) เงินทุนทั้งหมดสำหรับการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดีจะถูกใช้ไปกับค่าใช้จ่ายทางตรงและทางอ้อมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการดังกล่าวเท่านั้น เงินทุนทั้งหมดที่จัดสรรเพื่อสนับสนุนบริการก่อนการพิจารณาคดีจะถูกจัดสรรให้กับหน่วยงานในท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดี

(d) หน่วยงานสาธารณะในท้องถิ่นที่ได้รับการจัดสรรตามมาตรานี้จะต้องแยกบัญชีเงินทุนดังกล่าวและรับรองเป็นประจำทุกปีว่ามีการใช้จ่ายเงินทุนเป็นไปตามกฎหมายของรัฐที่เกี่ยวข้อง รวมถึงตามข้อกำหนดของมาตรานี้

(e) หน่วยงานสาธารณะในท้องถิ่นจะมีสิทธิ์ได้รับเงินทุนนี้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญากับศาลในการให้บริการฝ่ายงานประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี

(f) เงินทุนที่จัดสรรตามมาตรานี้จะเป็นเงินเพิ่มเติมและจะไม่แทนที่เงินทันท้องถิ่นปัจจุบันที่ใช้เพื่อสนับสนุนบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี

1320.29. ภายในวันที่ 10 มกราคมของทุกปีกระทรวงการคลังต้องประชุมกับคณะกรรมการกฤษฎีกาและจะต้องประเมินระดับทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อรองรับภาระงานของตุลาการอย่างเพียงพอภายใต้หมวดนี้ การประมาณการจะต้องแสดงให้เห็นถึงจำนวนคดีที่ศาลกำลังดำเนินการฟ้องกล่าวโทษตัดสินการคุมขัง ปริมาณการพิจารณาคดีการคุมขัง ระยะเวลาเฉลี่ยที่ต้องใช้ในการตัดสินคดีดังกล่าวและในการพิจารณาคดี ค่าใช้จ่ายในการบริหารที่เกี่ยวข้องกับสัญญาบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาระงานของตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ การประมาณการจะต้องแสดงให้เห็นถึงต้นทุนทางตรงและทางอ้อมเฉลี่ยต่อนาทีของการดำเนินการพิจารณาคดีในศาล กระทรวงจะต้องจัดพิมพ์ประมาณการและส่งไปยังสภานิติบัญญัติพร้อมกับยื่นงบประมาณของผู้ว่าการรัฐตามมาตรา 12 ของข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

1320.30. (a) เมื่อได้รับการจัดสรรโดยสภานิติบัญญัติให้คณะกรรมการราชทัณฑ์ของรัฐและชุมชนทำสัญญากับสถาบันการศึกษา ศูนย์นโยบายสาธารณะ หรือหน่วยงานวิจัยอื่น ๆ เพื่อการประเมินอย่างเป็นอิสระต่อกฎหมายที่ตราตามมาตรานี้ โดยเฉพาะผลกระทบของกฎหมายที่เกิดกับเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศ และระดับรายได้ การประเมินนี้จะถูกส่งไปยังวุฒิสภา เลขาธิการแห่งรัฐ และที่ประชุมหัวหน้าเสมียนของรัฐภายในวันที่ 1 มกราคม 2024

(b) เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ 2019–20 เงินทุนของรัฐจะต้องเสริม และมิได้ทดแทนเงินทุนในท้องถิ่นที่จัดสรรให้กับการควบคุมดูแล การประเมิน การบริการ หรือจุดประสงค์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมก่อนการพิจารณาคดี ยกเว้นการคุมขัง

1320.31 (a) เป็นความตั้งใจของสภานิติบัญญัติ เท่าที่สามารถทำได้ โดยให้ลำดับความสำคัญของความจุของคุกที่ใช้การได้ไว้สำหรับประชากรที่ได้รับการตัดสินคดีแล้ว

(b) สภานิติบัญญัติค้นพบและประกาศว่าการดำเนินการตามหมวดนี้จะต้องใช้เงินทุนที่จำเป็นในการสนับสนุนบริการการประเมินความเสี่ยงก่อนการพิจารณาคดี การควบคุมดูแลก่อนการพิจารณาคดี ภาระงานของศาลในการพิจารณาคดีที่เพิ่มขึ้น และกิจกรรมที่จำเป็นทั่วทั้งรัฐเพื่อสนับสนุนการดำเนินการอย่างมีประสิทธิผล เงินทุนเหล่านี้ปรากฏให้เห็นในแผนการใช้จ่ายในระยะยาวล่าสุดของรัฐและจะต้องได้รับการจัดสรรในกฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปี

1320.32. เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2019 การอ้างอิง "การประกันตัว" ทั้งหมดในประมวลกฎหมายนี้ จะอ้างถึงวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในหมวดนี้

1320.33. (a) จำเลยที่ได้รับการประกันตัวก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2019 จะยังคงได้รับการประกันตัวตามระยะเวลาของการปล่อยตัว

(b) จำเลยที่ถูกคุมขังในวันที่ 1 ตุลาคม 2019 จะได้รับการพิจารณาปล่อยตัวตามมาตรา 1320.8 และหากไม่ได้รับการปล่อยตัวจะต้องได้รับการประเมินความเสี่ยงและได้รับการพิจารณาให้มีการปล่อยตัวหรือการคุมขังตามหมวดนี้

1320.34. หมวดนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 ตุลาคม 2019

มาตรา 5. คณะกรรมการกฤษฎีกาจะประสานงานกับหัวหน้าพนักงานคุมประพฤติของรัฐแคลิฟอร์เนียเพื่อจัดการฝึกอบรม ดำเนินการฝึกอบรมร่วมกัน และทำงานร่วมกันเพื่อการเริ่มต้นทำหน้าที่ที่จำเป็น เท่าที่เป็นไปได้ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายนี้

มาตรา 6. หากคณะกรรมการในอาณัติของรัฐพิจารณาว่ากฎหมายนี้มีค่าใช้จ่ายที่รัฐสั่งมาจะต้องชำระเงินคืนให้กับหน่วยงานท้องถิ่นและเขตโรงเรียน ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะต้องดำเนินการตามส่วนที่ 7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 17500) ของหมวดที่ 4 ของหัวข้อ 2 ของประมวลกฎหมายของรัฐบาล

ตามข้อกำหนดของกฎหมาย ข้อความของข้อเสนอที่ 14 ซึ่งเป็นข้อเสนอพันธบัตร จะรวมอยู่ในคู่มือข้อมูลผู้ลงคะแนนเสียงอย่างเป็นทางการ ซึ่งส่งไปยังทุกครัวเรือนของผู้ลงคะแนนเสียง นอกจากนี้ข้อความของกฎหมายที่เสนอสำหรับข้อเสนอที่ 14 ยังมีทางออนไลน์ที่ *voterguide.sos.ca.gov*.

ลงคะแนนเสียงอย่างปลอดภัย ณ สถานที่ลงคะแนนเสียงล่วงหน้า

สถานที่ลงคะแนนเสียงล่วงหน้าหนึ่งแห่งขึ้นไปจะพร้อมให้บริการในหลายเทศมณฑลเป็นเวลา **อย่างน้อยสี่วัน** โดยเริ่มตั้งแต่วันเสาร์ก่อนการเลือกตั้ง**ในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2020** สถานที่ลงคะแนนเสียงจะให้มีการลงทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียง บัตรลงคะแนนทดแทน เครื่องลงคะแนนเสียงที่สามารถเข้าถึงได้ และมีการให้ความช่วยเหลือด้านภาษา

คุณสามารถช่วยรักษาความปลอดภัยของสถานที่ลงคะแนนเสียง สำหรับผู้ลงคะแนนเสียงและผู้ปฏิบัติงานการเลือกตั้งได้ด้วยสามวิธีเหล่านี้:

1 ไม่ต้องต่อแถว

คุณสามารถส่งคืนบัตรลงคะแนนที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วได้ **ทางไปรษณีย์** โดยไม่จำเป็นต้องมีดวงตราไปรษณีย์ ที่ **กล่องหย่อนบัตรลงคะแนน** หรือที่ **สถานที่ลงคะแนนเสียง** สถานที่ลงคะแนนเสียงมีแถวแยกสำหรับผู้ลงคะแนนเสียงที่ต้องการหย่อนบัตรลงคะแนนที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว

ค้นหากล่องหย่อนบัตรลงคะแนนใกล้เคียงสำหรับสถานที่ลงคะแนนเสียงได้ที่ *CAEarlyVoting.sos.ca.gov*

2 ลงคะแนนเสียงล่วงหน้า

หากคุณต้องการไปยังสถานที่ลงคะแนนเสียงด้วยตนเอง โปรด**ไปก่อนวันเลือกตั้ง**เพื่อช่วยในการรักษาระ ยะห่างทางกายภาพ สถานที่ลงคะแนนเสียงในหลายเทศมณฑลจะเปิดให้มีการลงคะแนนเสียงล่วงหน้า **เป็นเวลาอย่างน้อยสี่วัน**โดยเริ่มตั้งแต่วันเสาร์ก่อนการเลือกตั้ง

3 ปฏิบัติตามวิธีดำเนินการด้านความปลอดภัย

ปกป้องสุขภาพของท่านและสุขภาพของผู้ลงคะแนนเสียงและผู้ปฏิบัติงานในสถานที่ลงคะแนนเสียงโดยปฏิบัติตามข้อควรระวังดังต่อไปนี้:

รายการตรวจสอบความปลอดภัยในสถานที่ลงคะแนนเสียง

- ☑ **สวมหน้ากากอนามัย** ขณะอยู่ในสถานที่ลงคะแนนเสียง
- ☑ **รักษาระยะห่างประมาณ 2 เท่าของความยาวแขน** จากผู้อื่น
- ☑ **ล้างมือ** ก่อนและหลังเข้าสถานที่ลงคะแนนเสียง
- ☑ **ใช้เจลทำความสะอาดมือ** หลังจากสัมผัสประตูหรืออุปกรณ์ลงคะแนนเสียง
- ☑ **นำปากกาลูกลื่นไปเอง** เพื่อหลีกเลี่ยงพื้นผิวที่มีการสัมผัสสูง

ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการลงคะแนนเสียงอย่างปลอดภัยหรือไม่
ทบทวนแนวทางจาก Centers for Disease Control and Prevention ได้ที่
www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/community/election-polling-locations.html

ผู้ลงคะแนนเสียงที่สามารถลงคะแนนเสียงผ่านทางไปรษณีย์จะช่วยให้มั่นใจได้ว่ามีการรักษาระยะห่างทางกายภาพที่สถานที่ลงคะแนนเสียง สำนักงานการเลือกตั้งของเทศมณฑลจะเริ่มส่งบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์ไปยังผู้ลงคะแนนเสียงใน California ก่อน **วันที่ 5 ตุลาคม 2020** บัตรลงคะแนนที่ส่งคืนทางไปรษณีย์จะต้องประทับไปรษณีย์ ภายใน **วันที่ 3 พฤศจิกายน 2020** บัตรลงคะแนนที่ส่งคืนในกล่องรับบัตรลงคะแนนเสียงที่แน่นหนาจะต้องหย่อนบัตร ลงคะแนนภายในเวลา **20.00 น. วันที่ 3 พฤศจิกายน 2020**

ลงคะแนนเสียงอย่างปลอดภัย ด้วยบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์

ผู้ลงคะแนนเสียงทุกคนใน California จะได้รับบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์สำหรับการเลือกตั้งใน **วันที่ 3 พฤศจิกายน 2020** สำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่านจะเริ่มส่งบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์ คล้ายกับภาพด้านล่าง เริ่มตั้งแต่ **วันที่ 5 ตุลาคม 2020**

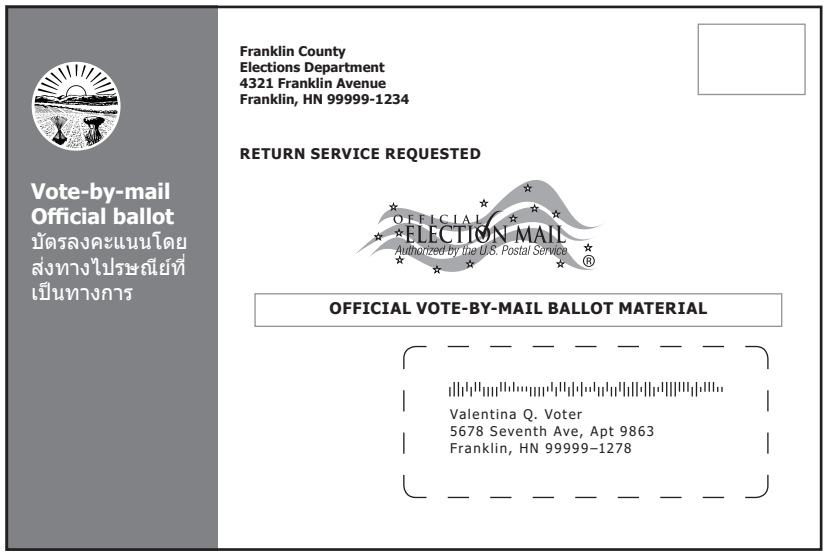

การลงคะแนนเสียงผ่านทางไปรษณีย์นั้น *ง่าย* และ *ปลอดภัย*

หลังจากทำเครื่องหมายการเลือกของท่านบนบัตรลงคะแนนของท่าน เพียงแค่:

ปิดซองจดหมาย

ใส่บัตรลงคะแนนเสียงของท่านให้เรียบร้อยในซองจดหมายจากสำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่าน

ลงชื่อ

ตรวจสอบให้แน่ใจว่า ***ลายมือชื่อบนซองบัตรลงคะแนนของท่านตรงกับ*** ลายมือชื่อบนใบอนุญาตขับรถ California / บัตรประจำตัวของรัฐ หรือลายมือชื่อที่ท่านให้ไว้เมื่อลงทะเบียน สำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่านจะเปรียบเทียบลายมือชื่อเพื่อปกป้องคะแนนเสียงของท่าน

ส่งคืนบัตรลงคะแนน

ทางไปรษณีย์—ตรวจสอบให้แน่ใจว่าบัตรลงคะแนนของท่านประทับตราไปรษณีย์ภายใน **วันที่ 3 พฤศจิกายน 2020** ไม่จำเป็นต้องมีดวงตราไปรษณีย์!

หรือ

ด้วยตนเอง—หย่อนบัตรลงคะแนนได้ที่กล่องรับบัตรลงคะแนนเสียงที่แน่นหนา สถานที่เลือกตั้ง ศูนย์การลงคะแนนเสียง หรือสำนักงานการเลือกตั้งของเทศมณฑลภายในเวลา **20.00 น. วันที่ 3 พฤศจิกายน 2020**

ติดตามบัตรลงคะแนน

ท่านสามารถลงทะเบียนที่ *wheresmyballot.sos.ca.gov* เพื่อรับการแจ้งเตือนทางข้อความ (SMS) อีเมล หรือข้อความเสียงเกี่ยวกับสถานะของบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์ของท่าน

ผู้ลงคะแนนเสียงที่ลงคะแนนผ่านทางไปรษณีย์จะช่วยให้มั่นใจได้ว่ามีการรักษาระยะห่างทางกายภาพที่สถานที่ลงคะแนนเสียง สถานที่ลงคะแนนเสียงจะพร้อมให้บริการในทุกเทศมณฑลก่อนวันเลือกตั้ง สถานที่ลงคะแนนจะให้มีการลงทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียง บัตรลงคะแนนเสียงทดแทน เครื่องลงคะแนนเสียงที่สามารถเข้าถึงได้ และมีการให้ความช่วยเหลือด้านภาษา

ขณะนี้เลขาธิการรัฐ California กำลังเสนอวิธีใหม่ให้ผู้ลงคะแนนเสียงในการติดตามและรับการแจ้งเตือนเกี่ยวกับสถานะของบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์ของพวกเขา เครื่องมือ "Where's My Ballot?" ช่วยให้ผู้ลงคะแนนเสียงทราบว่าบัตรลงคะแนนของตนอยู่ที่ใดและสถานะของบัตรลงคะแนนในทุกขั้นตอน ลงทะเบียนที่ *WheresMyBallot.sos.ca.gov*

เมื่อท่านลงทะเบียน "Where's My Ballot?" ท่านจะได้รับข้อมูลที่ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันโดยอัตโนมัติเมื่อสำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่าน:

- **ส่งบัตรลงคะแนนของท่านไปทางไปรษณีย์**
- **ได้รับบัตรลงคะแนนของท่าน**
- **นับบัตรลงคะแนนของท่าน หรือ**
- **หากมีปัญหาใด ๆ กับบัตรลงคะแนนของท่าน**

ผู้ลงคะแนนเสียงที่ลงทะเบียนที่ *WheresMyBallot.sos.ca.gov* สามารถเลือกรับข้อมูลที่ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันโดยอัตโนมัติได้โดย:

- **อีเมล**
- **ข้อความตัวอักษร (SMS)**
- **การโทรด้วยเสียง**

การติดตามบัตรลงคะแนนของท่าน
—เมื่อได้ถูกส่งทางไปรษณีย์ ถูกได้รับ และถูกนับแล้ว—
ไม่เคยง่ายอย่างนี้มาก่อน

WheresMyBallot.sos.ca.gov

การเลือกตั้งในรัฐ California

กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งขั้นต้นแบบเปิดเพื่อหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสองคนที่ได้คะแนนเสียงมากที่สุด กำหนดว่า ต้องใส่ชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนสำหรับตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียง ลงในบัตรลงคะแนนใบเดียวกัน ตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียง อดีตเคยเรียกว่า ตำแหน่งที่สังกัดพรรค รวมถึง ตำแหน่งในสภานิติบัญญัติของรัฐ ตำแหน่งในรัฐสภาของสหรัฐฯ และตำแหน่งทางรัฐธรรมนูญของรัฐ

ในทั้งการเลือกตั้งขั้นต้นแบบเปิดและการเลือกตั้งทั่วไป ท่านสามารถลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดก็ได้ โดยไม่คำนึงว่าท่านได้ระบุในแบบฟอร์มขึ้นทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียงของท่านว่าท่านชอบพรรคใด ในการเลือกตั้งขั้นต้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งสองคนที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุด โดยไม่คำนึงถึงพรรคที่ชอบ จะได้เข้าไปสู่การเลือกตั้งทั่วไป หากผู้สมัครรับเลือกตั้งคนหนึ่งได้รับคะแนนเสียงส่วนใหญ่ (อย่างน้อยที่สุดร้อยละ 50 +1) ก็ยังจะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปขึ้น

ไม่มีการใช้ระบบการเลือกตั้งขั้นต้นแบบเปิดของรัฐ California กับผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ คณะกรรมการกลางของเทศมณฑล หรือตำแหน่งต่าง ๆ ภายในท้องถิ่น

ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ผู้ลงคะแนนเสียงเขียนชื่อลงในบัตรลงคะแนนเอง สำหรับตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียง ยังคงสามารถสมัครเข้าชิงตำแหน่งในการเลือกตั้งขั้นต้นได้ แต่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ผู้ลงคะแนนเสียงเขียนชื่อลงในบัตรลงคะแนนเอง จะได้เข้าไปสู่การเลือกตั้งทั่วไปได้ก็ต่อเมื่อผู้สมัครคนนั้นเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดในการเลือกตั้งขั้นเท่านั้น นอกจากนี้ ยังไม่มีกระบวนการเสนอชื่อโดยอิสระสำหรับการเลือกตั้งทั่วไป

กฎหมายของรัฐ California กำหนดให้ต้องพิมพ์ข้อมูลต่อไปนี้ลงในคู่มือฉบับนี้

ตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยพรรค/ตำแหน่งทางการเมืองที่สังกัดพรรค

พรรคการเมืองอาจเสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ สำหรับตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยพรรค/ตำแหน่งทางการเมืองที่สังกัดพรรคในการเลือกตั้งขั้นต้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับการเสนอชื่อจะเป็นตัวแทนของพรรคนั้นในฐานะผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างเป็นทางการสำหรับสำนักงานเฉพาะในการเลือกตั้งทั่วไปและในบัตรลงคะแนนเสียงจะมีการระบุอย่างเป็นทางการ ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดในการเลือกตั้งขั้นต้น จะได้เข้าไปสู่การเลือกตั้งทั่วไป พรรคต่างๆ ยังจะเลือกเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการกลางประจำเทศมณฑลในการเลือกตั้งขั้นต้นด้วย

ผู้ลงคะแนนเสียงสามารถลงคะแนนในการเลือกตั้งขั้นต้นของพรรคการเมืองที่เขาหรือเธอได้เลือกอย่างเปิดเผยเมื่อลงทะเบียนเพื่อลงคะแนนเสียงเท่านั้น อย่างไรก็ตามพรรคการเมืองอาจอนุญาตให้บุคคลที่ปฏิเสธที่จะเปิดเผยการเลือกพรรคทำการเลือกตั้งขั้นต้นของพรรคนั้น

สามารถดูคำแถลงผู้สมัครเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐได้ทางออนไลน์ที่ *voterguide.sos.ca.gov*

ตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียง

พรรคการเมืองไม่มีสิทธิ์ที่จะเสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ สำหรับตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งขั้นต้น ผู้สมัครที่ได้รับการเสนอชื่อสำหรับตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งขั้นต้น เป็นผู้ได้รับเสนอชื่อจากประชาชน และไม่ใช่ผู้ได้รับเสนอชื่ออย่างเป็นทางการจากพรรคการเมืองใดในการเลือกตั้งทั่วไป ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่จะเข้าชิงตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียง ต้องระบุพรรคการเมืองที่ตนชอบหรือการไม่มีพรรคการเมืองที่ชอบ ลงในบัตรลงคะแนน แต่การระบุพรรคการเมืองที่ชอบเป็นสิ่งที่ผู้สมัครคนนั้นเลือกเท่านั้น และจะแสดงไว้ในบัตรลงคะแนนเพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ผู้ลงคะแนนเสียงเท่านั้น นี่ไม่ได้หมายความว่าผู้สมัครคนนั้นได้รับการเสนอชื่อหรือรับรองโดยพรรคการเมืองนั้น หรือว่ามีความเกี่ยวข้องระหว่างพรรคนั้นกับผู้สมัครคนนั้น และต้องไม่ถือว่าผู้สมัครทุกคนที่ได้รับการเสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียง เป็นผู้สมัครที่ได้รับการเสนอชื่ออย่างเป็นทางการของพรรคการเมืองใด ในคู่มือข้อมูลสำหรับผู้ลงคะแนนเสียงของเทศมณฑล พรรคการเมืองอาจระบุรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสำหรับตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียงซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากพรรคนั้น

ผู้ลงคะแนนเสียงจะลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดก็ได้สำหรับตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียง หากมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในการลงคะแนนเสียงสำหรับตำแหน่งนั้น ผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดสองคนแรกในการเลือกตั้งขั้นต้นจะได้เข้าไปสู่การเลือกตั้งทั่วไปสำหรับตำแหน่งที่เสนอชื่อโดยผู้ลงคะแนนเสียง แม้ว่าผู้สมัครทั้งสองคนจะได้ระบุว่าชอบพรรคเดียวกันก็ตาม พรรคการเมืองจะไม่มีสิทธิ์ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ระบุพรรคที่ชอบ เข้าไปสู่การเลือกตั้งทั่วไปได้ เว้นเสียแต่ว่าผู้สมัครคนนั้นจะเป็นหนึ่งในสองคนที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดในการเลือกตั้งขั้นต้น

ตำแหน่งทางการเมืองที่ไม่สังกัดพรรค

พรรคการเมืองไม่มีสิทธิ์ที่จะเสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสำหรับตำแหน่งทางการเมืองที่ไม่สังกัดพรรคในการเลือกตั้งขั้นต้น และผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งขั้นต้นไม่ได้เป็นผู้ได้รับการเสนอชื่ออย่างเป็นทางการของพรรคใดสำหรับตำแหน่งเฉพาะในการเลือกตั้งทั่วไป ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่จะเข้าชิงตำแหน่งทางการเมืองที่ไม่สังกัดพรรค ไม่สามารถระบุในบัตรลงคะแนนว่าตนชอบพรรคใด หรือไม่ชอบพรรคใดเลย ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดสองคนแรกในการเลือกตั้งขั้นต้น จะได้เข้าไปสู่การเลือกตั้งทั่วไปสำหรับตำแหน่งทางการเมืองที่ไม่สังกัดพรรค

ผู้บริจาคเงินจำนวนสูงสุดแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของรัฐและประเด็นในบัตรลงคะแนน

เมื่อคณะกรรมการ (บุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับหรือใช้เงิน เพื่อโน้มน้าวชักจูงผู้ลงคะแนนเสียงให้สนับสนุนหรือคัดค้านผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือประเด็นในบัตรลงคะแนน) สนับสนุนหรือคัดค้านประเด็นในบัตรลงคะแนนหรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง และระดมเงินอย่างน้อย $1 ล้าน คณะกรรมการต้องรายงานชื่อผู้บริจาคเงินจำนวนสูงสุด 10 รายแรก แก่ California Fair Political Practices Commission (FPPC) (คณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมทางการเมืองแห่งรัฐ California) เมื่อมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น คณะกรรมการต้องปรับแก้รายชื่อ 10 คนแรก

ด้านบน

รายชื่อเหล่านี้มีอยู่ในเว็บไซต์ของ FPPC ที่
http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors.html

การขึ้นทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียง

หากท่านได้ขึ้นทะเบียนเพื่อลงคะแนนเสียงแล้ว ท่านไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีก ***เว้นแต่ว่า***ท่านเปลี่ยนชื่อ ที่อยู่ ที่อยู่ทางไปรษณีย์ หรือหากท่านต้องการจะเปลี่ยนหรือเลือกพรรคการเมือง

ท่านสามารถขึ้นทะเบียนเพื่อลงคะแนนเสียงทางออนไลน์ได้ที่ *registertovote.ca.gov* หรือโทรสายด่วนสำหรับผู้ลงคะแนนเสียงของเลขาธิการรัฐ ที่หมายเลขโทรฟรี (855) 345-3933 เพื่อให้ส่งแบบฟอร์มให้แก่ท่านทางไปรษณีย์

สามารถหาแบบฟอร์มการขึ้นทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียงได้ที่ที่ทำการไปรษณีย์ ห้องสมุด สำนักงานประจำเมืองและเทศมณฑลส่วนใหญ่ สำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑล และสำนักงานเลขาธิการรัฐ California

การขึ้นทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียงแบบมีเงื่อนไข

ในระหว่างช่วงเวลา 14 วันก่อนถึงวันเลือกตั้ง และรวมถึงวันเลือกตั้งด้วย ท่านสามารถไปที่สำนักงานของเจ้าหน้าที่การเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่าน ศูนย์ลงคะแนนเสียงของท่าน หรือสถานที่เลือกตั้ง เพื่อขึ้นทะเบียนแบบมีเงื่อนไขเพื่อลงคะแนนเสียง และลงคะแนนเสียง เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติม ไปที่ *sos.ca.gov/elections/voter-registration/same-day-reg/*.

ข้อมูลความเป็นส่วนตัวในการขึ้นลงทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียง

โปรแกรมการลงทะเบียนผู้ออกเสียงลงคะแนนที่เป็นความลับสำหรับโปรแกรม Safe at Home: ผู้ลงคะแนนเสียงบางรายที่เผชิญกับสถานการณ์ที่คุกคามชีวิต (นั่นคือ เหยื่อและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในครอบครัว การสะกดรอยตาม การข่มขืน การค้ามนุษย์ การกระทำทารุณต่อผู้สูงอายุ/บุคคลที่ต้องพึ่งพา) อาจมีสิทธิ์ได้รับสถานะผู้ลงคะแนนเสียงที่เป็นความลับหากพวกเขาเป็นสมาชิกที่ใช้งานอยู่ของโปรแกรม Safe at Home สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดต่อหมายเลขโทรฟรีโปรแกรม Safe at Home ของเลขาธิการรัฐที่ (877) 322-5227 หรือไปที่ *sos.ca.gov/registries/safe-home/*

ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลผู้ลงคะแนนเสียง: เจ้าหน้าที่การเลือกตั้งจะใช้ข้อมูลคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียงของท่านเพื่อส่งข้อมูลที่เป็นทางการในเรื่องกระบวนการลงคะแนนเสียง เช่น ที่ตั้งของสถานที่เลือกตั้ง และประเด็นต่าง ๆ และผู้สมัครรับเลือกตั้งที่จะปรากฏบนบัตรลงคะแนน กฎหมายห้ามมิให้ใช้การขึ้นทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียงในเชิงพาณิชย์ และจะเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษ อาจมีการให้ข้อมูลผู้ลงคะแนนเสียงแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง คณะกรรมการด้านประเด็นบนบัตรลงคะแนนเสียง หรือบุคคลอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการเลือกตั้ง วิชาการ การข่าว การเมือง หรือรัฐบาลตามที่ได้พิจารณาโดยเลขาธิการรัฐ ไม่สามารถให้หมายเลขใบขับขี่และหมายเลขประกันสังคม หรือลายมือชื่อของท่านที่แสดงบนบัตรขึ้นทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียงของท่านเพื่อจุดประสงค์เหล่านี้ได้ หากท่านมีคำถามใด ๆ เกี่ยวกับการใช้ข้อมูลผู้ลงคะแนนเสียง หรือต้องการแจ้งการใช้งานข้อมูลดังกล่าวที่ต้องสงสัย โปรดโทรติดต่อสายด่วนโทรฟรีสำหรับผู้ลงคะแนนเสียงของเลขาธิการรัฐที่ (855) 345-3933

ขึ้นทะเบียนล่วงหน้าเมื่ออายุสิบหกปี ลงคะแนนเสียงเมื่ออายุสิบแปดปี

มีการขึ้นทะเบียนล่วงหน้าทางออนไลน์ให้สำหรับผู้ที่มีอายุ 16 และ 17 ปีที่มีสิทธิ์ที่ *registertovote.ca.gov* หรือทางแบบฟอร์มการขึ้นทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียงที่พิมพ์บนกระดาษ เยาวชนในรัฐ California ที่ขึ้นทะเบียนเพื่อลงคะแนนเสียงล่วงหน้าจะมีการขึ้นทะเบียนที่เป็นปัจจุบันเมื่อพวกเขามีอายุ 18 ปี

ขึ้นทะเบียนล่วงหน้าด้วยขั้นตอนง่ายๆ 4 ขั้นตอน:

1. ไปที่ *registertovote.ca.gov*
2. คลิกที่ปุ่ม "Pre-register to Vote"
3. ขึ้นทะเบียนโดยอัตโนมัติในวันเกิดครบรอบ 18 ปีของท่าน
4. ลงคะแนนเสียงในบัตรลงคะแนนของคุณในวันเลือกตั้ง!

การขึ้นทะเบียนล่วงหน้าคืออะไร

หากท่านมีอายุ 16 หรือ 17 ปี และมีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดด้านสิทธิในการลงคะแนนเสียงอื่นๆ ทั้งหมด ท่านสามารถขึ้นทะเบียนล่วงหน้าได้ที่ *registertovote.ca.gov*

เพียงแค่กรอกใบสมัครการขึ้นทะเบียนล่วงหน้าทางออนไลน์ให้เสร็จสมบูรณ์ และในวันเกิดครบรอบ 18 ปีของท่าน ท่านจะได้รับการขึ้นทะเบียนเพื่อลงคะแนนโดยอัตโนมัติ

วิธีลงคะแนนเสียงโดยทางไปรษณีย์

ใครสามารถลงคะแนนเสียงโดยทางไปรษณีย์

ผู้ลงคะแนนเสียงที่ขึ้นทะเบียนทุกคนจะได้รับบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์สำหรับการเลือกตั้งในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2020 เจ้าหน้าที่การเลือกตั้งของเทศมณฑลจะเริ่มส่งบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์ไปยังผู้ลงคะแนนเสียงก่อนวันที่ 5 ตุลาคม 2020 หากท่านไม่ได้รับบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์ของท่าน หรือต้องการขอเปลี่ยน โปรดติดต่อสำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่าน ข้อมูลการติดต่อสำนักงานการเลือกตั้งของเทศมณฑลมีอยู่ที่ *sos.ca.gov/elections/voting-resources/county-elections-offices*

วิธีส่งคืนบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์

หลังจากทำเครื่องหมายตัวเลือกของท่านบนบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์ของท่านแล้ว ใส่ไว้ในซองที่เป็นทางการที่สำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่านได้ให้ไว้และปิดผนึก **ลงลายมือชื่อ**บนซองที่กำกับไว้ ท่านมีหลายทางเลือกในการคืนบัตรลงคะแนนของท่าน

เพื่อให้แน่ใจว่าบัตรลงคะแนนของท่านจะมาถึงภายในกำหนดเวลา ให้ส่งคืนโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง:

ทางไปรษณีย์—ต้องประทับตราไปรษณีย์ก่อนหรือหลัง**วันที่ 3 พฤศจิกายน** และสำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่านได้รับไม่เกิน**วันที่ 20 พฤศจิกายน ไม่จำเป็นต้องปิดดวงตราไปรษณีย์!**

ด้วยตนเอง—ส่งที่สำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่านหรือศูนย์ลงคะแนนเสียง สถานที่เลือกตั้งหรือสถานที่ส่งบัตรลงคะแนนในรัฐ California แห่งใดก็ได้ ก่อนปิดการเลือกตั้งในเวลา 20.00 น. ในวันที่ 3 พฤศจิกายน

กฎหมายของรัฐให้อิสระแก่ผู้ลงคะแนนเสียงเพื่อกำหนดผู้ใดก็ได้ที่ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกที่จะส่งคืนบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์ของตน อย่างไรก็ตาม เราขอแนะนำให้ท่านลงลายมือชื่อบนบัตรลงคะแนนที่เสร็จสมบูรณ์ให้กับบุคคลที่ท่านไว้วางใจเท่านั้น และอย่าส่งบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์ของท่านหากท่านไม่ได้ปิดผนึกและลงลายมือชื่อที่ด้านหลังของซองส่งคืนที่สำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่านให้มา

แม้ว่าท่านจะได้รับบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์และซองจดหมาย ท่านยังสามารถลงคะแนนเสียงด้วยตนเองได้ที่สถานที่เลือกตั้งในวันเลือกตั้ง นำบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์ของท่านไปที่สถานที่เลือกตั้งและให้บัตรลงคะแนนแก่เจ้าหน้าที่ประจำสถานที่เลือกตั้งเพื่อแลกเอาบัตรลงคะแนนที่สถานที่เลือกตั้ง หากท่านไม่มีบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์และซองจดหมายของท่าน ท่านอาจต้องลงคะแนนเสียงโดยใช้บัตรลงคะแนนชั่วคราว เพื่อให้มั่นใจว่าท่านไม่ได้ลงคะแนนเสียงในบัตรลงคะแนนไปแล้ว

ทุกเทศมณฑลเสนอตัวเลือกที่สามารถเข้าถึงได้ซึ่งเรียกว่าการลงคะแนนเสียงโดยส่งทางไปรษณีย์ที่สามารถเข้าถึงได้จากระยะไกล (RAVBM) RAVBM ให้ตัวเลือกการเข้าถึงแก่ผู้ลงคะแนนเสียงที่ทุพพลภาพเพื่อรับบัตรลงคะแนนของตนที่บ้าน และกาบัตรลงคะแนนอย่างเป็นอิสระและเป็นส่วนตัวก่อนที่จะส่งบัตรลงคะแนนกลับไปยังเจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง ติดต่อเจ้าหน้าที่การเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่านสำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

ผลการเลือกตั้งทั่วไป

ต้องการดูผลการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2020 หลังปิดสถานที่เลือกตั้งเวลา 20.00 น. หรือไม่ ไปที่เว็บไซต์ผลการเลือกตั้งของเลขาธิการรัฐ California ที่ *electionresults.sos.ca.gov*

เว็บไซต์ผลการเลือกตั้งจะมีการปรับปรุงเป็นข้อมูลปัจจุบันทุก ๆ ห้านาทีในคืนการเลือกตั้ง ขณะที่เทศมณฑลรายงานผลต่อเลขานุการของรัฐ เจ้าหน้าที่การเลือกตั้งประจำเทศมณฑลจะส่งผลการเลือกตั้งกึ่งทางการไปยังเว็บไซต์ของเลขาธิการรัฐหลังจากปิดสถานที่เลือกตั้งเวลา 20.00 น. และดำเนินการต่อเพื่อส่งการปรับปรุงเป็นข้อมูลปัจจุบันอย่างน้อยทุกสองชั่วโมงจนกว่าจะนับบัตรลงคะแนนในวันเลือกตั้งครบทั้งหมด

เริ่มวันที่ 5 พฤศจิกายน จนถึง 3 ธันวาคม 2020 เว็บไซต์ผลการเลือกตั้งจะมีการปรับปรุงเป็นข้อมูลปัจจุบันทุกวันก่อนเวลา 17.00 น. ขณะที่เทศมณฑลนับคะแนนที่เหลือ

ผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการจะมีการประกาศภายในวันที่ 11 ธันวาคม 2020 ที่ *sos.ca.gov/elections/*.

ความช่วยเหลือสำหรับผู้ลงคะแนนเสียงที่ทุพพลภาพ

รัฐ California มุ่งมั่นที่จะสร้างความมั่นใจว่าผู้ลงคะแนนเสียงทุกคนสามารถลงคะแนนเสียงในบัตรลงคะแนนได้อย่างเป็นส่วนตัวและเป็นอิสระ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่เทศมณฑลของท่านมีให้แก่ผู้ลงคะแนนเสียงที่ทุพพลภาพ โปรดตรวจสอบคู่มือข้อมูลสำหรับผู้ลงคะแนนเสียงประจำเทศมณฑลของท่าน หรือติดต่อเทศมณฑลของท่าน ข้อมูลการติดต่อเทศมณฑลมีอยู่ที่ *sos.ca.gov/elections/voting-resources/county-elections-offices*

การลงคะแนนเสียงที่สถานที่เลือกตั้งหรือศูนย์การลงคะแนนเสียง

หากท่านต้องการความช่วยเหลือในการกาบัตรลงคะแนน ท่านสามารถเลือกให้คนมาช่วยท่านได้มากที่สุดถึงสองคน บุคคลผู้นี้ต้องไม่เป็น:

- นายจ้างของท่านหรือบุคคลใดก็ตามที่ทำงานให้แก่นายจ้างของท่าน
- ผู้นำสหภาพแรงงานของท่านหรือบุคคลใดก็ตามที่ทำงานให้แก่สหภาพแรงงานของท่าน

*การลงคะแนนเสียงที่ขอบทางเดินเท้า*จะทำให้ท่านสามารถจอดรถยนต์ได้ชิดกับพื้นที่ลงคะแนนเสียงมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เจ้าหน้าที่การเลือกตั้งจะนำบัญชีรายชื่อมาให้ท่านเพื่อลงนาม มอบบัตรลงคะแนน และเอกสารการลงคะแนนเสียงอื่นใดที่ท่านอาจต้องการ ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ขอบทางเดินเท้า หรืออยู่ในรถยนต์ ติดต่อสำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่านเพื่อดูว่ามีการลงคะแนนเสียงที่ขอบทางเดินเท้าที่หน่วยเลือกตั้ง หรือศูนย์ลงคะแนนเสียงของท่านหรือไม่

สถานที่เลือกตั้งและศูนย์ลงคะแนนเสียงทุกแห่งจะต้องมีที่ทางให้ผู้ลงคะแนนเสียงที่ทุพพลภาพสามารถเข้าถึงได้ และจะมีเครื่องลงคะแนนเสียงที่สามารถเข้าถึงได้

การลงคะแนนเสียงที่บ้าน

ระบบลงคะแนนเสียงโดยส่งทางไปรษณีย์ที่สามารถเข้าถึงได้จากระยะไกล (Remote accessible vote-by-mail หรือ RAVBM) จะให้ตัวเลือกการเข้าถึงแก่ผู้ลงคะแนนเสียงที่ทุพพลภาพเพื่อรับบัตรลงคะแนนของตนที่บ้าน และกาบัตรลงคะแนนอย่างเป็นอิสระและเป็นส่วนตัวก่อนที่จะส่งบัตรลงคะแนนกลับไปยังเจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง ติดต่อเจ้าหน้าที่การเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่านสำหรับข้อมูล

คู่มือข้อมูลสำหรับผู้ลงคะแนนเสียงแบบเสียงและสิ่งพิมพ์ขนาดใหญ่

คู่มือเล่มนี้มีให้ทั้งแบบเสียงและสิ่งพิมพ์ขนาดใหญ่ คู่มือเล่มนี้ยังมีให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เป็นภาษาอังกฤษ จีน ฮินดี ญี่ปุ่น เขมร สเปน ตากาล็อก ไทย และเวียดนามด้วย

ในการสั่งคู่มือ:

โทรติดต่อสายด่วนโทรฟรีสำหรับผู้ลงคะแนนเสียงของเลขาธิการรัฐที่ (855) 345-3933

ไปที่ *voterguide.sos.ca.gov*

ดาวน์โหลดเวอร์ชันเสียง MP3 ที่ *voterguide.sos.ca.gov/audio/th*

วันที่ที่ควรจำ!

อย่าลืมไปลงคะแนนเสียง!
สถานที่เลือกตั้งเปิดตั้งแต่เวลา 07.00 น. ถึง 20.00 น. ในวันเลือกตั้ง!

ตุลาคม

อา	จ	อ	พ	พฤ	ศ	ส
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

5 ตุลาคม 2020
เทศมณฑลจะเริ่มส่งบัตรลงคะแนนโดยส่งทางไปรษณีย์

19 ตุลาคม 2020
วันสุดท้ายที่จะขึ้นทะเบียนเพื่อลงคะแนนเสียง ท่านสามารถขึ้นทะเบียน "แบบมีเงื่อนไข" แล้วลงคะแนนเสียงได้ที่สำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลหรือสถานที่ลงคะแนนเสียงของท่านหลังวันครบกำหนดการขึ้นทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียงระยะเวลา 15 วัน

พฤศจิกายน

อา	จ	อ	พ	พฤ	ศ	ส
1	2	**3**	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

3 พฤศจิกายน 2020
วันเลือกตั้ง!

California Secretary of State
Elections Division
1500 11th Street
Sacramento, CA 95814

NONPROFIT
U.S. POSTAGE
PAID
CALIFORNIA
SECRETARY
OF STATE

OFFICIAL ELECTION MAIL
Authorized by the U.S. Postal Service

การลงคะแนนเสียงที่ CALIFORNIA

All California voters will receive a vote-by-mail ballot for the November 3, 2020, election. Learn more inside. **English: (800) 345-VOTE (8683)** **TTY/TDD: (800) 833-8683**	អ្នកបោះឆ្នោតទាំងអស់ក្នុងរដ្ឋ California នឹងទទួលបានសន្លឹកឆ្នោតបោះតាមសំបុត្រសម្រាប់ការបោះឆ្នោតនៅថ្ងៃទី **3 ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2020** ។ សម្រាប់សំណួរ ឬជំនួយអ្នកបោះឆ្នោត សូមហៅមកលេខខាងក្រោម ។ **ខ្មែរ/Khmer: (888) 345-4917**
Todos los votantes de California recibirán una boleta electoral de voto por correo para la elección del 3 de noviembre de 2020. Para preguntas o asistencia al votante, llame al número a continuación. **Español/Spanish: (800) 232-VOTA (8682)**	모든 캘리포니아 유권자는**2020餅11 3** 선거를 위한 우편 투표지 받게 됩니다. 문의사항 또는 유권자 지원을 원하시면, 아래 전화번호로 연락해주십시오. 한국어**/Korean: (866) 575-1558**
所有加州選民將收到用於 **2020** 年 **11** 月 **3** 日選舉的郵寄投票選票。如有疑問或需要提供選民協助，請致電下列號碼。 中文**/Chinese: (800) 339-2857**	Tatanggap ang lahat ng botante ng California ng balota para sa pagboto sa pamamagitan ng koreo para sa halalan sa Nobyembre 3, 2020. Para sa mga katanungan o tulong sa botante, mangyaring tawagan ang numero sa ibaba. **Tagalog: (800) 339-2957**
कैलिफोर्निया के सभी मतदाताओं को **3 नवंबर, 2020** के चुनाव के लिए 'डाक-द्वारा-मतदान करें' मतपत्र प्राप्त होगा। प्रश्नों या मतदाता सहायता के लिए, कृपया नीचे दिए गए नंबर पर कॉल करें। हिन्दी **/Hindi: (888) 345-2692**	คุณออกเสียงลงคะแนนในรัฐแคลิฟอรเนียทุกคนจะ ได้รับบัตรเลือกตั้งประเภทลงคะแนนเสียงผานทาง ไปรษณียสำหรับการเลือกตั้ งที่จะจัดขึ้นในวันที่**3** พฤศจิกายน **2020** หากมีขอสงสัยหรือตองการความชวยเหลือ โปรดโทรติดตอหมายเลขดานลาง ภาษาไทย **/Thai: (855) 345-3933**
すべてのカリフォルニア州有権者には 2020 年 11 月 3 日選挙の郵便投票用紙が送られます。お問い合わせまたは有権者の支援に関しては、以下の番号までお電話ください。 日本語 **/Japanese: (800) 339-2865**	Tất cả các cử tri California đều sẽ nhận được lá phiếu bầu bằng thư cho kỳ bầu cử vào **ngày 3 tháng Mười Một, 2020.** Nếu có thắc mắc hoặc cần giúp về bầu cử, xin gọi số điện thoại dưới đây. Việt ngữ **/Vietnamese: (800) 339-8163**

OSP 20 150162

THAI